ตอนที่ 1067 ความแตกต่างของกลุ่มกองทัพประจำบ้าน

https://novel-lucky.blogspot.com

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 8

ณ เมืองซานไห่

แม้ว่าเมืองหลวงจะมีเรื่องสำคัญต่างๆมากมายให้โอหยางโชวจัดการ แต่หลังจากที่กลับมา เขาไม่ได้เรียกรวมตัวเหล่าข้าราชการเหมือนก่อนหน้านี้

เขาเพียงเรียกให้เจียงซาง, จางเหลียง และตู่หรูฮุ่ย เข้ามาในห้องอ่านหนังสือหลวงเท่านั้น

เริ่มจาก เจียงซางรายงานความคิดเห็นของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับต้าหลี่

"คณะรัฐมนตรีเสนอให้ถอนถอนฉายาประเทศจากต้าหลี่ และมอบฉายามาควิสแห่งต้าหลี่ให้กับองค์ชายต้วนหยู เนื่องด้วยความสัมพันธ์ระหว่างราชตระกูลต้วนและต้าหลี่ พวกเราจึงต้องยอมให้พวกเขาอยู่ที่นั่น มีเพียงสิ่งเดียวที่พวกเราสามารถทำได้ ซึ่งก็คือ ลดระดับพระราชวังและปรับปรุงเป็นคฤหาสน์มาร์ควิส" เจียงซางแนะนำง่ายๆ

ก่อนหน้านี้ ฉายาของต้าเซี่ยจะเป็นของบุคคลนั้นๆและไม่สามารถสืบทอดได้ แต่ฉายามาร์ควิสแห่งต้าหลี่ที่มอบให้ต้วนหยูนั้นแตกต่างออกไป มันได้ทำลายประเพณีดังกล่าวเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ต้าเซี่ยก่อตั้งประเทศขึ้นมา

พวกเขาสามารถปฏิบัติต่อราชตระกูลต้วนได้เท่านั้น

โอหยางโชวหยักหน้าและกล่าวเพิ่มเติมว่า "นั่นยอดเยี่ยม พวกเราจะต้องมอบฉายาให้กับอดีตจักรพรรดิด้วยเช่นกัน ต้าเซี่ยจะทำพิธีฝังเขาตามราชประเพณีและมอบฉายาเจ้าให้แก่เขา"

โอหยางโชวมีความประทับใจต่อต้วนเจิ้งชุน ซึ่งเขาเคยพบก่อนหน้านี้

"องค์ราชาทรงสติปัญญานัก" เจียงซางพยักหน้า มีเพียงพวกเขาทำเช่นนี้เท่านั้น ถึงสามารถสงบเหล่าประชาชนได้ "สำหรับวิธีจัดการกับต้าหลี่ คณะรัฐมนตรีมีแผนการ 2 ประการ ให้องค์ราชาตัดสินใจ"

"เชิญกล่าว!"

Novel-Lucky

"ประการแรก ย้ายจังหวัดต้าหลี่มาอยู่ภายใต้การควบคุมของราชสำนัก ประการที่สอง ย้ายจังหวัดต้าหลี่ไปอยู่ภายใต้มณฑลหยุนหนาน และย้ายเขตปกครองไปยังต้าหลี่"

เมืองต้าหลี่มีประชากรเกือบ 10 ล้านคน ซึ่งใกล้เคียงกับทั้งมณฑล คณะรัฐมนตรีจึงมีความกังวลว่า การย้ายต้าหลี่ไปอยู่ภายใต้มณฑลหยุนหนานนั้น จะทำให้ผู้ว่าราชการมณฑลมีอำนาจมากเกินไป

แน่นอนว่า แผนการที่สองก็ยังคงมีข้อดีของมัน

ทุกคนรู้ดีว่า ผู้ว่าราชการมณฑลหยุนหนาน ไป๋ฮัว เป็นลอร์ดแห่งดินแดนสอดคล้องเดิม อิทธิพลของเธอในคุนหมิงนั้นไร้ผู้ต่อต้าน

โดยใช้โอกาสนี้ย้ายเขตปกครองไป พวกเขาก็จะสามารถย้ายไป๋ฮัวออกจากดินแดนสอดคล้องเดิมได้ ซึ่งมันจะช่วยปรับสมดุลอิทธิพลของเธอในมณฑล

แม้ว่าไป๋ฮัวจะไม่ต้องการ แต่เธอก็ต้องทำตาม

ต้าหลี่เป็นเมืองหลวงและเหมาะสมที่จะใช้เป็นเขตปกครองมากกว่าเมืองสอดคล้อง ด้วยการทำเช่นนี้ โลกภายนอกไม่อาจกล่าวได้ว่า ราชากำลังลดทอนอำนาจของพันธมิตรเดิมของเขา

Novel Lucky

เนื่องจากสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจของราชาที่มีต่อผู้ว่าราชการมณฑล มันจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก ก่อนที่พวกเขาจะเข้าใจความคิดของราชา เป็นธรรมดาที่เจียงซางไม่กล้าจะตัดสินใจด้วยตัวเอง

โอหยางโชวมองผ่านความคิดของเหล่าคณะรัฐมนตรีและกล่าวว่า "ใช้แผนที่สอง"

"พะยะค่ะ องค์ราชา!"

ดวงตาของเจียงซางเปร่งประกายขึ้น

โอหยางโชวนั่งอยู่บนที่นั่งของเขา ในขณะนี้ ความคิดของเขาแตกต่างจากสิ่งที่เจียงซางคาดเอาไว้โดยสิ้นเชิง

สำหรับไป๋ฮัว โอหยางโชวไม่เพียงแค่จะเชื่อใจเธอเท่านั้น แต่เขายังมีความคาดหวังสูงด้วยเช่นกัน การทิ้งเมืองสอดคล้องไป ก็เป็นผลดีสำหรับตัวเธอด้วยเช่นกัน หากเธอไม่สามารถออกจากพื้นที่ที่สะดวกสบายได้แล้ว เธอจะพัฒนาตัวเองในอนาคตข้างหน้าได้อย่างไร?

Novel-Lucky

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแม้แต่คนที่มากประสบการณ์อย่างเจียงซางก็ยังอ่านความตั้งใจของเขาพลาด ใครจะรู้ ไป๋ฮัวก็อาจจะเป็นเช่นนั้น

"ข้าหวังว่านางจะเข้าใจ"

โอหยางโชวจะไม่อธิบายให้เธอฟัง เพราะสิ่งต่างๆจะสูญเสียความหมายไปหากกล่าวมันออกมา

.....

"สำนักกองคมนตรีมีความเห็นอย่างไรต่อกองทัพทหารองครักษ์ต้าหลี่ 800,000 นาย?" โอหยางโชวถาม

ด้วยต้าหลี่กำลังจะเข้ามาอยู่ภายใต้พวกเขา กองทัพทหารองครักษ์ 800,000 นาย ของต้าหลี่ ก็จำเป็นจะต้องได้รับการจัดระเบียบใหม่ ต้าเซี่ยไม่เคยจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพใหญ่ขนาดนี้มาก่อน สำนักองคมนตรีจึงจำเป็นจะต้องวางแผนให้เหมาะสม

ไม่ว่าอย่างไร กองทัพต้าเซี่ยก็ได้รับเชลยศึกจากทั้ง ญี่ปุ่น, เกาหลี, หนานจาง และเจนละ พวกเขาจึงไม่ได้ต้องการกำลังทหารมากนักในเวลานี้

Novel-Lucky

นอกจากนี้ กองทัพทหารองครักษ์นี้ก็ไม่เคยผ่านสงครามมาก่อน พวกเขาเพียงแค่ดีกว่ามือใหม่ แต่ด้อยกว่ากองทัพต้าเซี่ยมาก

สงครามกับญี่ปุ่นได้พิสูจน์แล้ว กองทัพทหารองครักษ์ต้าหลี่ 500,000 นาย ที่ถูกส่งไป สูญเสียกำลังพลไปถึง 200,000 นายในวันเดียว แม้ว่าหานสินวาแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว แต่นี่ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าพวกเขาอ่อนแอเพียงใด

มีเพียงจักรวรรดิอย่าง ต้าฉิน, ต้าฮั่น และต้าถัง ที่ปรับปรุงกองทัพทหารองครักษ์ของพวกเขาใหม่ด้วยเหล่าขุนพลของพวกเขาเท่านั้น ที่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นกองทัพที่แท้จริง

แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม พื้นฐานของกองทัพทหารองครักษ์ก็ยังคงดีอยู่ และศักยภาพของพวกเขาก็ยอดเยี่ยม

สำหรับต้าหลี่ ต้วนเจิ้งชุนเพิ่งจะย้ายเข้ามาได้ไม่นานนัก และต้าหลี่เองก็ขาดแคลนขุนพลที่มีชื่อเสียง มันจึงทำให้กองทัพทหารองครักษ์ของพวกเขาอ่อนแอ

สำหรับการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพใหม่ ตู่หรูฮุ่ยมีประสบการณ์อย่างแท้จริง "สำนักองคมนตรีเสนอให้แบ่งพวกเขาเป็น 3 ส่วน ส่วนที่เหมาะสมจะถูกนำเข้ากองทัพ, ส่วนที่รองลงมาจะเป็นกองกำลังป้องกันเมือง และส่วนสุดท้ายจะเปลี่ยนอาชีพของพวกเขา"

Novel-Lucky

"กองกำลังป้องกันเมือง?" นี่นับเป็นไอเดียใหม่

"สำนักองคมนตรีรู้สึกว่า สำหรับเมืองหลวงแล้ว เพียงแค่มือปราบยังไม่เพียงพอ จะแก้ไขปัญหาความวุ่นวายขนาดใหญ่ได้ นอกจากนี้ กองกำลังป้องกันเมืองยังจะช่วยรับประกันความปลอดภัยของเมืองอีกด้วย"

ข้อเสนอของตู่หรูฮุ่คล้ายกับกองกำลังตำรวจติดอาวุธของสหพันธ์ เมื่อคิดเกี่ยวกับมันแล้ว โอหยางโซวก็กล่าวว่า "พวกเราไม่ควรจะเรียกมันว่ากองกำลังป้องกันมัน แต่ควรจะเรียกมันว่า กองกำลังรักษาการณ์ โดยมันจะมีหน้าที่ในการปกป้องเมืองจากภายใน, การขนส่ง, การชลประทาน, ป่าไม้, เงิน, ปกป้องและต่อสู้"

"กองกำลังรักษาการณ์จะไม่อยู่ภายใต้สภาใหญ่ แต่มันจะอยู่ภายใต้สำนักองคมนตรีและสำนักงานท้องถิ่น เมืองต่างๆจะมีกองกำลังรักษาการณ์ตามความต้องการของพวกเขา"

ในเวลานี้ ตู่หรูฮุ่ยตกตะลึง

จากคำกล่าวของราชา จำนวนกำลังพลที่ต้องใช้นั่นคิดเป็นจำนวนมาก

Novel-Lucky

นอกจากนี้ หน้าที่ของพวกเขาก็เกี่ยวข้องกับสำนักงานท้องถิ่น รวมไปถึงธนาคารสี่สมุทร, ฝ่ายชลประทานน้ำ, กรมสรรพากร และอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้

โอหยางโชวกล่าวกับเจียงซางว่า "เรื่องนี้จะให้คณะรัฐมนตรีและสำนักองคมนตรีจัดการ เขียนรายละเอียดระบบ และอย่าปล่อยให้มีความวุ่นวายเกิดขึ้น"

"พะยะค่ะ องค์ราชา!"

งานประสานงานขนาดใหญ่เช่นนี้ เป็นสิ่งที่มีเพียงคณะรัฐมนตรีเท่านั้นที่สามารถจัดการได้ โชคดีที่เจียงซางเป็นคนที่ไม่รังเกียจงานหนัก เขายิ้มและกล่าวว่า "ข้าเสนอให้พวกเราใช้เมืองหลวงเป็นพื้นที่ทดสอบ หลังจากใช้งานมันได้อย่างราบรื่นแล้ว พวกเราก็จะขยายมันไปยังเขตปกครองมณฑล จากนั้นก็เป็นจังหวัดต่างๆ"

นี่สมเป็นคำกล่าวของข้าราชการมากประสบการณ์อย่างแท้จริง

เป็นธรรมดาที่ตู่หรูฮุ่ยจะไม่กล่าวอะไร หากเขาทำให้กองกำลังรักษาการณ์เข้าประจำตำแหน่งได้ทั้งหมดแล้ว มันจะมีกำลังพลไม่น้อยกว่า 500,000 นาย ด้วยมันอยู่ภายใต้สำนักองคมนตรี มันจะช่วยเพิ่มอำนาจให้กับพวกเขาเป็นอย่างมาก

NovelLucky

โอหยางโชวกล่าวต่อว่า "สำหรับกองทัพทหารองครักษ์ต้าหลี่ 800,000 นาย พวกเราจะจัดตั้ง 2 กองทัพทหารต่อสู้สงครามจากมัน โดย 1 กองทัพทหาร จะเป็นกองทัพทหารที่ 5 แห่งกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ และให้เยว่หยุนเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารนี้"

กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ เป็นกลุ่มกองทัพสุดท้ายที่ยังไม่ได้รับการเติมเต็ม โอหยางโชวไม่เพียงแค่จะเติมเต็มมันเท่านั้น แต่เขายังใช้โอกาสนี้เลื่อนตำแหน่งให้กับขุนพลหนุ่มเยว่หยุนอีกด้วย

ตู่หรูฮุ่ยพยักหน้าและจดบันทึกคำสั่งของเขาไว้อย่างละเอียด

"ส่วนอีก 1 กองทัพทหาร จะเป็นกองทัพทหารที่ 1 แห่งกลุ่มกองทัพประจำบ้าน" นี่เป็นกลุ่มกองทัพทหารใต้บังคับบัญชาโดยตรงกลุ่มกองทัพที่สาม ต่อจากกล่มกองทัพทหารองครักษ์ และกลุ่มกองทัพทหารป้องกันเมือง

ฟังจากชื่อของมัน ใครๆก็รู้ว่า มันเป็นเหมือนกับกลุ่มกองทัพทหารป้องกันเมือง ดีที่สุดของดีที่สุด

อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งของทั้งสองแตกต่างกันอย่างมาก

Novel-Lucky

"แต่งตั้งโอดะ โนบุนากะ เป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 1 นี่จะเป็นกองทัพทหารพลปืนเท่านั้น มันยังจะมีกรมทหารพลปืนใหญ่ และกองกำลังการบิน เป็นกองทัพทหารอาวุธร้อนแรกของราชวงศ์" โอหยางโชวกล่าว

พร้อมกับความก้าวหน้าอุตสาหกรรมของราชวงศ์ การใช้อาวุธร้อนในกองทัพเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ก่อนที่จะทำการใช้ขนาดใหญ่ โอหยางโชวจำเป็นจะต้องสร้างตัวอย่างให้กับกองทัพ เขาวางแผนที่จะใช้สิ่งนี้จุดเริ่มต้นในการแพร่กระจายมันไปยังทั้งกองทัพอย่างช้าๆ และเปลี่ยนแปลงระดับประวัติศาสตร์ของกองทัพโดยสมบูรณ์

กลุ่มกองทัพทหารประจำบ้านจะถูกใช้เป็นสัญลักษณ์

หลังจากที่โอดะ โนบุนากะถูกจับกุมแล้ว โอหยางโชวก็ได้เข้าไปพูดคุยกับเขาอย่างลึกซึ้งในเอโดะ ในเวลานั้น โอหยางโชวเปิดเผยความคิดของเขาเกี่ยวกับกลุ่มกองทัพประจำบ้านให้กับโอดะ โนบุนากะ

เพียงสิ่งนี้เท่านั้นที่ช่วยให้โอหยางโชวสามารถโน้มน้าวโอดะ โนบุนากะได้สำเร็จ

Novel-Lucky

เมื่อเจียงซาง, จางเหลียง และตู่หรูฮุ่ยได้ยินเช่นนั้น พวกเขาต่างก็พากันคิดอย่างลึกซึ้ง ไม่ต้องสงสัยเลย นี่เป็นช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ของต้าเซี่ย

นับจากนี้เป็นต้นไป ต้าเซี่ยจะต้อนรับการเปลี่ยนแปลงเป็นพิเศษ

Novel-Lucky

ตอนที่ 1068 กลุ่มกองทัพปกป้องชายแดน

https://novel-lucky.blogspot.com

หลังจากวางแผนเรื่องของต้าหลี่แล้ว ต่อไปก็เป็นเกาหลี, หนานจาง และเจนละ

โดยเริ่มจากเกาหลี

"เกาหลีจะแบ่งออกเป็น 2 จังหวัด และจะถูกผสานรวมเข้ากับมณฑลเป่ยเจียง เขตปกครองก็จะถูกย้ายจากเมืองหินไปยังโซล"

มณฑลเป่ยเจียงเดิมมีเพียงจังหวัดจางหวู่และจังหวัดเฟิงเทียนเท่านั้น มันจึงไม่ได้ดำเนินการในตามชื่อมณฑล พร้อมกับที่ผสานรวมเกาหลีเข้าไปแล้ว มันก็กลายเป็นมณฑลขนาดใหญ่ และเป็นหนึ่งในมณฑลยักษ์ของต้าเซี่ยในภาคเหนือ

การย้ายเขตปกครองครั้งนี้ จะเป็นการลดอิทธิพลของหวู่ฟู่ในดินแดนหินเดิมลง โดยที่โอหยางโชวไม่จำเป็นจะต้องกล่าว ทุกคนก็สามารถเข้าใจมันได้

ถัดไปเป็นการจัดระเบียบกองทัพในมณฑลเป่ยเจียง

หลังจากสงครามกับเกาหลีสิ้นสุดลงได้ไม่นาน หลี่จิงก็นำกลุ่มกองทัพหมีกลับมายังมณฑลเสฉวน และฮั้วฉูปิงก็นำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์กลับมายังเมืองหลวงหลังจากนั้นไม่กี่วัน

มีเพียงขบวนทัพทหารเป่ยเจียงเท่านั้นที่ยังอยู่ปกป้องมณฑลเป่ยเจียง

"เป่ยเจียงไม่มั่นคง และมันต้องการกองทัพขนาดใหญ่ประจำการที่นั่น" โอหยางโชวกล่าวตามหลักเหตุผล

ทางเหนือของเป่ยเจียงเป็นประเทศจิน ที่เพิ่งเข้ามาในเขตทุรกันดารเมื่อไม่นานมานี้ ทางใต้ไม่เพียงแค่จะเชื่อมต่อกับดินแดนหานตานเท่านั้น แต่มันยังเชื่อมต่อกับจังหวัดซิงตูด้วย

หากไม่มีอะไรผิดพลาด จักรพรรดิแห่งต้าซิงจะย้ายเข้าสู่ซิงตู

โอหยางโชวจำได้ดีว่า ชนเผ่าแผนจูของราชวงศ์ซิงเป็นชนเผ่าสายเลือดเดียวกับชนเผ่านู่เจินของประเทศจิน เมื่อจักรพรรดิต้าซิงย้ายเข้าสู่ซิงตูแล้ว เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะร่วมมือกัน

NovelLucky

เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น มณฑลเป่ยเจียงที่ติดอยู่ระหว่างทั้งสองจะประสบปัญหาใหญ่ นอกจากนี้ ด้วยคลื่นที่ดินแดนหานตานจะก่อขึ้น แม้ว่ามณฑลเป่ยเจียงจะมีประตูเทเลพอร์ตถึง 2 แห่ง แต่มันก็ยังคงยากลำบากอยู่ดี

เขาไม่สามารถจะส่งกองทัพเทเลพอร์ตไปทุกครั้งที่มีปัญหาเกิดขึ้น ใช่หรือไม่?

ดังนั้น โอหยางโชวจึงตัดสินใจว่า "พวกเราจำเป็นจะต้องกวาดล้างประเทศจินให้ได้ก่อนที่จักรพรรดิต้าซิงจะย้ายเข้ามา กำจัดมะเร็งนี้ก่อนที่จะถูกศัตรูล้อมรอบ"

เพื่อที่จะกวาดล้างประเทศจิน พวกเขาจำเป็นจะต้องใช้กองทัพ

ในระหว่างสงครามกับเกาหลี โดยเฉพาะในการสู้รบที่โซล ทั้ง 2 ฝ่าย ทำการสู้รบอันรุนแรง และได้รับความสูญเสียเป็นอย่างมาก จากการคำนวณหลังสงคราม มีเชลยศึกเหลือ 300,000 คน หลังจากที่ชดเชยความสูญเสียแล้ว

โดยจะเลือกคนที่ดีที่สุดในหมู่ของพวกเขา มาจัดตั้ง 4 กองทัพทหารต่อสู้สงคราม

โอหยางโชวมองไปยังตู่หรูฮุ่ยและกล่าวว่า "ย้ายพวกเขา 3 จาก 4 ไปยังขบวนทัพทหารเป่ยเจียง"

"หากทำเช่นนั้น ขบวนทัพทหารเป่ยเจียงจะไม่มี 5 กองทัพทหาร ซึ่งเทียบได้กับกลุ่มกองทัพหรอกหรือ? มันคงไม่เหมาะสมที่จะเป็นขบวนทัพทหารอีก และควรจะเลื่อนให้เป็นกลุ่มกองทัพทหารใช่หรือไม่?" ตู่หรูฮุ่ยถาม

กองทัพมีกฎของตัวเอง และสิ่งที่เรียกว่าหน่วน มักจะถูกจัดวางอย่างเป็นระบบตามความสำคัญ

เนื่องจากขบวนทัพทหารเป่ยเจียงเป็นขบวนทัพทหาร มันจึงมีสถานะต่ำกว่ากลุ่มกองทัพทหาร หากมันมีกำลังพล 5 กองทัพทหาร และไม่ได้รับการเลื่อนสถานะขึ้นให้สอดคล้องกับกำลังพลของมัน เหล่าขุนพลคงจะไม่พอใจไม่น้อย

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น เขาก็คิดเกี่ยวกับมัน

จากแผนของโอหยางโชว มันจะมีจำนวนฉายาสำหรับกลุ่มกองทัพต้าเซี่ยจำกัด โดยรวมกลุ่มกองทัพภายใต้เขาโดยตรงอย่าง กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์, กลุ่มกองทัพเจ้าบ้าน, องครักษ์ราชวังที่ยังไม่ได้ก่อตัวขึ้น พร้อมด้วยกลุ่มกองทัพทหารป้องกันเมือง

กลุ่มกองทัพต่อสู้สงครามอย่าง กลุ่มกองทัพมังกร, พยัคฆ์, เสือดาว, อินทรี และหมี รวมเป็น 9 กลุ่มกองทัพทหาร

Novel-Lucky

เก้านั้นเป็นจำนวนที่สมดุลที่สุดแล้ว

สิ่งนี้จะช่วยปรับสมดุลอำนาจของกลุ่มกองทัพที่อยู่ภายใต้เขาโดยตรงกับกลุ่มกองทัพต่อสู้สงคราม

ยิ่งไปกว่านั้น จากระบบของต้าเซี่ย จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพทหารก็ต้องเข้าสู่สภาใหญ่ หากมีกลุ่มกองทัพมากเกินไป ก็จะมีเสนาบดีสภาใหญ่จำนวนมาก ซึ่งมันจะส่งผลต่อโครงสร้างอำนาจ อย่างไรก็ตาม คำกล่าวของตู่หรูฮุ่ยก็มีเหตุผล

ในขณะที่โอหยางโชวกำลังคิดหนักเกี่ยวกับมันอยู่นั้น จางเหลียงที่ไม่ได้กล่าวอะไรออกมาเลยตั้งแต่แรก ก็เปิดปากของเขาและกล่าวว่า "องค์ราชา เกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้ามีความคิดบางอย่าง"

"โอ้ เชิญกล่าว!" โอหยางโชวให้ความสนใจในทันที

จางเหลียงกล่าวว่า "ข้าเสนอให้ทำตามแผนของท่านตู่ ยกสถานะขบวนทัพทหารเป่ยเจียงเป็นกลุ่มกองทัพเป่ยเจียง ที่แตกต่างก็คือ มันจะถูกระบุอยู่ในระบบป้องกันชายแดน แยกออกจากกลุ่มกองทัพมังกรและกลุ่มกองทัพต่อสู้สงครามอื่นๆ"

Novel-Lucky

"กลุ่มกองทัพปกป้องชายแดน?" นี่นับเป็นแนวคิดใหม่

จางเหลียงตอบว่า "กลุ่มกองทัพปกป้องชายแดนจะแตกต่างจากกลุ่มกองทัพต่อสู้สงคราม พวกเขาจะรับผิดชอบในการปกป้องชายแดน และจะไม่สามารถเคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่ป้องกันของตัวเองได้โดยง่าย หากไม่มีมีผลกระทบต่อพื้นที่ป้องกันของพวกเขา พวกเขาก็จะไม่เข้าร่วมสงคราม"

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น เขาก็พยักหน้า

จากคำกล่าวของจางเหลียง พร้อมกับที่ต้าเซี่ยขยายดินแดนออกไป แผ่นดินภายใต้พวกเขาก็จะมีขนาดใหญ่ขึ้นและชายแดนของพวกเขาก็จะกว้างขึ้นเรื่อยๆ ในความเป็นจริงแล้ว มันมีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งกลุ่มกองทัพปกป้องชายแดน เพื่อให้ความสำคัญกับการป้องกันชายแดน

แม้ว่ากลุ่มกองทัพทหารต่อสู้สงครามในปัจจุบันก็สามารถจะรับผิดชอบมันได้ แต่ทุกครั้งที่ราชวงศ์เข้าร่วมสงคราม พวกเขาก็จะต้องเข้าร่วมด้วย

ในช่วงเดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศ พวกเขาได้รับการปกป้องจากไกอา จึงไม่มีอะไรต้องเป็นกังวล

Novel-Lucky

แต่หากต้าเซี่ยไม่ได้เริ่มสงครามในช่วงเดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศ แล้วพวกเขาจะใช้กลุ่มกองทัพต่อสู้สงครามอย่างไร? หากเคลื่อนพวกเขาออกไป ชายแดนก็จะกลายเป็นว่างเปล่า แล้วศัตรูจะไม่ใช้โอกาสนั้นบุกเข้ามาหรือ?

แต่ด้วยกองทัพปกป้องชายแดนมืออาชีพ ทุกอย่างจะแตกต่างออกไป ด้วยวิธีนี้ ต้าเซี่ยจะกลายเป็นยืดหยุ่นมากขึ้น หากเกิดสงคราม พวกเขาก็จะไม่ต้องเป็นกังวลอีกต่อไป

ตอนนี้ ปัญหาก็คือ สถานะของกลุ่มกองทัพปกป้องชายแดน

จางเหลียงเสนอความคิดของเขา "กลุ่มกองทัพใต้บัญชาโดยตรงและกลุ่มกองทัพต่อสู้สงครามจะอยู่ขั้น 1, กลุ่มกองทัพปกป้องชายแดนจะอยู่ขั้น 2 ขณะที่กองพลทหารรักษาการณ์จะอยู่ขั้น 3 ส่วนกองกำลังสำรองจะอยู่ขั้น 4 และการที่พวกเขาไม่อยู่ภายใต้สภาใหญ่ก็สมเหตุสมผล"

โอหยางโชวมองไปยังจางเหลียงอย่างชื่นชม

นี่จะแก้ปัญหาทั้งฉายาของพวกเขาและไม่ก่อปัญหาให้กับสภาใหญ่อีกด้วย และมันก็ได้รวมกองกำลังรักษาการณ์จากก่อนหน้านี้เข้าไปด้วย นับเป็นการแก้ปัญหาพร้อมกันถึง 3 ประการ

Novel-Lucky

ตามที่คาดหวังไว้จากนักบุญกลยุทธ์ เขาวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขมันทั้งหมดได้อย่างยอดเยี่ยม

"ข้าเห็นด้วยกับสิ่งที่ท่านกล่าว" โอหยางโชวตัดสินใจในทันที "ขบวนทัพทหารเป่ยเจียงจะขยายเป็น 5 กองทัพทหาร และเลื่อนสถานะเป็นกลุ่มกองทัพเป่ยเจียง เยว่เฟยจะกลายเป็นจอมพลแห่งกลุ่มกองทัพ ได้รับฉายาขุนพลปกป้องชายแดนทางเหนือขั้น 2 ขุนพลเอกแห่งขบวนทัพเป่ยเจียงเดิม เฉินหยูเฉิง จะกลายเป็นรองจอมพล"

นี่เป็นเหตุผลที่โอหยางโชวจัดให้เขาเป็นขุนพลรองของหลี่จิงในช่วงเดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศ ขณะที่บุกโจมตีเกาหลี เขาได้วางแผนเช่นนี้ไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว

เยว่เฟยเป็นขุนพลที่มีชื่อเสียงในการต่อต้านประเทศจิน ตอนนี้ เขาก้าวขึ้นมาในตำแหน่งสำคัญของกองทัพต้าเซี่ย มันจะทำให้เขาสามารถนำกองทัพขึ้นเหนือไปเผชิญหน้ากับประเทศจินได้อย่างเต็มที่

ในบรรดาเหล่าขุนพลของต้าเซี่ย จะมีใครเหมาะสมกับตำแหน่งนี้มากกว่าเขาอีกหรือ?

Novel-Lucky

ในช่วงเดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศ ขุนพลต่อต้านประเทศจินอีกคน หานซีจง ก็ได้เข้าร่วมกับต้าเซี่ย เขาได้รับการแต่งตั้งเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 3

ด้วยเยว่เฟยและหานซีจงทำงานร่วมกัน ประเทศจินจะต้องประสบปัญหาครั้งใหญ่แน่นอน

Novel-Lucky

ตอนที่ 1069 สยามยอมอ่อนน้อม

https://novel-lucky.blogspot.com

จากระบบกลุ่มกองทัพปกป้องชายแดนของจางเหลียง มันจะรวมไปถึงขบวนทัพทหารอันนัม, หยิงโจว, โมร็อกโก, โซมาเลีย และโอ๊กแลนด์ด้วย

สถานะของขบวนทัพทหารเหล่านี้จะเป็นเช่นเดียวกับกลุ่มกองทัพเป่ยเจียง

จากทั้ง 4 กองทัพทหารที่จัดตั้งขึ้นมาจากเชลยศึกเกาหลี นอกเหนือจาก 3 กองทัพทหารที่จะเข้าสู่กลุ่มกองทัพเป่ยเจียงแล้ว อีก 1 กองทัพทหารจะเข้าสู่ขบวนทัพทหารอันนัม

ขบวนทัพทหารอันนัมในปัจจุบัน มี 3 กองทัพทหารแล้ว โอหยางโซวเตรียมจะขยายมันจนเต็มขีดจำกัด

ในระหว่างสงครามกับหนานจางและเจนละ เนื่องจากทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกัน จำนวนความสูญเสียของกลุ่มกองทัพมังกรจึงค่อนข้างน้อย

อย่างช่วยไม่ได้ เชลยศึกกองทัพทหารองครักษ์จากเมืองหลวงทั้งสองก็มีน้อยด้วยเช่นกัน โดยรวมกันแล้วมีไม่ถึง 180,000 นาย หลังจากชดเชยความ

สูญเสียและคัดทหารที่อ่อนแอออกแล้ว พวกเขายังเหลือเชลยศึกอยู่เพียง 100,000 นายเท่านั้น

มันเพียงพอที่จะจัดตั้ง 1 กองทัพทหารเท่านั้น

อีกเพียง 1 กองทัพทหาร ขบวนทัพอันนัมก็จะเต็ม และมันก็จะได้รับการเลื่อนเป็นกลุ่มกองทัพฮานอย

"หนานจางและเจนละจะกลายเป็นจังหวัด พร้อมกับมณฑลอันนัมเดิม มันจะรวมกันกลายเป็นมณฑลใหม่-มณฑลฮานอย ผู้ว่าราชการมณฑลจะยังคงเป็นฮูจงเสี้ยน และเขตปกครองก็จะอยู่ที่ฮานอย" โอหยางโชวกล่าว

หลังจากผสานรวมกันแล้ว มณฑลฮานอยก็จะกลายเป็นหนึ่งในมณฑลยักษ์ใหญ่ที่สำคัญที่สุดของต้าเซี่ย โอหยางโชวเชื่อว่า ด้วยความสามารถของฮูจงเสี้ยน พร้อมด้วยความช่วยเหลือของหลู่สิ่วฟู่ เขาจะสามารถปกครองแผ่นดินเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

ชื่อกลุ่มกองทัพฮานอยมาจากที่นั่น

NovelLucky

"ขุนพลเอกแห่งขบวนทัพอันนัมเดิม เซว่เหรินกุ้ย จะได้รับเลื่อนเป็นจอมพลแห่งกลุ่มกองทัพฮานอย ได้รับฉายาขุนพลปกป้องชายแดนขั้น 2!" เซว่เหรินกุ้ยและเยว่เฟย หนึ่งปกป้องทางใต้ ขณะที่อีกหนึ่งปกป้องทางเหนือ

เมื่อถึงจุดนี้ การจัดระเบียบจากผลของเดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศก็สิ้นสุดลง

ในระหว่างนี้ โอหยางโชวยังได้พบกับขุนพลเกาหลี ยี่ซุน-สิน ขุนพลผู้นี้ดื้อรั้นอย่างแท้จริง และเขาไม่ยินดีที่จะเข้าร่วมกองทัพต้าเซี่ย อย่างช่วยไม่ได้ โอหยางโชวสามารถจัดให้เขาเป็นครูผู้ฝึกสอนในสถานศึกษากองทัพเรือได้เท่านั้น

"อย่างน้อย ก็ยังใช้ความสามารถของเขาได้"

ขณะที่กลุ่มกองทัพฮานอยก่อตัวขึ้น กลุ่มกองทัพมังกรก็จะเข้าไปแทนที่กลุ่มกองทัพเสือดาวในเลาอากบนเกาะลูซอน เพื่อเผชิญหน้ากับลูซอน ในขณะที่พวกเขาป้องกัน พวกเขาก็ลดงพลังต่อสู้ของลูซอนลงได้

เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมแล้ว ต้าเซี่ยก็จะเริ่มการโจมตีลูซอนอีกครั้ง

Novel-Lucky

พร้อมกับที่หนานจาง, เจนละ, บรูไน และติมอร์ตะวันออกถูกทำลาย ต้าเซี่ยก็ได้ยืนอยู่บนทางเหนือของลูซอนอย่างมั่นคง สถานการณ์ในอาเซียนทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไปและเข้าสู่ระดับใหม่

คนแรกที่เคลื่อนไหวก็คือ สยามที่อยู่ติดกับต้าเซี่ย

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 9

วันที่สองหลังจากที่โอหยางโซวกลับมายังเมืองหลวง ลอร์ดแห่งสยาม ธีรเดชได้ส่งคณะฑูตมาพบเขา พวกเขาได้นำจดหมายมาด้วย ซึ่งเป็นการแสดงความยินดีที่จะเป็นรัฐบริวารของต้าเซี่ย

พร้อมกับที่หนานจางและเจนละถูกทำลายลง แม้ว่าสยามและต้าเซี่ยจะมีสัญญากัน แต่สยามก็ยังคงไม่สบายใจ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ตัดสินใจยอมอ่อนน้อม

"การยอมเป็นรัฐบริวาร ก็ยังคงดีกว่าการถูกกวาดล้างออก" ธีรเดชเฉียบคมอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

ในสงครามระหว่างประเทศรอบนี้ นิวซีแลนด์ที่อยู่ภายใต้ต้าเซี่ยสามารถหลบเลี่ยงหายนะได้ ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงจะล่มสลายลงจากการโจมตีของลูซอน

ดูเหมือนว่าจะมีคนเริ่มตระหนักได้ว่า รัฐบริวารก็ยังมีคุณค่าของมัน

เดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศไม่ได้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว และการหลบเลี่ยงได้ครั้งหนึ่งไม่ได้หมายความว่าจะสามารถหลบเลี่ยงได้อีกครั้ง นอกจากนี้ ต้าเซี่ยยังได้เริ่มการโจมตีทันทีที่เดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศสิ้นสุดลง มันจึงดูเหมือนว่า สงครามระหว่างประเทศไม่จำเป็นจะต้องรออีก 1 ปี

เนื่องจากพิจารณาดังกล่าวแล้ว ไม่นานหลังจากที่เดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศสิ้นสุดลง ธีรเดชก็ได้ส่งคณะฑูตมา

เป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะไม่ทำให้สยามลำบาก เพราะพวกเขารู้สถานที่ของพวกเขา มีคำกล่าวที่ว่า หากต้าเซี่ยต้องการจะยืนอย่างมั่นคงบนดาวเคราะห์โฮป พวกเขาไม่สามารถจะทำสงครามกับทุกคนได้

การเพิ่มสหายมากอีก 1 ย่อมดีกว่าการเพิ่มศัตรูมาอีก 1

Novel-Lucky

การยอมเป็นรัฐบริวารตรงกับความต้องการของต้าเซี่ย ขณะที่พวกเขาเป็นพันธมิตรกัน พวกเขาไม่จำเป็นจะต้องสร้างศัตรูรอบๆประเทศ

"ตอนนี้ มาดูกันว่าเปียวและยะโฮร์จะสามารถทนรอได้อีกนานเพียงใด" ทันที ประเทศทั้งสองยอมอ่อนน้อม และต้าเซี่ยสามารถเข้ายึดลูซอนได้ อาเซียนก็จะเข้ามาอยู่ภายใต้ต้าเซี่ยในทันที

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่เปลวเพลิงจะลุกลาม ประเทศทั้งสองยังคงไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยะโฮร์ ที่เพิ่งจะทำลายบรูไนไปไม่นานมานี้ นี่แสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความทะเยอทะยานและไม่ต้องการจะยอมรับความพ่ายแพ้ง่ายๆ

โอหยางโซวคาดการณ์ไว้อยู่แล้ว ไม่ว่าอย่างไร การเข้ามาอยู่ภายใต้ต้าเซี่ยก็มีราคาที่ต้องจ่าย

ตัวอย่างเช่นสยาม หลังจากที่ยอมรับการเป็นรัฐบริวารของต้าเซี่ยแล้ว แม้ว่ามันยังคงได้รับฉายาประเทศสยาม แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันก็เป็นเพียงมณฑลหนึ่งของต้าเซี่ย

โครงสร้างผู้ว่าราชการมณฑลของมันจะเป็นเช่นเดียวกับมณฑลอื่นๆในต้าเซี่ย พร้อมทั้งยังมีองค์กรราชการบางแห่งของต้าเซี่ยอยู่ที่นั่นด้วย ในขณะเดียวกันเขตปกครองก็จะย้ายไปยังบางกอก

Novel-Lucky

แน่นอนว่า เมื่อเปรียบเทียบกับมณฑลอื่นๆแล้ว สยามมีความสามารถในการปกครองตนเองที่สูงกว่ามาก

เนื่องจากเข้ามาอยู่ภายใต้ต้าเซี่ยแล้ว ภาษีการค้าชายแดนจึงเป็นศูนย์ และผลิตภัณฑ์ต่างๆของต้าเซี่ยก็จะหลั่งไหลเข้าไปยังสยาม ในขณะเดียวกับวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ต่างๆของสยามอย่าง ดีบุก, ยางพายา และสิ่งอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้ทั้งหมด ก็จะถูกขายให้กับต้าเซี่ย

นี่เป็นประโยชน์ต่อราชวงศ์อย่างมาก

ถัดไป เป็นการลดกำลังทหารขนาดใหญ่ จากกองทัพทหารองครักษ์ 500,000 นาย และกองทัพดินแดน 200,000 นาย นอกเหนือจากกองกำลังจักรพรรดิอันแข็งแกร่ง 20,000 นายแล้ว ส่วนที่เหลืออีก 680,000 จะถูกดึงออกมา

พวกเขาจะถูกเปลี่ยนเป็นกองกำลังรักษาการณ์, มือปราบ หรือเปลี่ยนเป็นอาชีพอื่นๆ สำหรับความปลอดภัยของสยาม แน่นอนว่ากลุ่มกองทัพฮานอยจะเป็นผู้รับผิดชอบ

หากพวกเขาไม่ยอมลดกองทัพ ก็คงจะไม่สามารถพูดคุยกันได้

Novel-Lucky

แม้ว่าธีรเดชจะเตรียมใจไว้แล้ว แต่การดึงกำลังออกไปในทีเดียวถึง 680,000 นาย ทำให้เขารู้สึกเจ็บปวดอย่างแท้จริง แน่นอนว่า นี่ไม่ใช่สำหรับเขาเท่านั้น แต่มันสำหรับทั้งสยาม และเป็นผลประโยชน์ของทั้งประเทศ

กองทัพทหารองครักษ์เมืองหลวงเป็นภาระของประชาชนอย่างมาก หลังจากปรับลดกำลังทหารลง เมืองหลวงก็จะสามารถลดภาษีลงได้ ขณะเดียวกัน มันก็จะสามารถให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตของประชาชนมากขึ้นได้

ปีที่ 5 ของไกอา เป็นปีแห่งการแตกหัก

ก่อนหน้านี้ สงครามและการพิชิตเป็นหัวข้อหลักของเขตทุรกันดาร ต่อจากนี้ การพัฒนาภายในและความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจจะค่อยๆเข้ามาแทนที่สงคราม

ในราชวงศ์อย่างต้าเซี่ยที่มีขนาดใหญ่ สำหรับประชาชนที่อยู่ห่างไกลชายแดน พวกเขาล้างสงครามมานานแล้ว

โดยยกเมืองซานไห่เป็นตัวอย่าง พร้อมกับที่พวกเขาพิชิตแอ่งเหลียนโจวได้ มันก็เป็นเวลานานหลายปีแล้วที่พวกเขาไม่ได้เห็นสงคราม และในอนาคตอันใกล้ก็จะไม่มีสงครามเกิดขึ้นที่นั่นด้วยเช่นกัน

Novel-Lucky

แน่นอน แม้ว่าจะอยู่ห่างไกลสงคราม แต่มันไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะลืมมัน

ตราบเท่าที่ราชวงศ์ต้องการ ด้วยการพึงพาระบบการปกครองที่มีประสิทธิภาพสูงของพวกเขา พวกเขาสามารถจะรับสมัครกำลังพลนับล้านๆจากแนวหลังได้อย่างรวดเร็ว

นี่เป็นสาเหตุที่ต้าเซี่ยน่าหวาดกลัวเป็นอย่างมาก

แม้ว่าพวกเขาจะเก็บทหารชั้นสูงไว้เพียงบางส่วน อย่างไรก็ตาม ขณะเดียวกับที่ลดค่าใช้จ่ายทางการทหาร พวกเขาก็สามารถจะให้กำลังคนเหล่านั้นไปช่วยเหลือประชาชนในการเสริมสร้างการก่อสร้างและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้

แม้ว่าดินแดนหานตานต้องการจะทำตามโมเดลนี้ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะทำได้

นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่แม้แต่จะมีกำลังคนมากพอที่จะขยายกองทัพ จึงไม่ต้องกล่าวถึงการลดกำลังคนที่จะช่วยเสริมสร้างการก่อสร้างและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

NovelLucky

มีเพียงต้าเซี่ยที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ที่สามารถจะสั่งสมพลังอันน่าตกใจเช่นนี้ได้ พวกเขาไม่ได้เพียงแค่ดูน่ากลัวเท่านั้น แต่พวกเขาเป็นสัตว์ประหลาดอย่างแท้จริง

นี่เป็นสาเหตุที่สยามที่มีกำลังพลถึง 700,000 นาย แต่กลับไม่กล้าทำสงครามกับต้าเซี่ย

หากสถานการณ์ยังคงดำเนินต่อไปเช่นนั้น ต้าเซี่ยจะเป็นเหมือนบอลหิมะ ยิ่งมันกลิ้งต่อไป มันก็ยิ่งมีขนาดใหญ่และน่ากวาดกลัวมากขึ้นเรื่อยๆ บางที แม้ว่าพวกเขาจะไม่ต้องสงกองกำลังออกไป แต่มันก็อาจจะให้ฝ่ายตรงข้ามยอมแพ้ได้

นี่เป็นรัศมีที่แท้จริงของเจ้าโลก

การกระทำของสยามเป็นตัวอย่างขนาดใหญ่ให้ประเทศโดยรอบอย่างไม่ต้องสงสัย โดยมีสยามเป็นผู้นำ ประเทศอื่นๆจำนวนมากก็เริ่มถูกล่อลวง

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไป ประเทศต่างๆก็พากันตกตะลึง และมีการพูดคุยถึงเรื่องนี้นานหลายวัน

.....

Novel-Lucky

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 10

เมื่อหานสินนำกองกำลังกลับมาถึงเมืองหลวงแล้ว โอหยางโชวก็ทำตามสัญญา เลื่อนฉายาให้เขาเป็นผู้บัญชาการสูงสุด ซึ่งเทียบเท่ากับไป๋ฉีและหลี่จิง

โอหยางโชวยังได้ตั้งตำแหน่งเสนาบดีสภาใหญ่ขึ้นมา ซึ่งมันจะมีการเปลี่ยนทุกๆครึ่งปี

โดยที่เสนาบดีนี้จะถูกเลือกจากไป๋ฉี, หานสิน และหลี่จิงเท่านั้น

ด้วยวิธีนี้ ระบบของมันชัดเจนมากยิ่งขึ้น มันจะเป็นการยืนยันตำแหน่งของพวกเขาในสภาใหญ่ และแม้แต่ในราชวงศ์ทั้งหมด

เทพสงคราม ไป๋ฉี, อมตะสงคราม หานสิน, เทพการทหาร หลี่จิง

ชื่อของทั้งสามได้รับการจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ต้าเซี่ย

Novel-Lucky

ช่วงเวลาที่ข่าวนี้แพร่กระจายออกไป บางที ซุนปิน, หลี่มู่ และคนอื่นๆอาจจะรู้สึกสิ้นหวัง นั่นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากกองทัพจะมอบรางวัลให้กับผู้ที่แข็งแกร่งมีมากด้วยคณูปการเท่านั้น แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะถูกระบุว่าเป็นขุนพล 10 อันดับแรกในประวัติศาสตร์ ไป๋ฉี, หานสิน และหลี่จิง ก็ยังมีความแข็งแกร่งเหนือกว่าพวกเขาเล็กน้อย และด้วยผลงานของพวกเขา มันจึงทำให้โอหยางโชวชื่นชมพวกเขามากกว่า

ในขณะนั้นเอง ประกาศจากระบบก็ดังขึ้น

Novel-Lucky

ตอนที่ 1070 ราชวงศ์โจวอันยิ่งใหญ่

https://novel-lucky.blogspot.com

"ประกาศระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นตี่เฉิน สำหรับความสำเร็จในการต่อตั้งราชวงศ์โจวอันยิ่งใหญ่ ฉายารัชสมัย เจี้ยนหยวน กลายเป็นลอร์ดลำดับที่สองของจีน ที่ขึ้งครองบัลลังก์เป็นราชา, รางวัลพิเศษ : คะแนนการกุศล 80,000 แต้ม, คะแนนชื่อเสียง 150,000 แต้ม, เงิน 3 ล้านเหรียญทอง และรางวัลสุดพิเศษ 1 ชิ้น!"

ทันทีที่ประกาศนี้ดังออกมา จีนก็ได้ต้อนรับหน้าใหม่

โอหยางโชวเตรียมใจไว้อยู่แล้ว เพราะเมื่อ 3 วันก่อน ตี่เฉินได้ส่งคำเชิญผู้คนไปเข้าร่วมราชพิธีราชาภิเษกของเขา ต้าเซี่ยเองก็ได้รับเชิญด้วยเช่นกัน

โอหยางโชวไม่ได้ไป แต่เขาให้จางยี่นำกลุ่มคนไปแทน

ผลกระทบจากสงครามกับญี่ปุ่นยังไม่ผ่านไป แม้ว่าตระกูลใหญ่ทั้งสี่จะใช้ความแข็งแกร่งของพวกเขา พยายามล้างชื่อให้กับดินแดนหานตาน แต่ก็ยังมีกลุ่มผู้เล่นจำนวนมากที่มีความประทับใจที่ไม่ดีต่อพวกเขา

เป็นผลให้ราชพิธีราชาภิเษกของดินแดนหานตานเหน็บหนาวกว่าของต้าเซี่ยมาก

แม้กระนั้น การก่อตั้งราชวงศ์ของพวกเขาก็ยังคงเป็นความประสบความสำเร็จของทั้งดินแดนหานตานและตระกูลใหญ่ทั้งสี่

ความร่วมมือของพวกเขามาถึงจุดสูงสุดใหม่ และมันกลายเป็นการผสมผสานผลประโยชน์ร่วมกันไปแล้ว

ในวันพิธีราชาภิเษก ตี่เฉินได้ใช้ชื่อของเขาในฐานะราชาโจว มอบฉายามาร์ควิสแห่งหวู่ให้แก่สีอ๋งป้า, มาร์ควิสแห่งฉีให้แก่จานหลาง, มาร์ควิสแห่งฉู่ให้แก่ชุนเซิ่นจุน ขณะที่ซาโพจุนและเพียวหลิงฮวนได้รับฉายาเอิร์ลขั้น 1

สถานการณ์ของต้าโจวถูกตัดสิน

ฉายาประเทศที่ตี่เฉินเลือกนั้นน่าสนใจอย่างแท้จริง โจวเป็น 1 ใน 3 ฉายาประเทศของจีนโบราณ และมันเป็นตัวเลือกที่ดีมาก โอหยางโชวยังเคยลังเลว่าจะใช้ฉายาประเทศนี้หรือไม่

โจวเทียนจื่อมีความตั้งใจที่จะปกครองโลก ทุกคนจะมองเห็นได้ว่าความทะเยอทะยานของตี่เฉินยังคงไม่ได้ถูกกำจัดออกไป

NovelLucky

นอกจากนี้ ราชวงศ์โจวยังได้แสดงเจตนาของพวกเขา เห็นว่าเขาได้มอบฉายามาร์ควิสให้กับพวกเขา มันเห็นได้ชัดว่าราชวงศ์โจวกำลังเดินไปในเส้นทางเดิมในประวัติศาสตร์

"ใครจะรู้ว่า ยุคเลียดก๊กใหม่จะเกิดขึ้นหรือไม่?"

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 10, ช่วงบ่าย

ณ ต้าหลี่

อีกด้าน แผนการของต้าเซี่ยต่อต้าหลี่ก็มีผลอย่างเป็นทางการแล้ว

องค์ชายต้วนหยูแห่งต้าหลี่ ได้ใช้อัตลักษณ์ของเขาเปิดเผยผลการสืบสวนการลอบสังหาร และผู้ที่เป็นคนบงการก็คือ องค์ชายที่เป็นผู้เล่น ต้วนหง หลังจากได้เห็นหลักฐานแล้ว มันไม่มีอะไรที่ต้วนหงสามารถจะกล่าวได้อีก

Novel-Lucky

ทันทีที่ข่าวนี้แพร่กระจายออกไป ทั่วทั้งเขตทุรกันดารก็สั่นสะเทือน กองทัพทหารองครักษ์ต้าหลี่ไม่สามารถจะตั้งตัวเป็นกลางได้อีกต่อไป และภายใต้คำสั่งของต้วนหยู พวกเขาได้ทำการจับกุมตระกูลของต้วนหง

ต้วนหงและคนอื่นๆพยายามจะหลบหนีไปด้วยประตูเทเลพอร์ต แต่พวกเขาก็ถูกหยุดโดยสมาชิกพันธมิตรใบไม้ร่วง

โอหยางโชวไม่ค่อยจะแสดงความดุร้ายบ่อยครั้งนัก แต่ในครั้งนี้ เขาได้ตัดสินใจกวาดล้างตระกูลของต้วนหง เนื่องจากความไม่พอใจในก่อนหน้านี้ ในขณะเดียวกัน มันก็เป็นการส่งคำเตือนไปยังหัตถ์เงิน

มันเป็นคำเตือนถึงเหล่าตระกูลชั้นสูงในหัตถ์เงิน 'หากพวกเจ้าต้องการจะต่อสู้กับต้าเซี่ย ก็จงเตรียมพร้อมที่จะถูกกวาดล้าง พวกเจ้าสามารถยอมรับความเสี่ยงเช่นนี้ได้หรือไม่?'

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 11

Novel-Lucky

หลังจากจัดการกับตระกูลของต้วนหงอย่างราบรื่นแล้ว ในขณะที่ทุกคนในต้าหลี่กำลังคิดว่าต้วนหยูจะก้าวขึ้นไปครองบัลลังก์นั้น เขาก็ได้ประกาศขึ้นว่า "ข้าจะสละบัลลังก์ และยอมอ่อนน้อมต่อต้าเซี่ย"

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไป มันได้สร้างความโกลาหลขึ้นในทันที

โชคดีที่ต้าเซี่ยเตรียมพร้อมไว้อยู่แล้ว โอหยางโชวได้เดินทางไปยังต้าหลี่ด้วยตัวเอง พร้อมกับเจียงซางเข้าไปจัดการเรื่องต่างๆ ภายใต้สายตาของเหล่าข้าราชการต้าหลี่ เขาได้ทำพิธีรับมอบบัลลังก์

ต้วนหยูส่งมอบตราจักรพรรดิแห่งต้าหลี่ให้โอหยางโชว ขณะที่เขาก็ส่งมอบตรามาร์ควิสแห่งต้าหลี่คืนให้ต้วนหยู พร้อมด้วยพระราชโองการ

หนึ่งเข้าหนึ่งออก ความสัมพันธ์ของพวกเขาตั้งอยู่ในหิน

เมื่อราชตระกูลต้วนในต้าหลี่ยอมแพ้แล้ว ก็ไม่มีอะไรที่เหล่าข้าราชการจะกล่าวได้อีก นอกจากนี้ มันก็ยังเป็นความต้องการของอดีตจักรพรรดิอีกด้วย แม้ว่าพวกเขาจะไม่ยินดี แต่พวกเขาก็ไม่ได้คัดค้านใดๆ

เรื่องนี้จึงถูกตัดสินเช่นนั้น

Novel Lucky

ในช่วงเวลานั้น เจียงซางและตู่หรูฮุ่ยยังคงอยู่ในต้าหลี่ เพื่อทำหน้าที่สงบประชาชนและจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพของต้าหลี่

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 15

ผู้ว่าราชการมณฑลหยุนหนาน ไป๋ฮัว เดินทางมายังต้าหลี่

สำนักงานผู้ว่าราชการมณฑลถูกย้ายมายังต้าหลี่

ก่อนออกเดินทาง ในห้องอ่านหนังสือของไป๋ฮัว แสงจันทร์เหนือแม่น้ำได้เข้ามาพูดคุยกับเธอ

เขาถามว่า "น้องสาว เจ้าคิดอย่างไร?"

ไป๋ฮัวที่ยืนอยู่ริมหน้าต่างเก็บเงียบ

Novel-Lucky

เมื่อเขาเห็นเช่นนั้น เขาก็ลังเล ก่อนจะกล่าวว่า "มีข่าวลือมาว่า ตั้งแต่ที่เขาขึ้นครองบัลลังก์ หัวใจของเขาก็เปลี่ยนไป และเริ่มต่อต้านพันธมิตร การให้เจ้าออกจากเมืองสอดคล้อง มันคงเพื่อให้เจ้ารู้สึกไม่มั่นคง พวกเราคงจะต้องเตรียมตัวแล้ว"

"พี่ชาย!"

ไป๋ฮัวขัดจังหวะเขาและกล่าวว่า "ท่านคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากพวกเราไม่ได้เป็นพันธมิตรกับต้าเซี่ย?"

"นั่น..."

แสงจันทร์เหนือแม่น้ำเงียบลงในทันที

ไป๋ฮัวกล่าวต่อว่า "ในจีน ข้าไม่คิดว่าข้าจะอ่อนแอกว่าใคร แต่สถานการณ์ในปัจจุบันคืออะไร แม้แต่หกทรราชย์แห่งหานตาน ก็ยังจำเป็นจะต้องกอดคอกันเพื่อความอยู่รอด ลอร์ดนับพันๆคนในจีนถูกล้างออกไปแล้ว เพื่อเพียงแค่ 3 คนเท่านั้นในเวลานี้ ด้วยความก้าวหน้าของต้าเซี่ย หากพวกเราไม่ได้เป็นพันธมิตรกับพวกเขา ข้าจะไม่มีอะไรเลย"

Novel-Lucky

แสงจันทร์เหนือแม่น้ำยังคงเก็บเงียบ

"พวกเราจะต้องขอบคุณการเลือกของพวกเรา แม้ว่าพวกเราจะไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่ท่าน, จื่อลั้วหลาน, หงหยิง และทซิงยี่ ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เปร่งประกาย"

"ตำแหน่งและสถานะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ"

เมื่อได้ยินเช่นนั้น แสงจันทร์เหนือแม่น้ำก็กล่าวว่า "ข้าก็ไม่ได้สงสัยในตัวเขาจริงๆ ข้าแค่ต้องการจะเตือนเจ้า เมื่อเจ้ารู้ว่าเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ ข้าก็จะไม่เป็นกังวลอีก"

ไป๋ฮัวหันไปหาพี่ชายของเธอ ยิ้มและกล่าวว่า "ข้ารู้ว่าท่านเป็นห่วงข้า"

"มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น" ไป๋ฮัวมองผ่านความคิดพี่ชายของเธอและกล่าวว่า "ต้าเซี่ยใจปัจจุบันซับซ้อนอย่างแท้จริง มันมีประแสซ่อนเร้นมากมาย ท่านจะต้องไม่ลืมเหตุผลที่ท่านเริ่มต้นใหม่ได้ และไม่ถูกควบคุมโดยคนอื่น"

"ข้ารู้"

Novel-Lucky

แสงจันทร์เหนือแม่น้ำกำหมัดแน่น

ถูกต้องแล้ว ต้าเซี่ยในปัจจุบันเป็นยักษ์ใหญ่ที่ทุกคนบนโลกให้ความเคารพ และมันมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ต่อผู้เล่นนับสิบๆล้านคน ด้วยผลประโยชน์ดังกล่าว จะมีใครบ้างไม่ได้รับผลประทบจากมัน?

ไป๋ฮัวหันกลับไปมองท้องฟ้าและเมฆขาว "พี่ชายรวมถึงคนอื่นๆ โปรดจำไว้ด้วยว่า ดินแดนสอดคล้องไม่ได้ดำรงอยู่อีกต่อไปแล้ว และพวกเราทั้งหมดก็อยู่ภายใต้ต้าเซี่ย ความคิดที่ไม่จำเป็นใดๆ มันอาจจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างแท้จริงได้"

มองไปยังก้อนเมฆ จิตใจของเธอไม่ได้อยู่กับตัว เธอมองผ่านยิ่งกว่าแสงจัทรน์เหนือแม่น้ำ และเธอก็เชื่อมั่นในการตัดสินใจของตัวเอง

"ไม่ว่าเวลาจะเปลี่ยนไปอย่างไร โอหยางก็ยังคงเป็นโอหยาง"

สหายผู้นี้มีวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่ เขาไม่ใช่คนที่จะทุจริตเพียงเพราะอำนาจ เขาจะควบคุมบัลลังก์และจะไม่เป็นทาสของมัน

ไป๋ฮัวหวังว่าเธอจะไล่ตามเขาทัน และไม่ถูกทิ้งเอาไว้

Novel-Lucky

ตลอดกาล!

Novel-Lucky

ตอนที่ 1071 แผนที่สมรภูมิครั้งสุดท้าย

https://novel-lucky.blogspot.com

การยอมอ่อนน้อมของต้าหลี่ นอกเหนือจากเป็นการประกาศการเริ่มต้นการรวมแผ่นดินจีนแล้ว มันยังมีอีกความหมายสำหรับต้าเซี่ย

เมื่อถึงวันที่ 15 ของเดือนที่ 7 การก่อตั้งประเทศของต้าเซี่ยก็ครบรอบ 1 ปี เพื่อที่จะอัพเกรดเป็นราชวงศ์จักรพรรดิ โอหยางโชวสำเร็จความต้องการเกือบทั้งหมดแล้ว

จากการคำนวณของโอหยางโชว พร้อมกับที่ต้าหลี่ผสานรวมเข้ากับพวกเขา ต้าเซี่ยได้สำเร็จความต้องการไป 7 ประการแล้ว เหลือเพียงข้อกำหนดที่ 3 และ 9 เท่านั้น

ข้อกำหนดที่ 3 : ราชวงศ์จะต้องครอบครองอย่างน้อย 1 ใน 3 ของแผ่นดินในประเทศ

จากกฎของไกอา ทิเบต, ซีเซี่ย, เติร์กตะวันตก, มองโกล และประเทศจิน มั้งหมดถูกนับรวมเป็นแผ่นดินจีน ผลก็คือ แม้ว่าต้าเซี่ยจะยึดครองแผ่นดินในภาคใต้ทั้งหมด และยึดครองแผ่นดินในต่างประเทศมากมายแล้ว แต่มันก็ยังคงขาดไปอีกส่วนหนึ่ง

ไม่ต้องกล่าวถึงมองโกลหรือเติร์กตะวันตก ที่เหมาะสมที่พวกเขาจะยึดครองมากที่สุดก็คือ ทิเบตและประเทศจิน

โอหยางโชวตั้งเป้าของเขาไปที่ประเทศจิน โดยเขาได้ออกคำสั่งให้จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพเป่ยเจียง เยว่เฟย เพิ่มการแทรกแซงและสืบสวนประเทศจิน ในขณะที่กำลังจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพใหม่ เพื่อจะได้กำจัดพวกเขาให้ทันสิ้นปีนี้

ข้อกำหนดที่ 9 : มีสมบัติประเทศอัพเกรดอย่างน้อย 1 ชิ้น

นี่เป็นข้อกำหนดที่ทำให้โอหยางโชวปวดหัว แม้ว่าเขาจะได้รับหยกจักรพรรดิมาแล้ว แต่เขาก็ไม่รู้ว่าจะกระตุ้นเควสเรื่องราวของต้าหยูจิ่วติงอย่างไร

แน่นอน โอหยางโชวเชื่อว่าไกอาจะไม่ให้เควสที่เขาไม่มีทางจะทำสำเร็จได้ เขาจึงตัดสินใจที่จะรออย่างอดทน

.....

ในสัปดาห์ถัดไป โอหยางโชวไม่ได้อยู่ในเมืองหลวง แต่เขาเดินทางทัวร์ไปทั้งมณฑลเป่ยเจียง, มณฑลฮานอย และสยาม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

NovelLucky

ในช่วงเวลานี้ ต้าเซี่ยได้เริ่มโครงการการอพยพครั้งใหม่

เป้าหมายของโอหยางโชวคือการย้ายผู้เล่น 70%ของจีน เข้ามาอยู่ภายใต้การปกครองของต้าเซี่ย ผลก็คือ การอพยพครั้งนี้มีขนาดที่ใหญ่มาก และมีข้อกำหนดค่อนข้างน้อย

ต้าเซี่ยเตรียมจะอพยพผู้เล่น 15 ล้านคน เข้ามาในจังหวัดต่างๆของต้าเซี่ย

พวกเขาสนันสนุนให้เหล่าผู้เล่นเดินทางไปทั้งฮานอย, เอโดะ, โซล, บางกอก, เวียงจันทร์ และพนมเปญ และใช้เมืองย่อยของแต่ละแห่งในการสำรวจโลกใต้พิภพ

สำหรับเหล่าผู้เล่นที่อาศัยอยู่ในต้าหลี่ ราชสำนักให้อิสระกับพวกเขา เพื่อลดความกดดันของประชาชนในต้าหลี่

ต้าฉิน, ต้าฮั่น, ต้าสุย, ต้าถัง, ต้าซ่ง และราชวงศ์NPCอื่นๆแล้ว ต้าเซี่ยไม่เพียงแค่จะแข็งแกร่งเท่านั้น แต่พวกเขายังมีความรุ่งเรืองและมีความเข้าใจผู้เล่นมากกว่า แล้วพวกเขายังได้จัดทำนโยบายสวัสดิการต่างๆสำหรับเหล่าผู้เล่นอีกด้วย

Novel-Lucky

การย้ายมายังต้าเซี่ยจึงไม่ใช่ทางเลือกที่ยากลำบากแต่อย่างใด

เมื่อการอพยพครั้งนี้สิ้นสุดลง พร้อมกับผู้เล่นที่อยู่ในต้าหลี่ จะมีผู้เล่นในต้าเซี่ยสูงถึง 40 ล้านคน คิดเป็นเกือบครึ่งหนึ่งของทั้งจีน

ด้วยสิ่งนี้ มันจะทำให้ตำแหน่งของต้าเซี่ยไม่สามารถจะสั่นคลอนได้

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 22

ในขณะที่โอหยางโชวกำลังเดินทางทัวร์สยามอยู่นั้น ประกาศจากระบบที่ดังขึ้นก็ทำให้แผนการทั้งหมดของเขายุ่งเหยิง และทำให้เขาต้องรีบกลับเมืองหลวง

"ประกาศระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นเฟิงฉิวฮวง ที่เป็นลอร์ดอันดับที่ 9 ของโลก ที่อัพเกรดดินแดนเป็นเมืองหลวง, รางวัลพิเศษ : คะแนนการกุศล 50,000 แต้ม, คะแนนชื่อเสียง 100,000 แต้ม!"

Novel-Lucky

"ประกาศระบบ : ดินแดนทั้งหมดของจีนได้อัพเกรดเป็นเมืองหลวงแล้ว กระตุ้นระบบแผนที่สมรภูมิ แผนที่สมรภูมิที่สิบ สงครามชิงทำลายหมิง จะเริ่มขึ้นในอีก 3 วัน, แจ้งเตือนที่เป็นมิตร : นี่ไม่ใช่เควสบังคับ และมีเพียงเมืองหลวงเท่านั้นที่สามารถเข้าร่วมได้"

เพียงแค่ฟังชื่อของสงคราม โอหยางโชวก็รู้ได้ในทันทีว่ามันเป็นแผนที่สมรภูมิครั้งสุดท้ายของจีน หลังจากนี้ ทั้งราชวงศ์หมิงและชิงจะเข้ามาสู่การแข่งขันในเกมส์

"นี่มั่น..."

โอหยางโชวส่ายหัวอย่างขมขื่น ไม่ว่ากลุ่มกองทัพเป่ยเจียงจะเตรียมพร้อมเพียงใด พวกเขาก็ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงการล้อมรอบจากทั้งประเทศจินและชิงตูได้

ไกอากล่าวอย่างชัดเจนในประกาศจากระบบว่า เงื่อนไขกระตุ้นแผนที่สมรภูมิก็คือการอัพเกรดเป็นเมืองหลวงของดินแดนทั้งหมด

จะเห็นได้ชัดว่า หากดินแดนตานหยาง, ดินแดนราชา และดินแดนโลหิตสีชาดไม่ผสานรวมเข้ากับต้าโจว แผนที่สมรภูมิครั้งสุดท้ายจะถูกยืดออกไปอีก และมันจะไม่ปรากฏขึ้นในเร็วๆนี้

Novel-Lucky

ไกอาจะใช้แผนที่สมรภูมิครั้งที่สิบ เพื่อจบประวัติศาสตร์จีน

สำหรับแผนที่สมรภูมินี้ มันมีจุดสนใจมากมาย เริ่มจาก ชื่อของสงคราม นั่นเป็นเพราะราชวงศ์หมิงไม่ได้ถูกกวาดล้างโดยราชวงศ์ชิง แต่เป็นหลี่จื่อเฉิง

ในปี 1644 หลี่จื่อเฉิงที่มีชื่อเสียงมากขึ้นเรื่อยๆทุกวัน เขาได้นำกองทัพต้าซุ่นโจมตีเมืองหลวง ซึ่งเป็นการส่งสัญญาณการล่มสลายของราชวงศ์หมิงที่กินเวลายาวนานถึง 276 ปี

ส่วนที่ยังเหลือของราชวงศ์หมิง ได้ก่อตัวขึ้นเป็นแคว้นหมิงใต้

4 มหาอำนาจของจีนในเวลานั้น หนึ่งคือต้าชิงที่ก่อตั้งขึ้นโดยจักรพรรดินู่เจิน ควบคุมกำลังพล 200,000 นาย พื้นที่ที่พวกเขาควบคุมนั้นคือพื้นที่รอบๆ เหลียวตงและพื้นที่ใกล้กับเมืองหลวง

คนที่ปกป้องด่านซานไห่คือ หวู่สานกุ้ย

นอกเหนือจากต้าชิงแล้ว ยังมีแคว้นหมิง, แคว้นต้าซุ่นที่นำโดยหลี่จื่อเฉิง และแคว้นต้าสีที่นำโดยจางเสี้ยนจง พลังอำนาจของพวกเขาล้วนแล้วแต่เหนือยิ่งกว่าต้าชิง พวกเขาครองทางใต้, ตะวันตก และเหนือทั้งหมด

Novel Lucky

วันก่อนที่กองทัพต้าชิงจะบุกมาถึงด่าน จักรพรรดิแห่งต้าชิงได้สิ้นพระชนม์ในฉับพลัน

อ๋องผู้สำเร็จราชการ ตอร์กอนเลือกที่จะโจมตีทางตะวันตกเฉียงเหนือก่อนมุ่งหน้าไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ในขณะที่รวบรวมความแข็งแกร่งเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพให้กับพื้นที่รอบๆ เขาวางแผนที่จะโจมตีหลี่จื่อเฉิง ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่ใหญ่ที่สุดในเวลานั้น หลังจากกวาดล้างพวกเขาออกไปได้แล้ว โดยใช้ทางเหนือของกวนต้าเป็นแนวหลัง พวกเขาเริ่มทำการโจมตีหมิงใต้

ดังนั้น โอหยางโชวจึงต้องแปลงข้อความของสงครามจีนทำลายหมิง

คล้ายกับกองทัพมองโกล เพื่อรักษาการปกครองและแพร่กระจายวัฒนธรรมของพวกเขา ชนกลุ่มนี้ได้ประกาศให้ชายทุกคนตัดหางเปีย กองทัพชิงยังมีการสังหารหมู่เมืองต่างๆของจีนเป็นจำนวนมากอีกด้วย ซึ่งทำให้มีชาวจีนเคราะห์ร้ายหลายสิบล้านคน

คำสั่งของพวกเขาก็คือ "เห็นผมตัดหัว เห็นหัวตัดผม"

ที่โหดร้ายที่สุดก็คือ 10 วันแห่งหยางโจว และสามการสังหารหมู่ที่เจี่ยติง ทั้ง 2 เหตุการณ์นี้ ทำให้ประชากรจีนลดลงเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น ในหลายพื้นที่

Novel-Lucky

จะมีบางเมืองกลายเป็นเมืองที่ว่างเปล่า และบางหมู่บ้านก็กลายเป็นหมู่บ้านที่ว่างเปล่า

การสังหารหมู่ที่หยางโจวเกิดขึ้นเมื่อซีเค่อฟานกองทัพหยางโจวป้องกันการโจมตีจากกองทัพชิงแต่ล้มเหลว เมื่อบุกเข้าเมืองได้แล้ว กองทัพชิงก็ทำการสังหารหมู่ทั้งเมืองในทันที

จากการบันทึก 10 วันแห่งหยางโจว ที่เขียนโดยหวังสิ่วฉู่ เขาได้กว่าวว่าการสังหารหมู่ได้ดำเนินติดต่อกันนานถึง 10 วัน ซึ่งเป็นเหตุผลที่มันถูกใช้เป็นชื่อของเหตุการณ์นั้น

หลังจากต่อต้านได้ 10 วัน หยางโจวก็พ่ายแพ้ ทหารชิงสังหารและปล้นสะดมตลอดอีก 10 วันถัดมา ก่อนที่พวกเขาจะเก็บดาบของพวกเขา

เมืองหยางโจวเต็มไปด้วยซากศพ, เลือดไหลนอง, สิ่งก่อสร้างต่างๆถูกทำลายและเปลวเพลิงลุกไหม้ทุกพื้นที่

นอกเหนือจากคนที่หลบหนีและหลบซ่อนได้ดีแล้ว คนที่เหลือทั้งหมดถูกสังหารหมู่ เพียงแค่ร่างที่พอจะรวบรวมได้ก็มีถึง 800,000 ร่างแล้ว

Novel-Lucky

ในสมัยราชวงศ์ชิง กลุ่มปัญญาชนถูกกลั่นแกล้งจากงานเขียนของพวกเขา การสังหารหมู่ทั้งหมดถูกปกปิดจากการเข้ามาของกองทัพชิง เป็นผลให้คนส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องอะไรจนกระทั่งราชวงศ์ชิงสิ้นสุดลง

สามการสังหารหมู่ที่เจี่ยติง เกิดขึ้นในปี 1645 หลังจากกองทัพชิงบุกเข้าเจี่ยติงได้ พวกเขาก็ทำการสังหารหมู่ประชาชน 3 ครั้ง กองทัพชิงประกาศให้ตัดเปีย ซึ่งมีประชาชนจำนวนมากที่ไม่ยอมปฏิบัติตาม ฮั้วตงเฉิงนำคนก่อจราจลต่อต้านราชวงศ์ชิง ขุนพลหวู่ซ่งแห่งราชวงศ์ชิง หลี่เฉิงตง นำกองกำลังทหารม้า 5,000 นายมาระงับเหตุ

เมื่อเมืองเจี่ยติงสงบลงแล้ว หลี่เฉิงตงก็สั่งให้กองกำลังของเขาทำการสังหารหมู่ในทันที

จากพวกเขาทั้งหมด บางคนถูกแขวนคอ, บางคนถูกโยนลงจากกำแพง, บางคนถูกผลักลงแม่น้ำ, บางคนถูกสับเป็นชิ้นๆ ฉากดังกล่าวน่าหวาดกลัวเป็นอย่างมาก

ผู้หญิงในเมืองถูกข่มขืน และหากพวกเธอต่อต้าน ทหารจะมัดพวกเธอกับประตูและให้ทุกคนข่มขืน

การสังหารหมู่ดำเนินไป 1 วันเต็ม จนกระทั่งคูน้ำป้องกันเมืองเต็มไปด้วยซากศพของประชาชนราว 30,000 คน

Novel-Lucky

หลังจากนั้น หลี่เฉิงตงก็นำกองกำลังของเขาออกจากเมือง

อย่างไรก็ตาม การปล้นสะดมไม่ได้หยุดเพียงเท่านั้น 4 วันต่อมา เหล่าคนที่หลบหนีไปได้ก็กลับเข้ามาในเมือง

หลังจากที่พวกเขากลับเข้ามาในเมืองได้แล้ว ภายใต้การนำของจูหยิง พวกเขารวบกำลังคนได้ 2,000 คน เขาได้พาพวกเขาไปทำการสังหารหมู่กองกำลังที่ยอมจำนนต่อราชวงศ์ซิง เช่นเดียวกับเหล่าข้าราชการที่ทำงานให้กับราชวงศ์ซิง

หลี่เฉิงตงนำกองกำลังของเขากลับมาโจมตีเมืองอีกครั้ง ทำการสังหารหมู่ประชาชนจำนวนมากที่กำลังหลบนอน รวบรวมศพของพวกเขาและเผาทำลาย นี่เป็นการสังหารหมู่ครั้งที่สอง

20 วันต่อมา ชางหมิงใต้คนหนึ่งที่รู้จักกันในชื่อ หวู่จื่อฟ่าน นำกองกำลังของเขาเข้าโจมตีเจี๋ยติง และประชาชนในเมืองต่างก็ช่วยเขาขับไล่กองทัพซิงออกไป

ไม่นานหลังจากนั้น หลี่เฉิงตงก็จัดกองกำลังใหม่ และทำลายกองกำลังของหวู่จื่อฟ่าน และได้สังหารหมู่ประชาชนชาวเจี๋ยติงอีก 20,000 คน

Novel-Lucky

กองทัพชิงมักจะทำร้ายเหล่าทหารและประชาชนที่ยอมจำนน มัดคนเหล่านั้นเป็นทาสคอยติดตามพวกเขา

นอกจากนั้นแล้ว ราชวงศ์ชิงยังได้สังหารชนเผ่าเหมียวกว่า 1 ล้าน และชาวฮั่วอีกหลายล้านคน กวาดล้างเผ่าตจุนการ์ หลงเหลือเด็กไว้เพียงคนเดียว ความโหดเหี้ยมของพวกเขาเป็นสิ่งที่หาได้ยากแม้จะทั้งโลก

Novel-Lucky

ตอนที่ 1072 ความกล้าหาญทางศีลธรรม

https://novel-lucky.blogspot.com

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 7 วันที่ 25

ณ เมืองซานไห่

ในพริบตา แผนที่สมรภูมิสุดท้ายของจีนก็เริ่มต้นขึ้น กองทัพต้าเซี่ย 100,000 นาย ที่ถูกส่งมาในครั้งนี้ เป็นกองกำลังเดียวกับที่ถูกส่งไปแผนที่สมรภูมิครั้งก่อน ซึ่งประกอบไปด้วย กองเรือจักรพรรดิ, กองทัพทหารที่ 4 แห่งกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ และองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย

นอกจากนี้ โอหยางโซวยังให้จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพหมี หลี่จิง และเจี่ยสู่ ติดตามไปด้วย เขารู้สึกว่าแผนที่สมรภูมิครั้งนี้ไม่ง่ายเลย

เวลา 9.00 น. ประกาศจากระบบก็ดังขึ้นตามเวลา

"ประกาศระบบ : ในปี 1645 ปีที่สองของรัชสมัยชิงซุ่นจี้ หลังจากต้าชิงกวาดล้างแคว้นต้าซุ่นแล้ว พวกเขาก็เคลื่อนทัพลงใต้เพื่อโจมตีแคว้นหมิงใต้ ทั้ง 2 ฝ่าย ต่อสู้กันเป็นเวลานาน ในท้ายที่สุด แคว้นหมิงใต้ก็ถูกกวาดล้าง แผนที่สมรภูมิครั้งที่สิบ-สงครามชิงทำลายหมิง เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ!"

"ตรวจสอบข้อกำหนด, เลือกกำลังพล, ..."

"แจ้งเตือนระบบ : แผนที่สมรภูมิแยกเป็นฝ่ายราชวงศ์ชิงและฝ่ายราชวงศ์หมิง โปรดเลือกฝ่าย, แจ้งเตือนที่เป็นมิตร : หากคุณเลือกฝ่ายที่เคยแพ้และเปลี่ยนประวัติศาสตร์ได้ คุณจะได้รับรางวัลมากมาย โปรดเลือกอย่างระมัดระวัง!"

"เลือกฝ่ายราชวงศ์หมิง!"

"แจ้งเตือนระบบ : เลือกฝ่ายเสร็จสิ้น เริ่มต้นการเทเลพอร์ต!"

หลังจากนั้นชั่วครู่ โอหยางโชวและกองกำลังของเขาก็ปรากฏตัวขึ้นในสนามรบ

"แจ้งเตือนระบบ : ยินดีต้อนรับผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ สู่ค่ายหลักฝ่ายราชวงศ์หมิง-เซี่ยนเย่"

ทันทีที่เธอปรากฏตัวขึ้น โอหยางโชวก็มองไปที่เฟิงฉิวฮวงและกล่าวว่า "เจ้าเป็นดวงดาวในครั้งนี้"

Novel-Lucky

เฟิงฉิวฮวงยกแขนขึ้นและกล่าวอย่างไร้เดียงสาว่า "ข้าไม่รู้เลยว่าข้าจะเป็นคนกระตุ้นแผนที่สมรภูมิครั้งนี้" จากนั้น เธอก็ถามอย่างกังวลว่า "แผนที่สมรภูมิที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันนี้ จะส่งผลกระทบต่อแผนการของต้าเซี่ยในภาคเหนือหรือไม่?"

โอหยางโชวโบกมือและยิ้ม "ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ข้าก็จะจัดการกับมัน"

"นั่นก็ถูก!"

ตั้งแต่เริ่มเกมส์ ทั้งสองผ่านสถานการณ์ต่างๆมาทุกประเภทแล้ว ความประหลาดใจเล็กๆน้อยๆเช่นนี้ ไม่เพียงพอที่จะทำให้พวกเขาตื่นตระหนกได้

เมื่อโอหยางโชวและเฟิงฉิวฮวงรวมตัวกันแล้ว แจ้งเตือนสงครามก็ดังขึ้น

"แจ้งเตือนสงคราม : มีลอร์ดเข้าร่วมสงครามในครั้งนี้ 3 คน และมีกำลังพลเข้าร่วม 300,000 นาย โดยฝ่ายราชวงศ์ฉินมีลอร์ดเข้าร่วม 1 คน และกำลังพลรวม 100,000 นาย ขณะที่ฝ่ายราชวงศ์หมิงมีลอร์ดเข้าร่วม 2 คน และกำลังพลรวม 200,000 นาย"

Novel-Lucky

นี่เป็นแผนที่สมรภูมิที่เหน็บหนาวที่สุดและยุติธรรมที่สุด ลอร์ดทั้งสามที่เข้าร่วมได้ ต่างก็นำกำลังพลคนละ 100,000 นาย ของพวกเขาเข้าร่วมสงคราม

สำหรับที่ตี่เฉินเลือกฝ่ายราชวงศ์ชิง โอหยางโชวไม่ได้แปลกใจใดๆ

ประการแรก หลังจากการกบฏอ้านหลู่ซาน ตี่เฉินก็ไม่อยากจะอยู่ฝ่ายเดียวกับโอหยางโชว ประการที่สอง เขาต้องการจะเข้าไปใกล้ชิดกับราชวงศ์ชิงให้มากขึ้น

แผนที่สมรภูมิที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันนี้ ทำให้ดินแดนหานตานมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับเมืองหลวงชิงตู ในการเผชิญหน้ากับมณฑลเป่ยเจียง มองย้อนกลับมาการเลือกฝ่ายไม่ได้สร้างความแตกต่างมากนัก แล้วเหตุใดตี่เฉินถึงยังต้องลังเลอีก?

"แจ้งเตือนสงคราม : เนื่องจากฝ่ายราชวงศ์ชิงอ่อนแอกว่าฝ่ายราชวงศ์หมิง จากกฎของแผนที่สมรภูมิ กองกำลังฝ่ายราชวงศ์ชิงจะได้รับบัฟพลังป้องกัน 45%"

1 ต่อ 2, 100,000 ต่อ 200,000 โชคดีที่ไกอายุติธรรมเสมอ ทำให้กองทัพของราชวงศ์โจวได้รับบัฟพลังป้องกัน 45%

เพียงแค่สิ่งนี้ พวกเขาก็สามารถจะลดความสูญเสียได้กว่าครึ่งแล้ว

NovelLucky

"แจ้งเตือนสงคราม : จากตำแหน่งและคะแนนการกุศล ตัวแทนผู้เล่นฝ่ายราชวงศ์ชิงคือ ดยุค ตี่เฉิน, ตัวแทนผู้เล่นฝ่ายราชศ์วงหมิงคือ เจ้า โอหยางโชว"

ทุกคนคุ้นเคยกับสิ่งเหล่านี้

หลังจากที่แจ้งเตือนสิ้นสุดลงแล้ว โอหยางโชวก็มีเวลาตรวจสอบสภาพแวดล้อมรอบๆ

กองทัพอันแข็งแกร่ง 200,000 นาย ตั้งอยู่ในค่ายทหารทางตะวันตกของเมืองเซี่ยนเย่ 2 กิโลเมตรต่อไปทางตะวันตกเป็นฉางเจียง หากใครไปถึงหยางเจียงแล้ว ในระยะไม่ถึง 100 กิโลเมตร พวกเขาจะสามารถเข้าสู่สนามรบหลักที่หยางโจวได้

สถานที่ที่แม่น้ำไหลผ่าน เป็นอุปสรรคตามธรรมชาติของภาคใต้ แม่น้ำฮ้วยตั้งอยู่ระหว่างฉางเจียงและแม้น้ำเหลือง มันไหลผ่านเมืองหลวงของหยางโจว จากนั้นก็จะเข้าสู่ฉางเจียง

ตั้งแต่สมัยโบราณ เมื่อใครต้องการจะปกป้องภาคใต้ พวกเขาจะต้องปกป้องแม่น้ำฮ้วย หากพวกเขาสูญเสียการควบคุมแม่น้ำนี้ มันจะกลายเป็นอันตรายต่อภาคใต้ในทันที นั่นเป็นเพราะมันเป็นเส้นทางขนส่งตามธรรมชาติ หากฝ่าย

NovelLucky

เหนือและใต้สามารถใช้แม่น้ำในการขนส่งเสบียงและทรัพยากรได้แล้ว ฝ่ายใต้ก็จะไม่ได้เปรียบอีกต่อไป

แต่หากฝ่ายใต้สามารถปกป้องแม่น้ำฮ้วยได้ แคว้นใต้ก็จะสามารถควบคุมเส้นทางการขนส่งได้ ในยุคสมัยที่การขนส่งขึ้นอยู่กับสัตว์และฝีเท้า การใช้เรือมีความได้เปรียบทางการขนส่งเป็นอย่างมาก

อีกจุดหนึ่ง ก่อนที่พื้นที่ตรงนั้นจะสามารถปกครองได้อย่างมั่นคง หากกองทัพซิงเคลื่อนทัพลึกเข้าไปในแม่น้ำมากเกินไป พวกเขาอาจจะไม่มีทางได้กลับไปอีก

หากพวกเขาสามารถเอาชนะได้ในทันที มันเป็นสิ่งที่ดี แต่หากไม่แล้ว ศัตรูก็จะปิดทางถอยกลับขึ้นเหนือ ด้านหน้าของพวกเขาเป็นศัตรูที่แข็งแกร่ง ด้านหลังก็ถูกปิดกั้น พวกเขาจะทำได้เพียงกระโดดลงไปในแม่น้ำเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากกองทัพซิงสามารถยึดแม่น้ำได้ ในแม่น้ำที่ยาวนับพันกิโลเมตร พวกเขาสามารถจะโจมตีจุดใดก็ได้ แม้ว่าพวกเขาจะสูญเสียบ้าง แต่พวกเขาก็จะสามารถถอยกลับได้และไม่สูญเสียมากเกินไปนัก

อีกด้าน กองทัพหมิงใต้จะต้องปวดหัว เพราะแนวรบที่ยาวเกินไป และมันเป็นไปไม่ได้เลยที่พวกเขาจะทำการป้องกันได้อย่างสมบูรณ์ ความพ่ายแพ้และความล้มเหลวเพียงเล็กน้อย มันอาจจะทำให้กองซิงมีโอกาสเคลื่อนทัพลงใต้ได้

ในประวัติศาสตร์ กองทัพซิงตีผ่านหยางโจว ยึดพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยและเข้าสู่ฉางเจียงในทันที หากปราศจากสิ่งกีดขวางตามธรรมชาติ เซี่ยนเย่ก็จะล่มสลายลงอย่างแน่นอน

ในปีที่ 2 ของรัชสมัยซุนจี้ โตโตส่งกองกำลังจากซีอานไปทางตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อโจมตีแคว้นหมิงใต้ ในเดือนที่ 3 กองทัพซิงเริ่มยึดครองพื้นที่ ในเดือนที่ 4 พวกเขาแยกกันโจมตีสู่โจมและป๋อโจว ทั้ง 2 ด้าน ต่างก็มุ่งเน้นไปที่แม้น้ำฮ้วย

ซีเค่อฟาแห่งราชวงศ์หมิง สั่งให้ประชาชนและกองกำลังในหยางโจวทำการป้องกัน และพวกเขาก็สามารถจะอดทนได้นาน 10 วัน ก่อนที่พวกเขาจะพ่ายแพ้

หลังจากนั้น กองทัพซิงก็ไม่ได้เผชิญการต่อต้านใดๆอีก ในเดือนที่ 5 กองทัพซิงผ่านฉางเจียงและเข้าควบคุมเซี่ยนเย่ จับกุมจูโหยวซ่งและทำลายแคว้นหมิงใต้

สงครั้งนี้กินเวลานานครึ่งปี และที่เปร่งประกายที่สุดก็คือ การสู้รบที่หยางโจว

"ใครจะรู้ว่า หยางโจวจะยังอยู่หรือไม่" แม้ว่ามันจะเป็นการหลอกตัวเองก็ตาม แต่โอหยางโชวก็ไม่ต้องการให้เหตุการณ์ 10 วันแห่งหยางโจวเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง

Novel-Lucky

"เข้าไปในเมืองกัน!"

ส่งกองกำลังให้หลี่จิง, กั้วจื่อยี่ และคนอื่นๆจัดการแล้ว โอหยางโชวพร้อมเฟิงฉิวฮวงก็นำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่เซี่ยนเย่

ด้วยต้าซุ่นถูกกวาดกล้างแล้ว กองทัพชิงที่เคลื่อนพลลงใต้ก็ก่อเหตุการณ์โหดร้ายมากมาย เมืองเซี่ยนเย่ในปัจจุบันจึงตกสู่ความหวาดกลัว ในเมืองมีทั้งคนที่ต้องการจะต่อสู้อย่างกล้าหาญ และคนขี้ขลาดที่ต้องการจะยอมจำนนโดยที่ไม่ต่อสู้

มองย้อนกลับไปในประวัติศาสตร์ หนึ่งในสหายที่อยากจะยอมจำนน ได้ทิ้งความประทับใจไม่ดีไว้ให้กับโอหยางโชว คนผู้นั้นก็คือ เสนาบดีแห่งคณะพิธีการเฉียนเฉียนยี่ คนผู้นี้เป็นผู้นำเผ่าท้องถิ่นในเจียงหนาน ความอ่อนแอและความน่ารังเกียจของคนผู้นี้เป็นสิ่งที่ทุกคนยากจะจินตนาการได้

รัชสมัยซุ่นจี้ ปีที่ 2 เดือนที่ 5 ขณะที่กองทัพชิงกำลังเคลื่อนพลมายังเซี่ยนเย่

หลิวหรูซีบอกให้เฉียนเฉียนยี่ยอมจำนน แต่เขาบอกเธอว่าเขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แต่เมื่อถึงวันที่ 15 ไม่เพียงแค่เขาจะยอมจำนนเท่านั้น แต่เขายัดได้ตัดผมของตัวเองล่วงหน้าอีกด้วย

Novel-Lucky

และในขณะนั้น ขุนพลตรวจการเหอหนาน เยว่ฉีเจี่ย และหยวนซู่จู ที่รับผิดชอบการโลจิสติกส์ในเหอหนาน คนเหล่านี้ที่สนิทกับเขาสาบานว่า พวกเขาจะไม่ยอมจำนน พวกเขาอดอาหารและตายเพื่อแสดงความซื่อสัตย์ของพวกเขา

สำหรับผู้นำเผ่าไร้ยางอาย มันเห็นได้ชัดว่าเขาไม่มีความกล้าทางศีลธรรม

Novel-Lucky

ตอนที่ 1073 อ๋องผู้สำเร็จราชการ

https://novel-lucky.blogspot.com

เฉียนเฉียนยี่เป็นตัวอย่างของคนรุ่นนั้นที่ขาดกำลังใจในการต่อสู้ คนที่ทำให้ราชวงศ์หมิงล่มสลาย ไม่ใช่ต้าซุ่นหรือต้าชิง แต่เป็นตัวราชวงศ์หมิงเอง

ในช่วงปลายราชวงศ์หมิง พรรคต่างๆก่อตัวขึ้นและแข่งขันกันเอง แต่ละฝ่ายพยายามจะทำลายฝ่ายอื่นๆ

หลังจากที่จักรพรรดิฉิงเจิ้นฆ่าตัวตายแล้ว เหล่าอ๋องไม่ทำการธรรมเนียมและเข้ายึดเซี่ยนเย่ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ว่าเพราะเหตุใดลูกๆของเขาถึงถูกจับกุม หลังจากนั้น บัลลังก์ก็ถูกส่งต่อ

ณ จุดนั้น ตัวเลือกที่เป็นที่นิยมที่สุดประกอบไปด้วย อ๋องฟู่, อ๋องกุ้ย ที่ซีเค่อฟาสนับสนุน และอ๋องหลู่ ที่พรรคตงหลินสนับสนุน อ๋องทั้งสามและพรรคทั้งสามของพวกเขาต่อสู้กันเอง พวกเขาไม่สนสถานการณ์ในภาคเหนือโดยสิ้นเชิง ซึ่งมันเป็นการให้เวลาต้าชิงตั้งตัวและกวาดล้างต้าซุ่น

ในท้ายที่สุด อ๋องฟู่ก็ได้รับการสนับสนุนจากสี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย ซึ่งเป็นมหาอำนาจของกองทัพ เขาจึงกลายเป็นผู้ชนะและขึ้นครองบัลลังก์ได้ กลายเป็นจักรพรรดิหงกวง

การที่เขาขอความช่วยเหลือจากพวกเขา ทำให้เกิดส่งผลกระทบอย่างมากในอนาคต

ผลกระทบโดยตรงก็คือ เขาสมปรารถนาและได้ขึ้นครองบัลลังก์ ผลกระทบทางอ้อมก็คือ ขุนพลเหล่านี้จะดำรงอยู่ในฐานะบุตรแห่งเทพเจ้า

ในเซี่ยนเย่ ไม่ว่าจะเป็นจักรพรรดิหรือเหล่าข้าราชการ ไม่มีใครสามารถควบคุมกองทัพนี้ได้

เกาเจี๋ย, หวงเต๋อกง, หลิวเหลียงจั้ว และคนอื่นๆ ล้วนแล้วแต่เป็นนักรบที่มีความสามารถ และมีคนที่มีความสามารถมากมายอยู่ภายใต้พวกเขา แต่ใจของพวกเขาไม่สงบ หากจักรพรรดิหงกวงมีความสามารถเท่าจักรพรรดิองค์ก่อน และใช้อุยายที่ยอดเยี่ยม เขาจะสามารถใช้กองทัพนี้เพื่อจุดประสงค์ของเขาได้

น่าเสียดาย เขาก็เหมือนกับบิดาของเขา เป็นชายอ้วนใจกว้างที่ไม่สามารถในการควบคุมกองทัพและปกครองแผ่นดิน

ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งภายในขึ้น ในระหว่างที่เกิดการสู้รบที่หยางโจว ซีเค่อฟาปกป้องเมือง ขณะที่สี่ขุนพลเพียงมองดูแต่ไม่ได้ช่วยอะไร ทำให้เกิดเหตุการณ์ 10 วันแห่งหยางโจวขึ้น

NovelLucky

ขณะเดินมุ่งหน้าไปยังพระราชวัง โอหยางโชวได้คุยกับเฟิงฉิวฮวงเกี่ยวกับสถานการณ์ของแผนที่สมรภูมิ "หากพวกเราต้องการจะเปลี่ยนประวัติศาสตร์ กองทัพ 200,000 นายของพวกเรา ยังอยู่ห่างไกลจากคำว่าเพียงพอ พวกเราจำเป็นจะต้องใช้กองทัพท้องถิ่น"

"สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย, กองกำลังที่ยังเหลืออยู่ของต้าซุ่น และแม้แต่กองทัพต้าซีทั้งหมดเป็นตัวเลือก"

เฟิงฉิวฮวงเองก็ศึกษาเรื่องนี้มาเช่นกัน เธอกล่าวว่า "คนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความคิดของตัวเอง แล้วพวกเราจะฟังพวกเราหรือ?"

"แน่นอนว่าไม่"

โอหยางโชวไม่ได้หยิ่งผยองจนถึงขั้นคิดว่า หากเขาปลดปล่อยกลิ่นอายของเขาแล้ว จะทำให้ทุกคนในแผนที่สมรภูมิคุกเข่าให้กับเขา ในความเป็นจริง มันไม่มีใครสนใจเขาเลยแม้แต่น้อย

"หากพวกเราต้องการจะรับสมัครพวกเขา ประการแรก พวกเราจะต้องมีกองกำลังก่อน กองทัพ 200,000 นาย เป็นไพ่ใบใหญ่ที่สุด ประการที่สอง พวกเราจะต้องมีผลลัพธ์ ไม่อย่างนั้น พวกเราจะไม่เชื่อพวกเรา"

หลังจากหยุดไปชั่วครู่ โอหยางโชวก็กล่าวต่อว่า "ที่สำคัญกว่านั้น พวกเราจะต้องทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียว และปล่อยวางความขัดแย้งภายในลง เพื่อมุ่งเน้นไปที่กองทัพชิง"

เฟิงฉิวฮวงกล่าวตอบว่า "นั่นคงไม่ใช่เรื่องง่ายๆเลย"

"มันก็ไม่แน่" โอหยางโชวพยักหน้า "โรมไม่ได้สร้างขึ้นมาในวันเดียว พวกเราไม่มีเวลาที่นี่มากนัก พวกเราจึงสามารถทำได้เพียงพยายามอย่างที่สุดเท่านั้น เมื่อจำเป็น พวกเราสามารถจะใช้มาตรการสิ้นหวังได้"

"ทำตามที่ท่านเห็นว่าสมควรเถิด!"

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น เขาก็ส่ายหัว เขาได้ยินมาว่า ลอร์ดหญิงเพียงคนเดียวของจีนกำลังจะก้าวขึ้นมาเป็นราชินีคนแรกแล้ว และเธอก็ได้ทำสิ่งๆต่างๆมากมายในเหอตง

ขณะที่พูดคุยกัน พวกเขาก็เดินมาถึงพระราชวัง

ภายในห้องโถงหลัก จักรพรรดิหงกวงนั่งอยู่บนบัลลังก์ แต่เขากลับไม่มีกลิ่นอายของผู้ปกครองอยู่เลย เหล่าข้าราชการที่ด้านล่างมองเขาอย่างแปลก

Novel-Lucky

ประหลาด บางคนก็มองอย่างระแวดระวัง, บางคนก็มองอย่างไม่แยแส และบางคนก็มองอย่างอบอุ่น

'ช่างยุ่งเหยิงนัก!'

โอหยางโชวมีข้อสรุปเช่นนั้น ที่ด้านหน้าเหล่าข้าราชการพลเรือน โอหยางโชวมองเห็นเฉียนเฉียนยี่ และดวงตาของเขาก็ส่องประกายเย็นชาออกมา

หากคนผู้นี้ไม่ตาย การเดินทางครั้งนี้ของโอหยางโชวจะกลายเป็นไร้ประโยชน์

บทสนทนาระหว่างโอหยางโชวและจักรพรรดิหงกวงดูไม่ได้มีอะไรมากนัก แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันทำให้หัวใจของเหล่าข้าราชการเต้นขึ้นลง ขณะที่พวกเขาแลกเปลี่ยนความเห็นกับคนอื่นๆ

โอหยางโชวยอมรับความชอบธรรมในการปกครองของจักรพรรดิหงกวง และแสดงความยินดีที่จะปกป้องการปกครองนี้ กองทัพของผู้เล่น 200,000 นาย จะกลายเป็นไพ่ใบใหญ่ที่สุดของเขา ในการเผชิญหน้ากับสี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย

นี่คือความฉลาดของโอหยางโชว

Novel-Lucky

แคว้นหมิงใต้มีความซับซ้อนอย่างมาก เหตุผลของพลังอำนาจที่ทุกคนให้ความเคารพนั้นไม่มีอยู่จริง เป็นผลให้คนตัวเล็กสามารถยึดอำนาจและการควบคุมได้

หากโอหยางโชวทำตามสงครามหยาซานหรือการกบฏอ้านหลู่ซาน โดยการกำจัดผู้ปกครองคนปัจจุบันออกไป มันจะก่อให้เกิดความโกลาหลวุ่นวายอย่างร้ายแรง

โอหยางโชวทำได้เพียงรักษาตำแหน่งของจักรพรรดิหงกวงให้มั่นคง และผลักดันเขาให้สูงขึ้นได้เท่านั้น จากนั้น เขาก็จะบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของเขาได้ มีข้อกำหนดบางอย่างที่จะทำให้มันดำเนินไปได้

ตามที่คาดไว้ หลังจากที่ได้รับการแสดงความจงรักภักดีจากโอหยางโชวแล้ว เขาก็ตอบแทนโอหยางโชวด้วยฉายา อ๋องผู้สำเร็จราชการ

เมื่อเฟิงฉิวฮวงเห็นเช่นนั้น เธอก็ทำได้เพียงมองไปอย่างหวั่นเกรง

.....

หลังการประชุม ข่าวที่ว่าโอหยางโชวได้กลายเป็นอ๋องผู้สำเร็จราชการก็แพร่กระจายไปทั่วแผ่นดินจีน

Novel-Lucky

"นี่น่าสนใจนัก!"

ต้าฉิงมีอ๋องผู้สำเร็จราชการ ตอร์กอน และในตอนนี้ หมิงใต้ก็มี โอหยางโชว ใครจะรู้ว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อทั้งสองมาพบกัน

ขณะที่พรรคต่างๆในกองทัพคิดว่าอ๋องผู้สำเร็จราชการที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงมากมายและทำการโจมตีสี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ยนั้น โอหยางโชวกลับไม่ได้ทำอะไรเลย

ด้านนอกที่พักอาศัยที่จักรพรรดิหงกวงมอบให้กับเขา เต็มไปด้วยผู้คนจำนวนมากที่ต้องการจะพบอ๋องผู้สำเร็จราชการ ในบรรดาคนเหล่านั้น มีบางคนที่เป็นคนรักชาติอย่างแท้จริง แต่มันก็ยังมีคนอย่าง เฉียนเฉียนยี่ที่ได้กลิ่นของโอกาส

ไม่ว่าจะเป็นใคร พวกเขาต่างก็รวมตัวกันอยู่ที่ด้านนอกประตู

กลิ่นอายที่น่าหวั่นเกรงขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ทุกคนที่พวกเขาเดินผ่านเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

Novel-Lucky

สิ่งนี้ทำให้เกาเจี๋ย, หวงเต๋อกง และคนอื่นๆรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างมาก พวกเขาต่างก็คิดว่าอ๋องผู้สำเร็จราชการกำลังวางแผนทำการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่และทำลายพวกเขา

พวกเขาก็ควรจะเป็นกังวล เพราะโอหยางโชวไม่ใช่คนธรรมดา พลังอำนาของเขานั้นมาจากกองทัพของผู้เล่น 200,000 นาย ไม่ใช่ฉายาที่จักรพรรดิมอบให้

แม้พวกเขาจะไม่รู้ว่ากองทัพของผู้เล่นมีความแข็งแกร่งมากเพียงใด แต่กองทัพขนาดใหญ่เช่นนี้ก็เพียงพอจะทำให้พวกเขาสั่นไหวได้ เผชิญกับฝ่ายตรงข้ามเช่นนี้ พวกเขาจะต้องระมัดระวัง

ในขณะที่โลกภายนอกเต็มไปด้วยความวุ่นวายอยู่นั่น ภายในที่พัก โอหยางโชวกำลังจัดการประชุมทางทหารอยู่

Novel-Lucky

ตอนที่ 1074 หมิงสามารถล่มสลายได้ แต่ไม่ใช่สำหรับจีน

https://novel-lucky.blogspot.com

ผู้ที่เข้าร่วมการประชุมประกอบไปด้วย หลี่เจียง, เจี่ยสู่, เอ้อหลาย, ขุนพลเรือแห่งกองเรือจักรพรรดิ โจวหยู, จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพเปลวเพลิง กั้วจื่อยี่ และขุนพลของกองทัพทหารที่ 4 แห่งกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ โจวปอ

เหล่าดวงดาวได้มารวมตัวกันอยู่ที่นี่

บางคนในนี้เคยทำงานร่วมกันมาก่อน และบางคนก็เพิ่งจะเคยทำงานร่วมกันเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลี่จิงและเอ้อหลาย พวกเขาเพิ่งจะได้ทำงานร่วมกันในสงครามกับเกาหลี

โจวหยูนำกองเรือจักรพรรดิมาเทียบท่าที่ฉางเจียง และพวกเขาพร้อมที่จะออกเรือได้ทุกเมื่อ

โอหยางโชวกล่าวว่า "จากขอมูลที่พวกเราได้รับมา กองกำลังแนวหน้าของโตโต ภายใต้การนำของนี่คาน ตั้งค่ายอยู่นอกหยางโจวห่างออกไป 20 กิโลเมตร นี่เป็นการสู้รบที่สำคัญ และพวกเราไม่สามารถจะพ่ายแพ้ได้ หลังจากที่การประชุมนี้สิ้นสุดลง กองทัพจะต้องเข้าช่วยเหลือหยางโจวในทันที"

"หากไม่มีอะไรผิดพลาด กองทัพต้าโจว 100,000 นาย ก็จะเคลื่อนทัพไปที่นั่นเช่นกัน พร้อมกับกองกำลังของโตโต 100,000 นาย และกองกำลัง 50,000 นาย ภายใต้จุนทา รวมไปถึงกองกำลังที่ยอมจำนน การสู้รบในครั้งนี้คงจะไม่ง่ายนัก"

ในขณะที่กล่าว โอหยางโซวรู้สึกโกรธเคืองสี่ขุนพลแห่งเจียงเปยเป็นอย่างมาก

เมื่อครั้งที่กองกำลังของจุนทาเคลื่อนเข้ามาใกล้เมือง หลิวเจ๋อฉิงได้หลบหนี, หวงเต๋อกงไม่มีความเคลื่อนไหวใดๆในถงหลิง และหลิวเหลียงก็หลบหนีมายังเซี่ยนเย่

สำหรับเกาเจี๋ย นอกเหนือจากขุนพลรองของเขา จวงจื่อกู่ ที่ประจำการอยู่ทางใต้ของยี่โจวแล้ว ขุนพลรองอีกคนอย่าง หลี่เฉิงตง ได้นำกองกำลังเคลื่อนลงไปทางใต้

ภายใต้การนำของนี่คาน กองกำลังของโตโตผลักดันไปข้างหน้าด้วยความเร็ว 50 กิโลเมตรต่อวัน มุ่งหน้าสู่หยางโจว ขณะที่ซีเค่อฟาสั่งให้เหล่าขุนพลช่วยเหลือหยางโจว กลับมีเพียงหลิวเจ้าจี้ที่นำกองกำลัง 4,000 นาย และจวงจื่อกู่นำกองกำลัง 700 นายเท่านั้น ที่ไปช่วย มีกำลังพลไม่ถึง 10,000 นาย ที่อยู่ปกป้องหยางโจว

Novel-Lucky

ส่งผลให้กองทัพของผู้เล่นจะต้องเผชิญหน้ากับกองทัพฝ่ายชิง 250,000 นายเพียงลำพัง หากพวกเขาส่งกำลังพลทั้ง 200,000 นาย ไปที่นั่น มันก็ควรค่าที่จะลอง แต่สิ่งที่สำคัญก็คือ พวกเราจำเป็นจะต้องทิ้งกำลังพลส่วนหนึ่งไว้ปกป้องเซี่ยนเย่

แม้ว่าโอหยางโชวจะกลายเป็นอ๋องผู้สำเร็จราชการแล้ว แต่หากปราศจากกองทัพล้อมรอบเขา เขาจะไม่สามารถรักษาตำแหน่งเอาไว้ได้ เมื่อกองทัพผู้ของเล่นออกไปแล้ว หลิวเหลียงที่หลบหนีมายังเซี่ยนเยว่อาจจะเริ่มก่อปัญหา

นอกจากนี้ โอหยางโชวยังต้องรับผิดชอบการรวบรวมเสบียงในเซี่ยนเย่ด้วย หมิงใต้เพิ่งจะก่อตั้งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ มันเต็มไปด้วยภาระและคลังก็ว่างเปล่า ไม่สามารถจะสนับสนุนสงครามขนาดใหญ่เช่นนี้ได้

วิธีเดียวที่พวกเขาทำได้ก็คือ ฉกชิงจากคนร่ำรวยและคนที่มีอำนาจในท้องถิ่น นี่จำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากกองทัพ

จากการประเมินคร่าวๆ รวมกองเรือจักรพรรดิแล้ว พวกเขาไม่สามารถจะส่งกำลังพลออกไปได้เกิน 150,000 นาย และพวกเขาจำเป็นจะต้องเก็บกองกำลังชั้นสูง 50,000 ไว้ในเซี่ยนเย่

Novel-Lucky

หลังจากพูดคุยกันแล้ว โอหยางโชวก็ตัดสินใจให้กั้วจื่อยี่นำกลุ่มกองทัพเปลวเพลิงเคลื่อนพลขึ้นเหนือ พร้อมด้วยทหารกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยที่นำโดยเอ้อหลาย

ที่ยังเหลืออยู่เป็นทหารกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 40,000 นาย และองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย

ก่อนจะออกเดินทาง โอหยางโชวได้แนะนำว่า "แม้การสู้รบที่หยางโจวจะเป็นการสู้รบที่สำคัญ แต่มันก็ยังคงเป็นเพียงการสู้รบแบบป้องกัน หลังจากรักษาหยางโจวไว้ได้แล้ว มันจะมีช่วงเวลาให้พวกเราตอบโต้กลับ"

"ขอรับ!"

พวกเขาทั้งหมดโค้งคำนับและจากไป

.....

มองไปทางฉางเจียง โอหยางโชวคิดอย่างลึกซึ่ง

Novel-Lucky

"ใครจะรู้ว่า พวกเราจะทำทันเวลาหรือไม่"

การสู้รบที่หยางโจวในประวัติศาสตร์ โตโตนำกองกำลังแนวหน้ามาแต่ไม่รีบทำการโจมตี แม้หลังจากที่กองทัพมาถึงแล้ว เขาก็ไม่ได้เริ่มการสู้รบในทันที

เหตุผลนั้นก็ง่ายๆ กองกำลังหลักของกองทัพชิงเป็นทหารม้า และพวกเขาไม่เก่งในการปิดล้อมเมือง พวกเขาต้องรอให้ปืนใหญ่หงยี่มาถึงสนามรบเสียก่อน พวกเขาถึงจะเริ่มการปิดล้อมเมืองได้

ความจริงได้รับการพิสูจน์ที่หยางโจว เมืองแห่งนี้ได้รับการพิจารณาว่ามีการป้องกันที่ดี แต่หลังจากถูกยิงด้วยปืนใหญ่ตลอดทั้งกลางวันกลางคืน มันก็พังทลายลง

ความกล้าหาญของซีเค่อฟาสมควรจะได้รับการยอย่อง แต่ในด้านความสามารถ เขายังขาดอยู่มาก

ในปัจจุบัน ตี่เฉินอาจจะทำอะไรก็ได้ มีความเป็นไปได้มากมายในการสู้รบที่หยางโจว ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอหยางโชวสามารถทำได้เพียงเชื่อในกั้วจื่อยี่และคนอื่นเท่านั้น

"กลับกันเถิด ยังมีอีกหลายอย่างให้พวกเราทำ"

NovelLucky

โอหยางโชวซี่เขียวน้อยกลับเข้าไปในเมือง

ดังคำกล่าวที่ว่า 'ก่อนที่คุณจะพิชิตภายนอก คุณต้องสงบภายในเสียก่อน' หากโอหยางโชวต้องการจะประสบความสำเร็จ เขาต้องกำจัดเหล่าคนที่อยากจะยอมจำนน

ในเวลานี้ นอกเหนือจากกองทัพที่โอหยางโชวนำมาแล้ว เขายังได้นำหน่วยพิเศษมาด้วย พวกเขาเป็นสายลับชั้นสูงที่เขาได้รับมาจากองครักษ์ซานไห่

ในการกบฏอ้านหลู่ซาน เขาพบว่ามันยากเนื่องจากการขาดแคลนสายลับในฝ่ายของเขา

ตั้งแต่คืนนั้น เหล่าสายลับก็เริ่มทำงาน ด้วยความช่วยเหลือจากจักรพรรดิหงกวง พวกเขาบันทึกรายชื่อตามประวัติศาสตร์ โดยมุ่งเน้นไปที่เหล่าคนชั้นสูง

เฉียนเฉียนยี่ก็เป็นหนึ่งในนั้น

Novel-Lucky

เพื่อไม่ก่อให้เกิดความโกลาหล และให้บางคนมีโอกาสกล่าวว่าโอหยางโชวถือโอกาสกำจัดอุปสรรคทันทีที่ได้รับอำนาจ ก่อนที่จะเคลื่อนไหว องครักษ์ซานไห่จะต้องมีหลักฐานเพียงพอเสียก่อน

ทั้งจดหมายจากต้าชิง หรือแม้แต่หลักฐานการกระทำผิดของพวกเขา

ตราบเท่าที่พวกเขามีการกระทำที่ไม่ถูกต้อง โอหยางโชวก็สามารถจะใช้มันเป็นข้อพิสูจน์ในการกวาดล้างพวกเขาได้

กล่าวเกี่ยวกับมัน ข้าราชการบริสุทธิ์บางคนเองก็ถูกตรวจสอบ การสืบสวนทั้งหมดเกิดขึ้นในที่ลับ เพราะโอหยางโชวไม่ต้องการจะแจ้งเตือน

นอกจากนั้นแล้ว โอหยางโชวก็ได้ทำสิ่งอื่นอีก 2 ประการ

ประการแรก เขาส่งจดหมายไปถึงจักรพรรดิซีแห่งเสฉวนในนามของอ๋องผู้สำเร็จราชการ โดยเขากล่าวว่า "หมิงใต้สามารถตายได้ แต่ไม่ใช่สำหรับจีน พวกเราควรจะทำงานร่วมกัน"

กล่าวถึงจางเสี้ยนจง เขาเป็นบุคคลในตำนาน

NovelLucky

คนผู้นี้เคยทำงานให้กับหลี่จื่อเฉิง และมาจากตระกูลที่ยากจน ตั้งแต่ยังเยาว์ เขาได้ติดตามพ่อไปทำการค้าเล็กๆ

ต่อมา เขาก็ได้เป็นมือปราบ จากนั้นก็เป็นทหารในเมืองเล็กๆแห่งหนึ่ง

ชีวิตของเขาแสนสาหัสอย่างแท้จริง บ่อยครั้งที่เขายืนข้างความยุติธรรมและเกือบจะตายเพราะมัน

ในรัชสมัยจักรพรรดิฉงเจิ้น เขาถูกกล่าวถึงในการก่อกบฏ ปี 1640 เขานำกองทัพเข้ายึดเสฉวน, ปี 1644 เขาก่อตั้งแคว้นต้าซีและขึ้นครองบัลลังก์เป็นจักรพรรดิ

ในปี 1646 กองทัพชิงเคลื่อนทัพลงใต้ และจางเสี้ยนจงก็ถูกสังหารโดยลูกศรสุ่ม

กล่าวถึงเรื่องนี้ การตายของหลี่จื่อเฉิงและจางเสี้ยนจงนั้นโชคร้ายอย่างแท้จริง จางเสี้ยนจงผ่านการสู้รบมาหลายครั้ง แต่เขากลับต้องมาตายเพราะลูกศรสุ่ม

หลี่จื่อเฉิงเองก็ตายเช่นเดียวกันนี้

NovelLucky

ในปี 1656 กองทัพต้าซุ่นมาถึงเมืองถงในหูเป่ย หลี่จื่อเฉิงนำคน 20 คน ไปสอดแนม และถูกสังหารโดยกองกำลังท้องถิ่น

มันเป็นความตายที่โชคร้ายอย่างแท้จริง

อ๋องตายเพียงเพราะออกไปสอดแนม

บางที มันอาจจะเป็นการกระทำของสวรรค์ก็เป็นได้

หลี่จื่อเฉิงและจางเสี้ยนจง ผู้นำการก่อกบฏ พวกเขาทำได้ดีอย่างมากขณะที่ต่อต้านราชวงศ์หมิง

อย่างไรก็ตาม ขณะที่พวกเขาหันมาเผชิญหน้ากับกองทัพชิง พวกเขากลับตายอย่างง่ายดายด้วยความโชคร้าย

ประวัติศาสตร์เป็นเพียงความบังเอิญ หากทั้งสองไม่ตายเช่นนั้น ประวัติศาสตร์อาจจะเปลี่ยนไป

Novel-Lucky

จางเสี้ยนจงลุกขึ้นต่อต้านหมิง แต่เขาก็ไม่ได้สนับสนุนชิง เขาไม่ใช่คนที่ยอมจำนนต่อศัตรูเหมือนอย่างเฉียนเฉียนยี่

หลังจากที่เขาตาย ขุนพลของเขาอย่าง ซุนเค่อหวัง ก็นำกองทัพต้าซีเคลื่อนทัพลงใต้ไปเผชิญหน้ากับกองทัพชิงพร้อมกับหมิงใต้ พวกเขาเปลี่ยนสนามรบไปยังมณฑลต่างๆในภาคตะวันตกเฉียงใต้ สงครามครั้งนั้นกินเวลายาวนานถึง 20 ปี จนกระทั่งถึงปีแรกของรัชสมัยคังซี

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโชวจึงมั่นใจอย่างมากว่าจะสามารถโน้มน้าวจางเสี้ยนจงได้

Novel-Lucky

ตอนที่ 1075 หยางโจวถูกยึด

https://novel-lucky.blogspot.com

ประการที่สอง โอหยางโชวติดต่อกับกองทัพต้าซุ่นที่ยังเหลือ

คล้ายกับกองทัพต้าซี หลังจากที่หลี่จื่อเฉิงตายไปแล้ว กองทัพต้าซุ่นก็ยังต่อสู้กับต้าชิง

13 ตระกูลที่มีชื่อเสียงแห่งคุ่ยตงถูกเรียกแทนกองทัพต้าซุ่นที่ยังเหลือ

โอหยางโชวได้ส่งหลี่จิงไปโน้มน้าวพวกเขา

สำหรับสี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย โอหยางโชวปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเย็นชา และไม่ได้ใช้กำลังบังคับพวกเขา ตราบเท่าที่เกาเจี่ยและคนอื่นๆมีสมอง พวกเขาจะไม่ยอมจำนนต่อต้าชิงก่อนที่การสู้รบที่หยางโจวจะสิ้นสุดลง

ด้วยกองทัพของผู้เล่น 200,000 นาย เป็นแกนหลัก สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย, กองทัพต้าซี และกองทัพต้าซุ่น พวกเขาจะสร้างแนวรบทอดยาวจากตะวันออกไปจนถึงตะวันตก เพื่อตอบโต้ต้าชิง นี่คือเป้าหมายของโอหยางโชว

ในกรณีที่จางเสี้ยนจงและคนอื่นๆระมัดระวังเขา โอหยางโชวจึงไม่ได้ต้องการจะเข้าไปบัญชาการ และเพียงแค่ต้องการให้พวกเขาประสานงาน ส่งกองกำลังตามเส้นทางต่างๆ ขึ้นไปทางเหนือในเวลาเดียวกัน

สิ่งที่พวกเขาจำเป็นต้องทำก็คือ กองทัพของผู้เล่นจะต้องพิสูจน์ตัวเองในระหว่างการสู้รบที่หยางโจว

.....

วันที่สามของแผนที่สมรภูมิ

ณ เมืองหยางโจว

ขณะที่กองกำลังของกั้วจื่อยี่กำลังเดินทัพมายังเมืองหยางโจว กองทัพซิงและกองทัพของตี่เฉิน 100,000 นาย มาถึงของพวกเขา 1 ก้าว และทำการปิดล้อมเมือง

มันดูเหมือนว่าพวกเขาจะยังไม่สามารถเริ่มการโจมตีได้

ตี่เฉินไม่เพียงแค่รีบเดินทัพมาเท่านั้น แต่เขายังตระหนักถึงมันและนำปืนใหญ่นับร้อยๆกระบอกมาด้วย กองทัพซิงจึงไม่ต้องรอและทำการโจมตีปิดล้อมเมืองได้ในทันที

'ฮ่อง!ฮ่อง!ฮ่อง!'

เนื่องจากพวกเขามีตี่เฉิน ผู้ซึ่งมีความคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ และรู้ว่าซีเค่อฟาจะไม่ยอมจำนนน โตโตจึงไม่จำเป็นจะต้องพยายามโน้มน้าวให้เขายอมจำนนและสั่งให้โจมตีโดยตรง

เผชิญกับปืนใหญ่ที่ถูกยิงเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ตำแพงเมืองหยางโจวที่ทำมาจากดินโคลนก็พังทลายลง

Novel-Lucky

เพียงแค่ช่วงเช้าวันนั้น หยางโจวก็ถูกยึดแล้ว

หลิวเจ้าจี้ตายในสนามรบ, ผู้ว่าราชการหยางโจว เหรินหมิงหยู, เหอกัง และทุกคนที่เกี่ยวข้องสละชีวิตของพวกเขา ขณะที่ซีเค่อฟาฆ่าตัวตาย

ประวัติศาสตร์ดูเหมือนจะซ้ำรอยอีกครั้ง

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวก็คือ การโจมตีปิดล้อมดำเนินไปอย่างราบรื่นมากกว่าเดิม พร้อมกับการโน้มน้าวของตี่เฉิน กองทัพชิงจึงไม่ได้ทำการสังหารหมู่ในเมือง แต่พวกเขายึดแนวป้องกันของเมือง เพื่อเตรียมเผชิญหน้ากับกองกำลังของกั้วจื่อยี่

ตี่เฉินยังคงมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องนี้

ประการแรก กองกำลังของกั้วจื่อยี่กำลังเดินทัพมา หากพวกเขาทำการสังหารหมู่ในเมือง มันจะเป็นดั่งการขุดหลุมฝังตัวเองอย่างไม่ต้องสงสัย ประการที่สอง แม้ว่าตี่เฉินจะมาจากตระกูลชั้นสูง แต่เขาก็ยังคงเป็นคนจีน และเขาไม่ใช่คนใจหินมากเช่นนั้น

ตี่เฉินยังเยาว์และไม่เย็นชาเท่ากับปู่ของเขา

.....

"นี่เป็นปัญหาแล้ว!"

หลังจากที่หยางโจวถูกยึดแล้ว กั้วจื่อยี่ก็สั่งให้กองกำลังหยุดเคลื่อนทัพทันที

คืนนั้น ณ เต็นท์ผู้บัญชาการ

"ท่านที่ปรึกษา พวกเราควรจะทำเช่นไร?" กั้วจื่อยี่ถามเจี่ยสู่

เจี่ยสู่กล่าวว่า "หยางโจวถูกยึดแล้ว สี่ขุนพลแห่งเจียงตงอาจจะยอมจำนนได้ทุกเมื่อ สถานการณ์เลวร้ายสำหรับพวกเราอย่างแท้จริง และพวกเราจะต้องคิดหาวิธีพลิกสถานการณ์รอบๆ ด้วยกำลังพล 130,000 นาย การจะเข้าโจมตีเมืองหยางโจวนั้นมันเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ทันทีที่พวกเขายึดเมืองได้แล้ว พวกเขาก็จะเปลี่ยนจากการโจมตีมาเป็นการป้องกันในทันที"

"..."

กั้วจื่อยี่ขมวดคิ้ว

"ท่านมีความคิดหรือ?" กั้วจื่อยี่ถาม

เจี่ยสู่ไม่ตื่นตระหนกและกล่าวว่า "เนื่องจากพวกเราไม่สามารถจะยึดมันคืนได้ เหตุใดพวกเราไม่ยอมแพ้มันเสียล่ะ?"

"ยอมแพ้?" กั้วจื่อยี่ขมวดคิ้ว "ท่านที่ปรึกษา ท่านกำลังจะบอกให้พวกเราล่าถอยหรือ?"

เจี่ยสู่พยักหน้า "ต่อจากนี้กองเรือจักรพรรดิจะเป็นไพ่ลับ ด้วยมีมัน พวกเราจะสามารถเดินทัพไปรอบๆหยางโจว และมุ่งหน้าไปยังแม่น้ำฮ้วยเพื่อยึดมันได้"

Novel-Lucky

ด้วยมีกองเรือจักรพรรดิ กั้วจี่อยี่มีความมั่นใจอย่างมากว่าจะสามารถยึดพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยได้ ปัญหาเพียงอย่างเดียวก็คือ "แล้วเสบียงล่ะ?"

"กองกำลังหลักของกองทัพชิงมาถึงหยางโจวอย่างรวดเร็ว แต่การโลจีสติกส์ของพวกเขาไม่ได้รวดเร็วตามไปด้วย ตราบเท่าที่พวกเราสกัดกั้นมันและยึดมันมาเป็นของพวกเราได้" เจี่ยสู่เฉียบคมอย่างแท้จริง "ตราบเท่าที่พวกเราได้เสบียงชุดแรกมา พวกเราก็จะสามารถดำเนินการต่อได้"

เมื่อกั้วจี่อยี่ได้ยินเช่นนั้น เขาก็พยักหน้าด้วยความหวั่นเกรง แต่เขายังคงมีข้อสงสัยและถามว่า "แม้ว่าพวกเราจะแก้ปัญหาเรื่องเสบียงได้ แต่กองทัพชิงในหยางโจวก็ยังคงเป็นปัญหา พวกเขามีกำลังพลถึง 250,000 นาย ศัตรูสามารถจะลงใต้เพื่อโจมตีเซี่ยนเย่ หรือขึ้นเหนือเพื่อโจมตีพวกเราได้"

เจี่ยสู่ยิ้ม "มันจะดีที่สุดที่พวกเขาอยู่ในหยางโจว หากพวกเขาขึ้นเหนือหรือลงใต้ มันจะกลายเป็นโอกาสสำหรับพวกเรา"

"อย่างไร?"

"หากพวกเขาลงใต้เพื่อโจมตีเซี่ยนเย่ ที่นั่นมีกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 40,000 นาย และกองกำลังของหลิวเหลียงจั้ว นอกจากนี้ เซี่ยนเย่ยังมีการป้องกันเมืองที่ดี มันจะไม่ถูกยึดโดยง่ายอย่างแน่นอน"

แตกต่างจากหยางโจว เซี่ยนเย่มีปืนใหญ่มากมายบนกำแพงเมือง มันเป็นไปไม่ได้เลยที่กองทัพชิงจะสามารถยึดมันได้ด้วยระยะเวลาสั้นๆ

Novel-Lucky

ในประวัติศาสตร์ เซี่ยนเย่ยอมจำนนโดยที่ไม่ได้ต่อสู้ อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้โอหยางโชวอยู่ที่นั่น เฉียนเฉียนยี่และคนอื่นๆไม่สามารถจะดำเนินการเหมือนในประวัติศาสตร์ได้

กั้วจื่อยี่เห็นด้วยกับการวิเคราะห์ของเจี่ยสู

"ตราบเท่าที่ปกป้องเซี่ยนเย่ได้ไม่กี่วัน กองทัพของพวกเราก็จะลงใต้มาช่วยเหลือได้ ไม่เพียงแค่จะยึดหยางโจวกลับคืนได้เท่านั้น แต่พวกเรายังจะสามารถปิดล้อมกองทัพซิงได้อีกด้วย สถานการณ์นี้เป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเรา" เจี่ยสูอธิบาย

เจี่ยสูยิ้มและกล่าวต่อว่า "หากพวกเขาขึ้นเหนือ มันก็ง่ายๆ ภาคเหนือมีพื้นที่กว้างใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยที่เพิ่งจะถูกกองทัพซิงยึดครอง และมันยังไม่มั่นคงนัก มันยังมีคนมากมายที่ต่อต้านต้าซิงที่นั่น พวกเราจะสามารถเล่นซ่อนหากับกองทัพซิงและแยกกำลังไปโจมตีพวกเขาได้ เมื่อองค์ราชาโน้มน้าวกองทัพต้าซุ่นได้แล้ว มันก็จะเป็นเวลาที่พวกเราจะกวาดล้างศัตรู"

เมื่อกั้วจื่อยี่ได้ยินเช่นนั้น ในที่สุดเขาก็โล่งอก

เจี่ยสูกล่าวต่ออีกว่า "มีประโยชน์อีกอย่างสำหรับที่พวกเราจะเดินทางไปรอบๆหยางโจว พวกเราสามารถใช้ความแข็งแกร่งของพวกเราในการกำราบและโน้มน้าวสี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย ก่อนที่พวกเขาจะยอมจำนนได้"

"ท่านที่ปรึกษาช่างทรงสติปัญญานัก!"

กั้วจื่อยี่ยืนขึ้นและคำนับลง เขามีความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมและไม่หวั่นเกรงใดๆแล้ว

ในฐานะนักวางกลยุทธ์ ตั้งแต่ออกมาจากเซี่ยนเย่ เจี่ยสู่ก็ได้คิดไตร่ตรองถึงความเป็นไปได้ทั้งหมด การที่หยางโจวถูกยึดเองก็เป็นหนึ่งในนั้น

ส่งผลให้เขาสามารถคิดแผนการกลยุทธ์เช่นนี้ขึ้นมาได้ในระยะเวลาอันสั้น

นี่คือความแตกต่างของนักวางกลยุทธ์ระดับสูงและระดับทั่วไป พวกเขามักจะวางแผนสำหรับสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเสมอ

เมื่อวางแผนการเสร็จสิ้นแล้ว กั้วจื่อยี่ก็เริ่มดำเนินการในทันที

คืนนั้น กองทัพเคลื่อนขึ้นเหนือ เดินทัพไปรอบหยางโจวก่อนที่กองทัพซิงจะทันได้ตอบสนอง

แน่นอนว่า กั้วจื่อยี่ไม่ลืมที่จะเขียนจดหมายเพื่อรายงานแก่โอหยางโซว

.....

พร้อมกับที่กองกำลังของกั้วจื่อยี่เคลื่อนทัพขึ้นเหนือ ข่าวที่หยางโจวถูกยึดก็แพร่กระจายออกไป

เห็นความแข็งแกร่งของกองทัพต้าซิง ประชาชนชาวหมิงใต้รู้สึกไม่มั่นคง สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ยเริ่มแกว่งไปมา ขณะที่เฉียนเฉียนยี่และเหล่าข้าราชการพลเรือนที่คล้ายๆกันนี้ หยุดเดินทางไปยังที่พักของอ๋องผู้สำเร็จราชการ

พายุกำลังจะมา

Novel-Lucky

ตอนที่ 1076 ความอับอาย

https://novel-lucky.blogspot.com

ณ เซี่ยนเย่

ข่าวที่หยางโจวถูกยึด เป็นเหมือนเมฆดำที่ลอยอยู่เหนือเซี่ยนเย่

นอกเหนือจากข่าวที่แพร่กระจายออกมาแล้ว ยังมีข่าวลืออีกมากมาย "หลังจากที่กองทัพชิงยึดหยางโจวได้แล้ว พวกเขาจะมายังเซี่ยนเย่ในไม่ช้า" ข่าวลือนี้ทำให้ผู้คนหวาดกลัว และบรรยากาศของทั่วทั้งเมืองก็เต็มไปด้วยความกังวล

ในระหว่างการประชุมราชสำนัก มีเสนาบดีบางคนเสนอให้ยอมจำนน เพื่อความปลอดภัยของประชาชน โอหยางโชวที่เป็นอ๋องผู้สำเร็จราชการใหม่ กลายเป็นเป้าหมายอย่างไม่ต้องสงสัย

แม้แต่จักรพรรดิหงกวง ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์มังกรก็รู้สึกไม่สบายใจอย่างแท้จริง

มองลงไปยังเหล่าเสนาบดี แต่ละคนต่างก็มีแรงจูงใจของตัวเอง จักรพรรดิหงกวงที่ไม่สามารถควบคุมราชสำนักได้ ทำได้เพียงมองไปรอบๆ และตระหนักได้ว่าคนเดียวที่เขาไว้วางใจได้ก็คือ โอหยางโชว

ไม่ว่าอย่างไร โอหยางโชวก็มีกำลังพลภายใต้เขาถึง 40,000 นาย

"ท่านคิดว่าพวกเราควรจะทำเช่นไร?" จักรพรรดิหงกวงถาม

โอหยางโชวสงบอย่างแท้จริง เขาก้าวออกมาและกล่าวว่า "ฝ่าบาทอย่าได้กังวล แม้ว่าศัตรูจะยึดหยางโจวได้ แต่มันก็เป็นเพียงการใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ พวกเขายังไม่ได้เผชิญหน้ากับพวกเรา จึงยังบอกไม่ได้ว่า สุดท้ายแล้ว ใครจะตายและใครจะรอด"

"ถูกแล้ว ท่านกล่าวถูกแล้ว!"

จักรพรรดิหงกวงดูราวกับเป็นคนที่จับฟางเส้นสุดท้าย เมื่อคิดย้อนกลับไปถึงกองทัพของผู้เล่น 200,000 นาย เขาก็กล่าวว่า "เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ขอให้เรียกกองทัพของท่านกลับมาเพื่อปกป้องเซี่ยนเย่ด้วยเถิด"

เหล่าข้าราชการก็เห็นด้วยเช่นนั้น หากไม่มีกองกำลังป้องกัน พวกเขาจะไม่สบายใจ

เมื่อโอหยางโชวได้ยินเช่นนั้น เขาก็กล่าวอย่างช่วยไม่ได้ว่า "กองทัพของพวกเรามีแผนการอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องกังวลใดๆ สำหรับความ

Novel-Lucky

ปลอดภัยของเซี่ยนเย่ ด้วยกำลังผล 40,000 นาย ของกองทัพผู้เล่น และกองกำลังของหลิวเหลียงจั้ว มันไม่จำเป็นจะต้องกังวลใดๆ”

ในขณะที่กล่าว โอหยางโชวก็หันไปหาหลิวเหลียงจั้ว

หลิวเหลียงจั้วรู้สึกได้ว่าใบหน้าของเขาแข็งเกรง

“นั่นถูกต้องแล้ว”

แม้จักรพรรดิหงกวงจะไม่ได้ก้มหน้า แต่เขาก็ไม่กล้าที่จะบังคับโอหยางโชว เขากล่าวอย่างระมัดระวังว่า “เพื่อความปลอดภัย ข้าหวังว่าท่านจะเคลื่อนทัพกลับมา”

สำหรับคนที่เป็นจักรพรรดิ การที่โอนอ่อนระดับนี้ มันสิ่งที่น่าตกตะลึงอย่างแท้จริง

เมื่อโอหยางโชวเห็นเช่นนั้น เขาก็จำเป็นจะต้องให้ใบหน้าแก่จักรพรรดิ เขาจึงพยักหน้ารับ สำหรับแผนการ กองกำลังแนวหน้าจะประเมินสถานการณ์ และดำเนินการด้วยตัวเอง

Novel-Lucky

เขาไม่เชื่อว่าการรวมของกั้วจื่อยี่และเจี๋ยสู่ จะไม่สามารถทำอะไรศัตรูได้

.....

หลังจากการประชุมราชสำนักสิ้นสุดลงแล้ว โอหยางโชวก็กลับมายังที่พักของเขา

สถานการณ์เล็กๆในราชสำนักไม่ได้มีอะไร สิ่งที่โอหยางโชวเป็นกังวลก็คือ กองกำลังของต้าซุ่นและต้าซี ที่เขาเพิ่งจะติดต่อไป พวกเขาคงจะได้รับผลกระทบจากข่าวที่หยางโจวถูกยึดไม่น้อย

"หวังว่าพวกเขาจะมีความอดทน"

ปายวันนั้น จดหมายของเกาจื่อยี่ก็มาถึงโอหยางโชว หลังจากอ่านมันแล้ว โอหยางโชวก็อดไม่ได้ที่จะชื่นชมแผนการของเจี๋ยสู่

ด้วยแผนการของเขา โอหยางโชวรู้สึกโล่งใจอย่างแท้จริง และเขาก็เรียกคนที่รับผิดชอบองครักษ์ซานไห่เข้ามาพล และออกคำสั่งว่า "เนื่องจากหยางโจวถูกยึดไปแล้ว เหล่าตัวตลกจะเริ่มกระโดดออกมา ตอนนี้ เป็นเวลาที่ดีที่สุดที่จะจับพวกมัน"

Novel-Lucky

"เข้าใจแล้วพะยะค่ะ!"

ในความเป็นจริง องครักษ์ซานไห่มีหลักฐานบางส่วนแล้ว และมีเพียงจิ้งจอกเฒ่าบางส่วนเท่านั้น ที่ไม่สามารถจะขุดขึ้นมาได้ เพราะพวกเขาซ่อนตัวอยู่ในที่ลึกอย่างแท้จริง

"ในเวลานี้ พวกเราจะจัดการกับพวกเขาทั้งหมด" ดวงตาของโอหยางโชวเปร่งประกายด้วยความเย็นชา

พร้อมกับที่องครักษ์ซานไห่เคลื่อนไหวอย่างรุนแรง กระแสที่ซ่อนอยู่ในเซี่ยนเย่จึงเต็มไปด้วยความวุ่นวาย

.....

วันที่ห้าในแผนที่สมรภูมิ

Novel-Lucky

ขณะที่กองกำลังของกั้วจื่อยี่เดินไปรอบๆหยางโจวและปรากฏตัวขึ้นที่ต้นแม่น้ำฮ้วย ทุกคนจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากองทัพซิงเต็มไปด้วยความตกตะลึง "พวกเขาไปที่นั่นเมื่อไหร่กัน?" โตโตเต็มไปด้วยความสงสัย

เมื่อหลบเลี่ยงการตรวจตาของกองทัพซิง กั้วจื่อยี่ได้ใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก

ในช่วงเช้าวันนั้น

ด้วยความช่วยเหลือของกองเรือจักรพรรดิ พวกเขาสามารถยึดซือโจวที่กองทัพซิงยึดไว้ได้ในช่วงเช้านั้น พร้อมกันนั้น พวกเขาก็ได้สะกัดกั้นเสบียงที่จะส่งไปยังกองทัพซิงที่หยางโจว ทำให้เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของเจี่ยสู่ประสบความสำเร็จ

โตโตเตรียมจะทำการสู้รบครั้งสุดท้ายกับศัตรูที่หยางโจว หลังจากทำลายกองทัพของผู้เล่นแล้ว พวกเขาก็จะบุกไปยังเซี่ยนเย่ได้อย่างง่ายดาย

"นี่เป็นแผนการสงครามที่ปลอดภัยอย่างแท้จริง"

NovelLucky

การเคลื่อนไหวในฉับพลันของกองกำลังของกั้วจื่อยี่ ทำให้แผนการของเขาพังทลายลง ไม่ต้องกล่าวถึงสิ่งอื่น เพียงแค่เสบียงก็เป็นปัญหาใหญ่สำหรับกองทัพซิงแล้ว

ตามที่กล่าวไว้ในก่อนหน้านี้ แม่น้ำฮ้วยและฉางเจียงเป็นเส้นทางขนส่งเสบียงลงใต้ กองทัพซิงใช้แม่น้ำฮ้วยเป็นหลัก และตอนนี้กองเรือจักรพรรดิของต้าเซี่ยก็ได้ปิดกั้นต้นน้ำไว้แล้ว

ไม่ต้องกล่าวถึงตี่เฉินที่ไม่ได้นำกองทัพเรือมาด้วย แม้ว่าเขาจะนำมาด้วย แต่กองทัพเรือของเขาก็อาจจะไม่สามารถทำอะไรได้มากนัก ต่อหน้ากองเรือจักรพรรดิที่มีอุปกรณ์ครบครัน กองเรือของต้าโจวไม่มีอะไรเลย

สำหรับกองทัพเรือต้าซิง พวกเขาแย่ยิ่งกว่ากองทัพเรือของต้าโจวเสียอีก

กองเรือจักรพรรดิในปัจจุบัน ที่อยู่ภายใต้โจวหยู มีความคุ้นเคยกับการสู้รบทางเรือบนแม่น้ำในแผ่นดินเป็นอย่างมาก จึงไม่ต้องแปลกใจที่ขณะกองเรือจักรพรรดิเดินทัพผ่านหยางโจว จะไม่มีใครรู้ตัวเลย

ณ หยางโจว, คฤหาสน์ของลอร์ด

โตโตเรียกตี่เฉิน, เหลียนผอ และอบาไทมาประชุม

Novel-Lucky

"หยางโจวขาดเสบียง และพวกเราสามารถจะอยู่ได้เพียง 5 วันเท่านั้น พวกเราควรจะทำอย่างไร? พวกเจ้าคิดเห็นอย่างไร?" โตโตยังไม่มีข้อสรุปใดๆ

สำหรับกองทัพชิง พวกเขามีเพียง 2 ทางเลือก ขึ้นเหนือหรือลงใต

"ข้อเสนอให้ขึ้นเหนือ" คนที่กล่าวก็คือตี่เฉิน "เซี่ยนเย่ไม่เหมือนกับหยางโจว มันเป็นเมืองขนาดใหญ่และมีกองกำลังจำนวนมากปกป้อง การจะยึดมันจึงไม่ใช่เรื่องง่าย หากกองทัพของพวกเราประสบปัญหาในเซี่ยนเย่ พวกเราก็อาจจะถูกปิดล้อมโดยศัตรู ตราบเท่าที่พวกเราขึ้นเหนือและได้รับเสบียงมา กองทัพก็จะมีเสถียรภาพและสามารถกลับมาต่อสู้อีกครั้งได้"

ตี่เฉินเข้าใจความสามารถของกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยดี และรู้ว่าเมื่อพวกเขาเป็นคนปกป้อง การจะเข้ายึดเซี่ยนเย่จะไม่ใช่เรื่องง่ายๆเลย ส่งผลให้เขาเสนอให้ขึ้นเหนือ

ใครจะรู้ว่าคำกล่าวของเขาจะทำให้อบาไทโกรธ

"เหอะ เจ้ามันคนขี้ขลาด" อบาไทไม่ได้ให้ใบหน้าใดๆแก่ตี่เฉิน "เพียงเซี่ยนเย่เล็กๆจะสามารถหยุดยั้งกองกำลังทหารม้าเหล็กต้าชิงได้อย่างไร? ข้าเสนอให้ลงใต้ในทันที"

จากนั้น อบาไทก็กล่าวต่อว่า "เมื่อพวกเราเคลื่อนทัพลงใต้ ข้ายินดีที่จะเป็นแนวหน้า"

นั่นไม่ได้น่าประหลาดใจแต่อย่างใด

ตั้งแต่ต้าซุ่นถูกกวาดล้าง สถานการณ์ที่ต้าชิงจะรวบรวมแผ่นดินจีนทั้งหมดก็กลายเป็นชัดเจนมากขึ้น

อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ชาวแมนจูอย่างอบาไทกลายเป็นภาคภูมิใจและรู้สึกว่ากองทัพของพวกเขาอยู่ยงคงกระพันและสามารถกวาดล้างได้ทั้งโลก

นอกจากนี้ ตี่เฉินยังเป็นชาวจีนฮั่น อบาไท่จึงไม่สนใจเขามากนัก

เมื่อตี่เฉินได้ยินเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นสีแดง เขากำกำปั้นแน่น และดวงตาของเขาก็ส่องประกายเย็นชา เขาเป็นคนที่หยิ่งทนง มันจึงเห็นได้ชัดว่าเขาไม่สามารถทนต่อความอับอายที่อบาไททำกับเขาได้

Novel Lucky

ในความเป็นจริง กองทัพธงที่แปดของต้าชิงคล้ายกับกองทัพชาวนา ซึ่งมันไม่แม้แต่จะอยู่ในสายตาของตี่เฉิน

ขณะที่ตี่เฉินกำลังโกรธ โตโตก็กล่าวขึ้นในฉับพลัน

Novel-Lucky

ตอนที่ 1077 วิธีสายฟ้าแลบ

https://novel-lucky.blogspot.com

"เมื่อพวกเจ้าเป็นเช่นนั้น ข้าก็จะเป็นคนตัดสินใจด้วยตัวเอง" เนื่องจากสถานการณ์ในที่ประชุมกำลังจะระเบิด โตโตจึงตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและยกเลิกการประชุม

เมื่อตี่เฉินได้ยินเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็มืดลง ลุกขึ้นและกลับออกไป เขารู้สึกเสียใจเล็กน้อยภายในใจของเขา หากรู้ว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น เขาคงจะเลือกฝ่ายหมิงใต้ และกำจัดคนหยิ่งผยองเหล่านี้

"ไม่ว่าอย่างไรก็คนละชนเผ่ากัน มันจึงเป็นธรรมดาที่ข้าจะถูกสงสัย"

จากเรื่องนี้ ตี่เฉินรู้สึกเหมือนได้เรียนรู้มากมาย

.....

หลังจากตี่เฉินออกไปแล้ว อบาไทก็กล่าวว่า "ท่านเชื่อถือผู้เล่นคนนั้นจริงๆ หรือ?"

โตโตยิ้มและกล่าวว่า "เจ้าไม่ได้อยู่ที่นั่นในระหว่างการสู้รบที่หยางโจว เจ้าจึงไม่รู้ว่าผู้เล่นคนนั้นมีความสามารถเพียงใด กองกำลังชั้นสูง 100,000 นาย ที่อยู่ภายใต้เขา ก็ไม่ใช่สิ่งที่เจ้าควรจะตั้งตนเป็นศัตรูโดยง่าย"

อบาไทตกตะลึงและกล่าวว่า "แล้วที่ท่านกล่าว?"

โตโตยืดอกและกล่าวว่า "กองทัพของผู้เล่นแข็งแกร่ง แต่กองทัพกองธงที่แปดของพวกเราก็ไม่ได้อ่อนแอ ตั้งแต่พรุ่งนี้ พวกเราจะทำการโจมตีเซี่ยนเย่ โดยมีเจ้าเป็นแนวหน้า และข้าจะคุมกองทัพอยู่แนวหลัง"

อบาไทรู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง "แล้วพวกเราจะจัดการกับกองทัพของผู้เล่นคนนั้นอย่างไร?"

"ให้พวกเขาอยู่ปกป้องหยางโจว พวกเรามีกำลังพลถึง 150,000 นาย มันเพียงพอที่จะยึดเซี่ยนเย่ได้" โตโตมีประสบการณ์อย่างแท้จริง แม้ว่าเขาจะมั่นใจ แต่เขาก็ไม่ได้มั่นใจมากเกินไปเหมือนอบาไท

ด้วยมีกองทัพของตี่เฉินอยู่ที่หยางโจว มันจะหมายความว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับแนวหลัง

"ท่านตัดสินใจได้ชาญฉลาดนัก!" อบาไท่ยกย่อง

Novel-Lucky

.....

หลังจากที่ตี่เฉินรู้เรื่องการจัดทัพแล้ว เขาก็สบถออกมาอย่างไม่พอใจ "ไอพวกชั่ว!"

การป้องกันหยางโจวไม่ใช่เรื่องง่าย

ประการแรก หยางโจวขาดแคลนเสบียง ประการที่สอง กำแพงเมืองของมันพังทลายลงแล้ว ประการที่สาม ไม่มีวิธีป้องกัน ประการที่สี่ สถานที่ไม่มั่นคง

ด้วยเหตุผลทั้ง 4 ประการนี้ ตี่เฉินมีความมั่นใจเพียงเล็กน้อย เขาไม่เชื่อว่าเขาจะสามารถหยุดยั้งกองกำลังของกั้วจื่อยี่ด้วยกำลังพลเพียง 100,000 นาย ในระหว่างการโจมตีหยางโจว เขารู้ดีว่าหยางโชวพังทลายได้เร็วเพียงใด

แผนการของโตโตชั่วร้ายอย่างแท้จริง เขาต้องการกีดกันกองทัพผู้เล่นออกไป แล้วเขาก็นำกองกำลังหลักของกองทัพซิงลงใต้ไปกวาดล้างเซี่ยนเย่ และรับเอาคณูปการทั้งหมด

NovelLucky

เปรียบเทียบกันแล้ว อบาไทไม่มีประสบการณ์เลย

ตี่เฉินเห็นถึงความตั้งใจของโตโต แต่มันไม่มีทางเลยที่เขาจะสามารถต่อต้านมันได้ เขามีกำลังพลอยู่เพียง 100,000 นาย และยังอยู่ในฝ่ายราชวงศ์ชิง เขาไม่สามารถจะควบคุมสนามรบได้อย่างโอหยางโชว

มองไปยังกองทัพชิงที่เคลื่อนทัพลงใต้ ดวงตาของตี่เฉินส่องประกายความชั่วร้ายออกมา

.....

วันที่หกของแผนที่สมรภูมิ

ขณะที่กองทัพชิงกำลังเคลื่อนทัพลงใต้ การล้างเชื่ยนเย่ครั้งใหญ่ก็เกิดขึ้น

โอหยางโชวใช้ชื่อของอ๋องผู้สำเร็จราชการในการจับกุมกลุ่มคนและขังพวกเขาเอาไว้

Novel-Lucky

สิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าก็คือ ความมั่งคั่งของพวกเขาถูกยึดและใช้เป็นทรัพยากรของกองทัพ

เพื่อให้เหล่าข้าราชการตกตะลึงมากยิ่งขึ้น โอหยางโชวได้ย้ายกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ 40,000 นาย เข้ามาควบคุมทั้งเมืองโดยสมบูรณ์

เฉียนเฉียนยี่และคนอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้ยังคงทำการวิธีการเดิมของพวกเขา เดิมพันกับทั้ง 2 ฝ่าย และพวกเขาเขียนจดหมายยอมจำนนเอาไว้ ใครจะรู้ว่า ในพริบตา พวกเขาจะถูกจับไปอยู่ในคุก และแผนการทั้งหมดของพวกเขาจะกลายเป็นไร้ประโยชน์

พวกเขาทำได้เพียงตะโกนออกไปอย่างไร้พลังว่า "ข้าถูกใส่ร้าย ข้าถูกใส่ร้าย!"

พายุที่เกิดขึ้นในเซี่ยนเย่อย่างฉับพลัน ทำให้ผู้คนเกิดความหวาดกลัวยิ่งกว่าเดิม ข่าวลือมากมายปรากฏขึ้น และตระกูลมั่งคั่งร่ำรวยจำนวนมากเลือกหนีลงใต้ เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายนั้น

ในขณะนั้นเอง ข่าวที่กองทัพซิงเคลื่อนทัพลงใต้ก็แพร่กระจายออกมา

นี่เป็นเหมือนการจุดเพลิงในน้ำมัน ทำให้เซี่ยนเย่ระเบิดขึ้น

Novel-Lucky

ผู้คนจำนวนมากเลือกที่จะหลบหนีออกไป

อย่างน่าประหลาด อ๋องผู้สำเร็จราชการไม่ได้หยุดพวกเขา และยังอนุญาติให้ประชาชนหลบหนีไปได้ เขาเพียงนำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ไปเยือนหลิวเหลียงจั้ว

เมื่อหลิวเหลียงจั้วเห็นเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นซีดขาว

หลังจากโอหยางโชวออกไปแล้ว หลี่จิงที่เพิ่งกลับมายังเซี่ยนเย่ ก็เข้ายึดการควบคุมกองกำลังของหลิวเหลียงจั้ว สำหรับตัวเขา เขาได้นำตระกูลของเขาหลบหนีออกไปจากเซี่ยนเย่

ไม่มีใครรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น เหตุใดเขาถึงยอมแพ้และรีบหลบหนีไป

ผู้เห็นเหตุการณ์แอบกล่าวว่า "มีดส่องประกายสีขาวอย่างแท้จริง และเลือดก็เป็นสีแดงอย่างแท้จริง"

บ่ายวันนั้น หลี่จิงนำกองทัพหมิงใต้ 50,000 นาย เข้ามาในเมือง

NovelLucky

เช่นเดียวกับที่ตี่เฉินคาดการณ์เอาไว้ กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ 40,000 นาย กองทัพหมิงใต้ 50,000 นาย พร้อมด้วยหลี่จิงเป็นผู้บัญชาการ มันแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะยึดเซี่ยนเย่ได้ในระยะเวลาอันสั้น

นอกจากนี้ พร้อมกับการโน้มน้าวของหลี่จิง กองทัพต้าซุน 60,000 นาย ก็เริ่มเคลื่อนพลไปยังเซี่ยนเย่

ไกลออกไปในเสฉวน จางเสี้ยนจงก็ได้ให้คำตอบ ตราบเท่าที่กองทัพหมิงใต้เคลื่อนทัพขึ้นเหนือ ต้าซีก็จำเคลื่อนทัพโจมตีต้าชิง

ตาข่ายขนาดใหญ่ได้ห่อหุ้มต้าชิงเอาไว้แล้ว

บางที อาจมีคนที่ไตร่ตรองว่าเพราะเหตุใดในประวัติศาสตร์ ต้าชิงจึงสามารถชนะได้อย่างง่ายดาย เหตุใดการแทรกแซงของโอหยางโชว จึงทำให้ทุกคนที่อยู่รอบๆหันหน้าไปเป็นศัตรูกับต้าชิง?

มันไม่ยากที่จะเข้าใจ

Novel-Lucky

ประการแรก กองทัพชิง ไม่ว่าจะเป็นกำลังพลหรือพลังต่อสู้ พวกเขาไม่ได้มีความได้เปรียบใด โดยเฉพาะช่วงเริ่มต้นสงคราม พวกเขาเสียเปรียบอย่างแท้จริง

ในตอนแรก ตอร์กอนเพียงแค่ต้องการจะใช้ความวุ่นวายในราชวงศ์หมิง เพื่อรับเอาผลประโยชน์บางอย่าง อย่างทรัพยากรและประชากร

หากในเวลานั้น มีคนกล่าวกับดอร์กอนว่า ต้าชิงจะสามารถรวบรวมแผ่นดินจีนได้ เขาจะคิดว่าคนผู้นั้นโง่เง่าและไม่เชื่อถือ

หลังจากหลี่จื่อเฉิงบังคับให้หวู่ส่านกุ้ยจนมุม ดอร์กอนก็ใช้โอกาสนั้นยึดด้านซานไห่ และความทะเยอทะยานของเขาก็เพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ

ถึงกระนั้น เขาก็ไม่ได้คิดที่จะปกครองแผ่นดินจีน

เมื่อกองทัพชิงทำลายแคว้นต้าซุ่นของหลี่จื่อเฉิงที่อยู่ทางเหนือได้แล้ว ต้าหมิงยังคงมีแผ่นดินขนาดใหญ่และกำลังพลของพวกเขาก็เหนือกว่าต้าชิงมาก

อย่างช่วยไม่ได้ ในเวลานั้น ต้าหมิงยังคงเต็มไปด้วยความขัดแย้งภายใน เพื่อบัลลังก์แล้ว พวกเขาต่อสู้กันด้วยความตาย และมันได้ให้เวลากองทัพชิงกวาดล้างต้าซุ่น

Novel Lucky

เมื่อต้าซุ่นล่มสลายลงแล้ว กองทัพชิงก็แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

แม้กระนั้น ทางเหนือและทางใต้ก็ยังคงเท่าเทียม ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบกัน

หมิงใต้, ต้าซี รวมถึงแคว้นต่างๆที่ก่อตัวขึ้นในเวลานั้น พวกเขาถูกกวาดล้างโดยกองทัพต้าชิงทีละแคว้นทีละแคว้นในระยะเวลาอันสั้น มันเป็นเพราะพวกเขาขาดขุนพลที่มีความสามารถ

เกาเจี๋ยและขุนพลคนอื่น ยิ่งไม่ต้องกล่าวถึงซีเค่อฟาอีกคน พวกเขามีความสามารถเพียงแค่ชื่อเท่านั้น ไม่ได้มีความสามารถอย่างแท้จริง

สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปเพราะการปรากฏตัวของโอหยางโชว

ในด้านวิธีการ โอหยางโชวอยู่เหนือกว่าคนอื่นๆ ในด้านความสามารถ กองทัพของผู้เล่น 200,000 นาย เป็นไพ่ลับที่ใหญ่ที่สุด พร้อมด้วยหลี่จิง, กั้วจื่อยี่และคนอื่นๆ จึงเป็นธรรมดาที่สถานการณ์จะแตกต่างออกไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง

NovelLucky

ตอนที่ 1078 หลี่จิงใช้กองกำลัง

https://novel-lucky.blogspot.com

ความหยิ่งผยองของโตโตและอบาไท รวมถึงการประเมินต่ำและความรอบคอบของตี่เฉิน มันเป็น 2 เหตุผล ที่ทำให้เกิดสถานการณ์ในปัจจุบัน

หากโตโตฟังตี่เฉิน เขาจะไม่ต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้

แน่นอนว่า มันไม่มีคำว่า 'หาก' มากนักในโลกนี้

ในวันที่แปดของแผนที่สมรภูมิ ขณะที่โตโตนำกองทัพมาถึงเซี่ยนเย่ สิ่งที่เขาพบก็คือ เมืองเหล็กที่มีการเตรียมพร้อมแล้ว

หากปราศจากแรงเสียดทานของเหล่าคนที่ต้องการจะยอมจำนนแล้ว โอหยางโชวก็สามารถจะทุ่มสุดกำลังได้

มองไปยังกองกำลังป้องกันเมืองขนาดเล็กบนกำแพงเมือง โตโตรู้สึกผ่อนคลาย เขาเริ่มตั้งค่ายที่นอกเมือง และรอการมาถึงของปืนใหญ่หงยี่ก่อนจะเริ่มการโจมตีปิดล้อม

พวกเขาจะใช้ปืนใหญ่เพื่อเปิดทาง และส่งกองกำลังบุกเข้าไปในเมือง

โตโตใช้วิธีนี้มาหลายครั้งแล้ว เขาจึงไม่คิดใตร่ตรองอะไรมากนัก

เมื่อหลี่จิงที่ยืนอยู่บนกำแพงเมืองเห็นการเคลื่อนไหวของศัตรู เขาก็ออกคำสั่งว่า "ถ่ายทอดคำสั่ง ให้กองกำลังทั้งหมดปฏิบัติตามแผนการ"

"ขอรับท่านขุนพล!"

.....

ผ่านไป 1 วัน

กองกำลังของโตโตตั้งค่ายอยู่นอกเมืองทางตะวันออก และกองกำลังของอบาไทตั้งค่ายอยู่นอกเมืองทางเหนือ

ขณะที่พระอาทิตย์กำลังตกดิน กองทัพซิงก็เริ่มปรุงอาหาร

Novel-Lucky

ณ เต็นท์ผู้บัญชาการ

โตโตนั่งอยู่ในที่นั่งผู้บัญชาการ และเขาสั่งให้เหล่าขุนพลมาประชุมเป็นครั้งสุดท้าย อย่างเร็วที่สุด ปืนใหญ่จะมาถึงในวันพรุ่งนี้

ขุนพลผู้หนึ่งหัวเราะและกล่าวว่า "ข้าได้ยินมาว่าพวกเขามีความขัดแย้งภายในเมื่อ 2 วันที่ผ่านมานี้ พวกเขากำลังมองหาความตาย"

"ฮ่าฮ่า ชาวจีนฮั่นก็ทำได้เพียงต่อสู้กันเองเท่านั้น"

เหล่าขุนพลแมนจูไม่สนใจที่จะปิดบังความรังเกียจและความไม่ชอบใจต่อชาวจีนฮั่น หลังจากได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ในที่สุดพวกเขาก็มาถึงแกนหลักของศัตรูแล้ว แม้ว่าโตโตจะไม่ได้กล่าวอะไรเพราะตำแหน่งของเขา แต่ความเงียบของเขาก็แสดงให้เห็นถึงความคิดของเขา

"พวกเรายังต้องทำให้ดีที่สุด" โตโตมองไปรอบๆและกล่าวว่า "หากไม่มีอะไรผิดพลาด นี่จะเป็นการสู้รบครั้งสุดท้ายในการทำลายหมิงใต้ หากพวกเราชนะ ข้าจะขอรางวัลจากฝ่าบาทให้พวกเจ้าทุกคน"

"ขอรับท่านอ๋อง!"

Novel-Lucky

พวกเขาทั้งหมดเต็มไปด้วยความพึงพอใจ

ตั้งแต่เริ่มต้นสงคราม ราชสำนักชิงก็ได้มอบรางวัลใหญ่และฉายาให้กับเหล่านักรบที่ทำผลงานได้ดี แล้วพวกเขายังได้รับของมีค่าและที่ดินอีกมากมาย

หลังจากปล้นสะดมพื้นที่ส่วนใหญ่ของต้าหมิงเดิมแล้ว ราชสำนักชิงก็ร่ำรวยอย่างมากในเวลานี้

ไม่ต้องกล่าวถึงสิ่งอื่น เพียงแค่อย่างทองคำและเครื่องประดับ มันก็มีค่ามากกว่าสมบัติที่ทั้งต้าชิงเคยมีเสียอีก

ต้องกล่าวว่าการโจมตีหมิงใต้เป็นการสร้างคณูปการครั้งใหญ่ ซึ่งมันเป็นเหตุผลที่ว่าเพราะเหตุใด เหล่าขุนพลจึงมีความกระตือรือร้นอย่างแท้จริง

ในขณะนั้น ทหารก็ได้นำอาหารเข้ามา มันมีทั้งอาหารจานแกะหลากหลายรูปแบบ และมีแม้กระทั่งถังเหล้า เหล่าขุนพลไม่ได้กลิ่นเหล้ามานานแล้ว เพียงแค่ได้กลิ่นของมัน พวกเขาจึงกลายเป็นกระหาย

"กลิ่นช่างเย้ายวนนัก!"

Novel-Lucky

โตโตยกจอกเหล่าขึ้นและกล่าวว่า "พรุ่งนี้จะเป็นการสู้รบครั้งสุดท้าย วันนี้จึงจะได้รับการยกเว้น พวกเราจะดื่มเหล่าเพื่อแสดงความสุขของพวกเรา ข้าหวังว่าทุกคนจะออกไปสังหารศัตรูของพวกเราในวันพรุ่งนี้"

โตโตมีความสามารถที่จะจับหัวใจของพวกเขาอย่างแท้จริง เพียงแค่คำกล่าวเพียงไม่กี่คนของเขา มันก็ทำให้เลือดของพวกเขาเดือดพล่าน และปรารถนาที่จะต่อสู้กับศัตรู

เนื่องจากฤทธิ์เหล้า บรรยากาศภายในเต็นท์จึงเต็มไปด้วยความอบอุ่นอย่างแท้จริง

ในขณะที่งานเลี้ยงกำลังเข้าสู่จุดสูงสุดนั้น เสียงการสังหารก็ดังมาจากด้านนอกเต็นท์

"เกิดอะไรขึ้น?"

โตโตตื่นตัวอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะอยู่ในช่วงงานเลี้ยงเช่นนี้ แต่เขาก็ยังสามารถแยกแยะเสียงแปลกๆจากระยะไกลได้ เมื่อได้ยินคำกล่าวของเขา ทั่วทั้งเต็นท์ก็เงียบลงในทันที

Novel-Lucky

"ท่านขุนพล ท่านขุนพล ไม่ดีแล้ว!"

ช่างบังเอิญ เมื่อโตโตถามออกไป ทหารนายหนึ่งก็เข้ามารายงาน

"เกิดอะไรขึ้น? เหตุใดเจ้าถึงต้องกังวลเช่นนี้?"

ตามที่คาดหวังไว้จากขุนพลที่มากประสบการณ์ โตโตไม่ได้ตื่นตระหนกและยังคงสงบอย่างแท้จริง ในช่วงเวลาเช่นนี้ ขุนพลหลักจะต้องสงบตัวเองก่อน ไม่อย่างนั้น ทั้งกองทัพก็จะไม่มั่นคง

เกิดเสียง ซั้ว! ทุกคนหันไปมองทหารนายนั้น ทำให้ใบหน้าของเขากลายเป็นซีดขาว "ท่านขุนพล ศัตรูออกจากเมืองและพุ่งเข้าโจมตีค่ายของพวกเราแล้ว"

'แต๊ง!'

ใครจะรู้ว่าเป็นจอกเหล้าของใครที่หล่นลงพื้นและแตกออกเป็นชิ้นๆ

.....

Novel-Lucky

หลี่จิงก็ยังคงเป็นหลี่จิง เขามักมาพร้อมกับความประหลาดใจเสมอ

หลังจากที่รู้ว่า กองทัพชิงที่เคลื่อนทัพลงใต้มีกำลังพลเพียง 150,000 นาย และกองทัพของผู้เล่นฝ่ายศัตรูอยู่ที่หยางโจว หลี่จิงจึงเปรียบเทียบความแข็งแกร่งของทั้ง 2 ฝ่าย จากนั้น เขาก็เลิกใช้วิธีป้องกัน และตัดสินใจที่จะโจมตี

ด้วยกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ 40,000 นาย, องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย และกองทัพหมิงใต้ 50,000 นาย หลี่จิงมีความมั่นใจอย่างมากว่าจะสามารถทำลายศัตรูได้ในครั้งเดียว เขาจึงไม่จำเป็นจะต้องทำการป้องกันใดๆ

เพื่อสร้างความสับสนให้กับศัตรู หลี่จิงจงใจจัดทหารเพียงไม่กี่นายขึ้นไปประจำการบนกำแพงเมือง

ตามที่คาดไว้ โตโตตกหลุมพลางของเขา โตโตละความสนใจการลาดตระเวณและจัดเลี้ยงเหล่าขุนพลเพื่อสร้างความอบอุ่นก่อนการสู้รบในวันรุ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม หลี่จิงไม่จำเป็นจะต้องรอจนถึงวันรุ่งขึ้น

หากเป็นยามดึก ด้วยความระมัดระวังของโตโต เขาจะต้องส่งทหารออกไปลาดตระเวณและระมัดระวังตัวเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม หลี่จิงเลือกพลบค่ำ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กองทัพชิงผ่อนคลายที่สุด

Novel-Lucky

“ฆ่า!”

สู่ฉู่นำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ออกมาเป็นแนวหน้า และพุ่งเข้าหาค่ายของศัตรูอย่างรวดเร็ว

กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 30,000 นาย ติดตามพวกเขาไปยังค่ายกองทัพซิงและเริ่มการสังหาร ห่างออกไปที่ด้านหลัง กองทัพหมิงใต้ 40,000 นาย หัวใจสั่นไหวขณะที่พุ่งไปข้างหน้า พวกเขาไม่อยากจะเชื่อว่าวันนี้จะเกิดขึ้น

ในความทรงจำของพวกเขา พวกเขาไม่เคยโจมตีกองทัพซิงมาก่อน

แม้จะเป็นเช่นนั้น ทหารกองทัพหมิงใต้ก็ไม่กล้าจะหลบหนี นี่เป็นเพราะการกระทำที่น่าหวาดกลัวของโอหยางโซวในความทรงจำของพวกเขา มันทำให้พวกเขารู้สึกหวาดกลัวอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ ด้านหลังของพวกเขายังมีทหารกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์อีก 10,000 นาย หลี่จิงจัดกองกำลังได้ยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

"ฆ่า!"

กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยที่อยู่ด้านหน้า กวาดไปทั้งค่ายกองทัพชิงด้วยกลิ่นอายที่ไม่อาจหยุดยั้งได้ ทุกๆที่ที่พวกเขาผ่าน กองทัพชิงไม่มีโอกาสแม้แต่จะสู้กับและถูกเหยียบย่ำ

กองทัพหมิงใต้มองเห็นแสงแห่งชัยชนะ

มองไปยังความแข็งแกร่งของกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยและเห็นฉากดังกล่าว จิตสังหารที่ซุกซ่อนอยู่ภายในของกองทัพหมิงใต้ก็ระเบิดออกมา มันราวกับว่าพวกเขาได้รับบัฟการเพิ่มความกล้าหาญ

หัวใจของพวกเขาแต่ละคนในตอนนี้ ราวกับเป็นพยัคฆ์ที่ตื่นจากการหลับไหล

กองทัพหมิงใต้ไม่ได้เกิดมาอ่อนแอหรือขี้ขลาด แต่มันเป็นเพราะหลิวเหลียงจั้วและขุนพลคนอื่นๆที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น

สถานการณ์ในปัจจุบันแตกต่างออกไปโดยสิ้นเชิง เพียงแค่เปลี่ยนผู้บัญชาการภายใต้อิทธิพลของกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย มันเหมือนกับว่ากองทัพหมิงใต้ได้ฟื้นกลับมามีชีวิตอีกครั้ง

เมื่อหลี่จิงที่อยู่บนกำแพงเมืองเห็นเช่นนั้นเขาก็ยิ้มออกมาอย่างพึงพอใจ

NovelLucky

ตอนที่ 1079 ความชอบธรรมยังคงอยู่

https://novel-lucky.blogspot.com

กลยุทธ์ของหลี่จิงประสบความสำเร็จ

ในขณะที่โตโตและคนกำลังลังเล กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยก็บุกเข้ามาถึงค่ายกลางของพวกเขา กองทัพหมิงใต้ก็ติดตามด้านหลังมาอย่างใกล้ชิด กองทัพชิงกำลังจะล่มสลายแล้ว

ณ เต็นท์หลัก

โตโตยังคงสงบอย่างแท้จริง เขาวางจอกเหล้าในมือและออกคำสั่งว่า "รวบรวมกองกำลังทั้งหมด เพื่อทำการสู้รบครั้งสุดท้าย!"

"ขอรับ!"

เหล่าขุนพลแยกย้ายกันอย่างรวดเร็ว

ในปัจจุบัน กองทัพกองธงที่แปดไม่เหมือนกับในประวัติศาสตร์ แม้ว่าพวกเขาจะหยิ่งผยอง แต่พวกเขาก็ยังคงมีความสามารถ

นี่เป็นเหตุผลที่โตโตยังคงมั่นใจ

ในเวลาเดียวกัน เขาก็ส่งคนไปบอกให้อบาไทไม่ต้องเข้ามาช่วยเหลือ และให้บุกโจมตีเมืองโดยตรง "ข้าไม่เชื่อว่าพวกเขาจะไม่ล่าถอยหากเซี่ยนเย่ถูกโจมตี"

โตโตบังคับให้พวกเขาตัดสินใจ

ปัจจุบัน มันขึ้นอยู่กับว่าฝ่ายใดจะสามารถอดทนได้นานกว่ากัน หากกองกำลังของโตโตล่มสลายก่อน ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำมาก็จะหายไป แต่หากอบาไทบุกเข้าเซี่ยนเย่ได้สำเร็จก่อน มันกะเป็นโอกาสให้กองทัพชิงเปลี่ยนกระแสได้

.....

อบาไทได้รวบรวมกองกำลังของเขาแล้ว และเตรียมจะพุ่งโจมตีไปทางตะวันออก ขณะที่เขาได้รับคำสั่ง เขาก็กลายเป็นตกตะลึง แต่เขาก็ปลดปล่อยจิตสังหารออกมาในฉับพลัน "ตามข้ามา"

NovelLucky

ในขณะที่กล่าว เขาก็นำกองกำลังทั้งหมดของเขา มุ่งหน้าไปยังกำแพงเมืองทางเหนือของเซี่ยนเย่

ในปัจจุบัน นอกเหนือจากกองกำลังป้องกัน 10,000 นาย และองครักษ์ราชวัง 2,000 นายแล้ว ยังมีเพียงกองทัพหมิงใต้อีก 10,000 นาย ที่หลี่จิงเหลือไว้อย่างจงใจเท่านั้น

เผชิญหน้ากับศัตรูที่แข็งแกร่งตรงหน้า

หากไม่ใช่เพราะกองกำลังหลักของศัตรูติดพันกับการสู้รบด้านนอก หลี่จิงคงไม่กล้าจะใช้เพียงพวกเขารับมือกับศัตรูที่กำลังพุ่งเข้ามา

และหลังจากที่สถานการณ์ทางตะวันออกมีเสถียรภาพแล้ว หลี่จิงก็รีบมายังกำแพงเมืองทางเหนือ เพื่อนำการสู้รบด้วยตัวเอง มันเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การเคลื่อนไหวของโตโตเป็นไปตามที่หลี่จิงได้คำนวณเอาไว้

ด้วยช่องว่างของความสามารถเช่นนี้ แล้วพวกเขาจะพ่ายแพ้ได้อย่างไร?

"ฆ่า!"

NovelLucky

กองกำลังของอบาไทไม่ได้รับความช่วยเหลือจากปืนใหญ่หงยี่ และสามารถทำได้เพียงโจมตีเมืองแบบดั่งเดิมเท่านั้น พวกเขาต้องใช้บันไดกำแพง เพื่อปีนเข้าไปเปิดประตูเมือง แล้วพุ่งเข้าไปภายใน

"อดทนได้ อย่าได้หวาดกลัว!"

ภายใต้การบัญชาการของหลี่จิง กองทัพหมิงใต้สงบลงและพวกเขาเอาชนะความหวาดกลัวได้ พวกเขาใช้กำแพงเมืองและทรัพยากรป้องกันในการตอบโต้ศัตรู

เซี่ยนเย่เป็นศูนย์กลางของราชวงศ์ มันจึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพรียบพร้อม

เนื่องจากมันไม่ใช่การต่อสู้ซึ่งๆหน้า กองทัพหมิงใต้จึงได้รับความกล้า ปืนใหญ่, ไม้กลิ้ง, น้ำมันติดไฟ และหินยักษ์ พวกเขาใช้ทุกสิ่งที่สามารถสังหารศัตรูได้

นี่เป็นสิ่งเลวร้ายสำหรับกองทัพแปดกองธง

เดิม พวกเขาจะใช้ปืนใหญ่หงยี่เปิดทาง จากนั้นก็นำกองกำลังบุกเข้าเมือง

Novel-Lucky

ในการโจมตีปิดล้อมเมืองเช่นนั้น กองทัพชิงจะเป็นเหมือนปลาได้น้ำ

อบาไทเป็นกังวลอย่างแท้จริง แต่เขาไม่มีทางเลือกอื่น และทำได้เพียงส่งกำลังทหารออกมาแนวหน้าอย่างต่อเนื่องเท่านั้น เขารู้ดีว่าหากเขาไม่สามารถจะเปิดประตูเมืองได้ วันนี้จะกลายเป็นวันตายของพวกเขาทั้งหมด

เพียงพริบตา แสงสุดท้ายก็หายไปจากขอบฟ้า เหลือเพียงเมฆดำที่ลอยอยู่เหนือหัว ที่ทำให้พวกเขารู้สึกกดดันเท่านั้น

พระจันทร์ถูกบดบังโดยเมฆดำ และแสงของมันส่องลงมาไม่ถึงพื้นโลก

แสงสีขาวและท้องฟ้ายามค่ำคืนเปลี่ยนไป ในฉับพลัน มันปรากฏเป็นช่วงเวลาแห่งความว่างเปล่า

"ท้องฟ้ากำลังเปลี่ยนไปแล้ว!"

บนกำแพงเมือง โอหยางโซวมองออกไปที่ขอบฟ้า ผ้าคลุมสีแดงของเขาโบกสะบัดไปตามสายลม

Novel-Lucky

เฟิงฉิวฮวงแต่งชุดพร้อมรบ และผาคลุมทองคำของเธอก็ดูน่าเกรงขามอย่างแท้จริง เธอติดตามโอหยางโชวอย่างเงียบๆ และจดจ่อกับการสู้รบที่กำลังเกิดขึ้น

พวกเขาทั้งสองยืนอยู่เคียงคู่กัน ปลดปล่อยกลิ่นอายชั้นสูงออกไปรอบๆ

เหล่าทหารที่กำลังสังหารที่นอกเมืองหันมายังกำแพงเมืองเป็นครั้งคราว หลังจากนั้น พวกเขาก็เดือดพล่านและร่างของพวกเขาเต็มไปด้วยพลังงาน พวกเขาหันกลับและทำการสังหารศัตรูต่อไป

เหล่าทหารกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยรู้ว่า ราชาของพวกเขากำลังจดจ่อกับการต่อสู้ของพวกเขา

"แค่นั้นก็เพียงพอแล้ว!"

ข้ามผ่านกำแพงเมือง ที่ด้านหลังของโอหยางโชว เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยความไม่สบายใจ

Novel-Lucky

หลังจากที่ผู้คนจำนวนมากหลบหนีออกจากเมือง ผู้ที่ยังอยู่ในเมืองอย่างจักรพรรดิหงกวงที่ไม่มีทางเลือก, เหล่าคนชั้นสูง และประชาชน พวกเขาพบว่ามันยากที่พวกเขาจะเคลื่อนไหวใดๆได้

ขณะที่พวกเขาได้ยินเสียงการสังหารจากภายนอก พวกเขารู้สึกไม่สบายใจอย่างแท้จริง

สิ่งที่ไม่รู้จักมักจะนำมาซึ่งความหวาดกลัว พวกเขาไม่รู้ว่ากองทัพของพวกเขาเหนือกว่าหรือกำลังจะพ่ายแพ่ต่อศัตรู

พวกเขาทำได้เพียงรอผลลัพธ์สุดท้ายด้วยความกังวลเท่านั้น

ชีวิตและความตาย ถูกแบ่งแยกโดยเส้นบางๆเพียงเส้นเดียว

ยังคงมีบางคนที่ชอบธรรม พวกเขาได้ไปรวมตัวกันที่กำแพงเมืองทางเหนือ เพื่อช่วยส่งอาหารให้กับเหล่าทหาร และดูแลผู้บาดเจ็บ

พวกเขาเป็นเหล่าคนที่น่ารักเป็นอย่างมาก

Novel-Lucky

พวกเขาอาจจะไม่มีความสามารถหรือความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับศัตรู แต่พวกเขาเข้าใจดีว่า หากประเทศของพวกเขาล่มสลาย พวกเขาก็จะไม่สมควรได้รับการให้อภัย และไม่สามารถหลีกเลี่ยงชะตากรรมที่เลวร้ายของพวกเขาได้

นี่คือชีวิตของพวกเขา

คนที่กระดูกสันหลังแตกต่าง ก็ยังสามารถลุกขึ้นยืนได้ หากจิตวิญญาณของพวกเขายังไม่พังทลายลง

ในขณะนี้ ความกล้าหาญของชนเผ่า, ความเชื่อมั่นของพวกเขา และความศรัทธาของพวกเขาค่อยๆตื่นขึ้นอย่างช้าๆ และมันค่อยๆลุกลามไปในหมู่พวกเขาทั้งหมด

ได้รับอิทธิพลจากสิ่งนี้ ประชาชนที่ไปรวมตัวกันที่ประตูเมืองทางเหนือเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อประเทศเผชิญวิกฤต ถึงจะมีโอกาสได้สัมผัสกับภาพที่อบอุ่นเช่นนี้

.....

NovelLucky

คืนนั้น

มันเหมือนผ้าคลุมสีดำปกคลุมท้องฟ้าเหนือเซี่ยนเย่

ค่ายกองทัพซิงที่ยังคงสังหารกันไม่อยู่จะมีคบเพลิงได้อย่างไร? ทหารจากทั้ง 2 ฝ่าย พึ่งพาแสงจันทร์อ่อนๆดำเนินการต่อสู้ของพวกเขา

สิ่งนี้ไม่เป็นประโยชน์สำหรับกองทัพต้าเซี่ย

"จุดไฟ!"

หลี่จิงเตรียมพร้อมไว้แล้ว เกิดเสียง ซั้ว! คบเพลิงที่ติดอยู่บนกำแพงเมืองขับไล่ความมืดจากท้องฟ้าออกไป และนำแสงสว่างที่ล้ำค่ากลับมา

ในเวลาเดียวกัน ที่นอกเมืองก็เริ่มมีการจุดเปลวไฟขนาดใหญ่ขึ้น 2 แห่ง ขณะที่แสงของมันลุกขึ้นสู่สวรรค์ ทุกคนสามารถมองเห็นได้จากระยะไกล

Novel-Lucky

ด้วยแสงเหล่านี้ กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยสามารถทำการต่อสู้ได้รุนแรงมากยิ่งขึ้น

โดยเฉพาะองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ที่พุ่งไปด้านหน้า ภายใต้การนำของสู่ฉู่ ดวงตาของพวกเขากลายเป็นสีแดงโลหิตจากการสังหาร ใครจะรู้ว่ามีขุนพลกองทัพชิงมากเพียงใดแล้วที่ถูกสู่ฉู่สังหาร

พวกเขาเป็นดั่งกระบี่พระเจ้า ไม่มีใครสามารถเปรียบเทียบความคมของพวกเขาได้

ไม่ว่าจะอยู่ในค่ายหรือด้านนอก องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์จะเป็นคนแรกที่บุกเข้าไป ฉีกกองกำลังที่รวมตัวกัน และบดขยี้ความเชื่อมั่นของกองทัพชิง

"เหตุใดอบาไทถึงยังเปิดประตูเมืองไม่ได้อีก?"

ที่วงนอกสุดของค่าย โตโตที่อยู่ภายใต้การคุ้มกันขององครักษ์ส่วนตัว สังหารศัตรูขณะที่รอข่าวดีจากทางเหนืออย่างใจจดใจจ่อ

กองกำลังของอบาไท่ราวกับเป็นหินที่จมลงในทะเล ไม่มีข่าวคราวใดๆเลย

เมื่อเวลาผ่านไป หัวใจของโตโตก็สั่นไหว นี่คือตอนที่เขาตระหนักว่า กองทัพชิงกำลังจะล่มสลาย

ในตอนนี้ แม้ว่ากองกำลังของอบาไทจะสามารถเปิดประตูเมืองได้ แต่กองกำลังของโตโตก็สูญเสียอย่างหนักไปแล้ว พวกเขาไม่สามารถจะพลิกสถานการณ์ได้อีก

แสงสว่างเปร่งประกายขึ้นในดวงตาของโตโต มันถึงเวลาที่เขาจะหลบหนีแล้ว

Novel-Lucky

ตอนที่ 1080 สวรรค์อำนวยพรต้าหมิง

https://novel-lucky.blogspot.com

สุดท้ายแล้ว โตโตก็ไม่สามารถจะหลบหนีไปได้

ในขณะที่เขานำกองกำลังของเขาหลบหนีไปนั้น สู่ฉู่ก็ได้นำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์มาถึง

สู่ฉู่ไม่รู้เลยว่า เขาได้พบกับขุนพลหลักของกองทัพซิงแล้ว เขาเห็นเพียงโตโตที่กำลังพยายามหลบหนี และตะโกนขึ้นว่า "เจ้าคิดจะไปไหน!" ในขณะที่กล่าวเขาก็รีบติดตามไป

เสียงตะโกนนี้ดังกึกก้องไปทั่วเขตทุรกันดาร

โตโตรู้สึกหวาดกลัวเป็นอย่างมาก เดิมทีเขาลังเลเล็กน้อย แต่ตอนนี้เขาเร่งความเร็วมากยิ่งขึ้น

ในตอนนั้นเอง ที่สู่ฉู่ตระหนักได้ว่าเขาพบกับปลาตัวใหญ่ เขาจึงรีบนำกองกำลังของเขาไล่ติดตามไปในทันที พวกเขาออกจากค่ายและหายตัวไปในเขตทุรกันดารอันกว้างใหญ่อย่างรวดเร็ว

พระจันทร์ในปัจจุบันยังคงซ่อนอยู่ในเมฆดำ และมีเพียงเศษเสี้ยวของแสงเท่านั้นที่ส่องลงมายังโลก

โชคดี องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์มีทักษะรอบด้านอย่างแท้จริง และพวกเขาทั้งหมดก็ขี่ม้าฉิงฟู่ชั้นสูงที่ดีที่สุด โดยใช้แสงจันทร์เพียงเล็กน้อยนั้น ไล่ล่าศัตรูไปอย่างใกล้ชิด

บางครั้ง พวกเขาก็ยกหน้าไม้เซิ่นปี้ขึ้น และยิงลูกศรออกไป

กองกำลังของโตโตประสบกับความยากลำบาก เนื่องจากมีทหารจำนวนมากที่ถูกยิงตกจากหลังม้า พวกเขาไม่กล้าหยุดเพื่อตอบโต้กลับ และพยายามพุ่งไปข้างด้วยความสามารถทั้งหมดที่มี ใครจะรู้ว่า ยิ่งพวกเขากังวลมากเท่าไหร่ พวกเขาก็ยิ่งเผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดฝัน

ในขณะที่เขาเป็นกังวลมากเกินไป โตโตจึงไม่ได้สังเกตภูมิประเทศรอบๆ ม้าของเขาสะดุดก้อนหินบนพื้น ทั้งคนทั้งม้าจึงล้มลงตรงนั้น

เมื่อสู่ฉู่เห็นเช่นนั้น เขาก็เต็มไปด้วยความปิติยินดีและรีบพุ่งไปอย่างรวดเร็ว

NovelLucky

เห็นขุนพลหลักตกลงจากหลังม้า องครักษ์ส่วนตัวที่ติดตามมาก็ทำอะไรไม่ถูก สุดท้ายแล้ว พวกเขาทำได้เพียงสู้รบครั้งสุดท้ายกับศัตรู แม้ว่าพวกเขาจะเป็นองครักษ์ส่วนตัว แต่พวกเขาจะสามารถเปรียบเทียบกับองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร?

"ฆ่า!"

องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์พุ่งเข้าหาพวกเขา มันราวกับเป็นการหั่นผัก องครักส่วนตัวของโตโตถูกสังหารทีละคนทีละคน พวกเขาไม่แม้แต่จะสามารถต่อต้านใดๆได้เลย

โตโตถูกจับ สู่ฉู่สังหารองครักษ์ส่วนตัวส่วนที่เหลือ เพราะเขาเกรงว่าจะเป็นปัญหาในภายหลัง

"กลับกันเถิด!"

หลังจากจับปลาตัวใหญ่ได้แล้ว สู่ฉู่ก็ตื่นเต้นอย่างแท้จริงและเขาก็รีบกลับทันที เมื่อพวกเขากลับมาถึง การสู้รบในสนามรบทั้งหมดก็ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว

โตโตทิ้งกองกำลังของเขาและจากไป มันเป็นการจุดประกายความพ่ายแพ้ให้กับกองทัพชิง เมื่อเห็นว่าขุนพลหลักของพวกเขาหลบหนีไปแล้ว ขวัญ

Novel-Lucky

กำลังใจของกองทัพซิงก็ตกต่ำลง และไม่สามารถจะต่อต้านได้อีกต่อไป พวกเขาบางส่วนยอมจำนน และบางส่วนก็หลบหนีไปในเขตทุรกันดาร

เมื่อข่าวที่โตโตถูกจับกุมได้ แพร่กระจายไปถึงทางเหนือ ใบหน้าของอบาไทก็มืดลง

การโจมตีทางเหนือไม่ราบรื่นนัก พวกเขาก็ประสบกับความสูญเสียอย่างมาก ขณะที่กำแพงยังคงตั้งตระหง่านอยู่ตรงนั้น อบาไทไม่รู้เลยว่า กองทัพหมิงใต้ที่กลายเป็นป้าคลั่งนั้นยากที่จะจัดการเช่นนี้

เมื่อเห็นว่ากองกำลังของโตโตล่มสลายแล้ว อบาไทก็ไม่คิดจะดำเนินการต่ออีก และสั่งให้ล่าถอยทันที

โดยใช้ท้องฟ้ายามค่ำคืน เขานำกองกำลังที่ยังเหลือของเขาหลบหนีเข้าไปในเขตทุรกันดาร เขาเตรียมจะมุ่งหน้าไปยังหยางโจว เพื่อรวมตัวกับกองทัพของผู้เล่น

บางที สิ่งที่เขาไม่รู้ก็คือ ในคืนนี้ ชะตากรรมของต้าซิงได้เปลี่ยนไปแล้ว

"ฮูเล่!ฮูเล่!"

Novel Lucky

เห็นการหลบหนีของกองทัพซิง กองทัพหมิงใต้ก็ส่งเสียงเชียร์ออกมา

"แน่นอนว่ามันไม่ง่าย!"

ตั้งแต่กองทัพซิงเริ่มสงคราม นี่เป็นการสู้รบที่กองทัพหมิงใต้ได้รับการชดเชย ผ่านการสู้รบครั้งนี้ มันราวกับว่าพวกเขาได้เกิดใหม่ และแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

มันไม่มีอะไรสำคัญกว่านี้อีกแล้ว

"พวกเราชนะ!"

เหล่าทหารกอดกันแน่น ดวงตาของพวกเขาเต็มไปด้วยความอบอุ่นและมุ่งมั่น

"ถูกต้องแล้ว พวกเราชนะ!"

ประชาชนส่งเสียงเชียร์ออกมา มันยิ่งกว่าในงานปีใหม่จีนเสียอีก

Novel-Lucky

ประชาชนทั้งหมดออกมาตามท้องถนนเพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะที่ยากลำบากนี้ ร้านอาหารและโรงเตี๊ยมต่างๆที่เคยปิดก็กลับมาเปิดอีกครั้ง

ทั่วทุกถนนสว่างไสว

"เหล่าฟรีตลอดคืนนี้"

เจ้าของโรงเตี๊ยมผู้หนึ่งใจดีเป็นอย่างมาก เขาใช้วิธีดังกล่าวในการเฉลิมฉลองชัยชนะที่น่าอัศจรรย์นี้

"ยอดเยี่ยม!"

บรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่นและตื่นเต้น

มีชายชราวัย 60 ผู้หนึ่ง กวดเหล้าของเขาไว้แน่น ขณะที่เช็ดน้ำตา ลูกชายทั้งสองของเขาตายในสนามรบ และกลายเป็นวิญญาณภายใต้ดาบของกองทัพชิง

ชัยชนะครั้งนี้เป็นการเสียสละที่ดีที่สุดสำหรับคนตาย

Novel-Lucky

ในช่วงก่อนการสู้รบ ลูกสาวและลูกสะใภ้บอกให้เขาหลบหนีไปพร้อมกับพวกเธอ เขาไม่หลบหนีและต้องการจะอยู่ในเซี่ยนเย่ เขาต้องการจะมีชีวิตอยู่และตายไปกับเมืองนี้

หากกองทัพซิงยึดเซี่ยนเย่ได้ ชายชราก็เตรียมพร้อมที่จะตายแล้ว

"พวกเราชนะ"

ประชาชนไม่ได้ลืมเกี่ยวกับทหารในสนามรบ พวกเขาได้เตรียมอาหารอุ่นๆไว้ให้พวกเขา เพื่อเป็นการสรรเสริญวีรบุรุษของพวกเขา

"ทำได้ดี!"

ผู้คนต่างก็ยกนิ้วให้พวกเขา คนแก่มอบไข่ให้พวกเขา ขณะที่เด็กหญิงมอบกำไลข้อมือของพวกเธอให้แก่พวกเขา

ทหารกองทัพหมิงใต้ที่กลับมาจากสนามรบได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากประชาชน นี่เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยได้รับการปฏิบัติมาก่อน พวกเขาแต่ละคนยึดอกของพวกเขา เต็มไปด้วยความภาคภูมิใจที่ไม่เคยมีมาก่อน

NovelLucky

การแสดงที่ยอดเยี่ยมของพวกเขาในคืนนี้ ทำให้พวกเขาสมควรจะได้รับเกียรติยศเช่นนี้

ความอบอุ่นที่พวกเขาต้องการมานาน ก่อตัวขึ้นภายในหัวใจของพวกเขา แม้ว่าจะเป็นเวลากลางคืน แต่พวกเขาก็รู้สึกราวกับพวกเขากำลังยืนอาบแดด มันได้ขับไล่ความมืดที่ปกคลุมหัวใจของพวกเขาออกไปทั้งหมด

เซี่ยนเย่ เมืองหลวงโบราณนี้ ได้รับการฟื้นคืนแล้ว

.....

ณ พระราชวัง

"ฝ่าบาท พวกเราชนะ!"

จักรพรรดิหงกวงเป็นกังวลตลอดทั้งคืน เมื่อเขารู้ว่ากองทัพได้รับชัยชนะแล้ว เขาก็อดไม่ได้ที่จะร้องไห้ออกมา

Novel-Lucky

ไม่มีใครได้รับผลกระทบมากไปกว่าเขาอีกแล้ว

"ชัยชนะครั้งนี้ยากลำบากอย่างแท้จริง!" ในฉับพลัน เขาก็รู้สึกว่าเขาไม่ได้ถูกทอดทิ้งโดยบรรพบุรุษของเขา และต้าหมิงได้รับการปกป้องแล้ว

จักรพรรดิหงกวงคิดถึงคำกล่าวของอดีตจักรพรรดิก่อนที่จะสิ้นพระชนม์

"สวรรค์อำนวยพรให้พวกเราด้วยนักรบผู้ยิ่งใหญ่!"

จักรพรรดิหงกวงใช้เวลาตลอดคืนนี้ สวดภาวนาในวัดบรรพบุรุษ

.....

บนกำแพงเมือง

มองไปยังฉากการเฉลิมฉลองที่เกิดขึ้น โอหยางโชวที่เคยสงบเต็มไปด้วยอารมณ์อย่างแท้จริง

Novel-Lucky

ในคืนนี้ เขาได้เป็นพยานการฟื้นคืนของชนเผ่า รูปแบบใหม่ของความแข็งแกร่งที่รู้จักกันในชื่อความเชื่อมั่น ได้แพร่กระจายออกไปในหมู่ผู้คน

ในขณะนั้น เมล็ดพันธุ์ที่ฝังอยู่ในเลือดของพวกเขาก็ถูกรดด้วยน้ำ และมันงอกออกมาในที่สุด

"ไม่มีอะไรจะสำคัญไปกว่านี้อีกแล้ว!"

โอหยางโชวต้องการจะขอบคุณไกอา เขาต้องการจะขอบคุณมันที่สำหรับสงครามที่สุดแสนจะพิเศษนี้ มันได้เสริมสร้างความหวังและปรับแก้ส่วนลึกภายในของเขา

"การก้าวขึ้นมาของคนผู้หนึ่ง ไม่ว่าจะรุ่งโรจน์เพียงใด สุดท้ายแล้ว มันก็จะถูกฝังโดยประวัติศาสตร์ แต่การก้าวขึ้นมาของชนเผ่า, วัฒนธรรม มันจะเป็นสิ่งที่คงอยู่ในประวัติศาสตร์อย่างแท้จริง"

"นั่นยอดเยี่ยมนัก!"

โอหยางโชวยิ้ม ก่อนที่เขาจะหายหัวไปจากกำแพงเมือง

NovelLucky

การบดขยี้กองกำลังของโตโตเป็นเพียงจุดเริ่มต้น จากนี้ เขาจะนำกองทัพขึ้นเหนือเพื่อยึดแผ่นดินที่เคยเสียไปคืน และขับไล่ต้าชิงออกไป

ทั้งหมดนี้ไม่ได้เพื่อกองทัพ แต่เพื่อเป็นประชาชน

ตราบเท่าที่พวกเขามีความตั้งใจแน่วแน่ พวกเขาก็สามารถจะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้

คืนนั้น โตโตถูกประหารโดยโอหยางโชว

Novel-Lucky

ตอนที่ 1081 นัดพบ

https://novel-lucky.blogspot.com

ช่วงเช้า, ณ เซี่ยนเย่

เมื่อความมืดจางลงและท้องฟ้าสว่างไสว มองออกไปยังสนามรบที่ดูราวกับนรกด้านนอกเมือง ทุกคนตระหนักได้ถึงความโหดร้ายและความรุนแรงของการสู้รบ

จักรพรรดิหงกวงเรียกร้องให้ประหารทหารกองทัพชิงที่ยอมจำนนทั้งหมด

ในนอกเมืองทางตะวันออก ค่ายเดิมของโตโตถูกกวาดล้างจนราบในคืนนั้น ศพเกลื่อนกลาดไปรอบๆ และควันจากเปลวเพลิงก็ลอยอยู่ทั่วทุกพื้นที่ มันดูน่าหวาดกลัวและน่าเศร้าเป็นอย่างมาก

บนท้องฟ้า นกแร้งบินกระจายไปทั่ว บนพื้นดิน หมาป่าเดินกระจายอยู่รอบๆ

ต่อหน้านักล่าเหล่านี้ มันไม่ได้มีเพียงซากศพของทหารกองทัพชิงเท่านั้น แต่มันยังมีซากศพของทหารกองทัพต้าเซี่ยและกองทัพหมิงใต้จำนวนมากอีกด้วย ไม่ว่าอย่างไร ในการสู้รบเมื่อคืนนี้ พวกเขาก็สู้รบในค่ายที่ไม่คุ้นเคย จึงเป็นธรรมดาที่จะมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก

กองทัพชิงนั้นไม่ธรรมเลย

หากไม่ได้องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์เปิดทางให้ และกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์คอยสงบกองทัพหมิง ผลลัพธ์จากการสู้รบคงคาดจะคาดเดาได้ การตัดสินใจของโตโตขึ้นอยู่กับเวลา แต่ความสามารถของพวกเขาไม่มากพอ สุดท้ายแล้วพวกเขาจึงพ่ายแพ้ และสูญเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

สำหรับทางเหนือ

เผชิญหน้ากับการโจมตีของอบาไท กองกำลังป้องกันประสบกับความสูญเสียอย่างหนักเช่นกัน มีหลายครั้งที่กองทัพชิงพุ่งขึ้นบนกำแพงเมืองและเกือบจะฝ่าแนวป้องกันเข้าไปได้

โชคดีที่หลี่จิงอยู่ที่นั่น ไม่อย่างนั้น ผลลัพธ์อาจจะพลิกกลับได้

หากกองกำลังของโตโตไม่พ่ายแพ้เร็วเช่นนี้ แล้วกองกำลังของอบาไทบุกเข้าเมืองไปได้ มันจะเป็นอันตรายอย่างแท้จริง

มองไปยังสนามรับ ทหารกองทัพหมิงใต้รู้สึกโชคดีและภาคภูมิใจ ศพของศัตรูคือความสำเร็จที่ดีที่สุดของพวกเขา

NovelLucky

ช่วงเช้า จักรพรรดิหงกวงทำพิธีศพให้กับเหล่าทหารที่ตาย เพื่อเพิ่มความและกำลังใจให้กับกองทัพ หลังจากนั้น เขาก็มอบรางวัลให้กับผู้ที่ทำผลงานได้ดี ภาพดังกล่าวอบอุ่นและน่าตื่นเต้นอย่างแท้จริง

ต่อหน้าการกระทำเพื่อซื้อความจงรักภักดีของจักรพรรดิหงกวง โอหยางโชว เพียงแค่ยิ้มโดยไม่ทำอะไรเลย

สุดท้ายแล้ว เขาก็เป็นเพียงคนที่ผ่านไปมาและไม่ใช่ตัวเอกของที่นี่ จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่เข้าไปแข่งขันกับจักรพรรดิ

หากมันเป็นประวัติศาสตร์ที่แท้จริง อ๋องผู้สำเร็จราชการที่ทรงอำนาจอย่างโอหยางโชวก็คงจะไม่มีจุดจบที่ดีนัก แม้ว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ได้ยืนยาว แต่หลังจากที่เขาเสียชีวิตแล้ว มันก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นตามมามากมาย

ตอร์กอนเป็นตัวอย่าง

ในฐานะข้าราชการคนสำคัญที่ช่วยให้ต้าชิงได้ครอบครองแผ่นดินจีน เขาสร้างคณูปการอย่างมากและได้รับฉายาอ๋องผู้สำเร็จราชการ

Novel-Lucky

หลังจากที่เขาตายได้ 2 เดือน จักรพรรดิซุนจี้ก็ถอดฉายาของเขา และขุดหลุมศพของเขา

สำหรับสถานการณ์ในปัจจุบัน โอหยางโชวเพียงแค่ยิ้มออกมา

.....

ปายนั้น กองทัพต้าซุน 60,000 นาย มาถึงที่ชานเมืองเซี่ยนเย่

ระหว่างทางมาที่นี่ พวกเขาได้รับข่าวที่กองทัพต้าชิงถูกทำลายลงแล้ว นี่เป็นสาเหตุที่พวกเขาเร่งเดินทัพมายังที่นี่ แต่เดิมพวกเขามีข้อสงสัยเกี่ยวกับข่าวดังกล่าว ไม่ว่าอย่างไร พวกเขาก็เคยปะทะกับกองทัพต้าชิงหลายครั้งแล้ว พวกเขาจึงรู้ดีว่าฝ่ายตรงข้ามแข็งแกร่งเพียงใด มองไปยังสนามรบรอบๆที่กำลังถูกเก็บกวาด พวกเขาแทบไม่อยากจะเชื่อสายตา

"นั่นยอดเยี่ยมนัก!"

เหล่าทหารต้าซุนเต็มไปด้วยความหวั่นเกรง แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็เต็มไปด้วยความปิติยินดีอย่างมาก เนื่องจากที่ต้าซุนถูกทำลายลง และการตายของหลี่จื่อเฉิง พวกเขาจึงเป็นศัตรูของต้าชิงด้วยเช่นกัน

Novel-Lucky

เมื่อได้รับรายระเอียดต่างๆจากกองทัพหมิงใต้ กองทัพต้าซุ่นที่เคยหยิ่งผยองก็กลายมาเป็นให้ความเคารพต่อโอหยางโชว

พวกเขามองไปที่กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยด้วยความเคารพ

"ท่านอ๋องผู้สำเร็จราชการ โปรดให้คำแนะนำกับพวกเราด้วยเถิด พวกเราจะปฏิบัติตามท่านโดยไม่ตั้งคำถามใดๆ" เหล่าขุนพลกล่าวด้วยความมั่นใจ

โอหยางโชวยิ้มออกมาอย่างพึงพอใจ

กองทัพต้าซุ่นที่เคยกวาดไปทั่วต้าหมิง แต่กลับถูกกกวาดล้างโดยต้าชิงในเวลาเพียงแค่ครึ่งปี นอกเหนือจากการตายของราชาของพวกเขาอย่าง หลี่จื่อเฉิงแล้ว เหตุผลหลักก็เพราะกองทัพของพวกเขาเอง

หลังจากที่กองทัพกบฏของพวกเขายึดหยานจิงได้แล้ว ตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาก็เปิดเผยออกมา พวกเขาเริ่มสูญเสียอุดมการณ์และโลภมาก สิ่งเหล่านี้ค่อยๆแพร่กระจายไปทั่วทั้งกองทัพ และมันกัดกินพวกเขา

นิสัยไม่ดีนี้ยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้

Novel-Lucky

แม้ว่าพวกเขาจะปฏิบัติตัวดูดีในปัจจุบัน แต่มันก็ไม่มีเหตุผลที่โอหยางโชวจะต้องเชื่อใจพวกเขา?

โชคดีที่เขาไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง เพราะด้านหลังของเขายังมีกองกำลังที่เขาสามารถบัญชาการได้ โอหยางโชวยิ้มและแนะนำหลี่จิงให้กับกองทัพต้าซุ่น

ทั้ง 2 ฝ่าย เคยติดต่อกันมาก่อน แต่นี่เป็นการพบเจออย่างเป็นทางการระหว่างพวกเขา

ฉายาเทพการทหารแห่งราชวงศ์ถังมีน้ำหนักอย่างมากในสายตาพวกเขา ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงจะไม่ยอมตกลงง่ายๆหลังจากที่หลี่จิงไปเจรจากับพวกเขา

หลังจากการประชุมครั้งนี้ เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ

เพื่อรักษาเสถียรภาพของสถานการณ์ โอหยางโชวที่เป็นอ๋องผู้สำเร็จราชการจึงต้องอยู่ในเซี่ยนเย่ชั่วคราว

Novel-Lucky

เช้าวันรุ่งขึ้น หลี่จิงนำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 35,000 นาย, กองทัพหมิงใต้ 30,000 นาย และกองทัพต้าซุ่นอีก 60,000 นาย รวมแล้วมีกำลังพลถึง 125,000 นาย

เป้าหมายหลักของพวกเขาคือ หยางโจว

ในขณะที่กองทัพซิงโจมตีเซี่ยนเย่ กองกำลังของกั้วจื่อยี่ก็ได้ทำการสู้รบรอบๆ แม้น้ำฮ้วย ไม่เพียงแค่พวกเขาจะยึดฮ้วนอานและถงจูกลับคืนมาได้เท่านั้น พวกเขายังกำราบกองกำลังของเกาเจี๋ยได้อีกด้วย

กองกำลังของฮูอางเต๋อกงและหลิวเจ๋อฉิงที่ยังเหลือ เมื่อรู้ว่ากองกำลังของโตโตถูกกวาดล้างแล้ว พวกเขาก็ไม่ได้ทำการต่อต้านโดยไม่จำเป็นอีก โอหยางโชวเชื่อว่า กั้วจื่อยี่จะสามารถควบคุมขุนพลทั้งสามนั้นได้

สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย มีกำลังพลราว 50,000 นาย หลังจากการสู้รบเล็กๆน้อยๆ ไม่กี่ครั้ง พวกเขาประสบกับความสูญเสียอยู่บ้าง แต่กองกำลังหลักของพวกเขายังคงไม่เป็นอันตราย

แม้จะไม่มีกองทัพต้าซีเข้ามาช่วยเหลือ ฝ่ายต้าหมิงก็ยังมีกำลังลังทั้งหมดกว่า 400,000 นาย ด้วยกองทัพขนาดใหญ่เช่นนี้ มันเพียงพอแล้วที่พวกเขาจะเคลื่อนทัพไปยังหยานจิง เพื่อยึดแผ่นดินที่สูญเสียไปคืน

NovelLucky

.....

วันที่สิบของแผนที่สมรภูมิ

อบาไทนำกองกำลังที่เหลือของเขาเร่งเดินทัพตลอดทั้งกลางวันกลางคืน จนกลับมาถึงหยางโจว

จากกำลังพล 150,000 นาย พวกเขาเหลือกลับมาเพียง 50,000 นายเท่านั้น ส่วนที่เหลือถูกฝังอยู่ในสนามรบที่เซี่ยนเย่ และแม้แต่ขุนพลหลักพิชิตแดนใต้ก็ถูกสังหาร

นี่เป็นการระเบิดครั้งใหญ่ของกองทัพชิง กองทัพทั้งหมดรู้สึกถึงความพ่ายแพ้ พวกเขาไม่มั่นใจและเดือดพล่านเหมือนก่อนหน้านี้

ตี่เฉินที่ทำหน้าที่ปกป้องหยางโจวได้รับข่าวเมื่อวันก่อน แม้ว่าเขาจะคาดเดาไว้แล้ว แต่เขาก็ไม่คิดว่ากองทัพชิงจะพ่ายแพ้รวดเร็วเช่นนี้

คิดจากอีกมุมมองหนึ่ง

Novel-Lucky

แม้ว่ากองทัพต้าโจวจะเป็นฝ่ายอยู่ปกป้องเซี่ยนเย่ พวกเขาก็จะไม่สามารถรับผลลัพธ์ที่เป็นตัวเอก

"เทพการทหารหลี่จิง?"

ความปรารถนาส่องประกายในดวงตาของเขา เขารู้สึกอิจฉา เหตุใดขุนพลที่ทรงความสามารถจำนวนมากจึงได้ไปรวมตัวกันอยู่ที่ต้าเซี่ยไม่ใช่ต้าโจวของเขา?

จากขุนพลที่มีชื่อเสียงทั้งสิบของจีน มีถึง 6 คน ที่อยู่ต้าเซี่ย

ต้าโจวของเขามีขุนพลระดับพระเจ้าเพียงคนเดียวก็คือ หวู่ฉี นอกจากนี้ หวู่ฉีก็ไม่ได้เป็นของเขาอย่างแท้จริง และจงรักภักดีต่อสีอ่งป้า

บุคคนเดียวที่ตี่เฉินสามารถไว้วางใจได้อย่างที่สุดก็คือ เหลียนผอ

นี่ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขารู้สึกอิจฉามาเพียงใด

NovelLucky

ความรู้สึกอิจฉาไม่ได้ทำให้เขาสูญเสียความคิดของเขา ปัญหาตรงหน้าของเขาก็คือ เขาควรจะเลือกอย่างไร

แน่นอนว่า เขาสามารถนำกองทัพออกจากแผนที่สมรภูมิได้

อย่างไรก็ตาม เขาไม่เต็มใจที่จะเดินออกไปเช่นนั้น เพราะหากเขาทำเช่นนั้น ไม่เพียงแค่เขาจะไม่ได้รับอะไรเลยเท่านั้น แต่มันยังจะเป็นการทำลายความสัมพันธ์กับต้าชิงอีกด้วย

แต่หากพวกเขายังอยู่และสู้รบต่อไป โอกาสในชัยชนะของพวกเขาล่ะ?

หยางโจวไม่สามารถจะป้องกันได้อย่างแน่นอน สิ่งเดียวที่ทำได้ก็คือ ล่าถอยไปทางเหนือและรอให้ตอร์กอนเคลื่อนทัพมาสมทบ และทำการสู้รบครั้งสุดท้าย

Novel-Lucky

ตอนที่ 1082 ความโกรธของดอร์กอน

https://novel-lucky.blogspot.com

สุดท้ายแล้ว ตี่เฉินก็เลือกที่จะเล่นพนัน

อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาที่อบาไทเข้ามาในเมือง เขาได้ตะคอกใส่ตี่เฉินว่า "เจ้าทาสเวร เหตุใดเจ้าไม่เข้าช่วยเหลือขณะที่เห็นว่ากองกำลังของพวกเราในแนวหน้ากำลังพ่ายแพ้?"

คำกล่าวของอบาไทนั้นไม่สมเหตุสมผล

โตโตสั่งให้ตี่เฉินอยู่ปกป้องหยางโจวเป็นการส่วนตัว การสู้รบที่เซี่ยนเย่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน หยางโจวและเซี่ยนเย่ก็อยู่ห่างกันกว่า 100 กิโลเมตร แม้ว่าตี่เฉินต้องการจะเข้าไปช่วยเหลือ เขาก็คงจะไปไม่ทัน

อบาไทระบายความไม่พอใจจากความพ่ายแพ้ใส่ตี่เฉิน

ตี่เฉินเองก็มีอารมณ์ สำหรับโตโต เขายังคงสุภาพ แต่สำหรับอบาไท ตี่เฉินไม่สนใจใดๆและกล่าวด้วยเสียงต่ำว่า "จงคิดถึงคำกล่าวของตัวเจ้าเองด้วย!"

"เจ้าทาส เจ้ากล้ากล่าวย้อนถึงข้าหรือ?" อบาไทระเบิดขึ้น

หากตี่เฉินไม่กล่าวอะไร อบาไทคงจะปล่อยผ่านเรื่องนี้ไป อย่างไรก็ตาม ทัศนคติที่ตี่เฉินระบายออกมานั้นมันแสดงถึงความโกรธอย่างสิ้นเชิง

ตั้งแต่ที่กองทัพชิงผ่านด่านซานไห่มาได้ ไม่มีชาวจีนฮั่นคนใดเคยกล่าวเช่นนี้กับพวกเขาเลย

อบาไทกล่าวโดยไม่คิดว่า "ทหาร ลากเจ้าทาสสุนัขนี้ไม่โบย 30 ครั้ง!"

"ขอรับท่านขุนพล!"

องครักษ์ส่วนตัวของอบาไทกำลังจะไปจับตัวตี่เฉิน

"ใครกล้า?"

เหลียนผอที่ยืนอยู่ข้างๆตี่เฉินตะโกนออกมา เกิดเสียง ซั้ว! กลุ่มขององครักษ์ราชวังแห่งต้าโจวมาถึงอย่างรวดเร็ว ในพริบตา อบาไทและองครักษ์ส่วนตัวของเขาถูกล้อมไว้ในทันที

Novel-Lucky

ทั้ง 2 ฝ่าย ชักกระบี่ออกมาและเล็งธนูไปที่กันและกัน

เมื่ออบาไทเห็นเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป ในตอนนั้นเอง เขาจำได้ว่า ภายในเมืองหยางโจว มีกองทัพผู้เล่นอยู่ 100,000 นาย ในทางกลับกัน มีกองทัพซิงอยู่เพียง 50,000 นายเท่านั้น

หากพวกเขาสู้รบกันอย่างแท้จริง กองทัพซิงจะจบลงด้วยความพ่ายแพ้โดยสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม หากเขาไม่ทำเช่นนั้น เขาจะสูญเสียใบหน้าทั้งหมด เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนั้น ใบหน้าของอบาไทก็กลายเป็นสีแดง เมื่อเปรียบเทียบกับโตโตแล้ว อบาไทนั้นไม่ค่อยมีประสบการณ์และเป็นคนใจร้อนเกินไป

จากแต่เริ่มต้นจนถึงตอนนี้ การแสดงออกของตี่เฉินนั้นสงบอย่างแท้จริง

เมื่อได้เห็นการแสดงออกที่อึดอัดของอบาไท ตี่เฉินก็กล่าวขึ้นว่า "จงจำไว้ว่า ข้ามาที่นี่เพื่อทำงานร่วมกับกองทัพของพวกเจ้า และข้าไม่ใช่ทาสของพวกเจ้า ตราบเท่าที่ข้าต้องการ ข้าก็จะออกจากหยางโจวในวันนี้โดยไม่สนใจพวกเจ้า"

Novel-Lucky

"เจ้าต้องการอะไร?" อบาไทถาม

ตี่เฉินส่ายหัว "มันไม่ใช่สิ่งที่ข้าต้องการ แต่มันเป็นสิ่งที่ศัตรูต้องการ กองทัพหมิงของพวกเขากำลังจะมาที่นี่ แต่พวกเรายังจะต่อสู้กันเอง ด้วยเรื่องไร้สาระโดยไม่ทำอะไรเลย มันไม่น่าหัวเราะหรือ?"

เมื่อได้ยินเช่นนั้น อบาไทก็ถามต่อว่า "เจ้าต้องการจะกล่าวอะไร?"

"พวกเราจะล่าถอย!"

ตี่เฉินอธิบายง่ายๆว่า "พวกเราไม่สามารถจะปกป้องหยางโจวได้ สำหรับการตัดสินใจ พวกเราจะต้องขอคำแนะนำจากท่านอ๋องผู้สำเร็จราชการ"

"ตกลง เอาตามนั้น!"

อบาไท่พยักหน้าตอบรับ แต่ความโกรธในใจของเขายังไม่สงบลงอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

หลังจากตกลงกันได้แล้ว กองกำลังของตี่เฉินและอบาไทก็ไม่เสียเวลาอีกต่อไป และรีบเดินทัพออกจากหยางโจว ไม่ใช่ว่าตี่เฉินกังวลเกินไป แต่หากว่ากั้วจื่อยี่เข้ามาขวางเส้นทางเดินทัพขึ้นเหนือของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถเคลื่อนทัพไปไหนได้ แม้ว่าพวกเขาจะต้องการก็ตาม

.....

พร้อมกับที่กองทัพซิงล่าถอยออกจากหยางโจว แผนที่สมรภูมิก็เข้าสู่ระยะที่สอง

หลี่จิงมั่นใจและสงบอย่างแท้จริง หลังจากที่เคลื่อนทัพเข้าสู่หยางโจวแล้ว เขาไม่ได้รีบเร่งเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ กลับกัน เขาประสานงานกับกองกำลังของกั้วจื่อยี่ เพื่อควบคุมพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยทั้งหมด และยึดคืนแผ่นดินที่สูญเสียไปกลับคืนมา เพื่อประกันความปลอดภัยให้กับเซี่ยนเย่

ด้วยการยึดพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยคืนได้ทั้งหมดเท่านั้น กองทัพหมิงถึงจะมีรากฐานและมีความสามารถมากพอที่จะต่อสู้กับกองทัพซิงได้อย่างสุดกำลัง

ในวันที่สิบสามของแผนที่สมรภูมิ เมื่อรู้ว่ากองทัพหมิงใต้ไม่เพียงแค่ยึดหยางโจวคืนได้เท่านั้น แต่ยังยึดพื้นที่รอบๆแม่น้ำฮ้วยคืนได้อีก จักรพรรดิจางเสี้ยนจงแห่งต้าซีก็ตอบรับในที่สุด

NovelLucky

ทั้ง 2 ฝ่าย เห็นพ้องต้องกันว่า "หลังจากนี้ 3 วัน พวกเขาจะเดินทัพขึ้นเหนือพร้อมกันอย่างเป็นทางการ"

.....

ณ หยานจิง

การล่มสลายของกองกำลังของโตโต เป็นความสูญเสียครั้งใหญ่สำหรับตอร์กอน

แตกต่างจากประวัติศาสตร์ ในแผนที่สมรภูมิ หลังจากที่กวาดล้างต้าซุ่นได้แล้ว นอกเหนือจากกองกำลังของโตโต 100,000 นาย และกองกำลังของอบาไท 50,000 นาย ต้าชิงยังมีกำลังพลอีก 400,000 นาย อยู่ในภาคเหนือ

โครงสร้างกองทัพของพวกเขาค่อนข้างจะซับซ้อน

กองกำลังชั้นสูงของพวกเขาก็คือ กองทัพแปดกองธง ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น กองธงแปดหมาน, กองธงแปดเมิ่ง และกองธงแปดฮั่น กองธงแปดหมานหลักๆแล้วเป็นกองกำลังทหารม้าแมนจูราว 50,000 นาย กองธงแปดเมิ่งเป็นกองกำลังทหารม้ามองโกลราว 50,000 นาย

Novel-Lucky

สำหรับกองธงแปดฮั่น มันประกอบไปด้วยกองกำลังของหวู่ซานกุ้ย และกองทัพต้าหมิงที่ยอมจำนน มีกำลังพลราว 150,000 นาย

สุดท้ายเป็นเชลยศึกที่กองทัพชิงจับกุมได้ขณะกวาดล้างภาคเหนือ รวมไปถึงบางส่วนจากต้าซุ่น

นอกเหนือจากกองทัพกองธงแปดหมานและเมิ่งแล้ว กำลังพลอีก 300,000 นาย เป็นปัญหาสำหรับพวกเขา นี่เป็นสาเหตุที่ดอร์กอนไม่ได้ส่งพวกเขาลงใต้ และกักพวกเขาไว้ที่ภาคเหนือ

อย่างไรก็ตาม เขาไม่สามารถจะควบคุมได้ทั้งหมดอีกต่อไป

ดอร์กอนมองผ่านสถานการณ์ทั้งหมด เขารู้ว่าด้วยกองกำลังชั้นสูง 150,000 นาย ของพวกเขา การจะควบคุมสถานการณ์ทั้งหมดจะเป็นดั่งการเดินบนแผ่นน้ำแข็งบางๆ

หากการสู้รบทางใต้ดำเนินไปอย่างราบรื่น รากฐานของพวกเขาก็จะมั่นคงขึ้นเรื่อยๆ

Novel-Lucky

แต่หากมันดำเนินไปได้ไม่ดี ศัตรูก็อาจจะเล็งเห็นถึงจุดอ่อนของพวกเขา และมันอาจจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ แพร่กระจายไปทั่วทั้งต้าซิงได้

การล่มสลายของกองกำลังของโตโต อาจจะเป็นการจุดประกายมันได้

เหตุผลก็คือ กองกำลังของโตโตเป็นแกนหลักที่แน่นอนของกองทัพซิง จากกำลังพล 100,000 นายในนั้น มีถึง 50,000 นาย ที่เป็นกองกำลังทหารม้าจากกองธงแปดหมาน

การที่กองกำลังชั้นสูงนี้พ่ายแพ้ที่นอกเมืองเซี่ยนเย่ มันเหมือนพวกเขาถูกยิงโดยกองทัพผู้เล่น และจุดอ่อนของกองทัพซิงถูกเปิดเผยออกมา

เมื่อเทียบกับการสูญเสียกำลังพล 100,000 นายไปแล้ว สิ่งนี้อันตรายกว่ามาก

"นี่มันช่างยากลำบากนัก"

ตอร์กอนตกอยู่ในความกังวล

ตั้งแต่ต้น ตอร์กอนกังวลว่าตี่เฉินและกองทัพผู้เล่นของเขาจะถอยหนีจากต้าซิง

NovelLucky

ความแข็งแกร่งของกองทัพผู้เล่นเปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนในการสู้รบที่เซี่ยนเย่ ในเวลาเช่นนี้ กองทัพผู้เล่นของตี่เฉินจึงมีค่าเป็นอย่างมาก

โชคดี ข่าวต่อไปที่เขาได้รับมา ทำให้เขาถอนหายใจอย่างโล่งอก

ตี่เฉินไม่ได้ละทิ้งต้าชิง และกระทั่งแสดงความไม่เห็นแก่ตัว หลังจากที่ได้รับการอับอายจากอบาไทแล้ว เขาก็ยังตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ

เมื่อเขาได้รับข่าว ดอร์กอนก็ได้เขียนราชโองการสรรเสริญตี่เฉินและมอบรางวัลให้แก่เขา

สำหรับอบาไท ขุนพลผู้นี้ทำให้เขาโกรธมาก "เจ้าโง่นั้น เขาเกือบทำให้พวกเราสูญเสียอย่างมากแล้ว เหตุใดโตโตตายแล้วคนโง่เช่นนั้นถึงยังอยู่กัน!"

ดอร์กอนเตรียมจะยึดอำนาจทางทหารจากอบาไทกลับคืนมา เพื่อให้ตี่เฉินสงบลง

มันง่ายที่จะจัดการกับคนฉลาด

Novel-Lucky

อุบายของตี่เฉินได้รับผลลัพธ์ในที่สุด ใช่โอกาสที่ดอร์กอนพยายามมอบรางวัลให้กับเขา ตี่เฉินก็ได้ยกคำร้องเล็กๆขึ้น เขาต้องการไอเท็มส่วนตัวและจดหมายจากจักรพรรดิซุ่นจี้

ด้วยไอเท็มทั้งสองนี้ เมื่อสงครามครั้งนี้สิ้นสุดลง ไม่ว่าจักรพรรดิราชวงศ์ชิงองค์ใดจะย้ายมายังเมืองหลวงชิงตู เขาก็จะเป็นหนี้บุญคุณตี่เฉินอย่างมาก

นั่นจะทำให้สิ่งต่างๆง่ายขึ้น

ในขั้นตอนนี้ ไม่ว่าผลลัพธ์สุดท้ายของสงครามจะเป็นเช่นนั้น มันก็ไม่ได้สำคัญมากนัก เพราะตี่เฉินได้บรรลุเป้าหมายของเขาแล้ว ซึ่งนี่ก็หมายความว่า ในแผนที่สมรภูมิครั้งสุดท้ายนี้ ไม่ว่ามันจะเป็นอย่างไรตี่เฉินก็จะไม่พ่ายแพ้โดยสมบูรณ์

การวางแผนเช่นนี้ยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

ตอนที่ 1083 การคำนวณแผนการ

https://novel-lucky.blogspot.com

แม้จะได้รับความช่วยเหลือจากกองทัพผู้เล่นของตี่เฉิน แต่ตอร์กอนก็ยังต้องพิจารณาถึงปัญหาอีกประการ "ในการเผชิญกับการโจมตีโต้กลับของฝ่ายต้าหมิง กองทัพซิงควรจะเป็นฝ่ายโจมตีก่อนหรือควรเลือกสถานที่สำหรับการสู้รบครั้งสุดท้าย?"

ทั้งสองต่างก็เป็นทางเลือกที่ยาก

หากพวกเขาเลือกที่จะโจมตีก่อน ขณะที่กองทัพต้าหมิงใช้กลยุทธ์โจมตีหลากหลาย กองทัพซิงจะถูกแยกออกจากกัน และมันจะเพิ่มความเสี่ยงในการสู้รบ

ไม่ว่ากองทัพจะพ่ายแพ้ที่ไหนอย่างไร มันก็ไม่ใช่สิ่งที่กองทัพซิงสามารถจะยอมรับได้

หากพวกเขาเลือกสถานที่สำหรับการสู้รบครั้งสุดท้าย มันจะเหมือนกับการเสี่ยงโชค ปัญหาก็คือ กองทัพต้าหมิงจะมาสถานที่ที่พวกเขาเลือกหรือไม่?

แน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ทำเช่นนั้น

ภาคเหนือนั้นกว้างใหญ่เป็นอย่างมาก และต้าหมิงก็สามารถเดินทัพขึ้นเหนือไปรอบๆเพื่อยึดหยานจิงได้ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้น กองทัพชิงจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่น่าอึดอัด พวกเขาจะไม่สามารถเดินหน้าหรือล่าถอยได้

"นี่ก็ไม่สามารถทำได้ นั่นก็ไม่สามารถทำได้"

ตอร์กอนปวดหัวอย่างแท้จริง สิ่งที่ทำให้เขารู้สึกปวดหัวมากยิ่งขึ้นก็คือ ข่าวที่กองทัพชิงถูกทำลายที่เซี่ยนเย่กระจายออกไป ภาคเหนือเริ่มจะไม่มั่นคง และการจราจลเล็กๆเริ่มเกิดขึ้นแล้ว

มันไม่ยากที่จะดูว่าเพราะเหตุใด

ในประวัติศาสตร์ กระบวนการรวบรวมแผ่นดินของต้าชิงนั้น นอกเหนือจากต่อสู้กับกองทัพต้าซุ่น, หมิงใต้ และต้าซีแล้ว ยังมีกลุ่มอำนาจอื่นๆที่มีบทบาทสำคัญ พวกเขาคือเหล่าคนที่ก่อจราจล

การสังหารหมู่ทั้งสองที่เจี๋ยติงเป็นตัวอย่าง แม้หลังจากที่เมืองของพวกเขาถูกยึดไปแล้ว ชาวเจี๋ยติงก็จะเริ่มก่อกบฏทุกครั้งที่พวกเขามีโอกาส

Novel-Lucky

นี่เป็นการแสดงกระดูดสันหลังของชาวจีนฮั่น

แม้ว่ากองทัพชิงจะรวบรวมแผ่นดินทั้งหมดได้แล้ว แต่เปลวเพลิงแห่งการจราจลของประชาชนก็ไม่ได้มอดดับลง

เมื่อเห็นว่ากองทัพชิงประสบปัญหาในเซี่ยนเย่ และกองทัพพันธมิตรภาคใต้เริ่มโจมตีโต้กลับ ชาวจีนฮั่นในภาคเหนือก็เริ่มรู้สึกว่าเลือดของพวกเขาเดือดพล่าน และเปลวเพลิงแห่งการต่อต้านต้าชิงก็โหมลุกขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแคว้นต้าซุ่นเดิม การต่อต้านรุนแรงเป็นอย่างมาก

สถานการณ์ภาคเหนือทั้งหมดดูไม่มั่นคงอย่างแท้จริง หากต้าชิงเผชิญกับความพ่ายแพ้ครั้งใหญ่ในการเผชิญหน้ากับกองทัพต้าหมิง ภาคเหนือทั้งหมดจะระเบิดขึ้น และรากฐานของต้าชิงก็จะพังทลายลง

การจะกล่าวว่าต้าชิงตกอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมนั้น มันก็ยังไม่ใกล้กับความเป็นจริงมากพอ

ในฐานะกัปตันเรือลำนี้ ตอร์กอนแบกรับแรงกดดันอย่างมาก

Novel-Lucky

คิดเกี่ยวกับมันแล้ว เขาก็ตัดสินใจอย่างกล้าหาญ นั่นคือการหยุดการต่อต้าน และปล่อยให้กองทัพต้าหมิงขึ้นเหนือ เขาต้องการจะทำการสู้รบครั้งสุดท้ายที่หยานจิง

'สิ่งนี้อาจเรียกได้ว่าผลักดันบางคนไปสู่อันตราย เพื่อให้เขามีชีวิตที่ดีขึ้น'

หลังจากกำจัดความเป็นไปได้อื่นๆทั้งหมดแล้ว นี่ก็เป็นแผนการที่ดีที่สุดแล้ว

กองทัพซิงในปัจจุบันไม่มีความสามารถในการต่อสู้มากนัก และไม่สามารถจะต่อสู้กับกองทัพต้าหมิงขณะที่เผชิญกับการกบฏได้ แทนที่จะปล่อยให้เป็นเช่นนั้น เหตุใดไม่เสี่ยงโชคและทุ่มสุดกำลังล่ะ?

ในการสู้รบที่หยานจิง หากกองทัพซิงพ่ายแพ้ พวกเขาก็จะสูญเสียทุกอย่าง พวกเขามีความสามารถน้อยกว่าศัตรู และไม่มีอะไรจะกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่หากกองทัพซิงได้รับชัยชนะ พวกเขาจะสามารถใช้ชัยชนะนี้เพื่อกวาดล้างทั้งแผ่นดินจีนอีกครั้งได้

กองทัพซิงเคยกวาดล้างที่ราบภาคกลางมาแล้วครั้งหนึ่ง เหตุใดพวกเขาจะทำครั้งที่สองไม่ได้

NovelLucky

กุญแจสำคัญก็คือ การบดขยี้กองทัพพันธมิตรภาคใต้ที่คุกคามพวกเขา และทำลายความหวังของชาวจีนฮั่นอย่างสิ้นเชิง

ต้องกล่าวว่า ตอร์กอนที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำและผู้ปกครองในช่วงเวลาที่วุ่นวายเช่นนี้นั้น มันแสดงให้เห็นว่าเขามีคุณสมบัติที่ยอดเยี่ยม เขาไม่เพียงแค่มีดวงตาที่เฉียบคมเท่านั้น แต่ยังสามารถจับประเด็นสำคัญในสถานการณ์ที่สิ้นหวังได้อีกด้วย ยิ่งกว่านั้น เขายังกล้าหาญและเชื่อมั่นในการตัดสินใจของตัวเองอย่างแท้จริง แล้วเขายังกล้ายอมแพ้ในสิ่งที่ได้รับมาอีกด้วย

ทุกคนสามารถจินตนาการได้ว่าจะเกิดความวุ่นวายเพียงใดในราชสำนักเพื่อให้เหล่าข้าราชการแมนจูเรียยอมละทิ้งเนื้อฉ่ำที่เพิ่งเข้าปาก ตอร์กอนจะต้องแบกรับความกดดันอย่างมาก

ถึงกระนั้น เขาก็ยังคงยืนกรานเช่นนั้น

เขามีเหตุผลอื่นสำหรับการเลือกที่จะทำการสู้รบครั้งสุดท้ายที่หยานจิง

ต้องไม่มองว่าขวัญกำลังใจของกองทัพพันธมิตรภาคใต้นั้นสูงเพียงใด ภายในโครงสร้างกองทัพของพวกเขานั้น มันมีความซับซ้อนยิ่งกว่ากองทัพชิงเสียอีก กองทัพของผู้เล่น, สี่ขุนพลแห่งเจียงเปย, กองทัพต้าซุ่น รวมไปถึงกองทัพต้าซี พวกเขาเพิ่งจะเข้ามารวมตัวกัน

Novel-Lucky

เมื่อพวกเขามีศัตรูและเป้าหมายเดียวกัน พวกเขาจะสามารถรวมตัวกันและต่อต้านต้าซิงได้

อย่างไรก็ตาม มันจะเกิดอะไรขึ้นหากศัตรูหายไป?

เมื่อภาคเหนือถูกวางทิ้งไว้เบื้องหน้า พวกเขาจะไม่เห็นแก่ตัวและเริ่มคิดหาผลประโยชน์เข้าตัวเองหรือ? แน่นอนว่าพวกเขาจะต้องทำเช่นนั้น

ไม่ต้องกล่าวถึงคนอื่น จางเสี้ยนจงที่เป็นผู้นำการกบฏชาวนาจะไม่สามารถต้านทานความเย้ายวนของมันได้อย่างแน่นอน

หากจางเสี้ยนจงถูกล่อลวงแล้ว กองทัพต้าซุ่นก็จะติดตามไปอย่างใกล้ชิด พวกเขาจะไม่ทำตามคำแนะนำใดๆและเข้ายึดครองแผ่นดินอย่างบ้าคลั่ง เพื่อยึดแผ่นดินต้าซุ่นเดิมคืน

กลุ่มอำนาจทั้งสองนี้ เป็นแกนหลักในการล่มสลายของต้าหมิง แล้วเหตุใดพวกเขาจะไม่ถูกล่อลวงด้วยแผ่นดินภาคเหนือ? บางที ก่อนที่การสู้รบครั้งสุดท้ายจะเริ่มขึ้น พวกเขาอาจจะสู้รบกันเอง

เมื่อถึงจุดนั้น แม้แต่สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย ก็อาจจะเข้าร่วมด้วย

NovelLucky

ดังคำกล่าวที่ว่า 'เมื่อต้าหมิงสูญเสียตำแหน่งในฐานะผู้ปกครองโดยสมบูรณ์แล้ว ทุกคนก็จะเข้าไปช่วงชิงมัน'

ช่วงเวลาที่จักรพรรดิฉงเจิ้นสิ้นพระชนม์ ต้าหมิงก็ไม่ใช่ผู้ปกครองแผ่นดินจีนอย่างแท้จริงอีกต่อไป แคว้นหมิงใต้เป็นเพียงแคว้นที่ก่อตัวขึ้นใหม่ และไม่สามารถจะแทนที่ต้าหมิงได้

ขณะที่หลี่จื่อเฉิงโจมตีหยานจิง และก่อตั้งต้าซุ่นขึ้นมา เขาก้าวขึ้นมาเป็นผู้ที่เหมาะสมจะเป็นผู้ปกครองแผ่นดินจีน

ไม่อย่างนั้น กองทัพต้าซุ่นจะไม่ลังเลขณะที่พวกเขาล่าถอยจากเชผิญหน้ากับกองทัพชิง ทำตัวเหมือนกับที่พวกเขาเคยทำขณะที่พยายามโค่นล้มต้าหมิง

กองทัพต้าซุ่นในเวลานั้นกวาดล้างทั่วแผ่นดินทั้งหมดของต้าหมิง พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการโดยไม่ลังเล

จางเสี้ยนจงก็เป็นเช่นนั้น

Novel-Lucky

หลังจากก่อตั้งต้าซีแล้ว ทัศนคติของเขาก็เปลี่ยนไปอย่างมาก ก่อนจะก่อตั้งประเทศของตัวเอง เขาเป็นเพียงคนพาลในต้าหมิง และมันเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่ต้องเป็นกังวลอะไรมากนัก

แต่หลังจากก่อตั้งประเทศแล้ว เขาก็กลายเป็นผู้ปกครองแผ่นดิน

ตั้งแต่ที่เขาเป็นผู้ปกครอง เป็นธรรมดาที่เขาจะต้องรับผิดชอบแผ่นดินของเขา ดังนั้น ขณะที่กองทัพชิงโจมตีต้าซี เขาจึงได้นำกองทัพออกไปต่อต้านโดยไม่ลังเลและไม่ยอมแพ้

นี่คือความแตกต่างของสถานะและอัตลักษณ์

หากต้าชิงริเริ่มใช้ความคิดที่จะยอมแพ้แผ่นดินในภาคเหนือ ไม่ว่าจะเป็นต้าซีหรือต้าซุ่น พวกเขาจะไม่มีเหตุผลที่จะไม่นำมันเข้ามาอยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขา?

แม้แต่จักรพรรดิหงกวงในเซี่ยนเย่ ก็คงจะทำอะไรบางอย่าง

"สิ่งที่จะเกิดขึ้น มันช่างน่าสนใจอย่างแท้จริง" คิดเกี่ยวกับมันแล้ว ตอร์กอนก็ยิ้มออกมา

Novel Lucky

ต้องกล่าวว่า แผนการของตอร์กอนนั้นไม่ธรรมดาอย่างแท้จริง

ด้วยวิธีนี้ กองทัพชิงจะไม่ต้องเผชิญหน้ากับศัตรูทั้งหมดในครั้งเดียว พวกเขาจะแยกกองทัพพันธมิตรภาคใต้ออกจากกัน และทำให้กองทัพของพวกเขาพังทลายลงได้

เมื่อพวกเขาหันหลังให้กัน มันจะเป็นโอกาสให้กองทัพชิงเข้าโจมตี

แผนการทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด และมันเป็นการมองผ่านหัวใจของผู้คน

ตอร์กอนมองไปยังทางใต้และพึมพำว่า "เจ้าจะทำอย่างไร ข้ากำลังรอดูอยู่"

Novel-Lucky

ตอนที่ 1084 มอมเมาตัวเอง

https://novel-lucky.blogspot.com

วันที่สิบหกของแผนที่สมรภูมิ

จากข้อตกลง กองทัพพันธมิตรภาคใต้ 400,000 นาย แยกออกเป็น 3 กองกำลัง และเดินทัพเข้าสู่เขตแดนของต้าซิงพร้อมกัน

ทางตะวันตก จักรพรรดิต้าซี จางเสี้ยนจงนำกองทัพต้าซี 120,000 นาย เคลื่อนทัพมายังซีอาน ก่อนจะเข้าโจมตีมณฑลซ่านซีทั้งหมด

จางเสี้ยนจงมีความมุ่งมั่นมากกว่าที่โอหยางโชวคาดเอาไว้ เขานำกองทัพต้าซี 120,000 นาย เคลื่อนทัพมาด้วยตัวเองและทุ่มสุดกำลัง

ทางตะวันออก กั้วจื่อยี่นำกลุ่มกองทัพเปลวเพลิง 90,000 นาย พร้อมด้วยกองทัพต้าซุ่น 30,000 นาย และกองทัพซ่งใต้อีก 60,000 นาย รวมกำลังพล 180,000 นาย เข้าโจมตีซานตง

ตรงกลาง หลี่จิงนำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 60,000 นาย พร้อมด้วยกองทัพต้าซุ่น 30,000 นาย และกองทัพซ่งใต้อีก 60,000 นาย เข้าโจมตีเหอหนาน

กองกำลังทั้งสามจะไปรวมตัวกันที่เมืองหลวง

เนื่องจากแม่น้ำในภาคเหนือมีขนาดเล็ก มันจึงไม่เหมาะกับการสู้รบทางเรือ ทำให้โจวหยูและกองเรือจักรพรรดิไม่ได้ขึ้นเหนือไปด้วย องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ก็ยังคงอยู่ที่เซี่ยนเย่ เพื่อทำหน้าที่ปกป้องโอหยางโชว

ก่อนจะเคลื่อนทัพ กองกำลังของหลี่จิงและกั้วจื่อยี่ได้มาพบกันที่หยางโจว

หลังจากกองกำลังของพวกเขาพบกันแล้ว หลี่จิงก็ได้จัดกองกำลังใหม่ โดยนำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ยทั้งหมดกลับคืน และจัดระเบียบกองทัพใหม่

นอกเหนือจากนั้น พวกเขายังได้จัดระเบียบกองทัพต้าซุ่น และกองทัพซ่งใต้ใหม่อีกด้วย

เนื่องจากตอร์กอนสามารถมองเห็นถึงจุดอ่อนของกองทัพพันธมิตรภาคใต้ได้อย่างชัดเจน มันจึงเป็นธรรมดาที่หลี่จิงจะเห็นด้วยเช่นกัน

Novel Lucky

ไม่ต้องกล่าวถึงกองทัพต้าซีทางตะวันตก พวกเขาอยู่ไกลเกินไป กองทัพหมิงใต้ 120,000 นาย อยู่ภายใต้สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ย ด้วยการประสานงานของหลี่จิงและกั้วจื่อยี่ พวกเขาถือโอกาสพักทัพที่หยางโจว เพื่อจัดระเบียบกองทัพใหม่ และจัดให้ขุนพลกองทัพต้าเซี่ยและดินแดนหงส์สาบสูญเข้าสู่กองทัพหมิงใต้

ด้วยวิธีนี้ มันจะทำให้หลี่จิงสามารถควบคุมกองทัพหมิงใต้ได้อย่างเต็มที่

สำหรับกองทัพต้าซุ่น 60,000 นาย มันถูกแบ่งไปยังกองกำลังกลางและกองกำลังตะวันออก แม้ว่าเหล่าขุนพลต้าซุ่นจะไม่พอใจในเรื่องนี้ แต่พวกเขาก็ได้แสดงความจงรักภักดีต่อโอหยางโชวแล้ว จึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะไม่สามารถกลับคำกล่าวของพวกเขาได้

ด้วยเหตุนี้ หลี่จิงจึงได้ใช้ชัยชนะครั้งใหญ่ที่เซี่ยนเย่ ทำให้กองทัพของผู้เล่นกลายเป็นแกนหลักของกองกำลังกลางและตะวันออก สิ่งนี้จะช่วยลดโอกาสในการต่อสู้ภายในลงได้อย่างมาก

ในเวลาเดียวกัน มันก็เป็นการลดโอกาสที่กองทัพต้าซุ่นและกองทัพหมิงใต้จะเคลื่อนไหวด้วยตัวเองโดยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอีกด้วย

.....

Novel-Lucky

หลังจากปรับโครงสร้างกองทัพแล้ว กองกำลังทั้งสามก็เคลื่อนทัพไปยังเป้าหมายในทันที

ในช่วงเวลานั้น กองทัพซิงที่กระจายอยู่ทางเหนือ ได้ทำการล่าถอยและมุ่งหน้าไปยังหยานจิง

ในฉับพลัน ภาคเหนือเต็มไปด้วยการเคลื่อนทัพของกองทัพซิง

กระเคลื่อนไหวที่ผิดปกติของกองทัพซิงถูกประชาชนที่เฉียบคมจับได้อย่างรวดเร็ว และข่าวลือก็แพร่กระจายออกไปว่า "กองทัพซิงล่าถอยกลับไปโดยไม่ต้องต่อสู้ พวกเขาเครียมจะถอยกลับไปโดยสมบูรณ์แล้ว"

คำอธิบายถึงกองทัพพันธมิตรภาคใต้ก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆด้วยเช่นกัน

ในช่วงเช้า พวกเขากล่าวว่ามีกำลังพล 500,000 นาย แล้วก็กลายเป็น 700,000 นาย ในช่วงบ่าย ตอนกลางคืน ข่าวลือก็ได้แพร่กระจายออกมาว่าพวกเขามีกำลังพลถึง 1 ล้านนาย

มันเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

NovelLucky

อย่างไรก็ตาม ประชาชนเชื่อมัน เหล่ากลุ่มคนดื้อรั้นได้หยิบค้อนและมีดของพวกเขาออกมา จากนั้น ก็ไปรวมตัวกันในที่มืด สำหรับเหล่าคนขี้กลัว พวกเขาแอบพูดคุยกันและเฝ้ามองจากด้านข้าง

ไม่ว่าจะเป็นใคร วิธีที่พวกเขามองไปยังชาวแมนจูนั้นแตกต่างออกไปจากเดิมมาก ทุกคนจ้องมองไปที่พวกเขาโดยไม่กล่าวอะไรเลย แต่นั่นก็เพียงพอจะทำให้ชาวแมนจูตกใจกลัวเป็นอย่างมากแล้ว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการชาวแมนจู ที่มักจะรังแกประชาชนในทุกๆวัน พวกเขาล้วนหวาดกลัวจนไม่กล้าออกจากบ้าน และบางคนก็หนีตามหลังกองทัพชิงไป

คืนนั้น ประชาชนหยิบอาวุธของพวกเขา และมุ่งหน้าไปยังสำนักงานผู้ปกครองเพื่อสังหารเหล่าข้าราชการของต้าชิง

ช่างน่าเย้ยหยัน ข้าราชการส่วนใหญ่เป็นชาวจีนฮั่น หลังจากที่กองทัพชิงแสดงความแข็งแกร่งและขยายอำนาจออกไปอย่างรวดเร็ว ความโลภของพวกเขาเพื่อได้รับสถานะ, ตำแหน่ง และเพื่อปกป้องตระกูลของพวกเขา พวกเขาได้ยอมกลายเป็นทาสของชาวแมนจู

ในจำนวนนั้น ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการเดิมของต้าหมิง

Novel-Lucky

ต่อหน้าข้าราชการเหล่านี้ ประชาชนในพื้นที่ไม่อ่อนข้อให้พวกเขา และสังหารพวกเขาทั้งหมด แม้แต่สมาชิกในตระกูลของพวกเขาที่ยอมแพ้ก็ไม่ได้รับการให้อภัย และฉากทั้งหมดกลายเป็นสีแดงโลหิต

เมื่อเหล่าข้าราชการแมนจูที่แท้จริงได้รับข่าว พวกเขาก็รีบออกไปและอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกองทัพชิง

การจราจลและความโกลาหลมักจะตาบอดและเต็มไปด้วยเลือด เริ่มจากทางใต้ลุกลามขึ้นไปทางเหนือ เมื่อมันสงบลง มันได้ทิ้งคราบเลือดกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่

วงจรเหล่านี้เชื่อมโยงกันและมันก่อตัวขึ้นเป็นเส้นสีแดงหนา

เส้นสีแดงนี้ค่อยๆแพร่กระจายจากทางใต้ขึ้นไปทางเหนือ

"ทุกอย่างได้เปลี่ยนไปแล้ว!"

Novel-Lucky

พร้อมกับที่กองทัพชิงหลบหนีไป การต่อต้านก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เมื่อกองทัพพันธมิตรภาคใต้เคลื่อนทัพมาถึงภาคเหนือ พวกเขาจึงไม่ได้รับการต่อต้านมากนัก กลับกัน ประชาชนได้เปิดประตูเมืองและต้อนรับพวกเขา

คนกลุ่มใหญ่

ฉากนี้น่าตกตะลึงเป็นอย่างมาก

"พวกเรามาผิดที่หรือไม่?" ทหารบางนายพึมพำ ในฉับพลัน พวกเขาไม่รู้ว่าควรจะทำตัวเช่นไร

ด้วยเหตุนี้ พร้อมกับที่กองทัพชิงล่าถอยกลับไป กองกำลังทั้งสามจึงได้เข้ายึดเมืองแล้วเมืองเล่า โดยที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก

หานจง, ซีอาน, ด่านถง, ...

กุ้ยเต๋อ, ไคเฟิง, ฉินโจว, ...

Novel-Lucky

ไม่ว่ากองทัพจะเคลื่อนทัพไปทางใต้ ประชาชนก็พากันยอมจำนน เมื่อสิ่งต่างๆ ราบรื่นมากเกินไป มันจึงดูไม่สมจริงอย่างแท้จริง

ในช่วง 2-3 วันแรก กองทัพยังคงระแวดระวังและกลัวว่าศัตรูจะลอบโจมตีในขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว แต่เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาก็ค่อยๆผ่อนคลายลง

เมื่อสายลับได้ยืนยันข่าวแล้ว ในที่สุดกองทัพก็สงบลง

"ไม่จำเป็นต้องสงสัยอีกแล้ว กองทัพซิงล่าถอยกลับไปอย่างแท้จริง"

หลังจากได้ยืนยันข่าวกรองแล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้บัญชาการกองกำลังกลาง หลี่จิง หรือผู้บัญชาการกองกำลังตะวันออก กั้วจื่อยี่ การแสดงออกของพวกเขาก็กลายเป็นซับซ้อน พวกเขาไม่ได้แสดงความสุขใดๆ กลับกัน พวกเขากลายเป็นเคร่งขรึม

"จะต้องมีบางอย่างเกิดขึ้นอย่างแน่นอน"

ในทางตรงกันข้าม ทหารต้าซุ่นและหมิงใต้ต่างก็เต็มไปด้วยความปิติยินดี มันราวกับว่าพวกเขาได้ต่อสู้อย่างยอดเยี่ยม ทำให้พวกเขายืดอกอย่างภาคภูมิใจ

Novel-Lucky

ประชาชนให้กำลังใจพวกเขาบนท้องถนน หญิงสาวก็มองไปที่พวกเขาอย่าอบอุ่น ชัยชนะครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้จิตใจของพวกเขาเข้มแข็งขึ้น

เดิม พวกเขาปฏิบัติตัวราวกับเป็นทหารที่ไร้ความสามารถ

แต่ในตอนนี้ เมื่อเผชิญหน้ากับเสียงเชียร์ พวกเขาก็ถามตัวเองว่า "พวกเราเป็นวีรบุรุษหรือ?"

"ถูกต้องแล้ว พวกเราเป็รวีรบุรุษ!"

ในตอนนี้ พวกเขาไม่ลังเลในคำตอบอีกต่อไป และมันเต็มไปด้วยความเชื่อมั่น

เมื่อสิ่งต่างๆราบรื่นเกินไป, บรรยากาศที่ครึกครื้นเกิน มันก็ทำให้ระเบียบวินัยของเหล่าทหารเริ่มผ่อนคลาย และพวกเขาก็เริ่มจะกระจัดกระจาย พวกเขาเริ่มสูญเสียแรงจูงใจและไม่ได้เดินทัพเร็วเหมือนก่อนหน้านี้

พวกเขาเริ่มที่จะหันมามองตัวเอง

.....

ในเวลาเดียวกัน จางเสี้ยนจงก็เริ่มมีความสับสนในหัวใจของเขา

Novel-Lucky

ตอนที่ 1085 ความทะเยอทะยานของจางเสี้ยนจง

https://novel-lucky.blogspot.com

ณ ซ่านซี, ซีอาน

เพื่อปกป้องต้าซี ก่อนจะออกเดินทาง จางเสี้ยนจงได้เตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบที่รุนแรง แต่หลังจากที่เริ่มพิชิตทางเหนือ สิ่งต่างๆก็คืบหน้าแตกต่างจากสิ่งที่เขาคิดไปโดยสิ้นเชิง

เขาไม่เคยคาดหวังเลยว่า กองทัพต้าซีจะสามารถเข้ายึดซีอานได้ในเวลาเพียง 5 วัน ที่นี่คือเมืองหลวงเก่าของต้าซุ่น

แม้ขณะที่กองทัพต้าซีเคลื่อนทัพเข้าไปในซีอาน จางเสี้ยนจงก็ยังคงตกตะลึงอยู่เล็กน้อย

เมื่อเขาเข้าไปในพระราชวังอันงดงามของซีอานแล้ว ในที่สุดจางเสี้ยนจงก็สัมผัสให้กับความรู้สึกของเขา เขาตระหนักได้ว่า โอกาสอันยิ่งใหญ่ได้ถูกวางไว้ตรงหน้าต้าซีแล้ว

ความทะเยอทะยานของเขาในการปกครองแผ่นดินจีนเริ่มเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้ง

"ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้"

จางเสี้ยนจงนั่งบนบัลลังก์และคิดเกี่ยวกับมันตลอดทั้งคืน ก่อนที่เขาจะตัดสินใจในที่สุด เช้าวันรุ่งขึ้น เขาจัดให้ทหาร 30,000 นาย อยู่ปกป้องซีอาน ส่วนที่เหลือถูกส่งกระจายออกไป

เพื่ออ้างสิทธิ์ในการยึดครองแผ่นดิน

จางเสี้ยนจงไม่ปกปิดความปรารถในแผ่นดินของเขา เขาบอกเหล่าขุนพลว่า "จงทุ่มสุดกำลัง ยึดแผ่นดินให้ได้มากที่สุดเท่าที่พวกเจ้าจะทำได้ เพื่อเสริมสร้างการปกครองให้กับต้าซี"

"พะยะค่ะ!"

เมื่อเหล่าขุนพลต้าซีได้รับคำสั่ง เลือดของพวกเขาก็เดือดพล่าน และรีบนำกองกำลังของพวกเขาออกไปในทันที

จางเสี้ยนจงอยู่ดูแลซีอานและประสานงานกับราชสำนัก เพื่อให้พวกเขาส่งเหล่าข้าราชการมาช่วยเหลือเขา

NovelLucky

เขาวางแผนที่จะย้ายเมืองหลวงของต้าซีมายังที่นี่แล้ว

"กองทัพชิงล่าถอยไปแล้ว ไม่มีใครปกครองภาคเหนือ มันเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่ต้าซีจะก้าวขึ้นมา" จางเสี้ยนจงเต็มไปด้วยความมั่นใจ

.....

ณ เหอหนาน, ไคเฟิง

2 วัน หลังจากที่กองกำลังทางตะวันตกเข้ายึดซีอาน กองกำลังกลางก็ประสบความสำเร็จในการเข้ายึดไคเฟิง

หลี่จิงไม่ได้นำกองทัพเข้าไปในเมือง แต่พวกเขาตั้งค่ายอยู่ที่นอกเมือง กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย 60,000 นาย ซึ่งเป็นทหารที่จงรักภักดีที่สุดของกองกำลังกลางทำหน้าที่เป็นผู้เฝ้าระวังค่ายทหาร

กลางดึกคืนนั้น

Novel-Lucky

เต็นท์ผู้บัญชาการยังคงสว่างอยู่ ภายใต้แสงเทียน เป็นหลี่จิงและชายชราผู้หนึ่ง

หลี่จิงกำลังเผชิญกับคำถามที่ยากลำบาก

ตั้งแต่ที่กองทัพเข้าสู่เหอหนาน สัญญาณต่างๆก็เริ่มก่อตัวขึ้น

ในตอนแรก ทหารต้าซุ่นและหมิงใต้เพียงแค่ล่าช้าและเกียจคร้านขณะเดินทัพ แต่พวกเขายังคงหวาดกลัวหลี่จิง

แต่เมื่อเวลาผ่านไป ทหารเหล่านี้ก็กลายเป็นดื้อรั้นมากขึ้น

ทหารบางนายไม่กลับค่ายทหารในเวลากลางคืนและเมาอยู่ในโรงเตี๊ยมเล็กๆบางแห่ง และบางคนก็ติดสินบนและรับสินบนจากประชาชนหรือคนชั้นสูง

บางคนถึงกับนำนางโลมเข้ามาในค่ายทหารโดยตรง

ระเบียบวินัยของพวกเขาหละหลวมมากขึ้นเรื่อยๆ

Novel-Lucky

หลี่จิงได้ทำการตอบโต้ในทันที โดยใช้กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย จัดตั้งเป็นหน่วยกฎหมายทางทหาร เขาจับทุกคนที่กระทำผิด ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม

ไม่มีการมอบโอกาสใดๆให้กับผู้ที่กระทำผิด

ในฐานะขุนพล หลี่จิงรู้ถึงความสำคัญของระเบียบวินัยทหาร ไม่อย่างนั้น หากสิ่งนี้ยังดำเนินต่อไป กองทัพจะพังทลายลงโดยที่ไม่ทันจะได้ต่อสู้

ช่วงเวลาที่กองทัพผ่อนคลายเกินไป การจะรวบรวมและยกระดับขวัญกำลังใจของพวกเขา เป็นเรื่องที่ยากลำบากอย่างแท้จริง

หลังจากที่ประหารและลงโทษเป็นตัวอย่างแล้ว ระเบียบวินัยก็ได้รับการปรับปรุง สัญญาณที่ไม่ดีต่างๆก็ถูกระงับไว้

อย่างไรก็ตาม หลี่จิงไม่ได้คิดว่ามันจะง่ายเช่นนั้น

"พวกเขาทำเหมือนว่าพวกเขายอมรับ แต่ลึกๆแล้วพวกเขายังคงไม่ยอมรับ"

Novel-Lucky

สุดท้ายแล้ว พวกเขาก็ไม่ใช่ทหารในกองทัพต้าเซี่ย แล้วพวกเขาจะยอมให้หลี่จิงทำในสิ่งที่เขาต้องการกับพวกเขา?

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทัพต้าซุ่น ตั้งแต่เริ่มต้น พวกเขาก็ปฏิบัติตัวเป็นกำลังเสริม และไม่รู้สึกว่าตนเองอยู่ภายใต้หลี่จิง หากเขาเข้มงวดมากเกินไป พวกเขาอาจจะตอบโต้กลับได้

หากไม่ใช่เพราะเขามีกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ 60,000 นาย สิ่งต่างๆอาจจะพังทลายลงแล้ว

กองทัพต้าซุ่นเป็นกองทัพกบฏชาวนา ตั้งแต่เหล่าขุนพลจนถึงทหาร พวกเขาคุ้นเคยกับการปล้นสะดมและการสังหาร พวกเขาจึงไม่สามารถต้านทานการล่อลวงของทรัพสมบัติและเสบียงได้

การถูกควบคุมโดยหลี่จิง จึงทำให้พวกเขารู้สึกอึดอัดอย่างแท้จริง

ค่ายทหารในปัจจุบันราวกับเป็นดินปืนที่อัดแน่น หากถูกจุดประกายแล้ว มันก็พร้อมที่จะระเบิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

Novel-Lucky

สิ่งที่จางเสี้ยนจงทำในมณฑลซ่านซีเป็นตัวจุดประกาย เมื่อเหล่าขุนพลต้าซุ่นได้เรียนรู้ว่าจางเสี้ยนจงได้เข้ายึดครองซีอานอย่างไร้ยางอาย พวกเขาก็กลายเป็นเกรี้ยวกราด

"บ้าเอ้ย นั่นเป็นดินแดนของพวกเรา!"

เหล่าขุนพลใบหน้ากลายเป็นสีแดงด้วยความโกรธ มันราวกับชิ้นเนื้อฉ่ำของพวกเขาถูกขโมยไปต่อหน้า พวกเขาลืมไปแล้วว่า ไม่กี่เดือนก่อนพวกเขาถูกไล่ล่าโดยกองทัพชิงและอยู่ในสภาพที่เลวร้าย

นอกเหนือจากหลี่จื่อเฉิงที่ตายไปแล้ว มณฑลซ่านซีก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆกับกองทัพต้าซุ่น

แต่เหล่าขุนพลต้าซุ่นไม่คิดเช่นนั้น "มีบางสิ่งที่พวกเราสามารถอดทนได้ แต่มันก็มีบางสิ่งที่พวกเราไม่สามารถจะอดทนได้" ในทันที พวกเขาบอกหลี่จิงเกี่ยวกับเรื่องนี้ และหวังให้เขาเป็นคนกลาง

"ขับไล่จางเสี้ยนจงจากมณฑลซ่านซี!"

หลี่จิงเป็นผู้บัญชาการกองกำลังกลาง แล้วเขาจะยุติเรื่องข้อพิพาทเกี่ยวกับดินแดนได้อย่างไร?

Novel Lucky

นอกจากนี้ กองทัพต้าซียังร่วมมือกับหมิงใต้ในการโจมตีทางเหนือ พวกเขาไม่ใช่ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขา และหากจางเสี้ยนจงต้องการ เขาก็สามารถเขียนจดหมายกดดันหลี่จิงได้อีกด้วย

"เนื่องจากท่านขุนพลไม่สามารถจัดการกับมันได้ พวกเราก็จะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง"

เหมือนกับกองทัพต้าซี กองทัพกบฏชาวนาอย่างกองทัพต้าซุ่นก็มีทฤษฎีที่ว่า 'ใครมีกำปั้นใหญ่กว่าก็มีเหตุผลมากกว่า' เนื่องจากไม่สามารถตัดสินด้วยเหตุผลได้ พวกเขาก็สามารถทำได้เพียงแค่ใช้กำลังตัดสินเท่านั้น

กองทัพต้าซุ่นเรียกร้องให้ต่อสู้ และหวังว่ากองทัพจะมุ่งหน้าไปยังซ่านซีเพื่อยึดคืนแผ่นดินของพวกเขา

หลี่จิงไม่เห็นด้วยอย่างเห็นได้ชัด หากพวกเขายอมให้กองทัพต้าซุ่นออกไป และทั้ง 2 ฝ่าย ปะทะกันที่ซ่านซี แล้วพวกเขายังจะพิชิตภาคเหนือได้อยู่หรือ?

คนหนึ่งต้องการจะออกไป ขณะที่คนอื่นๆต้องการบังคับให้พวกเขาอยู่ต่อ

Novel-Lucky

ทั้ง 2 ฝ่าย ทะเลาะกันอย่างรุนแรงในเต็นท์บัญชาการ และบรรยากาศก็เคร่งเครียดอย่างมาก

ในท้ายที่สุด อาจเป็นเพราะความแข็งแกร่งของกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ เหล่าขุนพลต้าซุ่นจึงออกจากเต้นท์บัญชาการไปพร้อมด้วยควันบนหัวของพวกเขา

หลี่จิงรู้ดีว่าเรื่องยังไม่จบเท่านี้

กลางดึกคืนนั้น หลี่จิงก็ได้รับข่าวร้าย

ภายใต้ท้องฟ้ายามค่ำคืน กองทัพต้าซุ่น 30,000 นาย ได้ออกจากค่ายทหารและหายตัวไปในเขตทุรกันดาร เห็นได้ชัดว่าพวกเขามุ่งหน้าไปยังซีอาน

หากไม่ใช่เพราะการควบคุมของกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ ค่ายทหารทั้งหมดอาจจะระเบิดไปแล้ว เมื่อข่าวลือแพร่กระจายไปยังค่ายกองทัพหมิงใต้ ความวุ่นวายก็เพิ่มสูงขึ้น

"ท่านผู้บัญชาการ ข้าควรจะนำกองกำลังออกไปไล่ล่าพวกเขากลับมาหรือไม่?" เอ้อหลายถาม

Novel-Lucky

ภายใต้แสงเทียน การแสดงออกของหลี่จิงไม่ชัดเจนอย่างแท้จริง หลังจากหยุดไปเป็นเวลานาน เขาก็ส่ายหัวและกล่าวว่า "ปล่อยพวกเขาไป แม้ว่าพวกเราจะไล่ล่าพวกเขากลับมา พวกเขาก็ยังคงจะหนีไปอีกอยู่ดี"

"..."

เอ้อหลายไม่รู้ว่าเขาควรจะทำเช่นไร

กองทัพต้าซุ่นมุ่งมั่นที่จะจากไป เป็นผลให้ แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ พวกเขาก็จะไม่สร้างประโยชน์อะไร กลับกัน พวกเขาอาจจะสร้างปัญหาใหญ่ให้อีกด้วย

"ข้าจำเป็นจะต้องเขียนจดหมายถึงองค์ราชา!"

หลี่จิงตระหนักได้ว่า สถานการณ์ในตอนนี้ได้รับผลกระทบอย่างมาก

NovelLucky

ตอนที่ 1086 การยึดครองแผ่นดิน

https://novel-lucky.blogspot.com

เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นกับกองกำลังกลาง กั้วจี่อยี่และกองกำลังทางตะวันออกก็ประสบปัญหาเดียวกัน

มันเหมือนกองทัพต้าซุ่นได้วางแผนเอาไว้ล่วงหน้า พวกเขาออกจากค่ายและหายตัวไปในเขตทุรกันดารในเวลาเดียวกัน ทุกคนสามารถคาดการณ์ได้ว่าพายุใหญ่กำลังจะพัดไปยังมณฑลซ่านซีและภาคเหนือทั้งหมด

ในคืนนั้น กองทัพต้าซี 120,000 นาย ยุ่งอยู่กับการเข้ายึดแผ่นดินมณฑลซ่านซี โดยไม่สนใจการพิชิตภาคเหนืออีกต่อไป กองทัพต้าซุ่น 60,000 นาย ก็มองการณ์ไกลเช่นเดียวกัน และมุ่งหน้าไปเผชิญหน้ากับกองทัพต้าซี

กองทัพพันธมิตรภาคใต้กำลังจะพังทลายลงแล้ว

โดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งนี้ กองทัพหมิงใต้ 120,000 นาย เริ่มจะแสดงอาการไม่มั่นคงออกมา หากไม่ใช่เพราะหลี่จิงเล็งเห็นว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในก่อนหน้านี้และจัดระเบียบเหล่าทหารภายใต้สี่ขุนพลแห่งเจียงเป่ยใหม่ และนำเหล่าขุนพลที่ไว้วางใจได้เข้าไปแทนที่แล้ว ผลลัพธ์อาจจะกลายเป็นหายนะ

เหยื่อที่ตอร์กอนคว้างออกไปนั้น มันประสบความสำเร็จในการล่อล้วงกองทัพพันธมิตรภาคใต้

ภารพิชิตภาคเหนือที่น่าตื่นเต้นหยุดชะงักลงครึ่งทาง และเมฆดำหนาก็ขึ้นไปแขวนอยู่เหนือมัน

.....

ณ เมืองหลวง หยานจิง

ตอร์กอนมองไปที่ข่าวกรอง และมุมปากของเขาก็ได้เปิดเผยรอยยิ้มเล็กน้อย

เมื่ออาจีเกอที่อยู่ด้านหลังเห็นเช่นนั้น เขาก็ยิ้มออกมาและกล่าวว่า "มันคงจะถึงเวลาที่พวกเราจะเคลื่อนไหว และทหารที่ล่าถอยกลับมาเมืองหลวงกลับไปแล้วใช่หรือไม่?" อาจีเกอกระตือรือร้นที่จะต่อสู้กับอย่างแท้จริง

"ไม่!"

Novel-Lucky

ตอร์กอนยังคงยิ้ม แต่การแสดงออกของเขากลายเป็นเคร่งขรึมในฉับพลัน "ตอนนี้มันยังไม่ถึงเวลา หลังจากที่ต้าซีและต้าซุ่นปะทะกัน และหลี่จิงไม่สามารถจะควบคุมสถานการณ์ได้แล้ว นั่นถึงจะเป็นเวลาที่พวกเราจะเคลื่อนไหว"

กองทัพชิงมีการวิเคราะห์ที่ดีในการเลือกช่วงเวลาโจมตี

เร็วเกินไป มันจะเป็นการเปิดเผยเจตนาของพวกเขา และมันอาจจะทำให้กองทัพพันธมิตรภาคใต้รวมตัวกันอีกครั้ง ช้าเกินไป และแรงกดดันจากเหล่าข้าราชการแมนจูเพิ่มสูงขึ้น หากมันระเบิดออก ผลลัพธ์อาจจะกลายเป็นเลวร้าย

ความเข้าใจในช่วงเวลาที่เหมาะสม เป็นบททดสอบของผู้บัญชาการ

ตอร์กอนเฉียบคมอย่างแท้จริง เขาออกคำสั่งว่า "ถ่ายทอดคำสั่งของข้าออกไปว่า ห้ามไม่ให้กองกำลังต่างๆทำการเคลื่อนไหวใดๆที่ข้าไม่ได้สั่ง ไม่เช่นนั้นอย่าได้หาว่าข้าไร้ปราณี"

"ขอรับ!"

อาจีเกอไม่หวาดกลัวสวรรค์หรือนรก เขาเคารพเพียงตอร์กอนเท่านั้น

Novel-Lucky

"เพื่อความสำเร็จ พวกเราจะต้องอดทนและรับแรงกดดัน" ตอร์กอนมองไปยังท้องฟ้าทางใต้ สายตาของเขาดูไม่เร่งร้อน ความเข้าใจในปรัชญาขงจื๊อของเขาน่ายกย่องอย่างแท้จริง

.....

ภายในเมืองเซี่ยนเย่ คนผู้หนึ่งรู้สึกซับซ้อนภายในหัวใจของเขา และเขานอนไม่หลับในยามค่ำคืน บุคคลผู้นี้ไม่ใช่อ๋องผู้สำเร็จราชการอย่างโอหยางโชว แต่เป็นผู้ปกครองแห่งหมิงใต้ จักรพรรดิหงกวง

ไม่มีจักรพรรดิองค์ใดที่ไม่ทะเยอทะยานอย่างแท้จริง

ตั้งแต่การสู้รบที่เซี่ยนเย่สิ้นสุดลง และพวกเขาเริ่มการพิชิตภาคเหนือ หัวใจของจักรพรรดิหงกวงเริ่มเผาไหม้ เขารู้สึกว่านี่เป็นภารกิจศักดิ์สิทธิ์ที่สวรรค์มอบให้กับเขา-จงยึดคืนแผ่นดินต้าหมิงกลับคืนมา

หากไม่มีความหวัง มันก็ไม่มีอะไร

อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาเห็นโอกาสในการฟื้นคืนศักดิ์ศรีของประเทศ หัวใจของเขาก็ไม่สงบอีกต่อไป ชัยชนะในแนวหน้าทุกครั้ง ทำให้จักรพรรดิหงกวงเต็มไป

ด้วยอารมณ์อย่างแท้จริง เพราะมันมีความหมายว่า พวกเขาเข้าใกล้เป้าหมายมากขึ้นเรื่อยๆ

"ฝ่าบาท สถานการณ์ยอดเยี่ยมนัก และกองทัพชิงถูกบังคับให้ถอยกลับไปแล้ว กองทัพพันธมิตรอยู่ยงคงกระพันไม่ว่าพวกเขาจะเคลื่อนทัพไปที่ใด และพวกเขาก็จะไปถึงหยานจิงในเร็วๆนี้" ขันทีรายงาน

หยานจิงเป็นแผ่นดินที่จักรพรรดิหงกวงปรารถนาที่จะไปเหยียบ

มันมีรากฐานที่หลงเหลือของบรรพบุรุษอยู่ที่นั่น ความรุ่งเรืองของมันมากกว่าเซี่ยนเย่เสียอีก และพระราชวังก็สง่างามอย่างแท้จริง

จักรพรรดิหงกวงแทบจะจมไปกับความสุข

อย่างไรก็ตาม ข่าวที่แพร่กระจายออกมาในช่วงไม่กี่วันมานี้ ทำให้จักรพรรดิหงกวงไม่สบายใจและไม่มีความสุข "นี่มันเกิดอะไรขึ้น? ภารกิจพิชิตภาคเหนือกลายเป็นสงครามภายในได้อย่างไร?"

จักรพรรดิหงกวงๆไม่เข้าใจ

NovelLucky

เขารู้สึกเกลียดชัง

เกลียดชังความโลภของจางเสี้ยนจง และเกลียดชังกองทัพต้าซุ่นที่แยกตัวออกจากกองทัพพันธมิตร

"คนทรยศยังไงก็ยังคงเป็นคนทรยศในท้ายที่สุด เสือดาวไม่สามารถจะเปลี่ยนได้" จักรพรรดิหงกวงตระหนักว่า พวกเขาไม่สามารถจะปล่อยให้สถานการณ์ดำเนินไปเช่นนี้ได้ กองทัพหมิงใต้ไม่สามารถจะปล่อยให้คน 2 กลุ่มนี้ หยิบของไปง่ายๆ ขณะที่กองทัพหมิงใต้ต่อสู้อยู่ในแนวหน้าได้

ด้วยเหตุนี้ จักรพรรดิหงกวงจึงได้ส่งคำสั่งลับไปยังขุนพลหมิงใต้ลับหลังโอหยางโชวว่า "สำหรับการพิชิตภาคเหนือในปัจจุบัน การเข้ายึดเมืองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การโจมตีปิดล้อมเมืองเป็นสิ่งสำคัญลำดับที่สอง พยายามยึดแผ่นดินในภาคเหนือ และอย่าปล่อยให้คนทรยศใช้ประโยชน์จากพวกเรา จดจำมันไว้ จดจำสิ่งนี้ไว้"

มันเป็นคำสั่งลับที่รบกวนกองทัพหมิงใต้ และเพิ่มปัญหาให้กับหลี่จิงและกั้วจื่อยี่ เหล่าขุนพลกองทัพหมิงใต้มีจักรพรรดิสนับสนุนพวกเขา พวกเขาจึงอาจหาญมากยิ่งขึ้น

หัวใจของมนุษย์นั้นยากจะคาดเดา

Novel-Lucky

นอกเหนือจากส่งคำสั่งไปยังแนวหน้าแล้ว จักรพรรดิหงกวงยังตื่นตัวมากขึ้นเรื่อยๆ ภายในราชสำนัก เขาใช้ข้าราชการที่ใกล้ชิดกับเขา วางแผนเกี่ยวกับภาคเหนือ

สุดท้ายแล้ว จักรพรรดิหงกวงก็ยังคงระมัดระวังโอหยางโชว ผู้ที่เป็นอ๋องผู้สำเร็จราชการ แต่เขาก็ไม่ได้ทำอย่างชัดเจนมากเกินไป

ไม่ว่าอะไร ราชสำนักก็เริ่มเปลี่ยนไปอย่างช้าๆ นอกจากนี้ การส่งข้าราชการไปยังแผ่นดินที่ยึดคืนก็เป็นเรื่องปกติ และมันช่วยบรรเทาปัญหาในท้องถิ่น

โอหยางโชวไม่มีเหตุผลที่จะเข้าไปยุ่ง

ในความเป็นจริง โอหยางโชวไม่ได้เข้าไปยุ่งตั้งแต่ต้นจนจบ และเขาเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น

หากเป็นเขาเมื่อ 3 ปีก่อน เมื่อประสบปัญหาที่ยากลำบากเช่นนี้ เขาจะแสดงอารมณ์บางอย่างออกมา แต่โอหยางโชวในตอนนี้ได้ผ่านการฝึกอบรมและกลายเป็นคนใจแข็ง เขาหนักแน่นราวกับเป็นขุนเขา

Novel-Lucky

ณ คฤหาสน์อ๋องผู้สำเร็จราชการ

จดหมายจากหลี่จิงและกั้วจื่อยี่มาถึงเมื่อวันก่อน

ในความเป็นจริง นานก่อนที่การพิชิตภาคเหนือจะเริ่มต้นขึ้น เจี่ยสู่ได้คาดการณ์สถานการณ์ต่างๆไว้แล้ว แม้ว่าการเคลื่อนไหวของตอร์กอนจะอาจหาญอย่างมาก แต่มันก็อยู่ภายใต้การคาดเดาของเจี่ยสู่

เมื่อเผชิญกับสถานการณ์เช่นนั้น เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะมีทางออก

"ในท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาก็เป็นกลุ่มคนที่ไร้ศีลธรรมและไร้ประโยชน์" โอหยางโชวส่ายหัวอย่างผิดหวัง

ในประวัติศาสตร์ มันไม่ได้ไม่มีเหตุผลที่ต้าชิงสามารถยึดครองแผ่นดินจีนทั้งหมดได้

ต้าซี, ต้าซุ่น และหมิงใต้ พวกเขาทั้งหมดต่างก็มีสายตาสั้น และต่อสู้กันเองภายในเพียงเพื่อผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย แล้วพวกเขาจะเหนือกว่าต้าชิง ที่ก้าวขึ้นมาราวกับพระอาทิตย์ได้อย่างไร?

Novel-Lucky

โชคดีที่โอหยางโชวไม่ได้ให้ความหวังกับพวกเขา

ก่อนที่การพิชิตภาคเหนือจะเริ่มต้นขึ้น ด้วยความช่วยเหลือจากเจี่ยสู โอหยางโชวได้ออกแบบกลยุทธ์ขึ้น 2 อย่าง หากต้าซีและต้าซุ่นไม่ทำอะไรเลย มันจะเป็นการดีที่สุด และพวกเขาก็จะมุ่งหน้าตรงไปยังหยานจิง

นั่นจะเป็นผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

ในสถานการณ์เช่นนี้ พวกเขาจะใช้กองทัพพันธมิตรภาคใต้ 450,000 นาย พร้อมด้วยมีหลี่จิงเป็นผู้บัญชาการ นอกเหนือจากแผ่นดินทั้งหมดที่จะทำหน้าที่เป็นโล่แล้ว ไม่ว่าตอร์กอนจะทำอย่างไร โอหยางโชวก็เชื่อว่าจะสามารถปิดล้อมหยานจิง และจบแผนที่สมรภูมิครั้งนี้ด้วยชัยชนะได้

เมืองโดดเดี่ยวนั้นยากที่จะป้องกัน นั่นเป็นกฎของกองทัพ

อีกวิธีหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นกรณีฉุกเฉิน เป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะไม่ได้มีความคาดหวังสูงจากทหารกบฏอย่างจางเสี้ยนจง

ในช่วงเวลาที่สำคัญ เขาจะต้องพึ่งพากองทัพของผู้เล่น

NovelLucky

แน่นอนว่า โอหยางโชวไม่ได้หวังที่จะพึ่งเพียงแค่กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าเซี่ย และกลุ่มกองทัพทหารเปลวเพลิง ในการเข้ายึดหยานจิง นั่นไม่ใช่ความมั่นใจแต่เป็นความหยิ่งผยอง

เวลาสิ้นหวังก็ต้องใช้มาตรการที่สิ้นหวัง

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ โอหยางโชวก็มองไปที่เฟิงฉิวฮวง เขายิ้มและกล่าวว่า "ข้าจะให้เจ้าเป็นคนรับผิดชอบเซี่ยนเย่"

"ท่านอย่าได้กังวลเลย ไปเถิด!" เฟิงฉิวฮวงพยักหน้า

Novel-Lucky

ตอนที่ 1087 การลอบโจมตีพิเศษ

https://novel-lucky.blogspot.com

วันที่ยี่สิบสี่ของแผนที่สมรภูมิ

อ่องผู้สำเร็จราชการ โอหยางโซว และองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย หายตัวไปจากเซี่ยนเย่ในฉับพลัน

ในเวลาเดียวกัน ผู้เล่นเฟิงฉิวฮวงที่ซ่อนตัวอยู่มาโดยตลอด ก็ได้ก้าวออกมาและแทนที่โอหยางโซว เธอเริ่มควบคุมสถานการณ์ในราชสำนักเซี่ยนเย่ รับผิดชอบบทรัพยากรที่จะส่งไปยังแนวหน้าและเรื่องต่างๆของกองทัพ

รอบข้างเธอเป็นองครักษ์ส่วนตัวดินแดนหงส์สาบสูญ 2,000 นา

.....

วันที่ยี่สิบห้าของแผนที่สมรภูมิ

บนผิวทะเลอันกว้างใหญ่ กองเรือจักรพรรดิแล่นเรือออกไป

บนดาดฟ้าเรือธงจักรพรรดิ โอหยางโชวยืนอยู่อย่างมั่นคง ขณะที่เขามองออกไปในทะเลอันกว้างใหญ่ เขาก็กล่าวขึ้นว่า "อีกกี่วันกองเรือจะไปถึงทะเลป๋อไห่?"

ทะเลป๋อไห่, ทะเลเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรแปซิฟิก มันเป็นน่านน้ำภายในของจีน ตั้งอยู่ระหว่างเหลียวหนิง, เหอเป่ย, ซานตง และเทียนจิง

พวกเขามุ่งหน้าไปยังทะเลป๋อไห่เพราะด่านแห่งหนึ่ง

ด่านนี้ตั้งอยู่ทางเหนือของภูเขายี่หยาน และทางใต้ของมันติดกับทะเลป๋อไห่ ซึ่งทำให้มันได้รับชื่อว่า ด่านซานไห่

โจวหยูตอบว่า "เรียนองค์ราชา กองเรือแล่นไปตามสายลม และหากสิ่งต่างๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น อีกวันพวกเราก็จะไปถึงแล้ว"

"ยอดเยี่ยม!"

โอหยางโชวรู้สึกได้ว่าเลือดของเขาเดือดพล่าน และเขาก็อดไม่ได้ที่จะตื่นเต้นเล็กน้อย

Novel-Lucky

ด่านซานไห่ได้ชื่อว่าเป็นด่านที่ดีที่สุดในโลก มันถูกสร้างขึ้นในรัชสมัยของจูหยวนจาง และเป็นพื้นที่กุญแจสำคัญที่ทำให้กองทัพชิงสามารถเดินทัพเข้ามาในจีนแผ่นดินใหญ่ได้ ซึ่งทำให้มันมีความสำคัญอย่างแท้จริง

หลังจากที่กองทัพต้าซีและต้าซุ่นแยกตัวออกไปแล้ว พวกเขาก็ต้องเปลี่ยนแผน โอหยางโชวเปิดใช้งานแผนสำรองในทันที เขาเดินทางไปที่ฉางเจียงเพื่อสมทบกับกองเรือจักรพรรดิ และเข้าสู่ทะเล

เป้าหมายของโอหยางโชวก็คือ เข้ายึดด่านซานไห่ และทำลายเส้นทางเดินทัพของกองทัพชิง

เนื่องจากตอร์กอนตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะไม่ปะทะกับกองทัพพันธมิตรภาคใต้เร็วเกินไป โอหยางโชวจึงตัดสินใจที่จะบังคับเขา

หลังจากยึดด่านซานไห่ได้แล้ว โอหยางโชวก็ไม่จำเป็นจะต้องเดินเล่นไปรอบๆ อีก

แม้ว่าต้าชิงจะย้ายเมืองหลวงของพวกเขามายังหยานจิงเมื่อ 1 ปีก่อน แต่ชาวแมนจูจำนวนมากและแม้แต่เชื้อพระวงศ์ก็ยังอาศัยอยู่ในเมืองหลวงเก่าของพวกเขา เสิ้นหยาง ที่นั่นเป็นรากฐานของต้าชิง

Novel-Lucky

หากรากฐานของพวกเขาอยู่ภายใต้การคุกคาม โอหยางโชวไม่เชื่อว่าตอร์กอนจะไม่กังวล

แม้ว่าตอร์กอนจะยังสงบ แต่โอหยางโชวก็ไม่เชื่อว่าเหล่าข้าราชการแมนจูจะเห็นพ้องกับเขา

.....

ณ จงหยวน

ในขณะที่โอหยางโชวนำกองกำลังขึ้นเหนือ หลี่จิงและกั้วจื่อยี่ไม่ได้วิ่งไปรอบๆ หลังจากหลี่จิงยึดไคเฟิงได้แล้ว เขาก็หยุดเคลื่อนทัพขึ้นเหนือและพักทัพ

ส่วนกองกำลังของกั้วจื่อยี่เลือกที่จะพักทัพที่จี้หนาน

ในเวลานี้ กองกำลังทั้งสองได้เสริมความแข็งแกร่งในการควบคุมกองทัพหมิงใต้ พวกเขาขับขุนพลที่ไม่มั่นคงหรือไร้ความสามารถออกไป และเลื่อนขั้นให้กับขุนพลที่มีความสามารถขึ้นมาแทนที่

Novel-Lucky

เกาเจี่ย, ฮั้วเต๋อกง และหลิวเหลียงจั้ว พวกเขาล้วนแล้วแต่เป็นคนที่มีความสามารถ และกองกำลังของพวกเขาก็ไม่ได้ขาดทหารที่มีความสามารถ เช่น หลี่ติงกั้ว และซุนเค่อหวัง

การเลื่อนขั้นให้กับขุนพลเหล่านี้ มันเสริมสร้างข้อดีมากมายอย่างเห็นได้ชัด

ประการแรก พวกเขาไม่ใช่คนนอก กองทัพหมิงใต้จึงไม่ต่อต้านพวกเขา ประการที่สอง พวกเขาเก่งในด้านสงคราม และเคยเป็นขุนพลหลักของกองกำลังต่างๆ พวกเขาจึงสามารถจะปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ การเลื่อนขั้นให้กับขุนพลเหล่านี้ ยังเป็นการยกระดับขวัญกำลังใจให้กับทหารกองทัพหมิงใต้อีกด้วย

สำหรับเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการเลื่อนขั้นก็ง่ายๆ ทหารกองทัพพันธมิตรได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจึงสมควรที่จะได้รับรางวัล วิธีที่หลี่จิงและกั้วจื่อยี่ใช้ แสดงให้เห็นถึงสติปัญญาของพวกเขา

พวกเขาไม่ได้ลดระดับขุนพลคนอื่นๆโดยตรง กลับกัน พวกเขาเลือกที่จะเลื่อนขั้นให้กับคนเหล่านั้นไปเป็นผู้ว่าราชการ มันดูเหมือนเป็นการเลื่อนขั้น แต่ในความเป็นจริงมันเป็นการใช้โอกาสขับพวกเขาออกจากกองทัพ

Novel-Lucky

ขุนพลเหล่านี้ที่ถูกขับออกไปก็มีความสุขด้วยเช่นกัน

ในสายตาของพวกเขา แผ่นที่ยึดครองนั้นเป็นของหมิงใต้ จึงเป็นธรรมดาที่พวกมันจะต้องการคนปกป้อง บังเอิญ พวกเขาได้รับข้อความลับจากจักรพรรดิ ให้เข้ายึดครองแผ่นดิน ทุกอย่างสอดคล้องกัน มันจึงเป็นเหตุผลให้พวกเขาเห็นด้วย

เนื่องจากพวกเขาเป็นขุนพล พวกเขาจึงได้นำกำลังพลส่วนหนึ่งติดตามไปด้วย

นี่ก็เป็นเรื่องง่ายในการตัดสินใจ เมื่อกองทัพซิงออกไป ประชาชนในเมืองต่างๆก็พากันติดอาวุธด้วยตัวเอง พวกเขาจึงกลายเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดที่จะเข้ามาแทนที่ ในการจัดระเบียบกองทัพ พวกเขาจะถูกดึงเข้ามาเป็นตัวช่วยรักษาเสถียรภาพของแนวหลัง

นอกเหนือจากประชาชนที่ติดอาวุธแล้ว เมืองทุกแห่งที่กองทัพเดินทัพผ่านก็ยังมีชายหนุ่มเลือดร้อนจำนวนมากที่ต้องการจะสมัครเข้ากองทัพ

ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงมั่นใจได้ว่าจะรับสมัครกำลังพลได้อย่างเพียงพอ

Novel-Lucky

หลี่จิงและกั้วจื่อยี่ยังได้เลือกกลุ่มทหารเลือดร้อนเข้ามาในกองทัพหมิงโดยตรง และขับคนที่ไร้ความสามารถออกไป

ด้วยวิธีนี้ พวกเขาทั้งสองไม่เพียงแค่จะควบคุมกองทัพหมิงใต้และกำจัดปัญหาที่ซ่อนอยู่ได้เท่านั้น แต่พวกเขายังได้ปรับปรุงความแข็งแกร่งในการต่อสู้และสามัคคีของกองทัพได้อีกด้วย

สำหรับจักรพรรดิหงกวง เนื่องจากมีแผ่นดินที่เขาสามารถยึดครองได้ เขาจึงไม่สนใจรายละเอียดเหล่านี้ และไม่ว่ากองทัพหมิงใต้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร พวกเขาก็ยังคงอยู่ภายใต้หมิงใต้

ดังนั้น ทุกฝ่ายจึงมีความสุข

แม้ว่าต้าซุ่นจะจากไป และต้าซีไม่ได้ให้ความร่วมมือแล้ว แต่สำหรับกองทัพพันธมิตรภาคใต้ หลังจากที่จัดระเบียบกองทัพในรอบนี้แล้ว ความแข็งแกร่งของพวกเขากลับไม่ได้ลดลงมากเกินไปนัก

นี่คือความมหัศจรรย์ของการกรับโครงสร้างกองทัพ

Novel-Lucky

หากตัดสินความแข็งแกร่งของกองทัพพันธมิตรภาคใต้ผิดพลาด และเข้าโจมตีในเวลานี้ ไม่ว่าจะเป็นกองกำลังกลางหรือกองกำลังตะวันออก พวกเขาจะทำให้กองทัพชิงต้องตกตะลึงอย่างแน่นอน

.....

ในขณะที่พวกเขายุ่งอยู่กับการจัดระเบียบกองทัพ ในอีกไม่กี่วันต่อมา ทางเหนือที่สงบมาก่อนหน้านี้ก็เริ่มอึกทึก การระเบิดครั้งแรกเกิดขึ้นที่มณฑลซ่านซีทางตะวันตก

วันที่ยี่สิบหกของแผนที่สมรภูมิ

กองทัพต้าซุ่น 60,000 นาย เดินทัพอย่างรวดเร็วและไปถึงซ่านซีในที่สุด และพวกเขาได้ปะทะกับกองทัพต้าซีที่กำลังขยายอำนาจของพวกเขา

ไม่จำเป็นจะต้องมีการเจรจาใดๆ กองทัพทั้งสองเข้าปะทะกันโดยตรง

ในตอนแรก กองทัพต้าซุ่นรวมตัวเข้าด้วยกัน ขณะที่กองทัพต้าซีกระจัดกระจาย ในด้านจำนวน กองทัพต้าซุ่นจึงมีความได้เปรียบ และได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง

Novel-Lucky

หลังจากที่ได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องแล้ว กองทัพต้าซุ่นก็กลายเป็นเดือดพล่าน และมุ่งหน้าไปยังซีอานโดยตรง

เมื่อได้รับข่าว จางเสี้ยนจงที่อยู่ในซีอานก็มีปฏิกิริยาทันที และเริ่มรวบรวมกำลังพล ขณะที่กล่าวอย่างไม่พอใจว่า "บ้าเอ้อ ไอ้พวกขี้ขลาด มันกล้าที่จะแสดงตัวต่อหน้าข้าหรือ"

หากหลี่จื่อเฉิงยังมีชีวิตอยู่ แน่นอนว่าจางเสี้ยนจงจะยอมปล่อยซีอานไป แต่กองทัพต้าซุ่นในปัจจุบันคืออะไร? พวกเขาก็แค่เศษซากที่ยังหลงเหลืออยู่เท่านั้น

ต่อหน้าคนเหล่านี้ เหตุใดจางเสี้ยนจงจะต้องเป็นกังวล?

หากกองทัพต้าซุ่นเลือกวิธีที่มั่นคง และกลืนกินมณฑลซ่านซีอย่างช้าๆ แล้วเพิ่มอิทธิพลและความแข็งแกร่งของพวกเขา พวกเขาก็จะสามารถรวบรวมกองทัพขนาดใหญ่ เพื่อเผชิญหน้ากับกองทัพต้าซิได้

เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ใครจะเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะหรือพ่ายแพ้ มันคงยากที่จะกล่าว

อย่างไรก็ตาม กองทัพต้าซุ่นหยิ่งผยองเกินไป

Novel-Lucky

หลังจากได้รับชัยชนะเพียงไม่กี่ครั้ง กองทัพต้าซุ่นก็หยิ่งผยองโดยไม่มองตัวเอง และไม่พักผ่อนก่อนจะมุ่งไปยังซีอาน เส้นทางเดินทางของพวกเขาก็เปิดเผยต่อจางเสี้ยนจง

เห็นเช่นนั้น เขาก็เริ่มหว่านตาข่ายอย่างเงียบๆ รอให้กองทัพต้าซุ่นเข้ามาติดกับ

Novel-Lucky

ตอนที่ 1088 การเข้ายึดด่านซานไห่

https://novel-lucky.blogspot.com

กองทัพต้าซุ่นติดกับในที่สุด

ในวันที่ยี่สิบเก้าของแผนที่สมรภูมิ ขณะที่กองทัพต้าซุ่นเข้าไปใกล้ซีอาน ภายใต้การบัญชาการของจางเสี้ยนจง โดยใช้กองทัพต้าซี 120,000 นาย เป็นกองกำลังหลัก พร้อมด้วยประชาชนติดอาวุธท้องถิ่น 60,000 คน และมือใหม่อีก 20,000 คน พวกเขาได้เข้าล้อมกองทัพต้าซุ่น

การสู่รบครั้งนี้รุนแรงและโหดร้ายเป็นอย่างมาก

กองทัพต้าซุ่นที่ถูกล้อมนั้นมั่นคงและไม่ยอมจำนน พวกเขาเลือกที่จะปกป้องเกียรติสุดท้ายของต้าซุ่น และพวกเขาต่อสู้กับกองทัพต้าซีด้วยทุกสิ่งที่พวกเขามี

การสู้รบครั้งนี้ดำเนินไปจนกระทั่งท้องฟ้าเปลี่ยนสี

จากความทรงจำของผู้ที่ยังรอดชีวิต เย็นวันนั้นดูชั่วร้ายอย่างแท้จริง แสงอาทิตย์ก็เป็นสีแดงราวกับโลหิต ศพกระจัดกระจายไปทั่ว ดูน่าหวาดกลัวอย่างแท้จริง

ทั้ง 2 ฝ่าย ต่างก็สูญเสียอย่างหนัก

นอกเหนือจากทหารต้าซุ่น 10,000 นาย ที่ยอมจำนนแล้ว ส่วนที่เหลือเสียชีวิตในสนามรบ กองทัพต้าซีเองก็สูญเสียอย่างมากเช่นกัน ไม่ต้องกล่าวถึงกองกำลังที่รับสมัครใหม่ เพียงแค่กองกำลังชั้นสูงของพวกเขา จาก 120,000 นาย ก็สูญเสียไปถึง 15,000 นายแล้ว

"โชคดีที่สุดท้ายแล้วพวกเราเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ"

จางเสี้ยนจงมองไปยังสนามรบที่ดูราวกับนรก

หลังจากที่บดขยี้กองทัพที่เหลืออยู่ของต้าซุ่นแล้ว นี่ได้กลายเป็นชัยชนะครั้งสำคัญของต้าซี นับแต่นี้เป็นต้นไป ในซ่านซี ต้าซีจะไม่มีศัตรูใดๆอีก

2 มณฑลใหญ่ พร้อมด้วยมณฑลเสฉวนที่อยู่เบื้องหลัง ต้าซีจะฝังรากลึกยิ่งขึ้น กลายเป็นจักรวรรดิใหม่อย่างช้าๆ จางเสี้ยนจงยืนอยู่บนจุดเริ่มต้นใหม่ที่เต็มไปด้วยความทะเยอทะยาน

Novel-Lucky

"การปกครองโลกไม่ใช่ความฝันอีกต่อไป" จางเสี้ยนจงเต็มไปด้วยความมั่นใจ

.....

ข่าวที่กองทัพต้าซุ่นถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิง ได้แพร่กระจายไปทั่วภาคเหนือ

เมื่อตอร์กอนได้รับข่าว เขาก็ถูกล่อลวงในทันที เขาตระหนักได้ว่า มันถึงเวลาที่กองทัพชิงจะเคลื่อนไหวแล้ว เหล่าขุนพลแมนจูเองก็เต็มไปด้วยความตื่นเต้น

การสู้รบครั้งสุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว

เมื่อหลี่จิงได้รับข่าว เขาก็สายหัวอย่างเสียใจ กองทัพต้าซุ่นสามารถเดินไปในเส้นทางที่รุ่งโรจน์และบรรลุความสำเร็จที่แม้แต่หลี่จื่อเฉิงไม่สามารถทำได้ให้สำเร็จได้ นั้นก็คือ การเอาชนะกองทัพชิง

อย่างช่วยไม่ได้ พวกเขาล้มเหลวเพราะความดื้อรั้นของตัวเอง

Novel-Lucky

ในเวลาเดียวกัน หลี่จิงก็ตระหนักได้ว่า กองทัพชิงกำลังจะโจมตี ด้วยความเจ้าเล่ห์ของตอร์กอน เขาจะต้องแยกกองทัพต้าซีออกไปก่อน แล้วเข้าโจมตีกองกำลังกลางและกองกำลังตะวันออก

กองทัพชิงคุ้นเคยกับกลยุทธ์การโจมตีหลากหลายประเภท

ด้วยลักษณะนิสัยของจางเสี้ยนจง ตราบเท่าที่กองทัพชิงไม่โจมตีซ่านซี กองทัพต้าซีก็จะปิติยินดี พวกเขาไม่เลือกที่จะเป็นฝ่ายโจมตีก่อน เหมือนที่ให้สัญญาไว้กับโอหยางโซว

การไม่มองการณ์ไกลเป็นปัญหาหลักของกองทัพกบฏ สำหรับจางเสี้ยนจง การเข้ายึดมณฑลซ่านซีและซานซีเข้ามาอยู่ภายใต้การปกครองของต้าซี ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในตอนนี้

หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากกองทัพต้าซี กองกำลังกลางและกองกำลังตะวันออกมีกำลังพลรวม 270,000 นาย ในการเผชิญหน้ากับกองทัพชิงที่มีกำลังพล 550,000 นาย พวกเขายังคงต้องแบกรับความกดดันอยู่มาก

โชคดีที่หลี่จิงมีความสามารถที่ยอดเยี่ยมในการแบกรับแรงกดดัน

.....

NovelLucky

วันที่สามสิบของแผนที่สมรภูมิ กองทัพซิงเคลื่อนไหวในที่สุด

อ๋องผู้สำเร็จราชการ ตอร์กอน นำกองทัพซิง 250,000 นาย มุ่งหน้าไปโจมตีกองกำลังกลางของหลี่จิง อาจีเกอพร้อมด้วยตี่เฉิน นำกองกำลัง 250,000 นาย มุ่งหน้าไปโจมตีกองกำลังของกั้วจื่อยี่

ส่วนกำลังพลอีก 50,000 นาย ถูกทิ้งไว้ในหยานจิง

กองกำลังทั้งสองเคลื่อนออกจากหยานจิงไปพร้อมกัน พวกเขาดูราวกับลูกศรอันแหลมคม 2 ลูก ที่แทงเข้าไปในจงหยวน การสู้รบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในแผนที่สมรภูมิ เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ

ไม่นานหลังจากที่กองทัพซิงเคลื่อนไหว ก็เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในด่านซานไห่

.....

Novel Lucky

ในความเป็นจริง ไม่กี่วันก่อน กองเรือจักรพรรดิได้มาถึงทะเลป๋อไห่แล้ว กองเรือลอยลำอยู่ในทะเลหลายวัน โดยไม่ได้เข้าไปใกล้แผ่นดิน

นั่นเป็นเพราะโอหยางโชวกำลังรออยู่

หลังจากที่กองทัพชิงออกจากหยานจิงไปแล้ว พวกเขาถึงจะลอบโจมตีด่านซานไห่ได้

ช่วงเช้า พระอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก แสงอาทิตย์สีส้มส่องประกายบนผิวทะเล มันดูราวกับชั้นทองคำที่ปกคลุมทั่วผิวทะเล เป็นภาพที่งดงามอย่างแท้จริง สายลมทะเลพัดไหวๆ ทำให้ธงโบกสะบัดไปบนอากาศ

เนื่องจากด่านซานไห่ได้ชื่อว่าเป็นด่านที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก การจะเข้ายึดมันจึงไม่ใช่เรื่องง่าย

นอกเหนือจากเมืองหลักแล้ว ทางใต้คือทะเลป๋อไห่, ทางเหนือคือ เมืองเป่ยยี่, ทางตะวันออกคือ เมืองตงลั้ว และทางตะวันตกคือเมืองซีลั้ว

แม้แต่แม่น้ำป๋อไห่ที่อยู่ใกล้เคียงก็ยังมีเมืองหนานยี่ ซึ่งทอดยาวไปถึงทะเล

NovelLucky

เป้าหมายที่กองเรือเลือกจะโจมตีก็คือ เมืองหนานยี่

นับตั้งแต่ที่เข้าสู่ด่าน กองทัพซิงก็ได้เข้ายึดการป้องกันด้านแทนที่กองกำลังของหวู่ซานกุ้ย ตั้งแต่ต้น ตอร์กอนได้จัดทหาร 30,000 นาย เข้ามาปกป้องจุดอ่อนที่สำคัญนี้

จุดสำคัญก็คือ เพื่อปกป้องทางออกให้กับกองทัพซิง

เมื่อกองทัพซิงยึดหยานจิงได้แล้ว กำลังพลที่นี่ก็ถูกตัดลดลงเหลือ 20,000 นาย หลังจากที่กองทัพซิงกวาดล้างต้าซุ่นได้แล้ว กำลังพลที่นี่ก็ถูกตัดลงอีกจนเหลือเพียง 10,000 นาย

ถึงกระนั้น ตอร์กอนก็ไม่ได้รู้สึกผิดปกติเกี่ยวกับมัน

การย้ายเมืองหลวงของต้าซิงมายังหยานจิง ทำให้ตำแหน่งความสำคัญของด่านซานไห่ถูกลดลงมาถึงจุดต่ำสุดในประวัติศาสตร์ พร้อมกับที่ตอร์กอนเรียกรวบรวมกองทัพที่หยานจิง ทำให้มีทหารเพียง 8,000 นายเท่านั้นที่เหลืออยู่ที่นั่น และในหมู่พวกเขาก็ไม่มีทหารชั้นสูง

NovelLucky

ไม่ว่าการป้องกันด่านจะแข็งแกร่งเพียงใด มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่พวกเขาจะป้องการการโจมตีของกองเรือจักรพรรดิได้

‘ฮ่อง!ฮ่อง!ฮ่อง!’

พร้อมกับเสียงการยิงปืนใหญ่ การโจมตีด่านก็เริ่มต้นขึ้น กำแพงที่สูง 14 เมตรไม่มีค่าอะไรเมื่ออยู่ต่อหน้าปืนใหญ่ และมันพังทลายลงในทันที

“ฆ่า!”

ภายใต้การนำขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย พวกเขาทั้งหมดขึ้นเรือซือหม่า และมุ่งหน้าไปยังชายฝั่ง

กองกำลังป้องกันในด่านซานไห่ที่ถูกโจมตีในฉับพลันไม่สามารถจะต้านทานใดๆได้ และพวกเขาก็ถูกบังคับให้ถอยกลับ ภายใต้กลิ่นอายขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาไม่สามารถจะสร้างแนวป้องกันที่มีประสิทธิภาพได้

ในเวลาไม่ถึง 1 ชั่วโมง เมืองหนานยี่ก็ถูกยึด

Novel-Lucky

เห็นเช่นนั้น พลปืนกองเรือจักรพรรดิ 15,000 นาย ก็พุ่งไปยังด่านหลักพร้อมกับองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ เพื่อทำลายสิ่งกีดขวางและให้กองเรือจักรพรรดิสามารถขนย้ายปืนใหญ่ขึ้นไปบนฝั่งได้

ปืนใหญ่ประเภท P1 ที่กองเรือจักรพรรดิของต้าเซี่ยติดตั้ง มีความแข็งแกร่งมากกว่าปืนใหญ่หงยี่มาก

หลังจากยิงปืนใหญ่อย่างต่อเนื่องได้ครึ่งชั่วโมง รูขนาดใหญ่ก็ปรากฏขึ้นบนประตูด่าน และสร้างเป็นทางผ่านเข้าสู่พื้นที่เมืองของด่าน กองทัพชิงมักใช้ปืนใหญ่หงยี่ในการเปิดทาง กลยุทธ์เช่นนี้ก็เป็นสิ่งที่ต้าเซี่ยคุ้นเคยเช่นกัน

ดั่งคำกล่าวที่ว่า ใช้พิษของพวกเขากับพวกเขาเอง

"ฆ่า!"

การสู้รบที่เมืองหนานยี่เป็นเพียงการอุ่นเครื่องสำหรับองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ มีเพียงกองกำลังป้องกัน 5,000 นาย ในพื้นที่เมืองของด่านเท่านั้นที่พวกเขาให้ความสนใจ

เมื่อเห็นว่าศัตรูเป็นกองทัพที่ไม่อาจจะหยุดยั้งได้ กองทัพชิงก็พยายามจะยอมจำนน

Novel-Lucky

อย่างช่วยไม่ได้ โอหยางโชวกำลังลอบโจมตีและต้องการให้ทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ ที่นี่ก็เป็นแผนที่สมรภูมิ แล้วเหตุใดเขาถึงยังต้องไปเสียเวลากับเซลยศึกอีก?

"อย่าให้ใครเหลือรอด!"

องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ปฏิบัติตามคำสั่งของโอหยางโชว เวลา 16.00 น. ไม่เพียงแค่ด่านหลักเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงเมืองหนานยี่, เมืองตงลั้ว และเมืองซีลั้ว

ทหาร 8,000 นาย ในด่านซานไห่ ไม่มีใครรอดชีวิต

หลังจากยึดด่านซานไห่ได้แล้ว องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่ได้หยุดเพียงเท่านั้น ภายใต้การนำด้วยตัวเองของโอหยางโชว พวกเขายังได้มุ่งหน้าขึ้นเหนือไปยังแผ่นดินของต้าชิงเดิม และเตรียมทำการสังหารหมู่ครั้งใหญ่

Novel-Lucky

ตอนที่ 1089 บ้านตกอยู่ในอันตราย

https://novel-lucky.blogspot.com

การสูญเสียด่านซานไห่ในฉับพลัน เป็นการสูญเสียใบหน้าอย่างมากสำหรับต้าชิง

"เกิดอะไรขึ้น?"

พวกเขาอดทนกับความเจ็บปวดและยอมแพ้แผ่นดินในภาคเหนือ ตอนนี้ พวกเขายังสูญเสียเส้นทางเดียวที่จะกลับสู่แผ่นดินเก่าของพวกเขาไปอีก

เมื่อสถานการณ์พัฒนามาถึงระดับดังกล่าว ในที่สุดก็มีข้าราชการบางคนเริ่มตั้งข้อสงสัย "ย้อมแพ้เมืองต่างๆและไม่สนใจชีวิตคนจำนวนมากของพวกเราเพียงเพื่อเริ่มต้นปัญหาภายในกองทัพพันธมิตรภาคใต้ มันคุ้มหรือไม่?"

"ราคาที่ต้องจ่ายมากเกินไปหรือไม่?"

ด่านซานไห่อาจเรียกได้ว่าเป็นแนวป้องกันสุดท้ายในหัวใจของชาวแมนจู ด้วยมีด่านซานไห่อยู่ที่นั่น พวกเขารู้สึกมั่นใจว่า แม้ว่าพวกเขาจะพ่ายแพ้ในจงหยวน พวกเขาก็ยังสามารถล่าถอยและสามารถกลับมาได้อีกครั้ง

ช่วงเวลาที่ด่านถูกยึด ต้าชิงก็กลายเป็นไม่มีทางออก

ดังนั้น การสูญเสียด่านซานไห่จึงส่งผลกระทบอย่างมากต่อต้าชิง

ตอร์กอนรู้เรื่องการสูญเสียด่านซานไห่ในระหว่างการเดินทัพ ปฏิกิริยาแรกของเขาก็คือ ข้อดีของมันมากกว่าข้อเสีย และเขาสามารถใช้มันในการยกระดับขวัญกำลังใจของทหารได้

กองทัพที่ไม่มีทางออกสามารถจะระเบิดพลังที่น่าเหลือเชื่อออกมาได้

ก่อนหน้านี้ ทหารจำนวนมากไม่เข้าใจว่าเหตุใดพวกเขาถึงถูกกักอยู่ในหยานจิง เมื่อแผ่นดินภาคเหนือถูกยึดครองทีละแห่งทีละแห่ง เหล่าทหารในกองทัพก็เริ่มไม่พอใจและพัฒนาจนกลายมาเป็นความโกรธ

แม้ว่าพวกเขาจะถูกส่งออกมา ขวัญกำลังใจของพวกเขาก็ไม่สู้ดีนัก

การสูญเสียด่านซานไห่จึงถือเป็นโอกาส อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นห่างไกลจากสิ่งที่เขาคาดการณ์เอาไว้ และมันทำให้แผนการทั้งหมดของเขากลายเป็นไร้ประโยชน์

Novel-Lucky

.....

วันที่สามสิบสามของแผนที่สมรภูมิ องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ได้มาถึงแผ่นดินเดิมของต้าชิง

การกระทำของพวกเขาดูราวกับสายลมและภูติผี พวกเขาปรากฏตัวขึ้นทางเหนือและตะวันตกของเซิ่นหยางในฉับพลัน

ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นน่าหวาดกลัวอย่างแท้จริง

ขณะที่กองกำลังพิเศษอย่างองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์เผชิญหน้ากับสิ่งก่อสร้างที่ไม่มั่นคงของแผ่นดินต้าชิงเดิม พวกเขาใช้อุปกรณ์กองกำลังพิเศษอย่างเล็บตะขอ บุกเข้าไปในเมืองได้อย่างง่ายดาย

องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์บางนายถึงกับปลอมตัวด้วยเทคโนโลยีชั้นสูง และลอบเข้าไปในเมือง

Novel-Lucky

เมื่อพวกเขาเข้าไปได้แล้ว พวกเขาก็ทำลายแกนหลักของโครงสร้าง พวกเขาทำสิ่งต่างๆเช่นจุดไฟเผาคลังทรัพยากร, สังหารเหล่าข้าราชการ หรือกวาดล้างเหล่าคนชั้นสูง ไม่ว่าจะเรื่องอะไร มันเกิดขึ้นทั้งหมด

ในฉับพลัน ประชาชนชาวต้าชิงกลายเป็นหวาดกลัว

องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ราวกับเป็นวิญญาณร้ายที่หัวใจเย็นยะเยือก เก็บเกี่ยวชีวิตและแพร่กระจายความหวาดกลัวไปทั่วทุกแห่ง

"เร็วเข้า รายงานไปยังหยานจิง"

เมื่อแผ่นดินรอบๆเซิ่นหยางประสบปัญหาร้ายแรง เหล่าข้าราชการในเซิ่นหยางก็ไม่สามารถจะอดทนได้อีกต่อไป และรีบขอความช่วยเหลือจากหยานจิงในทันที

ตั้งแต่ต้าชิงย้ายเมืองหลวงไปยังหยานจิง เหล่าข้าราชการในเซิ่นหยางไม่ใช่คนที่ไม่ได้ทะเยอทะยานหรือไม่ได้รับความไว้วางใจจากตอร์กอน กลับกัน พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังเพื่อปกป้องมัน คงจะถูกต้องกว่าที่จะบอกว่าพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ถูกทิ้งไว้ด้านข้าง

ถึงกระนั้น ตำแหน่งของเซิ่นหยางก็ไม่อาจสั่นคลอนได้

Novel-Lucky

เหตุผลก็คือ เหล่าผู้อาวุโสกองธงแปดแมนจูอยู่ที่นั่น แม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าไปแทรกแซงราชวงศ์ แต่ทุกอย่างที่พวกเขาทำก็สามารถสั่นคลอนราชวงศ์ได้

ใครจะสามารถคาดเดาได้ว่า ราชสำนักจะตอบสนองอย่างไร เมื่อพวกเขาได้รับรางงานนี้

การสูญเสียด่านซานไห่ก็ได้สร้างคลื่นใหญ่ในราชสำนักแล้ว รายงานจากเซิ่นหยางราวกับเป็นการเทน้ำมันลงในกองเพลิง ทำให้คนจำนวนมากแสดงความไม่พอใจต่อตอร์กอน

สถานการณ์ในราชสำนักกลายเป็นไม่มั่นคง

เวลานี้ เหล่าข้าราชการทรงอำนาจที่อยู่ฝั่งตรงข้ามตอร์กอนจำนวนมากได้รวมตัวกัน พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้สนับสนุนการปกป้องของจักรพรรดิซุ่นจี้ และใช้โอกาสนี้ชี้หอกไปที่ตอร์กอน

ในฉับพลัน ตอร์กอนที่เคยเป็นที่นิยม กลายเป็นเป้าของทุกคน

Novel-Lucky

เพื่อให้เรื่องแย่ลงไปอีก ตอร์กอนไม่เพียงแค่จะนำกองทัพออกไปด้วยตัวเองเท่านั้น แม้แต่มือขวาของเขาอย่างอาจีเกอก็ติดตามกองทัพไปและไม่ได้อยู่ในราชสำนัก

เผชิญหน้ากับข้อกล่าวหาที่รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครกล่าวสนับสนุนตอร์กอนเลย แม้แต่เหล่าคนใกล้ชิดของเขาก็ไม่ก้าวออกมา เพราะพวกเขาต้องการจะช่วยเหลือตัวเอง

การวางแผนต่อต้านตอร์กอนเหมือนในประวัติศาสตร์ ดูเหมือนว่ามันจะเกิดขึ้นอีกครั้งแล้ว

โชคดีที่จักรพรรดิซุ่นจี้ยังเยาว์ และไม่สามารถจะปกครองด้วยตัวเองได้ ไม่อย่างนั้น เขาคงจะกวาดล้างตอร์กอนและผู้สนับสนุนของเขาออกไป ถึงกระนั้น ก็ยังจะต้องมีการทำบางอย่าง

ราชสำนักสั่งให้กองทัพหยุดทัพในทันที

เทียบกับการบดขยี้กองทัพพันธมิตรภาคใต้แล้ว การกู้คืนด่านซานไห่ และช่วยเหลือเซิ่นหยางมีความสำคัญมากกว่า

Novel-Lucky

เมื่อตอร์กอนได้รับคำสั่งนี้ ใบหน้าของเขาก็มืดลง เขาตระหนักได้ว่าทั้งหมดนี้เป็นกับดักของศัตรูที่หยุดไม่ให้กองทัพชิงมุ่งหน้าลงใต้

สำหรับการโจมตีเขาในราชสำนัก มันเพียงพอที่จะสร้างปัญหาให้กับเขาได้อย่างมาก แม้จักรพรรดิซุ่นจี้ยินดีจะมอบฉายาอ๋องผู้สำเร็จราชการให้กับตอร์กอน แต่เขาก็ไม่ได้ยอมให้ตนเองกลายไปเป็นจักรพรรดิหุ่นเชิด

เมื่อจักรพรรดิเติบโตขึ้น เขาก็จะเปิดเผยเขี้ยวเล็บของตนเองออกมา

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดในตอนนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ เผชิญหน้ากับคำสั่งของจักรพรรดิ กองทัพชิงจะทำอย่างไร?

ดั่งคำกล่าวที่ว่า เมื่อขุนพลอยู่ด้านนอก คำสั่งของผู้ปกครองจะใช้ไม่ได้กับเขาในทันที เหล่าขุนพลกองทัพแปดกองธงเสนอว่า พวกเขาควรจะเพิกเฉยต่อราชโองการและมุ่งหน้าลงใต้ต่อไป เมื่อพวกเขาบดขยี้กองทัพพันธมิตรภาคใต้แล้ว คำกล่าวจากราชสำนักก็จะหยุดลงไปเอง

"ศัตรูใช้แผนการดังกล่าว เพราะพวกเขากลัวที่จะเผชิญหน้ากับพวกเรา ดังนั้นพวกเราจึงไม่ควรจะสับสน" ขุนพลที่มีประสบการณ์บางคนกล่าว

เมื่อตอร์กอนได้ยินเช่นนั้น เขาก็ถูกล่อลวงอย่างแท้จริง

NovelLucky

อย่างไรก็ตาม การต่อต้านราชโองการไม่ใช่เรื่องเล็ก และในครั้งนี้ ก็มีข้าราชการจำนวนมากที่ต่อต้านตอร์กอน สถานะของพวกเขานั้นสูงมาก ซึ่งจะสร้างปัญหาอย่างมากตามมาในภายหลังได้

แม้แต่ใครบางคนที่มีพลังอำนาจระดับเดียวกับตอร์กอนก็อาจจะล้มลงได้หากเขาไม่ระมัดระวัง

หากพวกเขาต่อต้านราชโองการ มันจะเป็นดั่งสิ่งที่คนเหล่านั้นกล่าวว่าเขาไม่จงรักภักดี เมื่อสิ่งต่างๆดำเนินไปถึงขั้นนั้นแล้ว แม้ว่าเขาจะเอาชนะกองทัพพันธมิตรภาคใต้ได้ แต่เขาก็จะไม่สามารถกำจัดตราบาปของตนได้

จักรพรรดิ แม้ว่าจะยังไม่ได้เริ่มปกครองด้วยตัวเอง แต่เขาก็สามารถยอมรับความล้มเหลวในระหว่างสงครามได้ อย่างไรก็ตาม เขาไม่สามารถยอมรับคนที่ท้าทายอำนาจของเขาได้

แม้จะไม่ได้พิจารณาประเด็นดังกล่าว จากมุมมองทางการทหาร การสูญเสียด่านซานไห่ ก็เป็นชนวนที่ทำให้แผ่นดินของต้าชิงถูกเปลวเพลิงแห่งสงครามกลืนกิน สิ่งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของกองทัพเป็นอย่างมาก

Novel-Lucky

ประการแรก พวกเขาไม่รู้จำนวนกำลังพลของศัตรูในแผ่นดินต้าชิงเดิม หากเป็นกองทัพขนาดใหญ่ ศัตรูอาจจะสามารถยึดทางใต้ของด่านซานไห่ได้ และก็อาจจะสามารถยึดหยานจิงได้

หยานจิงมีกำลังพลปกป้องเพียง 50,000 นายเท่านั้น มันจึงกำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ล่อแหลม

เมื่อบ้านของพวกเขาไม่มั่นคง เหล่าทหารก็จะไม่สามารถต่อสู้ได้อย่างสบายใจ โดยเฉพาะกองทัพกองธงเมิ่งและหมาน 90%ของพวกเขามาจากหยานจิง

ในหยานจิง มีภรรยาและลูกๆของพวกเขาอยู่ที่นั่น

เมื่อหยานจิงไม่มั่นคง มันก็จะทำให้หัวใจของพวกเขาไม่มั่นคง

"ไม่!"

ตอร์กอนปฏิเสธการล่อลวงการต่อต้านราชโองการ แม้ว่าแผนการของศัตรูจะเรียบง่าย แต่ก็ไม่มีทางเลยที่เขาจะทำลายมันได้ และเขาทำได้เพียงเดินทางแผนของศัตรูเท่านั้น

Novel-Lucky

"เนื่องจากมันเป็นราชโองการจากองค์จักรพรรดิ และมันเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเซิ่นหยาง พวกเราไม่สามารถจะนั่งชมโดยไม่ทำอะไรเลยได้ ถ่ายทอดคำสั่งของข้าออกไป หยุดเดินทัพลงใต้และพักทัพที่นี่"

ตอร์กอนกำลังประเมินว่า เขาควรจะส่งกำลังพลมากเพียงใดกลับไปช่วยเหลือ

Novel-Lucky

ตอนที่ 1090 จางเสี้ยนจงกินเหยื่อ

https://novel-lucky.blogspot.com

ในการตัดสินใจส่งกำลังพลกลับไปช่วยเหลือแผ่นดินต้าซิงเดิม หากพวกเขาส่งไปน้อยเกินไป มันก็อาจจะกลายเป็นไร้ประโยชน์ แต่หากพวกเขาส่งกลับไปมากเกินไป มันก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสนามรบโดยตรง

อย่างไรก็ตาม ปัญหาก็คือ เขาไม่สามารถยืนยันกำลังพลของศัตรูที่โจมตีแผ่นดินต้าซิงเดิมได้

รายงานจากเซิ่นหยางระบุว่า ศัตรูบุกเข้ามาและออกไปราวกับภูมิผี มี 3 พื้นที่ที่ถูกโจมตีในแต่ละวัน ไม่มีทางเลยที่พวกเขาจะรู้ถึงกำลังพลโดยรวมของศัตรูได้ แต่อย่างน้อยที่สุด พวกเขาจะต้องมีไม่น้อยกว่า 50,000

"นอกจากนี้ พวกเขาทั้งหมดก็ยังเป็นทหารชั้นสูงอีกด้วย" เหล่าข้าราชการที่ยังเหลือในเซิ่นหยางสาบาน

แม้ว่าพวกเขาจะไม่เคยเห็นองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ แต่พวกเขาก็ต้องกล่าวความสามารถของศัตรูให้เกินจริงเข้าไป ไม่อย่างนั้น ความพยายามของพวกเขาจะไม่ไร้ประโยชน์หรอกหรือ? นอกจากนี้ มันก็ยังไม่มีวิธีที่พวกเขายืนยันได้ พวกเขาจึงต้องกล่าวเกินจริงเอาไว้ก่อน

"กองกำลังชั้นสูง 50,000 นาย?"

หากตี่เฉินอยู่กับตอร์กอน เขาก็คงจะสามารถมองผ่านคำโกหกนี้ได้ ด้วยความแข็งแกร่งของกองทัพพันธมิตรภาคใต้ ไม่มีทางเลยที่พวกเขาจะสามารถส่งกองกำลังชั้นสูงถึง 50,000 นาย ขึ้นไปทางเหนือได้

อย่างไรก็ตาม ตอร์กอนไม่สามารถจะตัดสินมันได้

กล่าวตามเหตุผล ในการเข้ายึดด่านซานไห่ และทำการสังหารหมู่กองกำลังป้องกัน 8,000 นาย ในขณะเดียวกันก็ทำการคุกคามแผ่นดินต้าชิงเดิม กองกำลังชั้นสูง 50,000 นาย ที่ถูกกล่าวถึงจึงไม่ใช่จำนวนที่สูงเกินไป

"สิ่งนี้เป็นปัญหาอย่างมาก"

สมมติศัตรูมีกำลังพล 50,000 นาย เพื่อที่จะยึดคืนด่านซานไห่และกลับไปช่วยเหลือแผ่นดินต้าชิงเดิมพร้อมบดขยี้ศัตรู พวกเขาจะต้องส่งทหารออกไปอย่างน้อย 150,000 นาย เพื่อความปลอดภัย

มีทหารต้าชิง 50,000 นาย อยู่ที่หยานจิง แต่ไม่สามารถจะส่งพวกเขาขึ้นเหนือได้ทั้งหมด

NovelLucky

นี่ก็หมายความว่า เขาต้องส่งกองกำลัง 130,000 นาย ของเขาออกไป ซึ่งจะทำให้เหลือกำลังพลในสนามรบหลักเพียง 370,000 นาย เมื่อเปรียบเทียบกับกองทัพพันธมิตรภาคใต้ที่มีกำลังพล 330,000 นายแล้ว พวกเขาก็จะไม่ได้มีความได้เปรียบด้านกำลังพลอีกต่อไป

ด้วยควาวมแตกต่างดังกล่าว การจะบดขยี้กองทัพพันธมิตรภาคใต้ จะเป็นไปไม่ได้โดยสิ้นเชิง ตอร์กอนไม่ใช่คนที่หยิ่งผยอง และเนื่องจากกองทัพผู้เล่นฝ่ายศัตรูสามารถจะบดขยี้กองกำลังของโตโตได้ พวกเขาจะต้องมีความสามารถอย่างมากแน่นอน

หลังจากคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ตอร์กอนก็ทำได้เพียงเลือกอย่างปลอดภัยที่สุดได้เท่านั้น

จากทั้ง 2 กองกำลัง เขาส่งกำลังพลออกไปกองกำลังละ 70,000 นาย รวมกับอีก 40,000 นาย จากหยานจิง มุ่งหน้าขึ้นเหนือไปโจมตีด่านซานไห่

เขาวางแผนที่จะใช้กองกำลังนี้ใช้ความได้เปรียบด้านกำลังพล แก้ปัญหาในสวนหลังบ้านภายใน 1 สัปดาห์

สำหรับสนามรบหลัก กองทัพชิงจะหยุดมุ่งหน้าลงใต้ เมื่อกองกำลังทางเหนือยึดด่านซานไห่กลับมาแล้ว พวกเขาถึงจะดำเนินแผนการเพิ่มเติม

Novel-Lucky

ตอร์กอนยังคงมั่นใจว่า หากพวกเขาอดทนอยู่ได้ พวกเขาก็จะได้รับชัยชนะ

กล่าวตามจริง แผนการของตอร์กอนนั้นไม่ผิดพลาดใดๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อตี่เฉินได้รับข่าว เขาก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกสั่นสะท้านไปทั่วกระดูกสันหลัง ความไม่สบายใจก่อตัวขึ้นในหัวใจของเขาอีกครั้งแล้ว

ตี่เฉินรู้สึกได้ว่า สิ่งต่างๆจะไม่ง่ายอย่างแน่นอน

.....

ในพริบตา เวลาก็ผ่านไป 3 วัน

กองทัพซิง 140,000 นาย เดินทัพกลับไปหยานจิง หลังจากรวมตัวกับกองกำลังอีก 40,000 นายในหยานจิงแล้ว พวกเขาก็เดินทัพไปทางเหนือ เพื่อโจมตีด่านซานไห่ หากสิ่งต่างๆดำเนินไปอย่างราบรื่น พวกเขาจะไปถึงด่านในเช้าวันรุ่งขึ้น

Novel-Lucky

ผู้ที่รับผิดชอบการป้องกันด่านซานไห่ก็คือ กองเรือจักรพรรดิ เป็นพลปืน 15,000 นาย และทหารโล่ดาบอีก 12,000 นาย

ผู้ช่วยปกป้องของพวกเขาก็คือ ปืนใหญ่ประเภท P1 หลายร้อยกระบอก

ด้วยการป้องกันเช่นนี้ แม้ว่ากองทัพชิงจะส่งกำลังพลมาถึง 180,000 นาย พวกเขาก็สามารถจะป้องกันด่านได้ไม่น้อยกว่า 3 วัน ดังนั้น ในการสู้รบครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าโอหยางโชวใช้ทรัพยากรของฝ่ายหมิงใต้อย่างถึงที่สุด

แม้กระนั้น ด้วยความคืบหน้าในปัจจุบัน กองทัพชิงจะใช้เวลานานกว่า 1 สัปดาห์ ซึ่งมันมากกว่าที่ตอร์กอนคาดเอาไว้

ในด้านของภาพรวม มันไม่ได้เสียหายมากนัก อย่างไรก็ตาม ปัญหาก็คือ ความคืบหน้าของสถานการณ์เช่นนั้น มันจะกลายเป็นดั่งฝันร้ายสำหรับทั้งกองทัพชิง ในเวลา 1 สัปดาห์นั้น สถานการณ์ได้เปลี่ยนไป

การเปลี่ยนแปลงเกินขึ้นในทิศทางที่ตอร์กอนไม่ได้สนใจ ซึ่งนั่นก็คือ ต้าซี

จากการวิเคราะห์ของตอร์กอน ตราบเท่าที่กองทัพชิงไม่โจมตี ต้าซีก็จะมีความสุขกับสถานการณ์ในปัจจุบันของพวกเขา ที่ได้ยึดครองซ่านซีและซานซี

Novel Lucky

เดิมมันก็ควรจะเป็นเช่นนั้น

แต่ความโลภของคนนั้นไร้ขอบเขต

หลังจากที่ยึดครองซีอาน, กวาดล้างต้าซุ่น และเข้ายึดมณฑลซ่านซีและซานซีได้แล้ว ต้าซีและจางเสี้ยนจงก็ประสบความสำเร็จครั้งใหญ่

มันเพียงพอแล้วที่จะทำให้เขารู้สึกภาคภูมิใจไปตลอดชีวิตของเขา

โชคดีที่เขายังคงมีความทะเยอทะยานที่จะปกครองโลก ซึ่งมันทำให้เขาถูกล่อลวงโดยโอหยางโชว แผนการของเขานั้นเรียบง่ายและดูไม่มีอะไรอย่างแท้จริง

เขาเพียงบอกกับจางเสี้ยนจงว่า "เมืองหยานจิงจะมีช่วงเวลาที่ขาดกองกำลังป้องกัน และการป้องกันของมันจะอ่อนแออย่างแท้จริง หากท่านต้องการที่จะครองโลกนี้ ท่านจะต้องยึดหยานจิงให้ได้ก่อน ต่อจากนั้น มันก็จะเป็นโอกาสอันดีสำหรับท่าน หากท่านพลาด ต่อจากนั้น มันก็คงจะไม่ดีนักสำหรับท่าน"

Novel-Lucky

เมื่อจางเสี้ยนจงได้รับจดหมาย เขาก็เต็มไปด้วยความสงสัย ด้วยประสบการณ์ส่วนตัวและการเดินทางตลอดชีวิตของเขา เขาไม่สามารถจะจินตนาการได้เลยว่า จะมีบางคนมอบสิ่งต่างๆให้โดยไม่ต้องการอะไรตอบแทน

กองทัพพันธมิตรภาคใต้ใช้ความพยายามอย่างมากในการจำกัดกองทัพชิง, โจมตีด่านซานไห่ และทำให้กองทัพชิงต้องเคลื่อนย้ายกองกำลังป้องกันในหยานจิงออกไป เป็นผลให้เกิดสุญญากาศในการป้องกันของพวกเขา และในตอนนี้ มันกลับเป็นต้าซีที่ได้รับโอกาสในการเก็บเกี่ยวผลรางวัล?

"นั่นไม่สมเหตุสมผลเลย!"

แม้ว่าจางเสี้ยนจงจะสงสัยในจดหมายนั้น แต่เขาก็ยังกินเหยื่อในท้ายที่สุด การได้รับสิ่งดีๆมาฟรีๆ ย่อมดีกว่าไม่เชื่อแล้วไม่ได้รับอะไรเลย

ดูผิวเผิน จางเสี้ยนจงไม่ได้ตอบโอหยางโชว อย่างไรก็ตาม ในที่ลับ เขาได้รวบรวมกองทัพต้าซีและเคลื่อนทัพไปใกล้กับหยานจิง

หากเขาพบว่าหยานจิงไร้การป้องกันอย่างแท้จริง จางเสี้ยนจงจะไม่ลังเลใดๆเลย

Novel-Lucky

ดังที่โอหยางโชวได้กล่าวไว้ ไม่ว่าจะเป็นเพราะอิทธิพลหรือการพิจารณาอื่นๆ การครอบครองหยานจิงนั้นมีคุณค่าและมีความหมายต่อแคว้นที่ปรารถนาจะปกครองโลกอย่างมาก

จางเสี้ยนจงไม่สามารถจะต้านทานการล่อลวงเช่นนี้ได้

วันที่สามสิบเก้าของแผนที่สมรภูมิ ไม่หนานหลังจากที่กองทัพซิง 180,000 นาย เดินทัพออกจากหยานจิง กองทัพต้าซุน 120,000 นาย ก็มุ่งหน้ามายังหยานจิน เพื่อเข้าโจมตีเมืองในฉับพลัน

ในฐานะหนึ่งในผู้นำที่มีชื่อเสียงของกลุ่มกบฏในช่วงสิ้นสุดต้าหมิง ในช่วงเวลาที่สำคัญ เขาไม่สนใจที่จะทุ่มสุดกำลังเพื่อเล่นพนัน ตราบเท่าที่เขายึดหยานจิงได้ เขาก็ไม่กลัวที่จะเดิมพันชะตากรรมของต้าซี

เผชิญหน้ากับศัตรูที่มีกำลังพลมากกว่าถึง 12 เท่า แม้หยานจิงจะมีการป้องกันที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก มันก็ยังคงตกอยู่ในอันตราย

หลังจากที่กองทัพต้าซี 120,000 นาย มาถึงชานเมืองแล้ว พวกเขาก็ไม่ได้พักทัพและเริ่มการโจมตีในคืนนั้น พวกเขาต้องการจะยึดหยานจิงให้เร็วที่สุดเท่าที่นจะเป็นไปได้

NovelLucky

จางเสี้ยนจงเต็มไปด้วยความมั่นใจ

เมื่อตอร์กอนได้รับจดหมายฉุกเฉินจากหยานจิง การแสดงออกของเขาก็เปลี่ยนไปเป็นครั้งแรก และเขาไม่สามารถจะสงบได้อีกต่อไป

"นี่คือไพ่ลับของศัตรูหรือ?"

การกระทำของกองทัพพันธมิตรนั้นเกินความคาดหมายของเขาโดยสิ้นเชิง ตลอดกระบวนการ เขาถูกชักนำโดยโอหยางโชว

โอหยางโชวได้ออกแบบชุดแผนการการสู้รบที่เชื่อมโยงกันและกัน แต่ละขั้นตอนดูเหมือนจะไม่มีอะไรมากนัก และดูไม่เหมือนว่าจะเป็นแผนการที่ดีมากนัก อย่างไรก็ตาม เมื่อเชื่อมพวกมันเข้าด้วยกันแล้ว มันสามารถจะสั่นคลอนรากฐานของต้าซิงได้

Novel-Lucky

ตอนที่ 1091 การสู้รบครั้งสุดท้าย

https://novel-lucky.blogspot.com

"กลับหยานจิง!"

เวลานี้ ตอร์กอนไม่ลังเลและสั่งให้กองทัพล่าถอยมุ่งหน้าขึ้นเหนือเพื่อช่วยเหลือหยานจิงในทันที

คำสั่งนี้เป็นการฝังต้าชิงโดยสิ้นเชิง

ไม่นานหลังจากที่กองทัพเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ กองกำลังของหลี่จิงและกั้วจื่อยี่ก็ทำตัวเหมือนกับนักล่าที่ล็อกเป้าเหยื่อของพวกเขา พวกเขาแสดงตัวออกมาขณะที่ศัตรูกำลังตื่นตระหนก และพุ่งเข้าใส่พวกเขา

ตอร์กอน, อาจีเกอ, เหลียนผอ และขุนพลคนอื่นๆในฝ่ายราชวงศ์ชิง ล้วนแล้วแต่เป็นขุนพลที่มากประสบการณ์และเตรียมพร้อมสำหรับเรื่องนี้เอาไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม มันเป็นเหตุการณ์ฉุกเฉินของหยานจิง พวกเขาจึงรีบเร่ง จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งต่างๆได้อย่างครอบคลุมหรือปฏิบัติตามแผนได้ทั้งหมด

อีกด้าน กองกำลังของหลี่จิงและกั้วจื่อยี่เตรียมพร้อมอยู่แล้ว และพวกเขารอมานานกว่า 1 สัปดาห์แล้ว แม้ว่ากองทัพชิงจะรีบเตรียมพร้อม แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะป้องกันได้

การสู้รบครั้งสุดท้ายขนาดใหญ่เกิดขึ้นในฉับพลัน

กองทัพพันธมิตรภาคใต้ใช้โอกาสที่กองทัพชิงรีบเร่งเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ เริ่มการโจมตีอย่างไม่หยุดยั้ง หากกองทัพชิงไม่หยุดและยังฝืนเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ กองทัพของพวกเขาก็อาจจะถูกกองทัพพันธมิตรทำลายลงได้

หากพวกเขาหยุดเพื่อต่อสู้ กองทัพพันธมิตรจะถอยหนีและหยุดต่อสู้ หากกองทัพชิงส่งกองกำลังติดตามมา กองทัพพันธมิตรจะกลืนกินพวกเขาโดยไม่ลังเล

กลยุทธ์ที่ไร้ยางอายดังกล่าว สร้างความรำคาญให้กับตอร์กอนเป็นอย่างมาก

หากไม่ใช่เพราะหยานจิงกำลังประสบปัญหา ตอร์กอนก็อยากจะเล่นเกมส์กับกองทัพพันธมิตร ในขณะที่พวกเขารู้ว่ากองทัพชิงกำลังเคลื่อนทัพขึ้นเหนือ การโจมตีของกองทัพต้าซีก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

จางเสี้ยนจงเป็นคนโลภ แต่เขาก็เป็นคนที่หัวใสอย่างแท้จริง

Novel Lucky

ไม่ว่าเขาจะเป็นตกเป็นเหยื่อหรือไม่ก็ตาม กองทัพต้าซีก็ไม่มีทางออก หากพวกเขาล่าถอย กองทัพของพวกเขาก็จะถูกทำลายโดยกองทัพซิง แม้กองทัพซิงจะปล่อยพวกเขาไปชั่วคราว ทั้ง 2 ฝ่าย ก็ยังจะกลายเป็นศัตรูคู่แค้น ที่ไม่อาจคืนดีกันได้อีกต่อไป

ในเมื่อเป็นเช่นนั้น เหตุใดไม่เดินหน้าไปอีกก้าว และทำการโจมตีเพื่อหยุดหยานจิงให้ได้ก่อนที่กองทัพซิงจะกลับมาถึงล่ะ? ด้วยวิธีนี้ พวกเขาจะสามารถใช้เมืองในการป้องกัน และรวบรวมเชลยศึกจำนวนมากเหมือนอย่างที่จักรพรรดิซุ่นจี้ทำกับต้าซิงได้

การโจมตีอย่างรุนแรงของกองทัพต้าซีไม่สนใจการเสียสละอีกต่อไป นี่ส่งผลให้กองทัพซิงที่อยู่ปกป้องเมืองสูญเสียเป็นอย่างมาก แม้แต่ทหารองครักษ์ในพระราชวัง ก็ยังต้องถูกส่งไปยังสนามรบ

ถึงกระนั้น เมืองก็นั่งคงสั่นคลอน

แม้ว่าชาวแมนจูจะอยู่ระดับสูงในเมืองหยานจิงขนาดใหญ่ แต่ประชาชน รวมไปถึงข้าราชการพลเรือน และขุนพล ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นชาวจีนฮั่น

Novel-Lucky

เป็นธรรมดา ที่แม้แต่คนที่จิตใจอ่อนแอมากที่สุด ก็ยังคงมีจิตวิญญาณความรักชาติ

นอกจากนี้ ผู้อ่อนแอก็อาจจะก้าวออกมาในบางครั้ง ตัวอย่างเช่นผู้นำคนชั้นสูงอย่าง เฉียนเฉียนยี่ ที่เริ่มต่อต้านต้าชิงอีกครั้งหลังจากที่ยอมจำนนอย่างไร้เหตุผล

หัวใจของมนุษย์นั้นซับซ้อน

การสูญเสียด่านซานไห่, แผ่นดินเดิมของต้าชิงถูกโจมตี, กองทัพหลักของต้าชิงถูกถ่วงให้ล่าช้าโดยกองทัพพันธมิตรภาคใต้ และหยานจิงถูกปิดล้อม ทุกเรื่องกระทบเข้ากับหัวใจของชาวจีนฮั่น

ดูเหมือนว่าบางอย่างกำลังจะแตกออก

ราชสำนักเองก็ดูเหมือนจะสังเกตเห็นสัญญาณเหล่านี้ แม้ในเวลาที่มืดมนที่สุด เมืองของพวกเขาก็ไม่อาจผ่อนคลายการควบคุมภายในเมืองได้ และต้องระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา

การแสอันดำมืดค่อยๆไหลกระจายไปทั่วทั้งเมือง

NovelLucky

.....

เช่นเดียวกับที่ตอร์กอนกำลังนำทัพกลับมาช่วยเหลือหยานจิง กองกำลัง 180,000 นาย ที่กำลังโจมตีด่านซานไห่ ก็ได้รับคำสั่งไม่ให้ถอยกลับ แต่ให้ทำการโจมตีด่านซานไห่ต่อไป

ความตั้งใจของราชสำนักต้าชิงนั้นชัดเจน

พวกเขาตระหนักว่าหยานจิงกำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุด และศัตรูสามารถจะบุกเข้ามาได้ตลอดเวลา ในช่วงเวลาเช่นนี้ ตำแหน่งของด่านซานไห่มีความสำคัญอย่างมาก

หากพวกเขายึดด่านซานไห่กลับคืนมาได้ ราชสำนักก็ยังมีเส้นทางให้ถอยกลับ แต่หากพวกเขาทำไม่ได้ ราชสำนักก็อาจจะจบสิ้น

สิ่งที่สำคัญและไม่สำคัญนั้นชัดเจนเป็นอย่างมาก

ดังนั้น เช่นเดียวกับที่กองทัพพันธมิตรภาคใต้กัดกองกำลังของตอร์กอน การสู้รบที่ด่านซานไห่ก็ยังคงดำเนินต่อไป

NovelLucky

กองทัพชิงต้องการจะยึดด่านซานไห่คืน แต่เป็นธรรมดาที่กองเรือจักรพรรดิของต้าเซี่ยจะไม่ยอมให้พวกเขาทำได้ เพื่อปกป้องด่าน องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ได้กลับมาช่วยเหลือพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ การป้องกันด่านจึงยิ่งแข็งแกร่งมากขึ้น

การโจมตีของกองทัพชิงนั้นรุนแรงเป็นอย่างมาก พวกเขายิงปืนใหญ่ ในขณะเดียวกับที่ใช้อาวุธปิดล้อมในการเข้าใกล้ด่าน เพื่อพยายามจะเข้ายึดด่านให้เร็วที่สุด

อย่างช่วยไม่ได้ ต่อหน้าปืนใหญ่ประเภท P1 ที่ยิงลงมาจากด้านบน ปืนใหญ่หงยี่สามารถยิงได้เพียง 1-2 รอบเท่านั้น ก่อนที่พวกมันจะถูกทำลาย นอกจากนี้ด้วยความช่วยเหลือของอุปกรณ์การบินลอกเลียน มันทำให้อาวุธปิดล้อมของกองทัพชิงกลายเป็นไร้ประโยชน์

ในเวลานี้ พวกเขากำลังเผชิญหน้ากับปัญหาครั้งใหญ่

หลังจากสู้รบกันตลอดทั้งกลางวันกลางคืน กองทัพชิงก็สูญเสียกำลังพลไปถึง 30,000 นาย ขณะที่ด่านซานไห่ยังคงตั้งตระหง่าน เพื่อให้มันแย่ลงไปอีก ปืนใหญ่ส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ถูกทำลายลงแล้ว

Novel-Lucky

หากปราศจากความช่วยเหลือจากปีนใหญ่ การจะยึดด่านซานไห่นั้นเป็นไปไม่ได้เลย

ความสิ้นหวัง, มองโลกในแง่ร้าย, ความกลัว, ...

อารมณ์เชิงลบต่างๆแพร่กระจายไปทั่วกองทัพชิง และไม่สามารถจะควบคุมได้ ขวัญกำลังใจของกองทัพจึงลดต่ำลงอย่างมาก และทหารบางส่วนก็เริ่มหนีทัพ

กลุ่มแรกที่หลบหนีก็คือ ทหารที่ยอมจำนนต่อกองทัพชิง

พวกเขาเป็นกลุ่มที่จงรักภักดีต่อต้าชิงน้อยที่สุด นอกจากนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าเรือลำนี้สามารถจะคว่ำได้ตลอดเวลา พวกเขาก็ไม่มีความตั้งใจที่จะตายพร้อมกับมัน

ในช่วงเริ่มต้นรัชสมัยของจักรพรรดิซุ่นจี้ ก่อนที่ประวัติศาสตร์จะเปลี่ยนไป และความโหดร้ายของกองทัพชิงจะถูกปกปิด

ในสายตาของชาวจีนฮั่น มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ยอมรับราชวงศ์ชิงอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

นอกจากนี้ ในกองทัพชิงยังมีคนอย่าง หวู่ซานกุ้ย ที่เข้าร่วมเพราะเขารู้สึกได้ถึงโอกาส เมื่อเห็นว่าต้าชิงไม่สามารถจะอยู่รอดได้ พวกเขาก็เริ่มจะมีความคิดเป็นอื่น

เมื่อมีคนนำ ก็ย่อมมีคนตาม

การหลบหนีเริ่มต้นจากทีละคนทีละ เป็นทีละกองร้อย และในท้ายที่สุด มันก็กลายเป็นทีละกองพัน ทั้งหมดหายไปในคืนเดียว

ท่ามกลางพวกเขา มันได้รวมไปถึงกองกำลังของหวู่ซานกุ้ยด้วย

พร้อมกับที่ทหารเหล่านี้หลบหนี ขวัญกำลังใจของกองทัพชิงก็ตกต่ำถึงขีดสุด พวกเขารู้แล้วว่า พวกเขาไม่มีโอกาสจะยึดด่านซานไห่ได้อีกแล้ว

"พวกเราควรจะทำเช่นไรดี?" เหล่าทหารรู้สึกไม่สบายใจ

Novel-Lucky

ในช่วงเวลาที่สำคัญนี้ กองทัพซิงที่หลงเหลืออยู่ 100,000 นาย ก็แยกตัวออกจากกันอีกครั้ง ในครั้งนี้ มันเป็นกองธงแปดเมิ่ง ที่เป็นกองกำลังทหารม้าชั้นสูงของกองทัพซิง

ดังคำกล่าวที่ว่า 'เมื่อเกิดภัยพิบัติ ทุกคนจะวิ่งเพื่อชีวิตของตัวเอง'

ชนเผ่าแมนจูและมองโกลใกล้ชิดกัน แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาก็ไม่ใช่ชนเผ่าเดียวกัน

เมื่อเห็นว่าต้าซิงใกล้จะถูกทำลายลงแล้ว ชาวมองโกลก็ไม่โง่และตายไปพร้อมกับพวกเขา แม้ว่าด่านซานไห่จะเป็นเส้นทางหลัก แต่มันก็ไม่ใช่เส้นทางเดียว

กองทัพกองธงแปดเมิ่งเดินอ้อมด่าน และไม่ได้มีส่วนร่วมในการสู้รบที่วุ่นวายนี้

นี่เป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับกองทัพซิง

ประการแรก พวกเขาสูญเสียกองกำลังชั้นสูงครึ่งหนึ่งของพวกเขา และมันทำให้พลังต่อสู้ครึ่งหนึ่งของพวกเขาลดลงเป็นอย่างมาก ดังนั้น พวกเขาจึงไม่มีทางจะยึดด่านซานไห่ได้อีก ประการที่สอง ทหารในกองทัพเริ่มจะลังเล และแม้แต่ทหารในกองทัพกองธงแปดหมานก็เริ่มลังเล

NovelLucky

บางคนต้องการจะอ้อมด่านเหมือนกองธงแปดเมิ่ง ขณะที่บางคนต้องการจะกลับไปยังหยานจิง เพื่อช่วยครอบครัวของพวกเขา

การสู้รบที่ด่านซานไห่จึงได้มาถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญ

Novel-Lucky

ตอนที่ 1092 ทุกด้านพังทลาย

https://novel-lucky.blogspot.com

ในเวลาไม่ถึง 2 วัน จากกองกำลัง 180,000 นาย ที่ถูกส่งมาโจมตีด่านซานไห่ ก็เหลือเพียงกองทัพกองธงแปดหมาน 40,000 นายเท่านั้นที่ยังเหลืออยู่

พร้อมกับที่กองกำลังนี้สั่นคลอนจากภายในและไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไป กองทัพต้าก็ตัดสินใจจัดการกับพวกเขา องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์พุ่งออกมาเป็นแนวหน้า เข้าโจมตีพวกเขาในฉับพลัน

กองทัพชิงไม่ได้คาดหวังว่ามันจะเกิดขึ้น

กองทัพชิงในปัจจุบัน ขวัญกำลังใจตกต่ำอย่างแท้จริง เมื่อต้องเผชิญกับการโจมตีในฉับพลันขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ ความเห็นของพวกเขาไม่สอดคล้องกันเลย บางคนก็เลือกที่จะต่อสู้ ขณะที่บางคนเลือกที่จะหลบหนี

ในทางตรงกันข้าม ขวัญกำลังใจของกองทัพต้าเซี่ยทะยานขึ้นสู่จุดสูงสุด และการบัญชาการของพวกเขาก็เต็มประสิทธิภาพ

แม้ว่ากองทัพชิงจะมีกำลังพลมากกว่ากองทัพต้าเซี่ยถึง 2 เท่า แต่ขบวนทัพของพวกเขากระจัดกระจาย การพังทลายของกองทัพใกล้เข้ามาแล้ว และไม่มีใครสามารถจะหยุดยั้งมันได้

กองทัพต้าเซี่ยไล่ล่าชัยชนะ เพื่อเก็บเกี่ยวคณูปการสงคราม

การสังหารหมู่ครั้งนี้ดำเนินไปถึงช่วงค่ำ ขณะที่พระอาทิตย์ตกทางทิศตะวันตก ด้านซานไห่ก็ล้อมรอบไปด้วยศพ และไม่มีใครเห็นทหารชิงเหลือรอดแม้แต่คนเดียว

กองทัพชิงที่นี่พังทลายลงแล้ว

ด้วยเหตุนี้ ในเวลาไม่ถึง 3 วัน กองกำลัง 180,000 นาย ของกองทัพชิง ที่เข้าโจมตีด่านซานไห่ด้วยขวัญกำลังใจสูงก็จบลงด้วยความล้มเหลว บ้างก็ตายและบ้างก็หลบหนีไป

การพังทลายเริ่มขึ้นจากภายใน

เมื่อกองทัพชิงเผชิญหน้ากับปัญหาที่ด่านซานไห่ การพังทลายของกองทัพชิงก็เริ่มต้นขึ้น

Novel-Lucky

เมื่อที่จะไม่เข้าไปยั่วยุต้าซี หลังจากที่ทำลายกองทัพซิงที่ด่านซานไห่แล้ว โอหยางโซวไม่ได้นำกองกำลังมุ่งหน้าลงใต้ไปยังหยานจิง แต่เขามุ่งหน้าขึ้นเหนือไปโจมตีเซิ่นหยางแทน

แม้กระนั้น หยานจิงก็จบลงด้วยการถูกยึด

ปายวันถัดมา กองกำลังที่ยังเหลือจากด่านซานไห่กลับไปยังหยานจิง เพื่อนำข่าวความพ่ายแพ้ของพวกเขาไปรายงาน ในเวลานี้ หยานจิงสั่นคลอนอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

กระทั่งในคืนนั้น กองทัพต้าซีก็ประสบความสำเร็จในการบุกเข้าไปยังหยานจิงและจับตัวจักรพรรดิซุ่นจี้ได้

.....

ในขณะข่าวที่หยางจึงถูกยึดแพร่กระจายมาถึงกองกำลังของตอร์กอน มันก็ได้รับการต้อนรับคลื่นระลอกใหม่ของทหารหนีทัพในทันที เหล่าทหารที่เคยยอมจำนนต่อกองทัพซิง เข้าไปยอมจำนนต่อกองทัพพันธมิตรภาคใต้โดยตรง และแม้แต่ส่วนหนึ่งของกองทัพกองธงแปดเมิ่งก็ยอมจำนน

Novel-Lucky

ด้วยเหตุนี้ กำลังพลของกองทัพซิงจึงลดลงไปอย่างมาก

ในขณะเดียวกันนั้น ขวัญกำลังใจและความแข็งแกร่งของกองทัพพันธมิตรภาคใต้ได้ทะยานสูงขึ้นอย่างมาก และพวกเขาก็พยายามบดขยี้กองกำลังหลักของกองทัพซิง เพื่อชำระความผิดของพวกเขา เหล่าทหารที่เพิ่งเข้าร่วมกองทัพพันธมิตรภาคใต้ได้ขอเป็นแนวหน้า พุ่งออกไปหาศัตรูก่อนกองกำลังหลัก

ผลลัพธ์เช่นนี้น่าขบขันอย่างแท้จริง

ไม่ว่าตอร์กอนจะมีความสามารถมากเพียงใด เขาก็ไม่สามารถจะจัดการกับสถานการณ์เช่นนี้ได้ ยิ่งมันดำเนินไป ตอร์กอนก็ยิ่งสับสน จนเขาไม่รู้ว่าควรจะทำเช่นไร

หยานจึงถูกยึด, ด่านซานไห่ก็อยู่ในมือของศัตรู แม้แต่เซิ่นหยางก็กำลังเผชิญกับหายนะ

โลกไม่มีสถานที่สำหรับพวกเขาอีกแล้ว

ตอร์กอนต้องการจะหยุดและเสี่ยงทั้งหมดที่มีกับกองทัพพันธมิตร "แม้ว่าข้าจะต้องตาย ข้าก็จะต้องนำบางส่วนของพวกเขาไปกับข้า" การที่ชนเผ่าเล็กๆ

NovelLucky

กลายเป็นผู้ปกครองแผ่นดินจีนได้ มันเห็นได้ชัดว่าพวกเขาเต็มไปด้วยความกล้าหาญและองอาจ

ความคิดของตอร์กอนนั้นยอดเยี่ยม แต่หากกองทัพซิงทุ่มสุดกำลังอย่างแท้จริง แม้แต่หลี่จิงอาจจะไม่กล้าต่อสู้ซึ่งหน้ากับพวกเขา กองทัพสิ้นหวังที่ป้าคลั่งนั้นน่ากลัวอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม บางคนไม่เห็นด้วยกับตอร์กอน

คนผู้นั้นก็คือ ตี่เฉิน

เขาได้ในสิ่งที่เขาต้องการแล้ว แล้วเหตุใดเขาถึงยังจะต้องให้ทหารกองทัพต้าโจวตายไปพร้อมกับทหารกองทัพซิงด้วยเล่า? ไม่นานหลังจากที่กองกำลังที่เคยยอมจำนนต่อกองทัพซิงหลบหนีออกไป ตี่เฉินก็นำกองทัพของเขาแยกตัวออกไปจากสนามรบหลัก และรอจนกว่าสงครามจะสิ้นสุดลง

ในเวลานี้ ตอร์กอนพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง

แม้ว่าเขาต้องการจะทุ่มทุกสิ่งทุกอย่างออกไป หลี่จิงก็จะไม่เล่นกับเขา กองทัพพันธมิตรภาคใต้ปิดล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน แต่ไม่ได้เข้ามาโจมตีโดยตรง

Novel-Lucky

อีกด้าน กั้วจื่อยี่อาศัยความได้เปรียบด้านกำลังพลของพวกเขา ทำการสังหารหมู่กองกำลังของอาจีเกออย่างไร้ปราณี แม้ว่าพวกเขาจะแข็งแกร่ง แต่ความแตกต่างของกำลังพลนั้นมากเกินไป ในเวลาไม่ถึง 1 วัน พวกเขาก็ถูกกวาดล้างออกไปทั้งหมด

หลังจากนั้น สนามรบก็เข้าสู่ช่วงเวลาสุดท้าย

หลังจากที่กองกำลังของกั้วจื่อยี่ทำลายกองกำลังของอาจีเกอแล้ว พวกเขาก็ไปสมทบกับกองกำลังของหลี่จิง กองทัพพันธมิตรภาคใต้รวมตัวกัน เมื่อรวมกับกกองกำลังที่ยอมจำนนและเพิ่งเข้าร่วมใหม่แล้ว พวกเขามีกำลังพลถึง 500,000 นาย

เมื่อเผชิญหน้ากับกองทัพขนาดใหญ่เช่นนี้ ไม่มีสิ่งใดที่ตอร์กอนสามารถจะทำได้อีก เขาติดตามอาจีเกอไปอย่างรวดเร็ว

การสู้รบครั้งสุดท้ายนั้นรุนแรงเป็นอย่างมาก ตอร์กอนมุ่งมั่นที่จะปกป้องเกียรติยศและความรุ่งโรจน์ของต้าชิงจนถึงที่สุด และเผชิญหน้ากับกองทัพพันธมิตรอย่างกล้าหาญ

น่าเสียดายที่เขาเผชิญหน้ากับนักล่าที่ทรงปัญญา

Novel-Lucky

หลี่จิงมีประสบการณ์มากมาย และเขารู้ว่าควรจะทำอย่างไรขณะเผชิญหน้ากับเหยื่อที่กำลังจะเสี่ยงเป็นครั้งสุดท้าย เขาเปลี่ยนขบวนทัพของเขาอย่างต่อเนื่องและอาศัยความได้เปรียบด้านกำลังพลบดขยี้ศัตรู

เมื่อพวกเขาเหนื่อยล้าแล้ว กองทัพพันธมิตรก็จะโจมตีพวกเขา

'มันยังไม่เป็นไรหากพวกเขาไม่โจมตี แต่หากพวกเขาทำการโจมตีแล้ว มันจะอันตรายถึงชีวิต'

การโจมตีครั้งสุดท้ายของกองทัพพันธมิตรได้ทำลายกองทัพชิงอย่างสิ้นเชิง

ขณะที่พระอาทิตย์ตก แสงสีแดงของมันดูราวกับปีศาจร้าย

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่แห่งยุคนี้ ได้เสียชีวิตในสนามรบ จากกฎของแผนที่สมรภูมิ ตอร์กอนจะไม่ได้เข้าไปในเขตทุรกันดารของแผนที่หลัก เนื่องจากผู้นำฝ่ายราชวงศ์ชิงก็คือ จักรพรรดิซุ่นจี้

.....

Novel Lucky

วันที่สี่สิบของแผนที่สมรภูมิ กองทัพพันธมิตรเคลื่อนทัพมาใกล้หยานจิง

หลี่จิงได้ส่งกองกำลังหนึ่งไปที่ซีอาน จางเสี้ยนจงจำใจส่งมอบตัวจักรพรรดิซุ่นจี้ และยอมสละเมืองหยานจิง

มันไม่ใช่ว่าจางเสี้ยนจิงขี้ขลาด แต่หลังจากที่บดขยี้กองกำลังหลักของกองทัพชิงแล้ว กองทัพพันธมิตรภาคใต้ก็กลายเป็นกองทัพที่แข็งแกร่งที่สุด เผชิญหน้ากับคู่ต่อสู้ดังกล่าว ต้าซีไม่สามารถจะปกป้องซีอานได้ ไม่ต้องกล่าวถึงหยานจิงบางที ในช่วงเวลาเช่นนี้ เขาถึงได้ตระหนักว่า เขาได้ถูกล่อลวงโดยโอหยางโชว

ตั้งแต่เริ่มต้น ต้าซีถูกใช้งานฟรี

"บ้าเอ้ย!" จางเสี้ยนจงสบถออกมา อย่างไรก็ตาม เขากล้าระบายความไม่พอใจออกมาในที่มืดเท่านั้น

คนที่ไม่มองการณ์ไกลมักจะจบลงเช่นนี้

.....

Novel-Lucky

เมื่อจักรพรรดิซุ่นจี้ถูกส่งมอบให้กับกองทัพพันธมิตรแล้ว ในที่สุดแผนที่สมรภูมิก็สิ้นสุดลง

จากนั้น แจ้งเตือนสงครามก็ดังขึ้น

"แจ้งเตือนสงคราม : สงครามชิงทำลายหมิง สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว ฝ่ายราชวงศ์หมิงประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์!"

"แจ้งเตือนสงคราม : สงครามชิงทำลายหมิง สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว คำนวณคะแนนคณูปการพิเศษของผู้เล่น จากคณูปการและการมีส่วนร่วมของผู้เล่น!"

แจ้งเตือนระบบดังขึ้นในหูของโอหยางโชว

"แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ ตัวแทนผู้เล่นฝ่ายราชวงศ์หมิง รวบรวมกลุ่มอำนาจต่างๆ, เข้ายึดภาคเหนือ และจับกุมจักรพรรดิเซิ่นจี้ ได้รับคะแนนคณูปการพิเศษ : 80,000 แต้ม!"

เนื่องจากมีลอร์ดเหลือเพียง 3 คนเท่านั้น การจัดอันดับจึงเป็นไปอย่างรวดเร็ว

NovelLucky

ลำดับ	ชื่อ	คะแนนคณูปการสงคราม
1	ฉีเยว่หวู่ยี่	2,000,000
2	เฟิงฉิวฮวง	1,700,000
3	ตี่เฉิน	500,000

เมื่อถึงตอนนี้ แผนที่สมรภูมิก็ได้สิ้นสุดลง

Novel-Lucky

ตอนที่ 1093 ราชาแห่งแผนที่สมรภูมิ

https://novel-lucky.blogspot.com

ในระหว่างช่วงสุดท้ายของแผนที่สมรภูมิครั้งนี้ กองทัพต้าโจว 100,000 นายยืนเป็นผู้ชมตั้งแต่เริ่มต้น พวกเขาไม่ได้ต่อสู้อย่างจริงจังเลยในแผนที่สมรภูมิครั้งนี้ ซึ่งมันเป็นสาเหตุให้คะแนนคณูปการสงครามของตี่เฉินต่ำมาก

แน่นอนว่า ไม่มีผู้พ่ายแพ้อย่างแท้จริงในแผนที่สมรภูมิครั้งนี้

สิ่งน่ายินดีก็คือ หลังแผนที่สมรภูมิครั้งนี้สิ้นสุดลง โอหยางโชวจะได้รับคะแนนการกุศล 200,000 แต้ม ซึ่งเขาก็ต้องการเพียง 200,000 แต้ม สำหรับเลื่อนตำแหน่งเป็นบุตรแห่งสวรรค์

เฟิงฉิวฮวงเป็นก็เก็บเกี่ยวกำไรได้มากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การที่เธอจะเลื่อนตำแหน่งจากดยุคเป็นเจ้า เธอจะต้องใช้คะแนนเป็นเท่าตัว เธอจึงจำเป็นจะต้องใช้เวลาอีกซักพักกว่าจะเลื่อนตำแหน่งได้อีกครั้ง

แน่นอน แม้ว่าเธอจะกลายเป็นราชินี แต่ด้วยสถานการณ์ของดินแดนหงส์สาบสูญ เธอไม่มีโอกาสที่จะอัพเกรดเป็นราชวงศ์จักรพรรดินีเลย

จากคำกล่าวของเฟิงฉิวฮวง เธอได้เริ่มเควสก่อตั้งประเทศแล้ว หากทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่น ภายใน 1-2 เดือน ดินแดนหงส์สาบสูญก็จะสามารถสร้างราชวงศ์ของพวกเขาและเข้าสู่ยุคใหม่ได้

สถานการณ์ที่มีถึง 3 ราชวงศ์ในประเทศเดียว อาจจะมีเพียงแค่ที่จีนเท่านั้น

.....

ขณะที่แผนที่สมรภูมิสิ้นสุดลง โอหยางโชวยังคงอยู่ที่เซิ่นหยาง

หลังจากนำกองกำลังเข้าโจมตีเมืองหลวงเก่าต้าซิง โอหยางโชวไม่ได้คาดหวังเลยว่าจะได้รับสิ่งที่น่าประหลาดใจใดๆ แต่ในพระราชวังนั้น เขากลับได้รับไอเท็มพิเศษที่มีค่าอย่างแท้จริงมา

จิตวิญญาณทหารม้า(ความเร็ว) : หลังจากเปิดใช้งาน ความเร็วกองกำลังทหารม้าของราชวงศ์จะเพิ่มขึ้น 80% อย่างถาวร

ในฐานะลูกหลานชนเผ่านู่เจิน กองกำลังทหารม้ากองทัพกองธงแปดของแมนจูนั้นยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง

Novel-Lucky

พร้อมกับจิตวิญญาณทหารม้า(ความอึด)ที่เขาได้รับมาจากสงครามหยาซาน เมื่อบัฟทั้งสองทำงานร่วมกัน กองกำลังทหารม้าต้าเซี่ยจะกลายเป็นอยู่ยงคงกระพัน

แม้แต่กองกำลังทหารม้ามองโกลที่มีชื่อเสียงก็จะไม่สามารถเทียบกับพวกเขาได้

ในขณะที่โอหยางโชวกำลังออกจากเซิ่นหยาง และมุ่งหน้าไปยังเซี่ยนเย่เพื่อรับรางวัลสุดท้าย แจ้งเตือนจากระบบก็ดังขึ้น ซึ่งมันทำให้เขาตกตะลึงเป็นอย่างมาก

"แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ สำหรับการเผยแพร่ความรุ่งโรจน์ของชาวจีนฮั่นในระหว่างสงครามหยาซานและสงครามชิงทำลายหมิง แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณของชาวจีน ได้รับรางวัลพิเศษ : จิตวิญญาณของชาวจีน!"

จิตวิญญาณของชาวจีน : หลังจากเปิดใช้งาน จะทำให้ราชวงศ์กลายเป็นราชวงศ์อย่างถูกต้องของจีน มีตำแหน่งอยู่ในระดับสูงสุด

ยิ่งโอหยางโชวคิดเกี่ยวกับมันมากเท่าไหร่ เขาก็ยิ่งตกตะลึงมากเท่านั้น

Novel-Lucky

สถานะของไอเท็มค่อนข้างคลุมเครือ แต่ละคำมีความหมายที่ลึกซึ้ง สำหรับราชวงศ์แล้ว มันมีความหมายมากกว่ากำลังพล 1 ล้านนายเสียอีก

"อย่างถูกต้องมันหมายความว่าอะไร?"

คำนี้ปรากฏครั้งแรกในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งใช้เรียกผู้มีอำนาจตามกฎหมาย, ขงจื๊ออย่างถูกต้อง และพิธีกรรมอย่างถูกต้อง มันหมายความว่าราชวงศ์ปฏิบัติตามข้อกำหนดและจารีตประเพณีของราชาและจักรพรรดิองค์ก่อนหน้า และเป็นผู้ปกครองจีนอย่างถูกต้อง

มันเหมือนจะเรียกว่า เคารพราชา และแยกออกจากความป่าเถื่อน

บางคนกล่าวว่า 'อย่างถูกต้อง หมายถึงความชอบธรรมสูงสุด'

ตั้งแต่ที่ต้าเซี่ยดำรงตำแหน่งอย่างถูกต้อง นับจากนี้ไป ต้าฉิน, ต้าฮั่น, ต้าสุ่ย, ต้าถัง และต้าซ่ง จะปฏิบัติกับต้าเซี่ยด้วยความเคารพ

แน่นอนว่า นี่เป็นเพียงทฤษฎีเท่านั้น

Novel Lucky

ถึงกระนั้น นี่ก็เป็นความสำเร็จครั้งใหญ่ของต้าเซี่ย

ด้วยรางวัลนี้ รางวัลที่หมิงใต้จะมอบให้แก่เขาจะไม่มีความสำคัญอีกต่อไป โชคดีที่ไกอาช่างคิดและมอบของขวัญที่มีค่าอย่างแท้จริงมาให้ มันทำให้การเดินทางไปเซี่ยนเย่ของเขาไม่เสียเปล่า

โอหยางโชวมองไปที่มัน และพบว่ามันเป็นยันต์แผ่นหนึ่ง

ยันต์ปิดภูเขา : หลังจากเปิดใช้งาน จะสามารถปิดเส้นทางภูเขาถาวรได้ 1 แห่ง หรือปิดชั่วคราวได้ 3 แห่ง โดยการปิดชั่วคราวจะกินเวลา 3 เดือน

"น่าสนใจ!"

โอหยางโชวคิดเกี่ยวกับมันและยิ้มออกมา จากนั้น เขาก็เทเลพอร์ตกลับแผนที่หลัก

.....

ขณะที่เขากลับมายังเมืองซานไห่ มันก็เป็นวันที่ 29 ของเดือนที่ 7 แล้ว

Novel-Lucky

ทันทีที่โอหยางโชวปรากฏตัว ประกาศจากระบบก็ดังขึ้น

"ประกาศระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ จากสงคราม 10 ครั้งในจีน ได้เป็นตัวแทนผู้เล่นทุกครั้งและสามารถบรรลุชัยชนะได้ทุกครั้ง ประสบความสำเร็จสูงสุดในแผนที่สมรภูมิ ได้รับรางวัลพิเศษ : ฉายา 'ราชาแห่งแผนที่สมรภูมิ' และอีก 1 รางวัลสุดพิเศษ!"

ในขณะนั้น เหล่าผู้เล่นจีนก็เต็มไปด้วยความตกตะลึง เมื่อพวกเขาได้รู้ว่า โอหยางโชวได้สร้างความอัศจรรย์อีกครั้งแล้ว

ในแผนที่สมรภูมิ พันธมิตรหยานหวงได้ก้าวเข้ามามีบทบาทตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ว่าพวกเขาจะเลือกฝ่ายใด โอหยางโชวก็จะสามารถพลิกสถานการณ์กลับมาได้ในท้ายที่สุด

"การได้รับชัยชนะเพียงครั้งเดียว ไม่ได้มีความหมายเท่ากับการได้รับชัยชนะทุกครั้ง"

โอหยางโชวสามารถชนะสงครามได้ 10 ครั้งติดต่อกัน นี่เพียงพอแล้วที่ชื่อของเขาจะได้รับการจารึกในประวัติศาสตร์

Novel-Lucky

"น่าอัศจรรย์นัก!"

ในขณะที่ประกาศดังออกไป ในมุมต่างของเขตทุรกันดาร เป็นกลุ่มคนพิเศษกลุ่มหนึ่ง อัตลักษ์เดิมของพวกเขาก็คือลอร์ด แต่ในปัจจุบัน พวกเขาไม่ใช่อีกแล้ว

บางคนในหมู่พวกเขากลายเป็นผู้เล่นอาชีพสายการทำงาน, บางคนก็เป็นผู้เล่นอาชีพสายต่อสู้ และบางคนก็เป็นพ่อค้า

ไม่ว่าจะเป็นอะไร พวกเขาต่างก็มีจุดร่วมเดียวกัน ซึ่งก็คือ พวกเขาเคยทำงานร่วมกับต้าเซี่ย หรือเคยต่อสู้กับต้าเซี่ย ในแผนที่สมรภูมิ

มีเพียงผู้ที่เข้าร่วมเท่านั้น ถึงจะเข้าใจว่าความสำเร็จนั้นยอดเยี่ยมเพียงใด และมันทำให้พวกเขามีความเคารพต่อเขาเพิ่มมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกับโอหยางโชวที่ได้รับการยกย่องจากเหล่าผู้เล่นแล้ว ตี่เฉินรู้สึกหดหู่และเขารู้สึกถึงความล้มเหลวเป็นอย่างมาก ในการต่อสู้กับโอหยางโชว ตี่เฉินไม่เคยอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าเขาเลย

NovelLucky

เดิม สิ่งนี้ยังไม่ชัดเจนนัก แต่เมื่อไกอาประกาศมันออกไป ตี่เฉินก็ตระหนักถึงมันได้

"ข้าไม่มีโชคชะตาที่จะเอาชนะเขาได้เลยหรือ?"

ภาพของโอหยางโชวที่อยู่ยงคงกระพัน ได้ถูกจารึกในหัวใจของตี่เฉิน

ก่อนที่ตี่เฉินจะตั้งสติได้ ชุดประกาศจากระบบก็ดังขึ้น

"ประกาศระบบ : สงครามซิงทำลายหมิงสิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว บุคคลทางประวัติศาสตร์จากราชวงศ์หมิงและซิงเข้าสู่เกมส์โดยอัตโนมัติ!"

ในฐานะที่ราชวงศ์ทั้งสองเป็นราชวงศ์สุดท้ายในยุคศักดินาของจีน แม้ว่าราชวงศ์หมิงและซิงจะไม่ได้ยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง แต่พวกเขาก็ยังให้กำเนิดผู้มีความสามารถมากมาย

เพียงแค่ในต้าเซี่ย ก็มีทั้ง เจิ้งเหอ, หยานซ่ง, หลี่หงจาง, จางถิงหยู, ฮูจงเสี้ยน, ไห่รุ่ย, เทียนเหวินจิง, หวังโชวเหริน, ซีหลาง, ฉินจี้กวง, หยูต้าโหยว และคนอื่นๆอีกมาก

ในด้านข้าราชการพลเรือน พวกเขามีจางจู้เจิ้ง ซึ่งเป็น 1 ใน 10 เสนาบดีระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ แล้วยังมีบุคคลเพียงผู้เดียวที่มีตระกูลถึง 10 รุ่น ฟางเสี่ยวหรู นอกจากนี้ ยังมีหลิวปอเหวิน, ซางหลู่ และคนอื่นๆอีกมาก

ในความเป็นจริง ผู้ช่วยของจักรพรรดิราชวงศ์หมิงแต่ละคน ต่างก็เป็นคนที่มีความสามารถ

ในด้านราชวงศ์ชิง มีจางจื่อตง, เจงกั้วฟาน และจั้วจงถัง นอกจากนั้นยังมีโอปออิ, เหอเซิ่น, หลิวหยง, หลี่กวงตี้ และคนอื่นๆ

ในด้านขุนพล มีทั้ง หยวนฉงฮวน, ติงหรูชาง, เติ้งซีชาง, เยว่จงฉี และคนอื่นๆ

Novel-Lucky

ตอนที่ 1094 จูหยวนจางและคังซี

https://novel-lucky.blogspot.com

"แจ้งเตือนระบบ : สงครามชิงทำลายหมิง ได้สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว หมิงไท่จู จูหยวนจาง ย้านเข้าสู่เมืองหลวงเซี่ยนเย่ ราชสำนักเซี่ยนเย่กลายเป็นราชสำนักหมิง หลี่ซานชาง, สู่ต้า, ชางหยูชุน, หลี่เหวินจง, เติ้งหยู, เฟิงเซิ่ง, ถังเหอ, หลิวปอเหวิน, หลานหยู และขุนพลและข้าราชการพลเรือนคนอื่นๆ ย้ายเข้าสู่ราชวงศ์หมิงอันยิ่งใหญ่!"

สู่ต้าเป็น 1 ใน 10 ขุนพลระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์จีน นอกเหนือจากสู่ต้าแล้ว ชางหยูชุน, หลี่เหวินจง, เติ้งหยู, มู่หยิง และทั้งเหอ พวกเขาทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นขุนพลชั้นสูง

โอหยางโชวต้องการสู่ต้า

ไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่น แต่เขาเป็นขุนพลระดับพระเจ้าที่เก่งด้านอาวุธปืนหาซึ่งได้ยากอย่างมาก กลุ่มกองทัพทหารประจำบ้าน ต้องการผู้บัญชาการอย่างสู่ต้า

อย่างช่วยไม่ได้ สู่ต้าติดตามอยู่ด้านข้างจูหยวนจาง โอหยางโชวจึงทำได้เพียงวางแผนที่จะรับเขามาในอนาคตเท่านั้น

ราชวงศ์หมิงที่เพิ่งย้ายเข้าไปในเซี่ยนเย่ ทำให้มันมีเสถียรภาพอย่างแท้จริง โชคดีที่เซี่ยนเย่ตั้งอยู่ในมณฑลไห่ตงของราชวงศ์โจวอันยิ่งใหญ่ โอหยางโชวจึงไม่จำเป็นจะต้องกังวลเกี่ยวกับพวกเขา

"ประกาศระบบ : สงครามชิงทำลายหมิงสิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว จักรพรรดิชิงคังซีย้ายเข้าสู่เมืองหลวงชิงตู ราชสำนักชิงตูกลายเป็นราชสำนักชิง ซอนิน, ซัคซาฮา, เอปิลุน, โอปออิ, เหยาฉีเซิ่ง, เซาหยิน, หมิงจู, โจวเผ่ยกง และขุนพลและข้าราชการที่มีชื่อเสียงคนอื่นๆ ย้ายเข้าสู่ราชวงศ์ชิงอันยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ!"

ซอนิน, ซัคซาฮา, เอปลุน และโอปออิ พวกเขาเป็นผู้สำเร็จราชการทั้งสี่ของคังซี นอกจากซอนินแล้ว อีก 3 คน มีจุดจบที่ไม่ดี

แม้แต่เซาหยิน, หมิงจู และโจวเผ่ยกง ก็มีจุดจบที่ไม่ดีเช่นกัน

พร้อมกับที่ข้าราชการพลเรือนและขุนพลเหล่านี้ปรากฏตัวขึ้นในเมืองหลวงชิงตู และราชสำนักชิงย้ายเข้ามา มันเป็นที่น่าสนใจว่าจะมีเหตุการณ์ที่น่าสนใจเช่นใดเกิดขึ้น

ถัดไปเป็นเหล่าองค์ชายของคังซี ใครจะรู้ว่าพวกเขาจะปรากฏตัวพร้อมกับเขาหรือไม่ ในประวัติศาสตร์ มังกรทั้งเก้าต่อสู้แย่งบัลลังก์กันจนกลายเป็นตำนาน มันรุนแรงและโหดร้ายอย่างแท้จริง

ในเขตทุรกันดารที่วุ่นวาย ฝ่ายต้าชิงดูเหมือนจะแข็งแกร่งกว่าต้าหมิง เพราะต้าชิงมีความเชื่อมโยงกับแคว้นจิน รวมถึงเป็นที่คาดการณ์กันว่าพวกเขาจะร่วมมือกับต้าโจว

พร้อมกับที่ต้าหมิงและต้าชิงปรากฏตัวขึ้นในเขตทุรกันดาร เมืองหลวงทั้งเก้าก็มีจักรพรรดิครบทั้งหมดแล้ว แต่เนื่องจากต้าหลี่ล่มสลายไปแล้ว จึงอาจกล่าวได้ว่าเหลือเพียง 8 เมืองหลวงเท่านั้น

เมื่อมาถึงจุดนี้ ประวัติศาสตร์จีนก็เสร็จสมบูรณ์

จีนในปัจจุบัน มีต้าเซี่ยอยู่ทางใต้, ต้าโจวอยู่ทางเหนือ, ดินแดนหงส์สาบสูญอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ, ต้าฉิน, ต้าถัง และต้าฮั้น อยู่ตอนกลาง, ที่แทรกอยู่ระหว่างพวกเขามีต้าสุย, ซู่-ฮั่น, ต้าซง และต้าหมิง รอบนอกมีทิเบต, เติร์กตะวันตก, ซีเซี่ย, มองโกล และจิน โดยรวมแล้วมีทั้งสิ้น 16 กลุ่มอำนาจ

มีเพียงจีนเท่านั้นที่มีสถานการณ์ที่ซับซ้อนเช่นนี้

เมื่อนับรวมผู้เล่นจีน 100 ล้านคน ที่กระจัดกระจายไปทั่วแล้ว สถานการณ์ยิ่งซับซ้อนจนเกินกว่าจะจินตนาการได้ มันเลวร้ายยิ่งกว่ายุคฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงหลายเท่า

Novel-Lucky

ผลก็คือ ผู้คนพากันกล่าวว่า "ใครก็ตามที่ครอบครองจีนได้ ก็จะได้ครอบครองโลก"

จากแผนการของโอหยางโชว ในช่วงระยะเวลาต่อจากนี้ ขณะที่ต้าเซี่ยวยังคงขยายตัวออกไปอย่างต่อเนื่อง มันจะทำให้จีนรวมเป็นหนึ่ง และมันจะรวมกลุ่มอำนาจต่างๆเข้าด้วยกัน

ในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ เป้าหมายหลักของต้าเซี่ยก็คือซู่-ฮั่นและจิน

ซู่-ฮั่นเป็นศัตรูของต้าเซี่ย และมันก็ตั้งอยู่ในเขตแดนของต้าเซี่ย มันเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องได้รับการจัดการ นอกจากนี้ การทำลายราชวงศ์ซู่-ฮั่น ยังเกี่ยวข้องกับการขยายอำนาจไปทางตะวันตกของต้าเซี่ยอีกด้วย

หากพวกเขาไม่กำจัดซู่-ฮั่น พวกเขาก็จะไม่สามารถโจมตีทิเบตและซีเซี่ยได้

โชคดี ก่อนปีใหม่ หลังจากที่ยึดมณฑลเสฉวนได้แล้ว พวกเขาก็ได้เริ่มดำเนินแผนการของพวกเขา

Novel-Lucky

ครึ่งปีผ่านไป ต้าเซี่ยได้สร้างกำแพงเหล็กล้อมรอบเฉิงตู และได้สร้างป้อมปืนใหญ่ไว้อีกเกือบ 300 แห่ง

ราชวงศ์ซู-ฮั่น ถูกต้อนจนมุมอย่างสิ้นเชิง

สรุปจากประสบการณ์ที่ได้รับจากต้าหลี่ โอหยางโชวตระหนักได้ว่า การจะทำลายเมืองหลวง โดยเฉพาะเมืองหลวงในจีน เขาจะต้องโจมตีไปที่หัวใจของมันเป็นลำดับแรก จากนั้นก็เป็นการสู้รบ และจบลงด้วยการปิดล้อมเมือง

จากรายงานขององครักษ์ซานไห่ สถานการณ์ในปัจจุบันของซู-ฮั่น ไม่ได้อยู่ในสภาพที่ดีนัก

ซู-ฮั่นกำลังเผชิญหน้าปัญหาเดียวกับที่ต้าหลี่เผชิญ แต่พวกเขาอยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งกว่า เวลาที่พวกเขาเผชิญหน้ากับปัญหายาวนานขึ้นเรื่อยๆ แตกต่างจากความใจอ่อนของต้วนเจิ้งชุน หลิวเป่ยแน่วแน่และรู้วิธีทำให้คนจงรักภักดีต่อเขา ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าซู-ฮั่นจะอยู่ในสภาพที่ไม่ดี แต่มันก็ยังคงอดทนอยู่ได้

จากคำกล่าวของหลิวเป่ย "ไม่ว่ามันจะยากเพียงใด มันก็ไม่มีทางที่จะยากกว่าในยุคสามก๊กใช่หรือไม่?"

Novel-Lucky

เผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามเช่นนี้ ต้าเซี่ยจำเป็นต้องเตรียมการอย่างมากในการเข้ายึดเฉิงตู มันจะดีกว่าหากพวกเขามีกลยุทธ์ที่ยอดเยี่ยมหรือทำลายซู่-ฮั่นจากข้างในได้ ไม่อย่างนั้น ราคาที่พวกเขาต้องจ่ายคงจะสูงเป็นอย่างมาก

โอหยางโชวมีความคิดคร่าวๆเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว

.....

หลังจากที่กลับมาที่พระราชวังเซี่ยแล้ว ในที่สุดโอหยางโชวก็มีเวลาตรวจสอบฉายาและรางวัลสุดพิเศษที่เขาได้รับ

ราชาแห่งแผนที่สมรภูมิ : ฉายาเฉพาะ ขณะที่ราชวงศ์ทำสงคราม ขวัญกำลังใจเพิ่มขึ้น 15%, ความเร็วในการเคลื่อนที่ เพิ่มขึ้น 10% และพลังป้องกัน เพิ่มขึ้น 15%

มันเป็นฉายากที่ยอดเยี่ยม สามารถช่วยกองทัพต้าเซี่ยได้และสอดคร้องกับแนวคิดกองทัพชั้นสูงของโอหยางโชว ในเวลานี้ กองกำลังชั้นสูงต่างๆได้ปิดช่องว่างด้านการฝึกอบรม, อุปกรณ์ และการขบวนทัพแล้ว ต้าเซี่ยยังคงมีข้อได้เปรียบกองทัพของดินแดนอื่นๆ เพราะบัฟเสริมความแข็งแกร่งของพวกเขาเมื่อจำนวนบัฟเพิ่มมากขึ้น มันก็ค่อยๆมีความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ที่สามารถจะมองเห็นและรู้สึกได้

Novel-Lucky

บอร์ดรับสมัคร : หลังจากเปิดใช้งาน ความดึงดูดบุคคลทางประวัติศาสตร์ในเขตทุรกันดาร เพิ่มขึ้น 300% เป็นเวลา 1 เดือน ผลของมันจะเชื่อมโยงกับลักษณะพิเศษของดินแดน

ต้องไม่มองว่าต้าเซี่ยได้รับบุคคลทางประวัติศาสตร์มาเป็นจำนวนมากแล้ว ขณะที่ประวัติศาสตร์จีน 5,000 ปีสมบูรณ์ มันยังมีบุคคลทางประวัติศาสตร์อีกมากที่ยังคงเก็บตัวเงียบอยู่

เพียงแค่ต้าหมิงและต้าชิงที่เพิ่งจะเข้ามา ก็มีข้าราชการพลเรือนและขุนพลมากกว่าที่ต้าเซี่ยมีแล้ว และในหมู่พวกเขายังมีบุคคลที่มีความสามารถที่ยอดเยี่ยมอย่าง ข้าราชการที่มีชื่อเสียงทั้งสี่แห่งชิงหลังอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีขุนพลเรืออย่าง ติงหรูชาง และเติ้งซีชาง

ความเข้าใจด้านอาวุธปืนของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธปืนสมัยใหม่ เป็นสิ่งที่แม้แต่สู่ต้าก็ไม่สามารถจะเทียบได้

ถัดไปเป็นนักเขียนอย่าง เซาเซว่ฉิน ทันทีที่เข้ามา เขาจะนำโรงเรียนนักเขียนเข้ามาด้วย และมันจะทำให้วัฒนธรรมรุ่งเรืองขึ้นอย่างแน่นอน

NovelLucky

นอกจากนี้ ยังมีผู้มีความสามารถอย่าง สู่เว่ย และหยางเซิ่น แม้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถปกครองแผ่นดินได้ แต่พวกเขาก็ยังสามารถเข้าสู่ศาลาเอกสารลับเพื่อจัดการกับเอกสารได้

แม้จะให้พวกเขาอยู่ในสำนักที่ปรึกษาการปกครอง มันก็ยังคงเหมาะสม

ตอนนี้ มันขึ้นอยู่กับว่าต้าเซี่ยจะสามารถดึงดูดผู้มีความสามารถจากช่วงเวลา 'สุดยอดโปรโมชั่น' นี้ได้มากเพียงใด

Novel-Lucky

ตอนที่ 1095 บ้านแมนดาริน

https://novel-lucky.blogspot.com

ผ่านไป 1 เดือน อย่างรวดเร็ว

ด้วยบัฟที่ทรงพลังของบอร์ดรับสมัคร โอหยางโชวเต็มไปด้วยความสุขและความกังวลในช่วงเดือนนี้

เขามีความสุขเพราะบัปทรงพลังอย่างแท้จริง ในเวลาเพียงเดือนเดียว ต้าเซี่ยได้ดึงดูดผู้มีความสามารถจากประวัติศาสตร์ที่ระดับแตกต่างกันได้มากถึง 40 คน ในหมู่พวกเขายังมีระดับพระเจ้าอย่าง เจงกั้วฟ่าน

ช่วงเวลาที่เจงกั้วฟ่านมาถึง โอหยางโชวได้นำเขาเข้าไปในคณะรัฐมนตรี

ชื่อ : เจงกั้วฟ่าน(ระดับพระเจ้า)

ฉายา : 1 ใน 10 เสนาบดีระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์จีน

ราชวงศ์ : ราชวงศ์ชิง

อัตลักษณ์ : ผู้อาวุโสคณะรัฐมนตรีแห่งต้าเซี่ย

อาชีพ : ข้าราชการพลเรือน

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 80

กำลัง : 40

สติปัญญา : 80

การเมือง : 98

ลักษณะพิเศษ : เสนาบดีผู้มีชื่อเสียง(ความสื่อสัตย์ดินแดน เพิ่มขึ้น 40%, ประสิทธิภาพดินแดน เพิ่มขึ้น 25%, มาตรฐานวรรณกรรม เพิ่มขึ้น 15%, มาตรฐานการปกครองดินแดน เพิ่มขึ้น 30%)

Novel-Lucky

หนังสือ : กฎหมายเก้าฉบับ

การประเมิน : เจงกั้วฟ่านเป็นนักอ่านที่มีความสามารถ เขาใช้ความรู้ของเขาในการส่งเสริมบุคคลที่มีความสามารถ เขามีความรู้และมองการณ์ไกล ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณชน เป็นคนที่มีความสามารถที่หาได้ยากในประวัติศาสตร์ แม้ว่าเขาจะไม่เก่งในการต่อสู้ แต่เขาก็มีความสามารถในการจัดการและเลื่อนตำแหน่งให้กับเหล่าขุนพล แผนการของเขานั้นยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ทำให้กลุ่มคนที่มีความสามารถ สามารถจัดการกับเหล่าร้ายได้ และมันทำให้เขากลายมาเป็นเสนาบดีระดับสูงสุดแห่งจงสิง

เจงกั้วฟ่านเกิดในตระกูลเจ้าของที่ดิน ตั้งแต่ยังเยาว์ เขารักในการเรียนรู้ เมื่ออายุได้ 8 ขวบ เขาก็สามารถอ่านวรรณกรรมคลาสสิกทั้งสี่และตำราทั้งห้าได้ เมื่ออายุได้ 14 เขาก็สามารถเลือกอ่านงานเขียนที่ซับซ้อนอย่างพิธีกรรมแห่งโจวและบันทึกบุคคลในประวัติศาสตร์ได้

ในปีที่ 18 แห่งเตากวง เขากลายเป็นจิงซี กลายเป็นศิษย์ของเสนาบดีสภาใหญ่มู่จังกา จากนั้น เขาก็กลายเป็นที่ปรึกษาคณะรัฐมนตรี, ผู้ช่วยเสนาบดีกรมพิธีการ, เสนาบดีกรมต่างๆ, ผู้ว่าราชการมณฑล, อุปราชแห่งจี้หลี่, เลขาธิการใหญ่ตำหนักหวู่หยิง และตำแหน่งอื่นๆอีกมาก

เมื่อครั้งที่ประเทศไท่ผิงก่อตัวขึ้น เขาเป็นผู้ก่อตั้งกองทัพเสี้ยงไปกวาดล้างพวกเขา และทำสำเร็จหลายปีจากนั้น

Novel-Lucky

เจงกั้วฟ่านใช้เวลาทั้งชีวิตในวงการการเมือง ความเชื่อหลักของเขาก็คือ ข้าราชการจะต้องซื่อสัตย์, ขยัน และไม่ผยิ่งผยอง เขาเป็นคนที่มีระเบียบวินัยอย่างแท้จริง มุ่งเน้นพิธีการและสุภาพ ใช้ความจงรักภักดีกับการเมือง

ภายใต้การเสนอของเจงกั้วฟ่าน ราชวงศ์ชิงได้สร้างเรือกลไฟลำแรกของจีน, โรงเรียนยุทโธปกรณ์แห่งแรกของจีน, สำนักพิมพ์หนังสือแบบตะวันตกแห่งแรกของจีน และจัดให้นักเรียนกลุ่มแรกไปเรียนที่อเมริกา

ด้วยสิ่งเหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่า เจงกั้วฟ่านก็คือผู้บุกเบิกโครงสร้างสมัยใหม่ให้กับจีน

ด้วยคนที่คุ้นเคยกับงานในทะเล และยังมีอำนาจอย่างลึกซึ้งในราชวงศ์ชิง มันเห็นได้ชัดว่าต้าเซี่ยได้ประโยชน์จากการรับสมัครเขามากเพียงใด

เจงกั้วฟ่านมีเหตุผลหลายประกายที่เลือกมาต้าเซี่ย นอกเหนือจากอิทธิพลจากบัฟของบอร์ดรับสมัครแล้ว เขายังได้รับเชิญจากลูกศิษย์ของเขา หลี่หงจาง นอกจากนี้ บรรพบุรุษของเจงจื๊อก็อยู่ในต้าเซี่ย ซึ่งมันเป็นเหตุผลที่ว่าเพราะเหตุใดเขาถึงได้มาที่นี่

ที่มาพร้อมกับเจงกั้วฟ่านก็คือ เจงกั้วฉวน และจั้วจงถัง ทั้งสองมาจากกองทัพเสี้ยง

Novel-Lucky

โอหยางโชวกำลังวางแผนที่จะขยายกลุ่มกองทัพประจำบ้าน และทั้งสองก็เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับตำแหน่งขุนพลแห่งกองทัพทหาร

ในปัจจุบัน โอหยางโชวให้พวกเขาเข้าไปในกองทัพทหารที่ 1 แห่งกลุ่มกองทัพประจำบ้าน โดยทำงานร่วมกับขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 1 โอดะ โนบุนากะ พวกเขาจะช่วยกันสร้างและฝึกอบรมพลปืนกองทัพทหารที่ 1 อย่างเต็มรูปแบบ

นอกเหนือจากเจงกั้วฟานและกลุ่มของเขาแล้ว เซาเซว่ฉินก็มายังต้าเซี่ย

ย่าใหญ่ของเซาเซว่ฉินเคยเป็นพี่เลี้ยงของจักรพรรดิคังซี และปู่ใหญ่ของเขาก็เคยเป็นผู้ฝึกสอนและองครักษ์ของจักรพรรดิคังซี

ในรัชสมัยของคังซีและหยงเจิ้ง ตระกูลเซา 3 รุ่น เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนจีนนานถึง 58 ปี ตระกูลของพวกเขามีขนาดใหญ่, มีพลังอำนาจ, แข็งแกร่งและมั่งคั่งอย่างแท้จริง พวกเขากลายเป็นตระกูลระดับสูงสุดในหนานจิง

คังซีเคยลงไปเยือนหนานจิง 6 ครั้ง และเซาหยินเคยติดตามไปด้วย 4 ครั้ง

Novel-Lucky

ในปีที่ 5 ของรัชสมัยหยงเจิ้ง ขณะที่เซาเซว่ฉินอายุได้ 13 ปี ในเดือนธันวาคม ลุงของเขาที่เป็นเสนาบดีกรมทอผ้าเจียงหนิง ถูกตัดสินให้จำคุกเพราะรบกวนการดำเนินงานของรัฐ, สร้างมลภาวะทางอากาศ, ยักยอกเงิน และอื่นๆ ในงานเทศการโคมไฟปีถัดมา ตระกูลของเขาก็ถูกโจมตี

เซาเซว่ฉินย้ายไปยังเป่ยจิงพร้อมกับตระกูลของเขา และตั้งแต่นั้น พวกเขาก็ไม่รุ่งโรจน์เหมือนก่อนหน้า และเสื่อมถอยในทุกๆวัน

ด้วยสถานการณ์เช่นนั้น เห็นได้ชัดว่าเซาเซว่ฉินไม่ยินดีจะกลับไปยังเมืองหลวงชิงตูและอาศัยอยู่ภายใต้ราชวงศ์ชิงอีกต่อไป ในทางตรงกันข้าม เมืองซานไห่มีสภาพแวดล้อมแห่งวรรณกรรมที่ยอดเยี่ยม และไม่ได้จำกัดผู้มีความสามารถด้านวรรณกรรม มันเป็นสถานที่เปิดที่เหมาะสมที่สุดที่เขาจะอาศัยอยู่

พร้อมกับที่เซาเซว่ฉินย้ายเข้าสู่มหาวิทยาลัยสือหนาน ประกาศจากระบบก็ดังไปทั่วทั้งจีน

"ประกาศระบบ : ตัวแทนโรงเรียนปรัชญาวรรณกรรม เซาเซว่ฉิน ย้ายไปยังต้าเซี่ย ตอบสนองความต้องการสำหรับการย้ายเข้าของโรงเรียนปรัชญาครบ 3 ประการ"

"ประกาศระบบ : โรงเรียนปรัชญาวรรณกรรมย้ายเข้าสู่ต้าเซี่ยอย่างเป็นทางการ เมืองซานไห่ได้รับฉายา บ้านแห่งผลงานวรรณกรรม"

Novel-Lucky

"ประกาศระบบ : เนื่องจากฉายาในปัจจุบันของเมืองซานไห่ แผ่นดินแห่งปรัชญาครอบคลุมฉายาใหม่อยู่แล้ว เมืองซานไห่จึงได้รับสิ่งก่อสร้างขั้นซ่อนเร้น-บ้านแมนดาริน แทนฉายาที่ถูกลบออกไป"

ชื่อ : บ้านแมนดาริน

ประเภท : สิ่งก่อสร้างขั้นซ่อนเร้น

ฟังก์ชั่น : หลังจากแขวนภาพข้าราชการพลเรือนไว้ภายในแล้ว จะสามารถฟื้นคืนพวกเขากลับมาได้

ลักษณะพิเศษ : ดึงดูดข้าราชการพลเรือนโดยตรง เพิ่มขึ้น 20% ชื่อเสียงดินแดน เพิ่มขึ้น 5%

หมายเหตุ : สิ่งก่อสร้างนี้สร้างขึ้นมาสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยเฉพาะ ลอร์ดสามารถใช้เงินจำนวนหนึ่ง เพื่อแขวนภาพข้าราชการด้วยจำนวนจำกัดไว้ภายในได้ การฟื้นคืนจะไม่สูญเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

Novel-Lucky

บ้านแมนดารินมีทั้งหมด 4 ชั้น ชั้นล่างสุด จำกัดระดับทอง 50 คน โดยค่าแขวนภาพอยู่ที่คนละ 10,000 เหรียญทอง, ชั้นสอง จำกัดระดับกษัตริย์ 20 คน โดยค่าแขวนภาพอยู่ที่คนละ 50,000 เหรียญทอง

ชั้นสาม จำกัดระดับจักรพรรดิ 10 คน โดยค่าแขวนภาพอยู่ที่คนละ 200,000 เหรียญทอง ชั้นบนสุดจำกัดระดับพระเจ้า 3 คน โดยค่าแขวนภาพอยู่ที่คนละ 1 ล้านเหรียญทอง

ด้วยมีบ้านแมนดาริน ข้าราชการพลเรือนแห่งต้าเซี่ยจะมีหลักประกันอีกชั้น

เนื่องจากมันมีจำนวนจำกัด ในการจะเข้าสู่บ้านแมนดาริน พวกเขาจะเลือกบุคคลที่ดีที่สุดในการประเมินผลประจำปี

ในเวลาเดียวกัน โอหยางโชวยังได้เว้น 10 ที่ ไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนดั้งเดิมอย่าง กู่สิ่วเหวินและเจ้าเต่อเสี้ยน

เจงกั้วฟ่าน, เซาเซว่ฉิน และคนอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้ เป็นเพียงส่วนเล็กๆจากผู้มีความสามารถทางประวัติศาสตร์ทั้ง 40 คน ที่มายังต้าเซี่ย โดยครึ่งหนึ่งของพวกเขามาจากราชวงศ์ชิง

นี่เป็นที่เข้าใจได้

NovelLucky

หากไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่มีทางเลือก มีข้าราชการชาวจีนฮั่นน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีความทะเยอทะยาน ที่ยินดีจะทำงานภายใต้ราชวงศ์ชิง หลังจากที่พวกเขาปรากฏตัวขึ้นในเขตทุรกันดาร และหลังจากที่ต้าเซี่ยได้รับอย่างถูกต้อง ต้าเซี่ยก็กลายเป็นตัวเลือกลำดับแรกของพวกเขา

โดยไม่จำเป็นต้องกล่าว หลี่หงจาง, จางถิงหยู, เทียนเหวินจิง และคนอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้ก็อยู่ที่นี่

สำหรับคนที่มาจากราชวงศ์หมิง พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ทรงอำนาจหรือมหาเสนาบดีอย่าง ซางหลู่ แม้ว่าพวกเขาจะมาจากราชวงศ์หมิง แต่ต้าหมิงในเขตทุรกันดารปกครองเพียงจังหวัดเดียวเท่านั้น จึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะเลือกไปที่อื่น

การมาถึงของข้าราชการพลเรือนเหล่านี้ ได้เสริมสร้างรากฐานให้กับต้าเซี่ย ช่วยปรับความต่างของอำนาจกับเหล่าขุนพลได้อย่างยอดเยี่ยม แน่นอนว่าก็มีปัญหาที่เกิดจากสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน

นอกเหนือจากเหล่านี้แล้ว ในระหว่างเดือนนี้ ต้าเซี่ยก็ได้พบกับความประหลาดใจที่คาดไม่ถึง

NovelLucky

ตอนที่ 1096 ความแตกต่างอันกว้างใหญ่

https://novel-lucky.blogspot.com

ในช่วงครึ่งเดือนที่ผ่านมานี้ นอกเหนือจากข้าราชการพลเรือนที่มายังต้าเซี่ยแล้ว ขุนพลกลุ่มหนึ่งก็มาที่นี่ด้วยเช่นกัน

ที่น่าประหลาดใจที่สุดก็คือ พวกเขาดึงดูดหนึ่งในตระกูลที่น่าทึ่งมาได้ ตระกูลหยาง ต้องรู้กันก่อนว่า การปรากฏตัวของมู่กุ้ยหยิงได้รับการออกแบบโดยไกอาจากพื้นฐานละครอิงประวัติศาสตร์

ตระกูลหยางจากละครอิงประวัติศาสตร์ เป็นตระกูลที่เก่งในด้านการต่อสู้อย่างแท้จริง

หยางเย่กวาดกล้างหยานเหมินด้วยดาบทองคำในมือของเขา ศักดิ์ศรีของเขาในภาคเหนือนั้นน่าตกตะลึงอย่างแท้จริง ทุกครั้งที่เขานำกองกำลังออกไป เขาจะถือธงสีแดง

ภรรยาของเขา เซ่อไซฮัว จะถือธงขาว

ถัดไปเป็นลูกชายทั้งเจ็ดและอีกหนึ่งลูกชายบุญธรรมของเขา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ แปดพยัคฆ์

ลูกชายคนโต หยางไท่ ใช้หอกทองคำที่ถูกตีขึ้นโดยฉูหลู่, เขาแต่งงานกับฮัวเจี่ยหยู และมีภรรยาคนที่สองชื่อ โจวหยุนจิง ในระหว่างสงครามหาดทองคำ เขาถูกสังหารภายใต้เงื้อมมือขององค์ชายซ่ง และเขาเคยยิงองค์ชายเหลียงไปสู่ความตายมาแล้ว

ลูกชายคนรอง หยางหยง ใช้หอกทองคำแปดสมบัติ เขาแต่งงานกับเกิ้งจินฮัว และมีภรรยาคนที่สองชื่อ จั้วหลานสิ่ว เพื่อปกป้องพี่น้องในขณะที่หลบหนีจากการปิดล้อม เขาได้สละชีวิตตัวเองเป็นสิ่งกีดขวางศัตรู

ลูกชายคนที่สาม หยางสุ่น ใช้หอกทองคำด้ายโปร่งใส และภรรยาของเขาคือ ตงเยว่เอ๋อ ในระหว่างสงคราม เขาตายขณะที่ม้าของเขาเหยียบลงไปที่ปรักโคลน

ลูกชายคนที่สี่ หยางกุ้ย ใช้หอกทองคำเบญจมาศ และเขาแต่งงานกับเมิ่งจินปัง ในระหว่างสงคราม เขาถูกจับกุมและถูกเปลี่ยนแซ่ เมื่อเขามาเยี่ยมแม่ในอีก 15 ปีต่อมา เขาได้ช่วยให้ซ่งเอาชนะเหลียว สร้างคณูปการอย่างมาก และสามารถกลับมาอยู่กับตระกูลของตนเองได้ เขาเป็นคนเดียวในบรรดาพี่น้องที่มีชีวิตยืนยาว

ลูกชายคนที่ห้า หยางชุน เขาใช้หอกเขาเดี่ยว และภรรยาของเขาคือ หม่าไซ่หยิง หลังจากสงคราม เมื่อเขาได้รับบาดเจ็บ เขาก็ได้หันไปหาพระพุทธศาสนา และกลายเป็นพระบนภูเขาหวู่ไท่ ก่อนจะถูกขับออกจากภูเขา

Novel-Lucky

ลูกชายคนที่หก หยางจิง แต่งง่ายกับเจ้าหญิงเจ้าหยวนหยาน ไฉเม่ยหรง และเขาเป็นคนเดียวที่กลับประเทศหลังจากสงคราม ในท้ายที่สุด เขาก็ตายจากการเจ็บป่วย

ลูกชายคนที่เจ็ด หยางซี ใช้หอกทองคำหัวพยัคฆ์ ภรรยาของเขาชื่อ หูหยานฉี่จิน

ลูกชายคนที่แปด หยางซุน เป็นลูกชายบุญธรรมของหยางเย่ และเขาแต่งงานกับไช้สิ่วหยิง รุ่นต่อไปจะเป็นลูกชายคนโต จากหกพี่น้อง หยางจงเปา และภรรยาของเขาก็คือ มู่กุ้ยหยิง แม้แต่ลูกชายของพวกเขา หยางเหวินกวง ก็ยังเป็นขุนพลที่มีชื่อเสียง

เพื่อดูแลตระกูลหยาง โอหยางโชวสั่งให้สร้างคฤหาสน์เทียนปอหยางขึ้นมาเป็นพิเศษ แล้วให้หยางเย่, ภรรยาของเขา และลูกๆของพวกเขาทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น

สำหรับเหล่าลูกชาย พวกเขาจะได้รับการแต่งตั้งในกองทัพ และพวกเขาทั้งหมดจะกลายเป็นนายพล

Novel-Lucky

การมาถึงของตระกูลหยาง ทำให้เมืองซานไห่เต็มไปด้วยความตื่นเต้นอย่างแท้จริง และผู้เล่นจำนวนมากก็มาที่นี่เพื่อมองดูพวกเขา แม้แต่การบันเทิงซานหยูไห่โฮลดิ่ง ก็เตรียมจะถ่ายภาพยนต์สำหรับตระกูลหยาง

นอกจากพวกเขาแล้ว ในเดือนนี้ เมืองซานไห่ยังได้ต้อนรับกลุ่มคนจากซุ่ยฮูจวน

คนแรกก็คือ หยกฉีหลิน หลู่จุนยี่ บุคคลผู้นี้มีดวงตาเปร่งประกาย, คิ้วของเขาเป็นรูปเลขแปดจีน เขาแสดงออกถึงความมั่นใจและความแข็งแกร่ง ราวกับเป็นทหารที่มาจากสวรรค์ เขาใช้ไม้ตระบองและมีศิลปะการต่อสู้ที่ยอดเยี่ยม เขาเป็นขุนพลชั้นสูงในซุ่ยฮูจวน

พร้อมกับหลู่จุนยี่ เป็นคนรับใช้ของเขา หยานฉิง

คนถัดไปคือ ฮัวหรง ที่เป็นผู้ใช้หอกเงิน เขามีดวงตาสง่างาม ฟันขาว ริมฝีปากแดง และมีกร้ามเนื้อแขนขนาดใหญ่ เขาสวมชุดเกราะสีเงิน เก่งในการขี่ม้าและยิงธนู

ทั้งสามถูกส่งเข้ากองทัพ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งนายพลหรือแนวหน้า มันก็เหมาะสำหรับพวกเขา

Novel-Lucky

นอกเหนือจากพวกแล้วยังมี หยวนเสี่ยวเอ้อ, หยวนเสี่ยวหวู่ และหยวนเสี่ยวฉี สามพี่น้องถูกจัดให้เข้ากองทัพเรือ

คนต่อมาคือ นักเดินทางวิเศษ ไท่จง เขาได้ถูกจัดให้เข้าองครักษ์ซานไห่

ซุยฮูจวนมีบุคคลที่มีความสามารถมายมาก แต่ไม่ใช่ทุกคนจะต้องถูกเกณฑ์เข้ากองทัพ

จากข้อมูลที่องครักษ์ซานไห่รวบรวมมา นอกเหนือจากไม่กี่คนข้างต้นแล้ว ยังมีชาวเหลียงซานอีกหลายคนที่เข้ามาอยู่ในต้าเซี่ย ซึ่งร่วมไปถึงฮัวเหอซางและหวู่ซง อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมกองทัพ

โอหยางโชวไม่ได้บังคับพวกเขา และอนุญาติให้พวกเขาใช้ชีวิตตามที่พวกเขาต้องการ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพวกเขาไม่เต็มใจที่จะทำงานให้กับต้าเซี่ย ในอนาคตพวกเขาก็ไม่ต้องหวังว่าเขาจะนำพวกเขาเข้าไปสู่ดาวเคราะห์โฮป เฉพาะคนที่มีส่วนร่วมเท่านั้น จึงสมควรจะได้รับสิ่งตอบแทน ไม่มีอาหารหลางวันฟรีในโลก

ที่กล่าวมาเป็นเพียงตัวอย่างของคนที่มายังต้าเซี่ย

NovelLucky

ไม่เพียงแค่ในเดือนนี้เท่านั้น พร้อมกับที่ชื่อเสียงของต้าเซี่ยเพิ่มมากขึ้น และได้รับอย่างถูกต้องของจีน ในอนาคต เหล่าผู้มีความสามารถในประวัติศาสตร์จะเลือกย้ายเข้ามามากขึ้นเรื่อยๆ

ในเวลานี้ ต้าเซี่ยไม่จำเป็นจะต้องค้นห้าผู้มีความสามารถอีกต่อไป เพราะพวกเขาจะมาด้วยตัวเอง

ตอนนี้ คอขวดรากฐานของต้าเซี่ย ถูกทะลวงแล้ว และแม้ว่าต้าเซี่ยจะขยายออกไปอีก ด้วยทะเลสาบผู้มีความสามารถของจีน พวกเขาแทบจะมีให้ใช้ไม่มีจบสิ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขามาถึง ระบบต้าเซี่ยก็จะซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ และผู้มีความสามารถทางประวัติศาสตร์แต่ละคนก็มีทั้งข้อดีและข้อด้อย พวกเขาอาจจะเห็นแก่ตัว, คอรัปชั่น, โหยหาอำนาจ หรือวางตำแหน่งตระกูลของตนเหนือราชวงศ์

นอกจากนี้ พวกเขายังเกิดมาในยุคสมัยที่แตกต่างกัน และมีวิธีคิดที่แตกต่างกัน มันเหมือนกับหม้อขนาดใหญ่ ที่บดส่วนผสมต่างๆและคนเข้าด้วยกัน

Novel-Lucky

วิธีทำให้พวกเขาปรับตัวเข้าหากันนั้นเป็นปัญหาใหญ่

ไม่ว่าโอหยางโชวจะป้องกันอย่างไร หรือระบบจะสมบูรณ์แบบมากเพียงใด กลุ่มและพรรคใหม่ก็จะก่อตัวขึ้น และพวกเขาก็จะแยกตัวจากกันและกัน

หากโอหยางโชวใช้กำลังหรือบีบบังคับพวกเขาอย่างรุนแรง เพื่อทำลายกลุ่มและพรรคเหล่านี้ มันจะมีแต่เสียกับเสีย และอาจจะลากต้าเซี่ยลงไปด้วย

ในทางตรงกันข้าม หากโอหยางโชวติดตามการไหลและยืมแรงของคลื่นเหล่านี้ เขาก็จะสามารถผลักกันเรือตาเซี่ยไปข้างหน้าได้ดีมากขึ้น อย่างมากที่สุด โอหยางโชวสามารถจะประกันได้ว่า เรือต้าเซี่ยจะไม่หลุดออกนอกเส้นทาง

หากต้าเซี่ยเป็นกองเรือที่กำลังขี่คลื่น โอหยางโชวก็เป็นเรือธง ที่รอบๆมีเรือเล็กอยู่นับหมื่นๆลำ

พวกมันจะได้รับการปกป้องจากเรือธง และเขาก็จะพึ่งพาพวกมันเพื่อความปลอดภัยของเขา

ทั้งสองต่างก็พึ่งพากันและกัน

NovelLucky

ในระบบขนาดใหญ่เช่นนี้ แม้ว่าโอหยางโชวจะมีอำนาจอย่างเด็ดขาด เขาก็ไม่สามารถจะสนใจเรื่องๆต่างๆทั้งหมดได้

โชคดีที่ต้าเซี่ยมีระบบที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง, คณะรัฐมนตรีแข็งแกร่งที่สุดในประวัติศาสตร์ และกองทัพที่ไม่มีใครเทียบเคียงได้ พวกเขาสามารถเผชิญกับความท้าทายใดๆก็ได้

สิ่งที่โอหยางโชวต้องการก็คือ ความอดทนเล็กน้อย, อดทนอย่างเพียงพอ เหล่าจื๊อเคยกล่าวไว้ว่า "การปกครองประเทศก็เหมือนการทำอาหาร"

สำหรับโอหยางโชว เขาเข้าสู่ช่วงการเติบโตใหม่ และจำเป็นจะต้องเปิดกว้างและใจกว้างมากขึ้น เขาจำเป็นจะต้องมองการณ์ไกลยิ่งขึ้น และแม้แต่อาจหาญขึ้น และมุ่งมั่นไปข้างหน้ามากขึ้น

เมื่อโอหยางโชวผ่านมันไป เขาจะแตกต่างจากเดิมมากขึ้นอย่างมาก

Novel-Lucky

ตอนที่ 1097 ความสัมพันธ์อันดีของฉินและจิน

https://novel-lucky.blogspot.com

เลขาธิการใหญ่คณะรัฐมนตรี เจียงซาง เข้ามาพบโอหยางโชวตามคำสั่ง เขาโค้งคำนับและกล่าวว่า "คำนับองค์ราชา!"

โอหยางโชวยิ้มและกล่าวว่า "ผู้อาวุโส เชิญนั่ง!" อาจเป็นเพราะผลจากการฝึกอบรม แม้ว่าเจียงซางจะมีอายุมากกว่า 80 ปี ใบหน้าของเขาก็ยังคงมีสีแดงและสดชื่น เขาเต็มไปด้วยพลังงานและสุขภาพแข็งแรงอย่างแท้จริง

"ข้าเรียกท่านมาในตอนนี้ เพราะข้ามีปัญหาจะให้ท่านจัดการ"

"องค์ราชาโปรดออกคำสั่งด้วยเถิด!" เจียงซางสับสนอย่างแท้จริง กล่าวตามเหตุผล เมื่อราชามีเรื่องให้จัดการ เขาเขียนราชโองการและไม่จำเป็นต้องพบปะเป็นการส่วนตัว ดังนั้น มันจึงเป็นไปได้ว่า เรื่องดังกล่าวไม่ใช่อะไรง่ายๆ

โอหยางโชวกล่าวว่า "อีก 1 สัปดาห์ ข้าเตรียมจะไปพบกับเหล่าผู้นำโรงเรียนปรัชญาทั้งหลายในบ้านการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยสือหนาน เพื่อพูดคุยในเรื่องที่สำคัญ ผู้อาวุโสโปรดช่วยจัดการเรื่องนี้ให้ข้า และเชิญปรมาจารย์อย่างเหลาจื๊อมาเข้าร่วมด้วย"

จนกระทั่งถึงตอนนี้ โรงเรียนปรัชญาเต๋าก็ยังไม่ได้ย้ายเข้ามายังต้าเซี่ย

เมื่อเจียงซางได้ยินเช่นนั้น หัวใจของเขาก็สั่นไหว ราชาในปัจจุบัน นอกเหนือจากต่อสู้ในสงครามด้านนอกแล้ว เขากล่าวสิ่งต่างๆน้อยลงขณะที่อยู่ในเมืองหลวง บ่อยครั้งที่เขาอยู่โดดเดี่ยวในพระราชวัง, บ่มเพาะและสังเกตสิ่งต่างๆอย่างเงียบๆ เขากล่าวน้อยลง แต่ไตร่ตรองสิ่งต่างๆมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนการสำหรับอนาคตของดินแดน เขาไม่ค่อยจะเคลื่อนไหวครั้งใหญ่มากนัก นี่เป็นวิธีการปกครองประเทศ

ในตอนนี้ เขาเสนอให้จัดประชุมปรัชญา มันจะต้องมีบางสิ่งเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ตัวแทนโรงเรียนปรัชญาต่างๆเป็นส่วนสำคัญของอารยธรรมจีน แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลจากราชสำนัก แต่สิ่งที่พวกเขาทำมีผลกระทบต่อการขับเคลื่อนประเทศของทุกราชวงศ์ มันเป็นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง

ผลลัพธ์จากการที่ราชวงศ์และปรัชญาปะทะกัน มักจะออกมากเลวร้ายทุกครั้งในประวัติศาสตร์

ตัวอย่างเช่น ฉินซีหวงเผาตำราต่างๆเพื่อต่อต้านปรัชญาขงจื๊อ, จักรพรรดิฮั่นหวู่ปฏิบัติตามปรัชญาขงจื๊อและที่คล้ายๆกันเท่านั้น

การที่ราชาจะประชุมกับเหล่าตัวแทนปรัชญา มันเป็นฉากประเภทใดกัน?

เจียงซางไม่กล้าจะคิดอย่างลึกซึ้ง เขาพยักหน้าและกล่าวว่า "องค์ราชาอย่าได้กังวล ข้าจะจัดการเรื่องนี้ให้ดีที่สุด" ในฐานะบรรพบุรุษแห่งปรัชญา เจียงซางมีความมั่นใจว่าจะสามารถจัดการมันได้

โอหยางโชวพยักหน้า และการสนทนาของพวกเขาก็จบลงเช่นนั้น

.....

ไกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 9 วันที่ 1

ณ เมืองหงส์สาบสูญ

วันนี้เป็นวันพิเศษ เฟิงฉิวฮวงกำลังจะเข้าพิธีราชาภิเษกขึ้นเป็นราชินี ในตอนเช้าตรู่ โอหยางโชวได้นำคณะฑูตเข้าร่วมงานพิธีอย่างสง่างาม

Novel-Lucky

เฟิงฉิวฮวงเลือกฉายาประเทศว่า จิน และเป็นเพียงคนเดียวที่ไม่ใช้ 1 ใน 3 ฉายาประเทศโบราณ ซึ่งที่ยังเหลืออยู่อีกหนึ่งก็คือ ซาง

ประการแรก ดินแดนหงส์สาบสูญตั้งอยู่ในมณฑลเหอตง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นจินเดิมในสมัยฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง ประการที่สอง ดินแดนหงส์สาบสูญและต้าฉินเชื่อมโยงกัน ทั้ง 2 ฝ่าย ได้ลงนามในข้อตกลงพันธมิตร ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างฉินและจินเหมือนในประวัติศาสตร์

พิธีราชาภิเษกทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนหรือบรรยากาศ มันเทียบได้กับของต้าเซี่ย

ในระหว่างการสวนสนาม กองพลทหารที่ 1 ของกองทัพทหารที่ 1 แห่งกลุ่มกองทัพประจำบ้าน ที่นำโดยจั้วจงถัง ได้เป็นตัวแทนต้าเซี่ยในการสวนสนาม ซึ่งมันดึงดูดความสนใจของผู้คนได้อย่างมาก

อย่างไม่ต้องสงสัย นี่เป็นหน่วยพลปืนแรกในเขตทุรกันดารของจีน

ต้าเซี่ยเลือกที่จะประกาศการปรากฏตัวของกลุ่มกองทัพประจำบ้านในเวลาเช่นนี้ เพื่อทำให้ตัวแทนประเทศต่างๆตื่นตระหนกและตกใจ บางคนก็แสดงออกอย่างเคร่งขรึม เช่น สีอ๋งป้าที่มาในนามของต้าโจว

Novel-Lucky

โอหยางโชวสงบอย่างแท้จริงและไม่ได้เคลื่อนไหวใดๆ ในทางตรงกันข้าม เฟิงฉิวฮวงที่นั่งข้างเขา ซึ่งเธอแต่งกายด้วยชุดพิธีราชาภิเษก ยิ้มออกมาและกล่าวว่า "การแสดงเช่นนี้ของท่าน จะทำให้บางคนไม่สามารถนอนหลับได้ในคืนนี้"

"เราจำเป็นต้องทำให้พวกเขาตื่นจากฝัน" โอหยางโชวยิ้ม

สำหรับการแสดงความแข็งแกร่งของต้าเซี่ย มันเป็นคำเตือนลับที่โอหยางโชวส่งผ่านให้ตี่เฉิน โอหยางโชวต้องการจะให้เขารู้ เขาไม่ควรจะคิดว่า เพียงเพราะก่อตั้งราชวงศ์โจวอันยิ่งใหญ่ขึ้นมาได้แล้ว พวกเขาจะเผชิยหน้ากับต้าเซี่ยได้

ความแตกต่างระหว่างทั้งสองนั้น ไม่ได้มีเพียงแผ่นดินและประชากรเท่านั้น

แม้แต่ในด้านผู้มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นบางสิ่งที่ตี่เฉินภาคภูมิใจ ต้าเซี่ยก็แสดงให้เห็นแล้วว่าพวกเขาไม่ได้ด้อยกว่าเลย และไม่ต้องกล่าวถึงผู้มีความสามารถทางประวัติศาสตร์ ต้าโจวพ่ายแพ้ต้าเซี่ยอย่างสิ้นเชิง

เพื่อเติมเต็มขุนพลในกองทัพ ตี่เฉินได้ติดต่อและรับสมัครขุนพลฉาวโฉ่แห่งราชวงศ์หยวน จางหงฟ่าน

สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษจากโลกจริง ต้าเซี่ยอยู่ในระดับเดียวกับต้าโจว

พร้อมกับที่ต้าเซี่ยเติบโตขึ้น ปริมาณของผู้อพยพเข้าก็เพิ่มมากขึ้น และผู้คนจำนวนมากก็เลือกที่จะเดินทางไปรวมตัวกันที่ต้าเซี่ย

ในช่วงครึ่งปีมานี้ แม้แต่ผู้มีความสามารถระดับสูง ก็ยังเลือกเดินทางไปยังต้าเซี่ย

สถานการณ์เริ่มชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆแล้ว

ทุกคนเห็นได้ชัดว่า ไม่เพียงแค่ในจีนเท่านั้น แม้แต่ในระดับโลก ตำแหน่งข้าต้าเซี่ยก็ไม่อาจสั่นคลอนได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น เหตุใดเขาถึงไม่คว้าขาของต้าโจวไว้ล่ะ? แม้ว่าสี่ตระกูลใหม่ภายใต้ตี่เฉินได้ติดต่อกับกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษชั้นสูงไว้แล้ว แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะดึงดูดทั้งหมดในสหพันธ์ได้อย่างแท้จริง

ในระหว่างการแข่งนั้นเช่นนี้ ตระกูลชั้นสูงมีทั้งข้อดีและข้อเสีย

ในโลกจริง ตี่เฉินและสมาชิกหัตถ์เงินคนอื่นๆก้าวขึ้นมามีอำนาจได้จากรากฐานตระกูลของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ตระกูลชั้นสูงยังคงอยู่ พวกเขาจะต้องพึ่งพาสหพันธ์

หากไม่มีสหพันธ์ ตระกูลชั้นสูงก็จะกลายเป็นต้นไม้ที่ไร้ราก

NovelLucky

เช่นเดียวกันในประวัติศาสตร์ ที่มีคนกล่าวเอาไว้ว่า ตระกูลชั้นสูงเป็นดั่งเหล็กกล้า และราชวงศ์เป็นดั่งกระแสน้ำ แม้ว่าราชวงศ์จะไหลและเปลี่ยนแปลงเหมือนน้ำ พวกเขาก็มีความจำเป็นอย่างมาก

หากไม่มีราชวงศ์ ตระกูลชั้นสูงก็จะไม่สามารถทำสิ่งใดได้

ด้วยเหตุนี้ มันจึงเป็นที่เข้าใจกันว่า เหตุใดตระกูลเหล่านี้ถึงรู้สึกไม่สบายใจหลังจากเข้าสู่โลกแห่งเกมส์ ผลของมันทำให้พวกเขาถูกปิดล้อมด้วยคนทั่วไปอย่าง โอหยางโชว และเขาได้ปีนขึ้นมาอยู่บนหัวของพวกเขา

ในโลกจริว เหล่าตระกูลชั้นสูงสามารถพึ่งพาสหพันธ์ได้และไม่จำเป็นจะต้องจัดตั้งระบบภายในของตัวเอง

อย่างไรก็ตาม ในโลกแห่งเกมส์ พวกเขาถูกกระจายออกและเป็นอิสระจากกันโดยไกอา ถูกแยกออกจากกันด้วยเขตทุรกันดาร ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงจำเป็นต้องทำให้ตระกูลของพวกเขาฝังรากลึกลงในเขตทุรกันดารและเริ่มต้นใหม่จากศูนย์

ขณะที่ดินแดนมีขนาดเล็ก เหล่าตระกูลชั้นสูงสามารถดำเนินมันด้วยตนเองได้

Novel-Lucky

อย่างไรก็ตาม เมื่อมันขยายใหญ่ขึ้น กระทั่งขยายใหญ่กว่าในโลกจริง มันได้เกินกว่าการควบคุมของพวกเขา เป็นผลให้ เหล่าตระกูลชั้นสูงจำเป็นจะต้องเข้าร่วมมือกัน เพื่อให้อยู่รอดต่อไปพร้อมกับรุ่งเรืองขึ้น

เมื่อพวกเขาร่วมมือกัน พวกเขาก็จะสามารถจัดการกับเหล่าผู้มีความสามารถได้ดีมากขึ้น

เพียงแค่ตระกูลเดียว พวกเขาไม่สามารถจะสนับสนุนทั้งราชวงศ์ได้ ยกตระกูลของชุนเซิ่นจุนเป็นตัวอย่าง พวกเขาส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจ จึงสามารถจะสนับสนุนราชวงศ์เพียงลำพังได้

ดังนั้น เมื่อเข้าสู่ช่วงกลางของเกมส์ สี่ตระกูลใหญ่จึงยินดีจะร่วมมือกัน

ในทางตรงกันข้าม ราชวงศ์เซี่ยอันยิ่งใหญ่ภายใต้โอหยางโชวเป็นกระดาษเปล่าไม่มีพันธะและไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆมาก่อน มันต้องการผู้มีความสามารถพิเศษทุกประเภทและยินดีต้อนรับทุกคน

การทำเช่นนี้ทำให้พวกเขาสามารถกระโดดออกจากรั้วและสร้างโลกใหม่ของพวกเขาได้ ผลที่ตามมาก็คือ ต้าเซี่ยในปัจจุบันสามารถพบเหล่าผู้มีความสามารถพิเศษได้ทุกประเภทและไม่มีอคติใดๆ

Novel-Lucky

ความคิดเหล่านี้เป็นสิ่งที่โอหยางโชวเพิ่งจะรู้ตัวเมื่อไม่นานมานี้

เมื่อเกมส์คืบหน้าต่อไป โอหยางโชวก็เริ่มจะเห็นชัดเจนมากขึ้นว่าจะกำจัดหัตถ์เงินอย่างไร ในการกำจัดศัตรู มันจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์และเข้าใจศัตรูให้ถ่องแท้เสียก่อน

เมื่อเข้าใจสิ่งต่างๆดีแล้ว ศัตรูก็จะไม่มีอะไรเลย

Novel-Lucky

ตอนที่ 1098 พื้นที่ยุทธศาสตร์

https://novel-lucky.blogspot.com

โอหยางโชวมีเหตุผลที่เตือนตี่เฉินในระหว่างงานพิธีราชาภิเษกของเฟิงฉิวฮวง

1 เดือนก่อน พร้อมกับที่จักรพรรดิคังซีย้ายเข้าสู่เมืองหลวงชิงตู เขาได้ประกาศจับมือเป็นพันธมิตรเหล็กกล้ากับแคว้นจินทางเหนือ พวกเขาเดินหน้าและล่าถอยร่วมกัน ในเวลาเดียวกันนั้น มันทำให้ปฏิบัติการทางทหารของต้าเซี่ย ที่จะโจมตีแคว้นจินถูกปกคลุมด้วยเมฆดำ

หลังจากนั้น ต้าโจวและต้าชิงก็ได้จัดตั้งพันธมิตรยุทธ์ศาสตร์ขึ้น

ในฉับพลัน แผ่นดินภาคเหนือถูกปกคลุมด้วยเมฆดำ และมันดูเหมือนว่าพายุใหญ่กำลังจะพัดไปที่นั่น สถานการณ์น่ากังวลอย่างแท้จริง

เห็นได้ชัดว่าตี่เฉินต้องการจะยืมความแข็งแกร่งของต้าชิง ร่วมมือกับพวกเขาในการหยุดปฏิบัติการทางทหารต่างๆในภาคเหนือของต้าเซี่ย เพราะหากต้าเซี่ยสามารถเข้ายึดแคว้นจินทางเหนือได้ พวกเขาก็จะกลายเป็นสุดยอดปราสาท

เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ต้าเซี่ยก็จะปิดล้อมพวกเขาจากทั้งเหนือและใต้ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ตี่เฉินยอมให้เกิดขึ้นไม่ได้

ทัศนคติของโอหยางโชวก็คล้ายๆกันนั้น เขาสั่งให้จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพเป่ยเจียง เยว่เฟย เตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบ เมื่อการเตรียมพร้อมในแนวหน้าเสร็จสิ้นแล้ว พวกเขาก็จะทำสงครามกับแคว้นจินในทันที

โอหยางโชวไม่เชื่อว่าต้าโจวจะกล้าทำอะไร

ช่วงเวลาที่ต้าโจวเข้าไปแทรกแซง โอหยางโชวจะไม่คิดอะไรและเริ่มสงครามกับต้าโจวในทันที ในตอนนี้ มันขึ้นอยู่กับว่า ตี่เฉินกล้าพอจะสร้างปัญหาให้กับตัวเองหรือไม่

หลังจากพิธีราชาภิเษกสิ้นสุดลงแล้ว โอหยางโชวไม่ได้รีบกลับ ถือโอกาสนี้ เขาเปิดเผยและแบ่งบันข่าวกรองกับเฟิงฉิวฮวง เกี่ยวกับชนเผ่ามองโกลทางเหนือ

ต้องไม่หลงกับในวิธีของเจงกิสข่าน ที่เงียบและไม่ได้ก่อคลื่นใดๆตั้งแต่เข้ามาในเกมส์ โอหยางโชวไม่สบายใจเกี่ยวกับมัน

NovelLucky

ก่อนที่เจงกิสข่านจะเข้ามา ชนเผ่ามองโกลได้เริ่มแทรกซึมเข้ามาในจงหยวน เพื่อรวบรวมข่าวกรองแล้ว นักรบบนทุ่งหญ้าเหล่านี้ คงจะไม่มีความสุขที่ซุ่มอยู่แต่บนทุ่งหญ้าอย่างแน่นอน

การต่อสู้ระหว่างต้าเซี่ยและมองโกลไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้

ต้าจินอยู่ติดกับมองโกล พวกเขาจึงต้องเตรียมพร้อมรับมือ

"พวกเราจะต้องระมัดระวังตี่เฉิน!"

โอหยางโซวบอกกับเฟิงฉิวฮวง

"ข้าเข้าใจแล้ว!"

เฟิงฉิวฮวงก็มาจากตระกูลชั้นสูง จึงเป็นธรรมดาที่เธอจะเข้าใจความหมายภายในจากคำกล่าวของเขา

พร้อมกับที่ต้าจินถูกก่อตั้งขึ้น พื้นที่ยุทธศาสตร์ของต้าโจวก็ลดลงอีกครั้ง เหนือ, ใต้, ตะวันออก และตะวันตก ไม่ว่าจะทิศทางไหน มันไม่มีที่ว่างให้ต้าโจวขยาย

Novel-Lucky

อำนาจของพวกเขาออกไปเลย สำหรับต่างประเทศ ต้าโจวเองก็ถูกจำกัดด้วยเช่นกัน

อาเซียนที่อยู่ใกล้ที่สุดไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง เพราะมันเป็นของต้าเซี่ย ต้าโจวจึงไม่สามารถจะเข้าไปได้ ไกลออกไปทางตะวันออกเป็นอเมริกา และตัวเลือกเดียวของพวกเขาก็คือ อเมริกาใต้

นั่นเป็นเพราะอเมริกาเหนือเป็นของราชวงศ์ดอว์สัน และตี่เฉินไม่กล้าจะแตะต้องมัน

อเมริกาใต้เองก็ไม่ง่ายเช่นกัน

พร้อมกับที่เดือนแห่งสงครามระหว่างประเทศสิ้นสุดลง อเมริกาใต้ก็ก่อตัวขึ้นเป็นจักรวรรดิใหม่ จักรวรรดิอินเดียน จักรวรรดินี้นำโดยชาวพื้นเมืองที่เข้าปกคลุมทั่วทั้งอเมริกาใต้ด้วยความเร็วอันน่าตกตะลึง

ไม่ต้องกล่าวถึงต้าโจว แม้แต่ต้าเซี่ยก็ยังต้องคิดหนักหากต้องการจะเข้าไปแทรกแซงพวกเขา

Novel-Lucky

ที่ทำให้ตี่เฉินรู้สึกแย่เข้าไปอีกก็คือ การที่ต้าเซี่ยยึดจังหวัดหยิงโจวและย้ายสำนักงานใหญ่ของกองเรือแปซิฟิกไปที่นั่น มันทำให้พวกเขาสามารถควบคุมเส้นทางเดินเรือครึ่งหนึ่งของมหาสมุทรแปซิฟิกได้

เมื่อไม่นานมานี้ การสู้รบระหว่างกองเรือแปซิฟิกและกองเรืออิสระของราชวงศ์ดอว์สันสิ้นสุดลงแล้ว มันจบลงด้วยการหยุดชะงัก และพวกเขาแยกฮาวายออกจากกัน ในปัจจุบัน พวกเขาอยู่ในทางตัน

พร้อมกับที่สำนักงานใหญ่กองเรือแปซิกฟิกย้ายไปยังจังหวัดหยิงโจว พวกเขาจะไม่เสียเปรียบในการสู้รบกับกองเรืออิสระอีก โอหยางโซวสั่งให้สำนักงานใหญ่กองทัพเรือ จัดลำดับความสำคัญไปที่กองเรือแปซิฟิก และติดตั้งเรือประเภท Z1 ให้กับพวกเขาก่อน

ในเวลานี้ พื้นที่ยุทธศาสตร์ของต้าโจวกลายเป็นน้อยลงไปอีก

ต้าโจวใจปัจจุบันอยู่ในช่วงการผสานรวมภายใน พวกเขาจึงไม่ควรจะสร้างปัญหาขึ้นมามากนัก เมื่อพวกเขาผสานรวมกันเสร็จแล้วและจำเป็นจะต้องขยายตัวออกไป พวกเขาก็จะตระหนักถึงจุดที่ยากลำบากสำหรับพวกเขา

ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ตี่เฉินอาจเสี่ยงและทำงานร่วมกับมองโกล เพื่อโจมตีต้าจินที่อ่อนแอที่สุด

Novel-Lucky

ไม่ใช่ว่าตี่เฉินหมดหวัง แต่เขตทุรกันดารอาศัยกฎแห่งป่า เพื่อให้ดินแดนของตนเองอยู่รอดต่อมัน มันจำเป็นที่จะต้องขยายตัวออกไปอย่างต่อเนื่อง

หากคุณไม่ทำมัน ศัตรูจะเป็นฝ่ายทำเช่นนั้นเอง

เมื่อศัตรูแข็งแกร่งมากพอแล้ว พวกเขาก็จะกวาดล้างคุณออกไป

เมื่อเทียบกับจักรวรรดิมองโกลแล้ว ต้าโจวเป็นศัตรูที่แข็แกร่งกว่าสำหรับต้าจิน

โอหยางโชวมีแรงจูงใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการโจมตีต้าจิน เขาหัวเราะและกล่าวว่า "เมื่อสุนัขเป็นกังวล มันจะกระโดดข้ามกำแพง"

เฟิงฉิวฮวงคิดเกี่ยวกับมัน เธอยิ้มและกล่าวว่า "ท่านไม่ต้องกังวลไป แม้แต่ต้าจินจะมีแผ่นดินเพียงมณฑลเดียว แต่พวกเราไม่ได้อ่อนแอ"

หลังจากผ่านสงครามระหว่างประเทศ รวมถึงแผนที่สมรภูมิที่เพิ่งสิ้นสุดลงแล้ว กองกำลังที่แข็งแกร่งที่สุดในต้าจินก็คือ กลุ่มกองทัพเปลวเพลิง ซึ่งจิตวิญญาณกองทัพของมันได้ก่อตัวขึ้นแล้ว และมันเป็นกองกำลังที่ไม่สามารถจะดูแคลนได้

Novel-Lucky

นอกเหนือจากกลุ่มกองทัพเปลวเพลิงแล้ว เฟิงฉิวฮวงยังเตรียมจะใช้กองทัพทหารองครักษ์เป็นฐานสร้างกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ต้าจินขึ้นมา ด้วยมี 2 กองทัพทหารนี้คอยปกป้อง ต้าจินไม่มีอะไรจะต้องกังวลอีก

ฟังแผนการของเฟิงฉิวฮวง โอหยางโชวให้กับสนับสนุนอย่างเต็มที่ "ในระหว่างนี้ เมื่อต้าเซี่ยได้รับเชลยศึกกลุ่มใหม่ ข้าจะส่งบางส่วนให้กับเจ้า"

"นั้นยอดเยี่ยมมาก" ดวงตาของเฟิงฉิวฮวงเปร่งประกาย

หากใครกล่าวว่าต้าโจวยังมีทางเลือกในการขยายไปในต่างประเทศ ต้าจินที่ตั้งอยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดินก็แย่ยิ่งกว่า

ลองคิดดูว่ามีกลุ่มอำนาจใดบ้างรอบๆต้าจิน

ทางเหนือมีจักรวรรดิมองโกล ที่แม้แต่ต้าเซี่ยก็ยังไม่กล้าจะเข้าไปแตะต้อง, ทางตะวันออกคือ ต้าโจว ที่เริ่มมองมาที่พวกเขาด้วยเจตนาร้าย, ทางใต้คือ ต้าฮั่น และทางตะวันตกคือ ต้าฉิน ที่เป็นพันธมิตรของพวกเขา

Novel Lucky

จากคำกล่าวของเธอ "มันดีแล้วที่พวกเขาไม่กล้ารังแกข้า แล้วข้ายังจะกล้าโจมตีพวกเขาได้อย่างไร?" หากไม่ใช่เพราะมีโล่ของต้าเซี่ยคอยปกป้อง ชะตากรรมของต้าจินคงจะน่าเป็นกังวล

เนื่องจากต้าจินไม่สามารถจะประกาศสงครามกับภายนอกได้ พวกเขาจึงไม่สามารถจะจัดตั้งกองกำลังใหม่ได้ เพียงการพึ่งพาการรับสมัคร มันจะไม่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง และมันจะไม่ได้กำลังพลที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์

ในทางตรงกันข้าม ต้าเซี่ยไม่เคยขาดสงคราม และพวกเขามีเชลยศึกมากมาย

ในอนาคตอันใกล้ ต้าเซี่ยจะได้รับเชลยศึกหลายแสนคน

โอหยางโชวจะช่วยเฟิงฉิวฮวง ซึ่งมันจะทำให้พวกเขาชนะกันทั้ง 2 ฝ่าย เพราะไม่ว่าอย่างไร การมีพันธมิตรในภาคตะวันตกเฉียงเหนือ มันก็เป็นประโยชน์ต่อต้าเซี่ยในจีนอย่างมาก

"ท่านคิดว่า ตี่เฉินมีโอกาสจะโจมตีมองโกลหรือไม่?" เฟิงฉิวฮวงถาม

ในความเป็นจริงแล้ว สำหรับต้าโจว จักรวรรดิมองโกลนับเป็นตัวเลือกที่เหมาะสม ทันทีที่พวกเขาเปิดช่องว่าง มันจะเป็นข่าวดีสำหรับต้าโจว

Novel-Lucky

แม้ตี่เฉินจะมองไม่เห็นสิ่งนั้น แต่นักวางกลยุทธ์ที่อยู่รอบตัวตี่เฉินก็จะเห็นมัน ไม่ต้องกล่าวถึงคนอื่น เพียงแค่จวู่ไต๋เฟิงฮัว ที่เป็น 1 ใน 3 จูเก่อหญิง ก็สามารถจะมองเห็นมันได้

โอหยางโชวคิดและส่ายหัว "เขาจะไม่ทำมัน"

"ทำไม?" เฟิงฉิวฮวงไม่เข้าใจ

โอหยางโชวยิ้ม "เพราะเขากลัวข้า"

ด้วยลักษณะนิสัยของตี่เฉิน หากเขาเลือกจะโจมตีจักรวรรดิมองโกล เขาจะกังวลว่า ต้าเซี่ยจะแทงข้างหลังเขา หลังจากทั้งหมด ต้าโจวมีกำลังพลจำกัด และหากพวกเขาโจมตี ด้านหลังของพวกเขาก็จะว่างเปล่า

"ท่านจะทำ?" เฟิงฉิวฮวงถาม

"ก็อาจจะ"

โอหยางโชวเองก็ยังไม่มั่นใจว่า เขาจะสามารถต้านทานแรงกระตุ้นนั้นได้หรือไม่

Novel-Lucky